

ରଣ୍ଟାଂଦୀଶ୍ୱର

ଶବ୍ଦାଲ୍. ପ୍ରକଳ୍ପିତ

പ്രബന്ധങ്ങൾ

കൂട്ടാധകനാർ
സാഹിത്യപര്യവർത്തകസഹകരണ
സംഘം ലിമിറ്റഡ്

PRABANDHANGAL
VOLUME II
(ESSAYS)

BY
K. R. KRISHNA PILLAI

First Impression March 1955

RIGHTS RESERVED

PUBLISHERS
SAHITHYA PRAVARTHAKA C. S. LTD.

NATIONAL BOOKSTALL
POST BOX 40, KOTTAYAM

Rs. 1—8--0

പ്രഖ്യാദി

റമകുർത്താവു
കെ. അമർ. കൃഷ്ണപീഠം

സാഹിത്യ ബുക്ക് സ്റ്റോറ
കെ. അമർ. കൃഷ്ണപീഠം

വില 1 ക. 8 ണ.

കെ. അരുൺ. തൃശ്ശൂപിള്ളയുടെ

സ്വത്തികരം

പ്രവൃത്തിയാദി (2 ഭാഗങ്ങൾ)

പാഠ്യാത്മകാന്മാരുപ്പുത്താനം

നേതാജിപ്പാർക്കർ

(നോവൽ)

കുറച്ചുത്താനം

കെ. ആർ. കുമാർപ്പിള്ളി

നിങ്ങൾ ദ്രോഹവർഷം ബാധ്യതയില്ലാത്ത വഴുവ് എന്ന കാവലാട്ടത്തെ, ഇന്നത്തെ സാഹിത്യലോകവ്യാഖ്യാനി എന്ന പദ്ധതി¹ യിൽനെ അഭിസാഗത്തെ കുറീയാണ്, കെ. ആർ. കുമാർപ്പിള്ളി ഫോറെ ചാരംമുഹം അനുറപ്പാത്രതു്. അഞ്ചുത്തിരിൻറെ ദിശാബന്ധങ്ങൾ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ മാത്രമല്ല, സാമാന്യക്കാരുടെ തൊആവശ്യാഭിംബാധാരണായിരുന്നു—86 വരുന്നു്. മരിക്കൊതിരു എത്രയോ മുന്നു മുതൽ തന്നെ അദ്ദേഹം മരണത്തെക്കുറിച്ചു് വിശ്രമ വേളകളിൽ സാഹസപ്രക്ഷമായിരുന്നു് ആലോച്ചിപ്പിട്ടിണബന്നു്. വളരെവേഗം എന്നു് ചെറിയാണെന്ന് മരണപ്പൂർണ്ണതാന്തം പറ്റുങ്ങി ഉണ്ട് സന്നദ്ധപ്പാർ, അതു വാച്ചിനുമുകൊണ്ടു്, അടുത്തിരുന്നു മകനോട്ടായിരു് അഞ്ചുഹം പാതേരുതു് എങ്ങനെമീകരണഃ എടുക്കാൻ എന്നും കൂടുകുന്നരോദയത്തരാണെന്ന് പോഹിം. മുതൽ കുറീ കുറീ മുക്കും. ഇവ രവിടെചുഡ്യും പറയും, സ്വാജിത്വം എന്നും ഒക്കെതാൻ മുന്നിം ഇരിക്കുന്നുാം; അബ്ദിട്ടും ആളും വരുതു് പാഠാണജും വളരെ വർഷം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ‘അബ്ദിട’ നിന്നു് അഭ്യർത്ഥി വന്നാമില്ല. ദ്രോഹിലെത്തെ ഒരു വ്യാഴവട്ടം, വായന ഏതൊന്നും ചുപ്പുത്തിക്കാണ്ടാതെ കാര്യമായും ജ്ഞാനിപ്പിലും അഞ്ചുഹം ഒപ്പുവിഡിക്കുന്നു. വിട്ടിരാറുന്നേതെ മരിക്കുന്നതിനാലും അഞ്ചുഹം ഒരു ദിവസം, കുഴച്ചിച്ചു് തെരുവു തെരുവു ശൈഖാവലാത്തിരു ശേഷം അഞ്ചുഹം മരിച്ചു.

മരിക്കുന്നുവാൻ കെ. ആർ. കുമാർപ്പിള്ളി എന്ന നാമം മലായാളവാദിനക്കാവാദഭേദം ചെഡാശാസ്വാഹിത്യകാരയാദഭേദം ഇടയിൽ പ്രവ്യാതമായ ഒരു നാമമായിരുന്നില്ല. അഞ്ചു സ്വാഭാവികം കാരം മാത്രമാണു്. അഞ്ചുഹിതിരിൻറെ സാഹിത്യജീവിതം ഒരു കാൽ തുറന്നാണ്ടുമുണ്ടു് തിണ്ടുംബു അവസ്ഥാനിച്ചുണ്ടിരുന്നു, സംഭവിത്യുന്നതിൽ

സ്വവർത്തിച്ചുതന്നേപ്പോൾ തന്നെയും ശ്രദ്ധാധരമായിതന്നീല്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹം വാദപ്രതിബാദങ്ങളിൽ ഒപ്പുപാട്ടിതന്നീല്ല. നീ മുഖ്യാദവും ഉദാഹരിച്ചു ആയിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തിലോടു സാഹിത്യത്വം.

എക്കില്ലും കെ. ആർ. തുഷ്ടിണാപിള്ളു, തിരുവനന്തപുരത്തെ ഉദ്യോഗജീവിക്കാലത്തു് ആ നഗരത്തിലെ സാഹിത്യസംരംഭങ്ങളുടെ നായകനായിരുന്നു. എന്നുപാട്ടി സംശയമുണ്ടാൻഡുക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആലോച്ചപ്പും അലക്കാരായിരുന്നു. പുത്രനാഴി തുടങ്ങി മാസികകൾക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖനവും, ‘വിളിച്ചുപാഡാം പട്ടം’ എന്ന പരിഞ്ഞൽപൊലെ മുമ്പിട്ടനിനിക്കും ഉദ്യാഹിക്കാരാം കോപ്പുകൂട്ടാരം വേരെയാളുകൾ ഉണ്ടാവും. അവരെന്തും കെ. ആർ. പറുക്കുമ്പില്ല. പക്ഷേ കെ. ആറിന്നുട്ടി ഉൾക്കൊട്ടി തന്ത്രത്വത്തെ അവക്കാശം തുട്ടിരുത്തില്ല. ഇതായിതന്നു സ്ഥിരിച്ചിരിക്കും.

ഉദ്യോഗാഭിരായും മാത്രം നോക്കിയാണ് നാനും അഭിരുചിയാണ് ആ വഘപ്പു കുട്ടികയില്ലെന്നു. സി. വി. രാമൻപാളിയുടെ ദ്രുംബംപുണ്ണം ദ്രോഗം പോലെതന്നെ കയതാം, കെ. ആർ. തുഷ്ടിണാപിള്ളുവുടെ പഠയു് ഭാസ്മസ്ഥലേറു ഉദ്യോഗവും, (കണ്ണാർ റബണ്ണിണ്ണു അസിന്റുണ്ണു സബക്രിയം ആയിരുന്നു.) ശൈലീവും പദ്ധതിയും അതിലേരെയുള്ളവർ വേറെ എറുതേയോ ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, സാഹിത്യസമ്പദവും സ്വന്തമാക്കിയും അദ്ദേഹത്തെ എല്ലാഭാഗങ്ങാക്കിത്തീർത്തു്.

കെ. ആർ. തുഷ്ടിണാപിള്ളുവുടെ യോഗ്യത നോക്കുമ്പോൾ ഉദ്യോഗശ്രദ്ധാനായിൽ കംബള്ടി ഉണ്ട് പദ്ധതിയിൽ അദ്ദേഹം ഏതെങ്കം താഴ്യവും, പക്ഷേ, യാതാതത്തണ്ണിയും ദയാദാക്ഷിണ്ടാണംഡുക്കവേണ്ടി അദ്ദേഹം ധാച്ചിച്ചിരുന്നീല്ല. കൊടിയതു കല്പാണം മുന്നോട്ടെ അദ്ദേഹവും കയതിയുള്ളൂ. അതിനു കാരണമുണ്ടു്. വളരെ താമസിച്ചുണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലീഷ്‌പാഠിക്കാൻ തുടങ്ങിയതു്. പാഠാദിത്തിയിൽ സംസ്കൃതവും മലയാളവും പഠിച്ചു് കാലം കൂടും

കടന്നഹോയി. അങ്ങേനെ ബി. എ. പാരുംകിംഗ്യാർ പ്രായം കിരു ചെന്നിത്തുനു. ഇവിടെ ഒരു കാര്യം രേഖപ്പെടുത്തിയാശണ്ട്. റസ തലുംഡാഫിത്തുനു, ബി. എ. ഐ” കെ. അറുബീബൻറ ചെച്ചുകീക വിഷയം. കെ. അറാറെന തുടർന്ന് തിരവന്നെപ്പറ്റം ഹഫാദാജുഹാസ് കോളേജിൽ മലയാളം പഠിപ്പിച്ചു എ. അർ. രാജുരാജുവമ്മും പി. കെ. നാരായണപിട്ടെട്ടും ഒക്കെ റസത്തെക്കാരായിരുന്നു. അതും ഒരു ദിവസ യാദുകീക തപാമന്നേ കരത്താണെന്നു.

ഇവിടെ ഫുത്താം വാധനക്കാർ സംശയപ്രസ്താവി പുരികൾ യത്രുമെന്നു് ഏതൊക്കെറിയാം. കെ. അർ. മുഷ്ടാപിട്ടെട്ടും ശേഷപ്പോന്നു പ്രായമാണ് രാജുരാജുവമ്മ കോളേജിൽ വന്നതു്? അതെന്നു അറു പഴയ അള്ളാണ് കെ. അർ. അഭ്രപാഠ തന്നെ ഒരു ക്ലാസ് പറഞ്ഞതു് തൊന്ത്രാമ്പിക്കുന്നു. ‘തൊന്ത്രാ കോളേജിൽ നിന്നു് ചിരിത്തതു് എത്തു നന്നായിരുന്നും’ തൊന്ത്രാ പോന്നതുകൊണ്ടെല്ലു് രാജുരാജുവമ്മ അവിടെ ‘വന്നതു്? അ സ്ഥാനത്തു് അദ്ദേഹമല്ലെന്നു രിക്കേണ്ടതു്? അദ്ദേഹം അഭ്രപാഠ ഇരുന്നതുകൊണ്ടെല്ലു് കേരളപാഠാനിനിയവും ഭാഷാഭേദങ്ങളും ഒക്കെ നമ്മക്കു് കിട്ടിയതു്’

കെ. അർ. വളരെ കുറച്ചുകാലം മാത്രമേ കോളേജിൽ മലയാളം ഡ്യൂപക്കായിരുന്നുള്ളൂ. അന്നെത്തെ ശിഖ്യരാത്രെ തുട്ടത്തിൽ പെട്ട അള്ളാണ് “സാഹിത്യപരമാനന്ന് പി. കെ. നാരായണ പി. ഷ്ടൈ. രാജുരാജു് മുൻഷിബേഖപ്പോലെ ഒരു സഹസ്യാർഥിയുടെ പി. ദോധാരാണ്” കെ. അർ. ചെന്നതു്. എത്തു പണ്യിതെന്നേയും അധി രാജുരാണ് ആ ചെത്താറു സംശയി മതി. പാണ്യിത്യുടെകാണ്ടം ഇംഗ്ലീഷിലും റാമക്രൂപ്പുണ്ടോ. റാമക്രൂപ്പുണ്ടോ ചിരിയാൽ മുഖരാജക്കാരും പ്രിൻസിപ്പാർഡായു് പി. എന്ന തന്നെന്നുന്നമാനത്തെ തുന്നിണം. ശൈക്ഷണ്യപുന്നമാപനത്തിനു പൂര്ണതയിരുന്നു. അംബരനായുള്ളൂ റാമക്രൂപ്പുണ്ടെന്നു പിഡിയുണ്ടോ

കെ. അംഗ. ദാഖിലാദ്ദോ പാഠിച്ചിരിക്കാൻ ദാഖിലയ്ക്ക് കെ. അംഗ. അവർ കുള്ളട അധ്യാപകനം ഒരു വിള്ളും തന്മായാശിത്യാം. രാമകൃഷ്ണൻ ഉൾക്കെടുത്ത ഹാസം കെ. അംഗിനിപ്പി. ഏറ്റനാൽ സാമാന്യം പോലെ പറയിതും ഉള്ളൂ. ട്രിക്കേടു കണ്ണിച്ചിറ്റിപ്പിക്കുന്ന വാദം ദോഷമില്ല. ഏറ്റനാൽ മുഖവും സൗംഖ്യവായ ഒരു പ്രസംഗഭരണ ലാഡി അഭ്യൂതത്തിനാണും; അതു പ്രസംഗഭരണഭവിച്ചുണ്ടാണ്, പി. കെ. ‘മനഹാതതപ്രസ്ഥാനം’ എന്നും ‘സംശാനമണ്ണം’ തനിൽ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും. കെ. അംഗിനി പ്രസംഗം കേട്ടുള്ളവക്ക് അംഗിയാണും, അതു പേരും എറ്റു സാത്മകമാണെന്നും. തിരഞ്ഞെടുത്ത വാക്കെഴുപ്പരയാഗിച്ചു കോണം, മുഴും കൂടാതെ, ഗാഡിയും വിടാതെ, സർവ്വതു അല്പവിരാമങ്ങൾാട്ടുട്ടുടാണും. അദ്ദേഹം ചെച്ചുനന്ന അതു പ്രസംഗത്തിനും അതിശ്വലരായോളിച്ചു ഒരു പേരില്ല. വാസ്തവത്തിൽ കെ. അംഗ. തുഷ്ടിപ്പാപിള്ളയുടെ ഇഡിപി തന്ത്ര ദ്രാക്കത്തെന്നു അതു പേരിൽ നന്ദി എന്ന് ത്രുക്കി നിൽക്കാം. അദ്ദേഹത്തിനിൽ നടയും സംഭാഷണവും എഴുള്ളും കുടംബജീവിതവും എഴുള്ളും മനഹാതതപ്രസ്ഥാനത്തിലാണും. ഓനിലും എടുക്കുതു ചാട്ടിച്ചിട്ടി, കേഷാമേലിലും, എല്ലാം ഒരു പതിശ്രദ്ധമട്ടാണും. അതു ശരീരവും എത്രയാണും അതിനൊന്നതുകട്ടിൽത്തന്നും, നില്പ വല്ലവും ഉയരവുമുള്ളതു പേരും, ചൊരത്തുപൂർന്ന മുഖം, ഗാഡിയും തുളന്നുന്ന ഭാവം പത്രപാകത വന്നു മനസ്സും.

ഒരു കേശഭാഗമല്ല, കെ. അംഗിനിറ പ്രദയം. തനിക്കിശ്വാസിപ്പാത്ത കാംഫ്രേഡ് ആരെകിലും സംസാരിച്ചാൽ ‘ഓ. ശരീ. അംഗനെ തന്നെ ആയിക്കൊട്ട്’ എന്നു പറഞ്ഞു് സംഭാഷണം അവസാനിപ്പിച്ചുകൂട്ടും. മക്കളുടായാലും ഇങ്ങനെയെങ്കളും, താഴെ ദാദിവാം സ്ഥാപിക്കണമെന്നോ താൻ പറഞ്ഞതു് നടന്ന തന്നെ തീരണമെന്നോ എന്നും അദ്ദേഹത്തിനാണും.

ഒരു വിമർശകാനന്ന നിലയ്ക്ക് അദ്ദേഹം ഒരുക്കാക്കിപ്പെട്ട നയം ഇതിനാം ആററഡ്യാല്പുമായിതന്നും, ആക്കാരുത്തിൽ അദ്ദേഹം

வயலாடுகளையிட்டதாகவால்கூட பெரிதாகவிடுவான். அதேபோல செய்வதே முடிந்து வரும் பொருளாகவும் (வகையிலாகப் பேரவர்கள்) எழுஷ்கத்தில் எடுத்திருக்காது என்ற வாய்மை இருந்தால்கூட தொஸங்கிழக்குமாயில் பூவுப்பின் ஆட்டங்கள்.

ஸ்ரூ தத்துவம் பறங்கலேபாயூரிடையிற் வேள்ளி பிழைக்கவுடன் கடக்கவிடுவதுமாயீ பிழைக்கிடுவது எத்தனைக்கணக்காக சுதாநிதிகளுக்கு என்று. அதைக்கு வீச்சுப்பொழுது தான் ஸ்ரூ தத்துவம் பறங்கலேபாயூரிடையிற் வேள்ளி பிழைக்கவுடன் கடக்கவிடுவது என்று. அதைக்கு வீச்சுப்பொழுது தான் ஸ்ரூ தத்துவம் பறங்கலேபாயூரிடையிற் வேள்ளி பிழைக்கவுடன் கடக்கவிடுவது என்று. அதைக்கு வீச்சுப்பொழுது தான் ஸ்ரூ தத்துவம் பறங்கலேபாயூரிடையிற் வேள்ளி பிழைக்கவுடன் கடக்கவிடுவது என்று. அதைக்கு வீச்சுப்பொழுது தான் ஸ்ரூ தத்துவம் பறங்கலேபாயூரிடையிற் வேள்ளி பிழைக்கவுடன் கடக்கவிடுவது என்று.

നമ്മൾ പ്രധാനമായുള്ളതു്. അവരുടെ സൂചരിതത്തിൽ നിന്നും നീ ശ്രദ്ധായി സദാ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന അനന്യസാധാരണമായ ഫുറണാ ശൈലിയാണു് അവരുടെ ശിഷ്യവർദ്ധനയിൽു് സ്വന്തവും സംസ്കരണവിഷയത്തിൽ ഫലപ്രായിക്കുമായി ഭവിച്ചതു്.”

ഈ പാരമ്പര്യപ്പും കൊണ്ടുതന്നുയായിരിക്കും അന്നത്തെ ശൈലിയും പരമാവധിയും” 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ചരിതകരാടം അവരുടെ തുടക്കമോഡം പ്രത്യേകം പക്ഷപാരമം തോന്നിയതു്, കാർബലേൻ, മെക്സി, എഫേസൻ, ഗിബൺ എന്നിവരുടെ തുടക്കമുണ്ടായിരുന്നു. കുറുക്കുന്ന ശ്രദ്ധാപാർപ്പനത്തിൽ നിരന്തരം വര്ത്തിക്കുന്ന സൂഫ്രൂത്തക്കൂയിൽ നാ. കെ. ആർ. തുഷ്ടണപാപിള്ളയുടെ സംഭാഷണത്തിൽ മുൻപറ ഞയവരുടെ നാമങ്ങളും അവരുടെ ശ്രേഷ്ഠായ വച്ചയുകളും സൂലഭമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടാനുണ്ട്. ഈന്നത്തെ അദ്ദേഹവിദ്യരാകട്ട ഈ പേരുകളുടെ പ്രായേണ മറന്നിരിക്കും.

ഇതിനോടൊപ്പം തന്നെ പരിയേണഭാണു് ആ തലമുറയ്ക്കു് കൂടാം സിക്കകളോടുള്ള ബഹുമാനം. എഴുത്തുകൂടൻ, നവപ്രാർ, ഉള്ളായി വാര്യർ, പെയ്ക്ക് ട്രൈയർ, മിൽട്ടൺ ഈ കവികളുടെ തുടക്കമുണ്ടാക്കുന്ന നിന്നും സംബന്ധിച്ചുതന്നു വരികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. കെ. ആർ. തുഷ്ടണപാപിള്ളയ്ക്കു് തന്റെ 75-ാം വയസ്സിലും മുൻപറണയവരുടെ തുടക്കമുണ്ടാക്കുന്ന നിന്നും സംബന്ധിച്ചുതന്നു. മലയാളസാഹിത്യത്തിനു് കെ. ആർ. പിള്ളയുടെ വിലയേറിയ സംഭാവന രണ്ടു പ്രകാരത്തിലുണ്ട്. ലഭിച്ചുള്ളതുവരും എന്നർക്കുന്ന കരത്തുണ്ട്. അതിലെന്നും നമ്മുടെ പ്രാചീന കവികളുടെ നേരാദ്ധ്യത്താനുസരണം മലയാളവായനക്കാക്കുന്നു. ആദ്യമായി പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു എന്നതാണു്. എഴുത്തുകുറഞ്ഞപറ്റി കെ. ആർ. ഇപ്പുസ്തകത്തിൽ ചേത്തിരിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ ഉപന്യാസം മാത്രമേ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ആ ഉപന്യാസം പിരിക്കാലത്തു് കോളേജ് സ്കൂളുകൾക്കു വേണ്ടി വ്യാവസ്ഥാക്കാഗ്രം പ്രീസ്റ്റു രാമായണ കാസ്റ്റിംഗ്സിനും ആരുവമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടി

ണ്ണ്. വിദ്യാത്മീകർഷ്ണ്, പരിക്ഷയാകന മരണവെച്ചുള്ളതിനിട്ട് വായുഗ്രഹികയായി സേവനം നടത്താമെങ്കിൽ ഒരു ഉപന്യാസത്തി സ്വന്ന തോതിൽ മുള്ളും ഗണിക്കപ്പെട്ടുകണ്ണൻ തോന്നുന്നു. പക്ഷേ അന്തരംത്തിലോരു ഉപന്യാസമല്ല അതു്. എഴുത്തച്ചുവെൻ്റെ കാവ്യം മുതബത്തെ ആവോളം പാനം ചെയ്യു് ആമോറിത പ്രദയനായിത്തിൻ്റെ ഒരു സഹൃദയാഗ്രഹിയുടെ ആസപ്പാദനസാരസവസ്ത്രമാണെന്നു്. ശ്രീരാമകുടികൊണ്ടു് എഴുത്തച്ചുവെൻ്റെ പ്രദയമെന്നപോലെ എഴുത്തച്ചുവെൻ്റെ കൂടികൊണ്ടു് ലേവകവെൻ്റെ പ്രദയവും ആനോളിത്തമാകന്ന കാഴ്ച നൈക്കു് അവാവിട കാണാം. ‘വല്ലുന്നതിലുകട്ട്, അഭ്യുന്നത്തു ലുകട്ട്, സംഭാഷണത്തിലുകട്ട്, ധർമ്മാപരശരത്തിലുകട്ട്, എഴുത്തച്ചുവെൻ്റെ യശസ്വിഭവത്തെ (അരതം) ദണ്ഡാമതാക്കന്നതായും ലോകത്തിൽ ഒരു മഹാകാവ്യവും കാണാനില്ലു്’ എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രശ്നസകൾ നോക്കു. മുന്തപോലെതന്നെ, നമ്പ്യാരയും, രാമചുരുതു വാരന്മരയും പററിയുള്ളു് ഉപന്യാസങ്ങളും. കചേരവുതനും വാദപിപ്പിള്ളിക്കുന്നു, ബഡ്യാതുടെ എടുക്കാൻഡിന കിട്ടുന്ന പാട്ടപ്പുണ്ണക്കങ്ങളും ദു സഖിയിൽ നിന്നു് രക്ഷിച്ചെടുത്തതു് കെ. ആർ. തുഷ്ടിപ്പിള്ളയുടെ അവതാരികയോടുടർന്നും, പ്രസിദ്ധീകരണമാണു്,

കെ. ആർ. തുഷ്ടിപ്പിള്ളയുടെ രണ്ടാമതത്തെ മുഖ്യസാഭാവന എന്ന ശ്രദ്ധാർപ്പണം പറഞ്ഞതു് ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങളെല്ലാം മലയാളികൾക്കു് പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിൽ അംഗീകാരം ചെയ്ത പരിശുമാണു്. മുന്നും നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ ശാസ്ത്രലേവകയാർ കൈവിരലിൽ ഏറ്റുവാടുന്നതുമെല്ലാം ഉള്ളു. അന്നത്തെ കമ പരിധിയാണമില്ലു്. തുഷ്ടിപ്പിള്ളയുടെ ‘രസതത്രവും’ ഡാക്ടർ കണ്ണതൻപിള്ളയുടെ തുഷ്ടിശ്രീ സൗഖ്യവും ഒക്കെ കേവലും പാഠപ്പുണ്ണക്കങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു. ‘പോപ്പ് ലർ സയൻസ്’ എന്നു് വ്യവഹാരിക്കപ്പെടുന്നവിധം ശാസ്ത്രത്തുപുറി ആ ആദ്യമെഴുതിയതു് കെ. ആർ. തുഷ്ടിപ്പിള്ള തന്നെയാണും തോന്നുന്നു. ‘പാരമാത്മശാസ്ത്രപിഡ്യാത സംഗ്രഹം’ എന്നതുണ്ടു് ആ മുതി. മുന്തു് ടിൻഡലിൻഡി ‘ബൈൽപ്പാസ്റ്റ് നാലുറിസ്’

എന്നു തുരിയെ അപ്രത്യേകമായി പ്രശ്നം ചെയ്തു. ഒരു കാലം മഹാശാഖാം. എന്നു കാലം ഒരു സപ്താംഗം തുരിയെന്നുവെന്നും സർവ്വവും ദശമവും ആയി രൂപീക്ഷിച്ച് പ്രതിപാദണം. വായുമഹാസംഗമം എന്നു ഉപന്യാസവും മഹാബാഹ്യരഹായ ഒരു ശാഖാപ്രശ്നം ചെയ്തു. ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ, കൂടിക്കർക്കു വേണ്ടി വിശദിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

இறுப்புக்கூடமால் ஏழுரையிடுவதாகவிடப் பகு. அதை நூபீஸ்தாவி
நிறுத்துவத் ஸாமைத்தியாகவும் வெள்ளுத்தாகவும் பெரித்தாகவும் கூறப்படுகிறது. கூ
ஷிருபா பரிசூழமைவாங்குடும் தாரதமேப்படிக்குறுப்போல் கஷிவிராஸ்
பல்லாங்கோபைப்பு அஞ்சோல் செழிய திருத்திடிசெப்பால் மூச்சமாளை. செ
ஒக்ஸ்-நாடு பூக்கூ கண்ணியிலூ தழுதலுப்பாலூய ஸமிதிகோலி
பூ அன்னேத்திடிலையுக்குள் ஸ்தாயிக்காலை தாவைநிறு
ன பூநூக்கண்ணல் பாரப்படுக்கூயிய அங்கைக்கரிசு கிழுக் கிழீப்பு
யாஸ்மாயிதனா. அண்ணை குடும்பாக்குதை ஏத எல்லையா
பாரப்படுக்கண்ணலுக் கவனத்தையும் கவுன்றிசு. வகு. அதை நூபீஸ்
பார்த்துவத் சரித்துப் பேரிலைப்பூவு பரிமொத்த கடிதமில் ஏத ப
குறுப்பதிடிலை வர்ணம் முன்வதை விவரம்பிக்குவத் தலைநிறைத்
அறங்கால ஒள்ளுத்திரவோ ஏதால் ஸாமைத்தியாவு
ஸாமைத்திய பிரான் பாடுடை வரிசெதிசு காலம் குறித்து ஸ்தாயிக்கு
யில் குறுப்பிமேலீநிதன் பெள்ளப்பட்டுக்கூடிய கூர ராஜ்யம்
என ஒழிகொண்டு பூநூக்கண்ணலுக்கு நினை ஏவளையாக அறங்கால வாகே
பார்த்தில் உபதிசெல்லா. ஏத பால்கூ விவரம் அன்றைய மூச்சும்
முன்வத் தீர்க்குதிரை வெகுகிள் ஹூ புரோஜுங்க லாபியா
மாயாக்கோ ஏதால் ஸாமைத்தியாவு அங்குகொள்குத்தென்கூயாவு அ
பேப்பா முத்தமைய ஸாமைத்தியை வேள்ளு செழியேத
போய்க்கு.

ଦୟାକୁଣ୍ଡେଣ ଶରୀରରେ କାହିଁଏବେଳେ ଦୟାକୁଣ୍ଡେଣ ନାହିଁ ଉପର୍ଯ୍ୟାସକାରୀ
ତାରିଖ ଜରାମ ହେଉ ବ୍ୟାପକତିକାରୀ କମ. ଅର୍ଥ. ନୃଷ୍ଠାଣପିଲିଲୁ
ତୀର୍ତ୍ତିର୍ବୂନ୍ଧନ୍ତ୍ଵୀ ଆଶୀର୍ବାଦକାଳୀଁ. ଅର୍ଥ ବ୍ୟାପକ ଦୟାକୁଣ୍ଡେଣଙ୍କୁ କମ.

* റൂ. വി. ആദ്ദോഹപിള്ള ഫോറുസാസിൽ പാഠിക്കുന്നത് എം. ആഡി. കുറാൻപിള്ള മുട്ട നാലുണ്ടി പാഠിക്കുന്ന പാഠിക്കുന്ന മാസിനാം. നിരുദ്ധമായ ചാത്താജാവാദം യാച്ചിരുന്ന അര കൂദാശയിൽ അര മെഡി പ്രസ്താവിക്കുന്ന പാഠം വാച്ചിനുമുള്ള മുന്തിനു മുണ്ടിനു. വി. ആദ്ദോഹപിള്ള കുർഖിതരു കു ഏറ്റവും എറ്റവും അധികാരം പിജുട്ടു കൊണ്ടാരിൽ അ കുറ്റിതരു കു കുരിക്കേണ്ട ഏറ്റവും മുണ്ടിനു. വി. ആദ്ദോഹപിള്ള കു ഏറ്റവും എറ്റവും അധികാരം പിജുട്ടു കൊണ്ടാരിൽ അ കുറ്റിതരു കു കുരിക്കേണ്ട ഏറ്റവും മുണ്ടിനു.

യുമ്പു സ്വർഗ്ഗനക്ഷേ അനുറദ്ധതിൽ നിന്മ നോട്ടീസ് ദേശഭക്താൾ ദൈർഘ്യംബന്ധിച്ചുള്ള രഥചാരണം ഈ ലോവകൾ. അങ്ങും പ്രഥമാക്കുന്നതാണ് എന്നും നിശ്ചിയായിച്ചുപ്രക്രിഞ്ഞും, അവ രേഖാപ്രക്രിയയാണ്. അദ്ദേഹം ആ പതിജനാ മന്ത്രിൽ പാര്ഷ്വഃ ‘നാശ പേണ; ഇനി ഈ പേരു ഒരു മഹിക്രിയാൻ മതി.’ വേറു ഏറ്റു പറയുന്നതു നരജീവിത മാരി വേദനതനെ എന്ന പാശ്ചാത്യലില്ലോ. അന്ത്യകാലത്തു് സപ്തജ്ഞിവിതത്തു് അല്ലെങ്കാൻ വിഷയം അദ്ദേഹത്തിനാണു യി. ചില മകളുടെ ജാപ്രതിക്ഷാതമായ അപദാസബ്രഹ്മമായി തന്മ കാരണം. സാധാരണ രഥമുരിൻ അടിയേശാട ഉലച്ചുകളിലുന്ന ആ സംഭവങ്ങൾ സ്ഥിതപ്രളിഞ്ഞായ കെ. ആർ. പത്രാതെ സ എപ്പു. എക്കിലും അതിരേൻ ഫലമായിട്ടുണ്ടാണ തോന്തരം, അ ദ്രോഹ എഴുതത്തിൽ നിന്മ ‘നിശ്ചയം വിരമിച്ചുതു്. ടെവിപരത ഒരു വ്യാഴവുംകാലത്തിനിൽ രണ്ടു പ്രഖ്യാനങ്ങളു അദ്ദേഹാകാര്യമായി എഴുതതിള്ളുന്നു. നൊ് പി. കെ. പരമേശ്വരൻനായരു ടെ ‘സി. വി. രാമൻപിള്ളു’യു തെ നൂവതാരിക, മാറ്റതു് രാമപാണിവാദം കമ്പണ നവ്യാരം രഥചാരണ ന്യായമുണ്ടാണ് വിശ രിക്കന തെ നൂബാഹുകം’ എന്ന പ്രഖ്യാനം.

അവസാനം വഴക്കും അദ്ദേഹം സ്വഹിത്യാസ്ത്രഭേദങ്ങൾ കരുകിയാകിതന്ന എന്ന പറഞ്ഞല്ലോ. പക്ഷേ പരന്ന വായ്ക്കാട്ട അഭിമതങ്ങളായ. തുടക്കുടെ അവത്തിച്ചുള്ള പഠനമാണു് അദ്ദേഹം ഇഷ്ടചക്രവര്ത്തനാട്ടു്. നൂച്ചരിതത്തിനു് ദേഹമംഗലത്തു് റം വാസ്തവം തെ പുതിയ വ്യാഴവ്യാനം എന്ന എന്നു് ഈ ലോവകൾ പറഞ്ഞും ഉടൻതന്നെന്ന ആ പുസ്തകം വത്തതി വായിച്ചുതു് തെങ്ങാഹരണമായി പ്രായം. അതിരലെ ഓരോ പാംബേദത്തും പാറി നുന്നേക്കും സാനിക്കുകൾ തങ്ങൾ സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

തന്നെ തുടക്കമെല്ലപ്പോം അതിയായി പുനഃപ്രാശാധന ചെയ്യു സംഖാരിക്കുന്നുവത്തക്കാഡരുടെ സംബന്ധത്തെ എന്തെല്ലാത്തി എന്ന ചാരിതാത്മ്യത്രാഛാണു് അദ്ദേഹം മരിച്ചുതു്. മരിക്ക

നാതിനും എല്ലായുള്ളാശം മുസ്ലീംരുമാണും ആ കരാം നടന്നതും അഞ്ചേരിന ഒരു കരാംിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതിനും ഫ്രോറിപ്പിച്ചു ഏന്ന ചുവി റിതാത്മ്യം ഇരു ഘോവകൾക്കുണ്ട്.

അങ്ഗേഹാത്തിബന്ന് സംഘാടനത്തുകൾ നാഷ്ടിച്ചവരും നമ്മുടെ ഉപന്യാസപ്രസ്ഥാനത്തിനും ഒരു പുതിയ ഉണ്ടായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നു. നമ്മുടെ തിലുവാദികളുായ വിഹാരകരാംക്ക് ആ ഉപന്യാസണാളുടെ മാറ്റവും മധ്യരഖമായ തൃതീ അഹാരണനാിയം തന്നുയാണും. പരക്ഷ അതിനും അമ്മാതിരി ഒരു പരിപക്കപ്പറ്റിയും തുടി സന്ധാരിക്കേണ്ടിവരും. അവിരേതയാണും ഏവശ്യം.

എസ്. മുഖ്യൻനായർ

ଉତ୍ତରିକଣାଂ

ବେଳୁ

କ.ଦୋଷଗିରିଶତ୍ରୁ	21
ଯାଇଥିଲୁଏବା	32
ସପାଶୁଦ୍ଧିଲୁଏ	76
ଭାଷାଭିନ୍ଦୁଲିଙ୍କ ଚିଲ ନିରଦ୍ଵାରାବଳୀ	98
ଦୂର ମହାରାଜାବଳୀ	127
ମେଣ୍ଡିଟ୍ରୁପ୍ରେରଣାଂ	145
ନାନ୍ଦ ପରିତଂ ଅନ୍ତକଷେତ୍ର	165

കുറോട്ടാനിഷ്ടത്ത്

•

എവർട്ട മാന്യസ്വാത്രത്തം പ്രായംകൊണ്ട് എ നോക്കബൾ താഴെയെങ്കിലും പ്രീഡിനാക്കാൻ തുലോം അഞ്ചാനമുഖ്യമായ ഡാച്ചുകൾ എൽ. എ രവിവമ്മായു ടെ ഉപനിഷദപ്രാവ്യാവലിയിൽ ഈ ത്രിയസംശിഖത്തിനു ഒരു അവതാരിക എഴുത്താമെന്നു അഭ്യേഷം നൽകിയ നിശ്ചയത്തെ തൊൻ എറബവും സന്ദേശം ദാഖലാക്കേണ്ടതുടങ്ങിയാണ് അനുവത്തിക്കൊഞ്ഞു. അ ഭ്യേഷത്തിനേൻ്റെ ഭഗവത്താരിത, ഇളംശാവാസ്യം, കേന്ദ്രം, ഇവയുടെ വ്യാവ്യാനങ്ങളെപ്പോലെ ഇതിനെന്നും അഞ്ചാനക്കാംക്ഷയുള്ള മലയാളികൾ സ്വാഗതപൂർണ്ണം സപീകരിക്കുമെന്നുള്ള നിന്നു നാശംയമില്ല. ഇപ്രകാരമുള്ള സർവ്വന്മാനങ്ങളുടെ ഭലാകാനാനുഘം ചെയ്യാൻ കൂടിവുണ്ടാക്കൊഞ്ഞു തന്നെ ഒരു വിശിഷ്ട പുസ്തകപരിപാക്കമാറു.

മുഹമ്മദ്‌പത്രപവിചാരമാണ് “ ഉപനിഷത്തക ക്ഷട്ട പ്രതിച്ചാദ്യവിഹിയസ് . ജീവാത്മാവും പരമാത്മം അശ്ലൈക്കിൽ മുഹമ്മദ് ഒന്നതന്നെന്നെയാണ്” അവ അറഞ ശാസ്ത്രങ്ങൾ. മഹാകാശവും, ഘടകാകാശവും പോലെ ധാരാം ജീവാത്മം പരമാത്മാക്കൾ തമിലുള്ള സം ബന്ധം. മഹാകാശത്തില്ലെന്നു എത്രാണൊരുമും ഘട കജവത്തിൽ പ്രതിബിംബിക്കുന്നതാണ്ടോ ഘടകാകാശം. ഈ പരമാത്മവത്തധാരാം അശ്വാത്മരാധാര ശാം ബാലകാണ്യത്തിൽ

“പരമാത്മവേക്കന വിംബനതിന് പ്രതിബിംബം
പരിചിൽ കണ്ണന്തു ജീവാത്മാവാരിക്കുണ്ടോ
തങ്ങളുപിണ്ണിയുക്കുമുട്ടു മായ തങ്ക
വ്യാഖ്യമുന്നിയേ നിശ്ചലിക്കുണ്ടു കപിവര!
ഒരുംഗും ഇവശ്വരേയ കേവലം മഹാകാശം
നേരു നീ നീംഗ്നമീവാളും കണ്ണബുദ്ധുപേഡു”

എന്നാണെന്ന ശ്രീംമാൻ ദിക്കത്താത്മംസമായ ധർമ്മാണ് “ ഉപദേശിക്കുന്നതു ” മുഹമ്മദ്‌ത്തിന്റെ പ്രശ്നം ഭന്നതാൽ ഒക്കി അശ്ലൈക്കിൽ മായ അമ്ഭവാ (നവി നണ്ണാസ്തീയുടെ ഭാഷയിൽ തന്നെ) പ്രകൃതി ഈ ചരാചരപ്രശ്നങ്ങളുമുള്ളിക്കുണ്ട്.

“മധ്യം ദിവസ പ്രകൃതി:
സൂര്യതേ സചാരം ചരം
ശാരതുന്നംനേന്ന കഴനെയ
ഇന്ദ്രപിപരിബന്ധതേ”

എന്ന് ദിഗ്രാം അർജ്ജുന്നന്നാട് “ അങ്കൂറിചെയ്യുന്ന തു തോകക. നവിനണ്ണാസ്തീയലോകവും ഈ ചിന്ത

സർബനിരയ അഭിഭവിക്കരിക്കുന്നതുംപാലേ തോന്നും. ഒരതിക്കുറവുണ്ടെങ്കിട്ടുടർന്ന് സംശയം വരുത്താൻ രാത്രം പ്രധാനമായി ചുവന്തീൽ കാണുന്ന പാലാവർഷാപദ്ധതിലും ഒന്നിക്കുന്നും നാലിലും അഭിപ്രായം തുടരും ഫോറൂസമന്മാരിയിരിക്കുന്നില്ല. പ്രവർത്തിക്കാതിരാറും അതാണെന്നും വികാരങ്ങാക്കി ഫോറൂസിക്കുന്നതുമായ ഒരു ശശ്രീയാശാഖ പ്രവച്ചേണ്ടതിക്കും കാരണംവെന്നും ഇപ്പോൾ ശാന്തി കൊഡിക്കുന്നതും നാലിലുണ്ടിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതും.

വരാഹരാത്മ ക്രമാധ പ്രപഞ്ചത്തിൽ സർവ്വത്ര വ്യാപിച്ചു ഗുഹാരാം, ഗ്രൂപ്പത്തിൽ സ്വപ്നപ്രവച്ചും, സ്ഥിതിചുവരുന്ന ദ്രുനാഭേ പരമാവർണ്ണരാജികളായ ഒഴിമാരുടെ മന്ത്രങ്ങൾ.

‘മജ്ജുവും പരാശരമി വരിവ
മജ്ജുന്നും പരാശരിലും അക്കിക്ക’

എന്ന ദ്രുതാരാം പ്രാംതത്തിട്ടിരുത്തിൽ അനുസ്ഥിതമായ സത്രജാലാജിതും. സപ്താംഗങ്ങൾക്കുംബല്ലാതെ പരമാനുബദ്ധിയോ അറിയാൻകൂടിയില്ലെന്ന മന്ത്രജ്ഞാക്ഷികളും പറയാതിരുന്നിട്ടില്ല. ഇപ്രകാരമെല്ലാം വാഴുത്തപ്പെട്ടുനാ ഗ്രൂപ്പത്തക്കരിച്ചും പരാതനാര്യമാർ ചെയ്തിരുന്ന അത്രാധ വർദ്ധിക്കുന്ന ഫലങ്ങളും ഉപനിഷത്തുകൾ. ഗ്രൂപ്പത്തിനേൻ്റെ സപ്താവം മാത്രമല്ല, ഗ്രൂപ്പങ്ങളാന്തിനുജീ അവരും, അധികാരി, ഇപായം, ഫലം, പ്രഭ്രാജനം, ഇവരെ എല്ലാം ഉപനിഷത്തുകൾ നിന്നുണ്ടെന്നുണ്ടായി ഇപ്പ

ന്യസിച്ചിട്ടെന്ത്. ബ്രഹ്മത്തെ അല്ലെങ്കിൽ അത്ഥാവിനെ ഉപനിഷത്തുകൾ പാല വിധത്തിൽ സ്ഥിരമാണോ.

“നാഡിംഗരം ആദ്യനേന്ന ലഭ്യോ
ന ദായയാണ വാളുന്ന ആദ്യന
യദേശവൈശ്വര്യാണ ദന്ത മാട്ട്—
സ്നേഹസ്വന്ധ ആദ്യം വിശ്വാണതെ തന്റെ സ്വരം”

എന്നാണെന്ന ഒരു പ്രശ്ന അതിന്റെ അന്താരാവക
വേദതയേ വണ്ണിക്കുന്നു.

“പൊ സുചർമ്മം സംയുക്ത സംഖായം
സമന്നം പുംജം പരിഞ്ഞാപണ്ണതെ
നശ്യന്നേരം പ്രിപ്പുലം സ്വരംപത്രാന്ത്യം
നാംഗം അഭിചൃക്ഷാനാി”

എന്നാണെന്ന വേറായ പ്രശ്ന ജീവാദിമഹാരാത്മാക്ക ഒളി രണ്ട് പക്ഷികളായ? അപകം എവയും” കാവ്യരീതിയിൽ സുന്ദരായി വണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ഒരു മഹർഷണാശഭായ പശ്ചാത്യത്തിൽ ഉപനിഷത്തുകളിൽ കാണും. ചില്ലത്തല്ലാം വായിത്തും ലോകത്തിൽ ആദ്യമായിണം ഗ്രഹാർത്ഥ കാവ്യങ്ങൾ (Mystic Poetry) ഉപനിഷത്തുകളാണെന്നും ആദ്യം സമർത്തിക്കും. പ്രയതിക്ഷം ഉന്നർജ്ജസപലവുംായ ചിന്മാരക്കും കൊണ്ടു അല്ലെങ്കിൽ അത്ഥാവിഷയത്തിൽ മനസ്സുഖിക്കു ഇന്നവരെ എത്താൻ കഴിഞ്ഞതിട്ടുള്ള അത്യന്തര പദ്ധതിൽ അന്നതന്നെ എത്തിച്ചേരുന്ന് ആ ചരാതന താപസമാരകരിച്ചു നാം വിസ്മയിക്കുന്നു. ലോകാധിക്ഷയത്തപത്രത്തിൽ നിന്നു നിവാതിച്ചു് അധ്യാ

തമവിഷയങ്ങളെ അഭിരൂപീകരിക്കണം തടങ്കിട്ടിള്ള പാദ്യാത്മകാർ എ മഹാശാലി ക്രതമു സം വി സൂയിമണം ആധാരസ്ഥാപിക ഉപനിഷത്തിൽ സപ ഭാഷയിൽ വിവാതം ത്വായ്ക്രിയാത്മ പരിഷ്കൃ ത ജനങ്ങൾ ഇ നാ അധിക്രമാണെന്നു തോന്നുനില്ല.

ഉപനിഷത്തുകൾ എത്തെത്തുകാലവ്യോഗിൽ ഏതെ ലൂം ഔഷധാർ ചാനം ചെയ്തിട്ടുവയാണെന്നു നിർണ്ണയിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അംഗങ്ങാംഗിരം വർഷങ്ങ ഇൽ വായ്‌പാം ഗോദ്ധൂ ദാരിച്ചവാന്നിട്ടിള്ള ഇ മ ഞങ്ങളുകൾക്കിട്ടു ആ നാ നാ പ്രാണിര അസന്തി ഗംഭീര ലഭ്യമായ അനന്തരാന്തരാം വാഴി കർക്കതനു വിചാരിക്കാനുന്നതല്ല. വോദഖ്യാതി കാർക്കാബ്യദാനം അതാനകാബ്യദാന ദാന രണ്ട് വാദികാബ്യദാനാം ഉത്തരവ് മന്ത്രങ്ങളും ഗ്രൂഹമാണെങ്കിൽ ഒമ്പാബ്യത്തിൽ ഉൾ പ്പെട്ടുനാം. അതാണായാൽ, ഉപനിഷത്തുകൾ ഇവയ തേ അതാനകാബ്യം. തനിൽ പറം ഉപനിഷത്തുകൾ ഉള്ളതായി പറയുവണ്ണുക്കുള്ളും അവയിൽ പ്രധാനിപ്പുക്കുവ പ്രത്യേക പ്രീതിക്കണം അണംഡിക്കു് പ്രസ്തുതമായ കരംപനിഷത്തുകൾ മുഖ്യമാണെന്നു വിശദിക്കുന്നതിനു കരംപനിഷത്തുകൾ കരംപനിഷത്തുകൾ കരംപനിഷത്തുകൾ നം പ്രത്യപാധാരണക്കു്

ഈ ഉപനിഷത്തു ഒരു കമാത്രപത്രിൽ നി ബന്ധിതമായിരിക്കുന്ന വാദത്തുവാസൻ വിശദജി തെന്നു പോയിട്ടു അണു കഴിക്കു. യാഗത്തിനു വി

യിച്ചിട്ടിട്ടിവന്നും അദ്ദേഹം തന്റെ സകല ധനങ്ങൾ കൂടം കൂടം ചെള്ളു വാജ്ഞാവസന നചികേതന്നു് എന്ന പേരായി ഒരു മുന്നാശായിരുന്നു. താനും അപ്പോൾ ധനമാണെന്ന വിചാരിച്ചായിരിക്കാം, “അപ്പോൾ! എന്നൊ ആഴ്ചക്കാട്ടക്കാൻ പോകുന്നീ” എന്ന ഷാഖനായ നചികേതന്നു് വാജ്ഞാവസനക്കാട്ട ചോദിച്ചു. അക്കുൾ ഒന്നും ഉത്തരം ഏറയാത്തതിനാൽ രജാമത്രം മുന്നാമത്രം ആവണ്ടിച്ചു ചോദിച്ചു. “ശ്രീ നിന്നൊ മുത്യവിനു കൊട്ടക്കാൻ പോകുന്നു” എന്നു, അപ്പോൾ അപ്പോൾ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ചുത്രു അലട്ടകയാൽ മുഖിഞ്ഞു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞ തായിരുന്നുകളിലും സത്യഭംഗം വരുത്തെന്നു വിചാരിച്ചു വാജ്ഞാവസനു് നചികേതന്നും മുത്യവിന്റെ ഗ്രഹണത്തിലേക്കു് അയച്ചു.

നചികേതന്നു് ചെന്നെപ്പോൾ മുത്യ ഗ്രഹണത്തിൽ ഇല്ലായിരുന്നു. മുന്നഡിവസം കഴിഞ്ഞൊന്നു് അദ്ദേഹം വന്നുന്നതു്. അതുവരെയും നചികേതന്നു് അവിടെ തന്നെന്ന ഇരുന്നു. മുത്യ തീരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ നചികേതന്നും കണ്ടു. ഒരതിമി അഥവാക്കുത്താനായി മുന്നഡിവസം തന്റെ ഗ്രഹണത്തിൽ പാക്കാനീട്ടുായ തിൽ ആ പാപത്തിന്റെ പരിധാരത്തിനായി മുണ്ടിച്ച മുന്നവരം വരിച്ചുകൊള്ളാൻ മുത്യ അതിമി യോടു പറഞ്ഞു. അല്ലോ ലൗകികസുഖം, രജാമത്രം പാത്രികമായ സ്വന്ത്രസുഖം, ഇങ്ങനെ രണ്ടു വരാങ്ങൾ നചികേതന്നു് അപേക്ഷിക്കുകയും അവ രണ്ടും

സിഖിക്കട്ട എന്ന് അംഗരുഹിക്കകയും ചെയ്തു. മുന്നാമത്തെ വരം എന്നതാണ് വേണ്ടതെന്ന് മുത്തു മോബിച്ചു. “മരംഷ്യൻ മരിച്ചാൽ ആത്മാവു ശേഷിക്കുന്ന എന്ന പരിഭ്രാന്തം അങ്ങനെന്നൊന്നില്ലെ, ഒരീ ചൂഡാൽ സകലക്കമയും അവസാനിച്ചു എന്ന മറ്റൊരു പരിഭ്രാന്തം കക്കരുമായി വാഴിക്കുന്നു; മരണനാഥനായ അംജോക്ക് ഇതിന്റെ പരമാത്മം അറിയാമല്ലോ, ആ പരമാത്മം എന്നുകൂടി പരബ്രഹ്മതരണം” എന്ന് നമ്പിക്കേതെന്നു “അപേക്ഷിച്ചു. ആത്മജ്ഞനാനോപദേശമുണ്ട് ബാലൻ ആവശ്യപ്പെടുത്തുന്നതു” ഇവൻ അതിനു അധികാരിയാണോ എന്ന് മുത്തുവിനു സംശയമായി. ഫോക്കത്തിൽ കാമർജ്ജേഴ്ചം അസുലഭ അഭ്യും ആയ വിവിഭേദപ്രത്യക്ഷാൾ അതിനുപകരം തരാമെന്നും ഇന്ത വരം ചോദിക്കാതിരിക്കുന്നുമെന്നും മുത്തു പറഞ്ഞു. അതോന്നും നമ്പിക്കേതെന്നു “നമ്പിലേപ്പിച്ചില്ല അവർ തമിൽ ഇന്തേപ്പുറി സംവാദജീവനായതിന്റെ അവസാനത്തിൽ “നാന്നു തന്മാനചിക്കുതാ മുണ്ണിതേ” ആത്മജ്ഞനാ നമ്പില്ലാതെ മറ്റൊരു വരവും നമ്പിക്കേതെന്നു” വരിക്കുന്നില്ല എന്ന ബാലൻ തീരുമ്പിച്ചെന്നു. നമ്പിക്കുതെന്നും അധികാരിതയെ കറിച്ചുകൂടി സംശയമെല്ലാം തീന്നും മുത്തു സ്വീകൃഷ്ണനായി. അനന്തരം അദ്ദേഹം നമ്പിക്കുതെന്നും “ആത്മജ്ഞനാനുത്തെ ഉപദേശിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെന്നും ആത്മജ്ഞനാനുത്തെ അഭിലക്ഷിക്കുന്നു

അധേരം താവിനെ അത്രനും പ്രീസിപ്പിക്കുന്നതുമാണ്” ദേശാവനിഷത്തുകൾക്കുടെ ക്രൂരത്തിൽ തന്നെ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒന്നായെ സാരങ്ങാരാനിഷത്തു്. ഈ ഉപനിഷത്തിലും ഭവത്തിനീതയും റാമാൻ അറഞ്ഞെങ്കും ശ്രദ്ധ സ്വന്നം കാണുന്നതു് അഥവാ തമ്മിലും അറഞ്ഞെങ്കും ഒരു വിശ്വാസത്തിലുള്ള അഭിക്ഷാശക നാളു്. എന്നാൽ കാരംകാവപ്പാിഷത്തിലുള്ള പല മന്ത്രങ്ങൾ തന്നെ അസ്ത്രമായ ഗുഹാത്മാപാത്രം” ഭഗവത്തിനീതയിൽ പകന്നിരിക്കുന്നതായും കാണുന്നുണ്ട്”

ഉപനിഷത്തിലുള്ള ലഭ്യതമായ ഭാഷാവ്യാപ്തികൾ മലായാളികൾക്കു സംബന്ധം അവണ്ണിയിരിക്കുന്ന എന്നാണും ഏരെന്നും പ്രകാശം. അനീശാശവിലും സം പ്രസ്തുതാക്കണം ഒന്നായുള്ളതാൽ ശാംകരഭാഷ്യത്തിന്റെ മലയാള തർജ്ജമിമയോടുകൂടി ചീല ഉപനിഷത്തുകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടത്തിയീടുണ്ട്” എങ്കിലും ശാംകരഭാഷ്യം മാത്രം ക്രമീകരിച്ചുവരുത്തിന്നു തിയാകുന്നില്ലോ” എന്നിക്കേ തൊന്തരാദണ്ഡം” അധികാരിയായിരുന്നു പ്രമാഥാംജലിക്കിലും ഗ്രഹിത്വിലും ക്ലിപ്പാന്തവക്ക് അതു ഭാഷ്യങ്ങളിലെ പ്രതിപ്പിംഗനിലും ഗ്രഹമായിരിക്കുന്നില്ല. റാഡിയോ ദിവസിച്ചിട്ടും, “അമുകാ ദംകേശവരവാരിയും ക്ലീനാർ സുവാത്മലുംബാധനാത്മം സപ്ലിഗ്രന്ഥാധ്യാത്മാനാഭ്യത്തേ” എന്നു മുഖവുരഞ്ഞ ചിക്രടിയാണു് ഈ ഉപനിഷത്തിനു ശാംകരഭാഷ്യാണും ഭാഷ്യം നിന്മത്തിരിക്കുന്നതു് ശൈഖ്യൻ ജീവന്നു

സുവും അധികാരിയുമാണെന്നു കർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു
ഈ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷ്യങ്ങൾ പോകുന്നതു്.

സംസ്കൃതത്തിൽ ഉപനിഷത്തുകൾ വായിച്ചു
മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരന്തെ മല
യാളികളിൽ ഇന്നും ഭരിപക്ഷം! അവരുടെ ഇട
യിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ ജീജ്ഞാസുതനും ഇനി
പ്പിക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. ഇതിനുംകൂടി ഉപയുക്ത
മാണു് ഡാക്കുർ രവിവമ്മയുടെ വ്യാവ്യാനം. മനു
സ്ക്കേളി പദംതിരിച്ചു് അനന്തരയിച്ചു് അതുമുണ്ട് പറ
ഞത്തിന്റെ ശേഷം ആവശ്യമുള്ള ഘട്ടങ്ങളിൽ ദിർ
മുവും എന്നാൽ ലളിതവുമായ വിവരങ്ങം നൽ
കുന്നു. ഉപിത്തങ്ങളായ ചെറിയ ഉദാഹരണങ്ങളെ
കൊണ്ടു് നിപുണനായ ഒരിശ്യാപകന്നേപ്പാലെ
അദ്ദേഹം വായനക്കാർക്കു വിഷയത്തെ വിശദിക്കി
ച്ചുകൊടുക്കുന്നു. പൂച്ചയുടെ മുഖത്തു സ്പർശം വെ
ണ്ണപുരട്ടിയാൽ അതിന്റെ ഗന്ധംകൊണ്ടു് അടക്കത്തെ
വിഭാഗങ്ങൾ വെള്ളം മുരിക്കുന്ന എന്നു മേരിച്ചു പൂച്ചയു
നേപശിച്ചേറ്റാടിനടക്കം. മുത്തേപോലെയാണു് എഴി
സ്ഥമായ ആത്മാവിനെ അറിയാതെ ആത്മാനേപ
ഷണം ചെയ്യുന്നവരെന്ന് വുത്തി. ഇത്തരം ഉദാഹ
രണങ്ങൾ എത്ര ദ്രബ്യഗ്രാഹികളുണ്ടെന്നു നോക്കു
കു. ഉപനിഷത്തുകൾ രചിച്ച പണ്ഡിതനുടെ വിന്റൊ
ഫലങ്ങളെയും ഇന്നുംനുണ്ടിന്ന് മുതലായ ഇന്നുതന്നെ ശാ
രൂപണ്ഡിതന്മാരുടെ വിന്റൊഫലങ്ങളെയും അണ്ഡര

ജീപ്പിക്കാൻ ഡാ. വൈവമ്മ ചെയ്യുന്ന തുമം സർ വധാ അഞ്ചിനേറ്റനീയമായിരിക്കുന്നു.

ഉപനിഷത്തുകൾ പ്രതിപാദിക്കുന്ന സൗഖ്യം വും ഉണ്ണാൻസപലവുമായ ജണ്ണാന മാർത്തെന അപേക്ഷിച്ച ചുരണ്ണങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഭക്തിരാർദ്ദം എ രേഖക്കു ശിമിലംതനു. രണ്ടാമതെന്തു മാത്രം പരമ്പരയാ പരിചയിച്ചപോന്നാട്ടുള്ള മലയാളികൾക്ക് ഡാക്ടറുടുക്കു ഒഴംഗരുതൊൽ ഭന്നാമതേന്തതിലും ഇ പരിചയവും സുലഭമായിത്തീരുന്നു.

ഉപനിഷത്തപാംബുളു ശ്രദ്ധമായി വച്ചുകൊണ്ടാതെ വിസ്തൃതമായി പ്രചരിപ്പിക്കാനുള്ള അത്യാദം, വിശ്വഷിച്ചും ഇംഗ്ലീഷാരത്തിൽ, ഉണ്ണനു തോന്നുന്നു. ഉണ്ണഹഡോചവരമല്ലാത്ത ഏതോ ടു ട്രക്കാലത്തിൽ ഉപനിഷത്തുകൾ പബ്ലീക്കേഷൻസിൽ നിന്ന് ഇംഗ്ലീഷിലാപമത്തിൽ വന്നവേണ്ടം. അനന്തരകാലത്തിൽ തിരുവിതാശക്രിയ ജനിച്ച പരമഹംസൾ, ശ്രീശക്രാചാര്യർ ഉപനിഷത്തുകൾക്കു വുക്കത്തുറപ്പുങ്ങളായ ഭാഷ്യങ്ങൾ രചിച്ച താരത്തിലെ അനുസകലം അനന്തരമായി. എന്നാട്ടും ജാതിഭേദങ്ങളും തിരിച്ചിൽ, തൊട്ടിൽ മുതലായ ദിനം ചുരംങ്ങുംപും ഹിന്ദുമതം അലങ്കാലപ്പെട്ടതനു കിട്ടുന്നു; നമ്മുടെ നാട്ടിനരവുള്ളിയിൽ ഇന്നും കിട്ടുന്നു. എന്നാലും, കേരളത്തെ സംബന്ധിച്ചിട്ടേന്നു കൂടം കൂത്തരം ദിനാചാരങ്ങളുടെ ഉൽപ്പാദകത്തോം ശ്രീശക്രാചാര്യരിൽ ആര്യോപിക്കുന്നതിനു പോലും മുഖ്യം സന്നദ്ധമായി. ഇംഗ്ലീഷരാംഭിക്കുന്ന സന്നദ്ധരായി.

ഷേയിച്ച് ഉപനിഷത്തപദ്ധതി പ്രവർദ്ധിക്കുന്ന തിൽ മാർഗ്ഗദർശകത്തോ വഹിക്കാനുള്ള അവസരം ഇതാ വിശ്വാസം തിന്നവിതാംകൃഗിനു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉപനിഷത്തുകളുടെ പരമദർശനത്തെ സൗഖ്യവും മാക്കി, അതിന്റെ പ്രാണയാഗികതയെ പ്രാണിപ്പിച്ച്, അറിവിൽനിന്തിജ്ഞാനം മഹാരാജാവു തിരുമന സ്ഥാക്കാണു കഴിവത്തവർജ്ജത്തിലെ അടുത്തിരുന്നാൾ ദിവസം ക്ഷേത്രപ്രവേശന വിളംബരത്തെ പ്രവാംപനം ചെയ്തു തീണ്ടലും തൊടിലും സവർണ്ണവർണ്ണ ഭേദവും എല്ലാം ഇപ്രകാരം നമ്മുടെ നാട്ടിൽനിന്നു മുരൈക്കുത്തമായി. ഈ നിശ്ചയംനുസന്ധിയിൽ തിരുവിതാംകൃഗിൽ മാത്രമേ വ്യാപ്തിയുള്ള എങ്ങിലും അതിന്റെ ഉൽക്കുള്ളാമലും തിരുവിതാംകൃഗിൽ ഒരുങ്ങി നിൽക്കുന്നതല്ല. അതു ഭാരതത്തിലെ ഹിന്ദുജനത് ഒരു മഴവൻ സ്വർഗ്ഗിക്കമെന്നു സ്വീക്ഷിക്കാം കണ്ണതു ഓരോ ക്ഷേത്രത്തിലും അവകാശം ദിവസലേഖനഭായി തിരിക്കാവുന്ന കേരളിയക്ക് ഇന്ന് വിളംബരത്തിന്റെ അത്മം ഗ്രഹിക്കാനും അതിന്റെ ചെവണിപ്പും രീതിയായി മനസ്സിലാക്കാനും ഡാക്ടർ റവിവാൺയും ഒരു ഉപനിഷദ്ഭാവം അതിന്റെ സഹായിക്കാനുള്ളതിനും സംശയമില്ല. ഇതുയും പറഞ്ഞു കൊണ്ട് പണ്ണിത്വരേണ്ടുനാണു ഇന്ന് വ്യാവസ്ഥയും നമ്മുടെ ആശയിൽ പകർവ്വപ്പിരിക്കുന്ന് ഉപനിഷത്ത് പാംക്രേബി ഗ്രഹിച്ചാനുക്കുവോൻ കേരളിയും അതിന്റെ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

വായ്മഭാഗം 10

ലോകത്തിലുള്ള പദാർധങ്ങൾ എന്നങ്ങളാണോ ക്രവസ്സായോ വാതകങ്ങളാണോ ഇരിക്കുന്നു. ക്ലൂ്, തടി, ലോഹം, ഇവ പോലെയുള്ള പദാർധങ്ങൾ എന്നണ്ടും, ഏവളും, പാൽ, എന്നീ മുതലായവ ക്രവസ്സം അടുക്കുന്നു. വായു, ആവി ഇങ്ങനെന്നുള്ള പദാർധങ്ങൾ കാണുവാതകങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നതു്. എന്നങ്ങളും ദേഹം ക്രവസ്സിലേക്കുന്ന മലശ്യമിതിയിലായി മെഴുകു്, വെള്ളു മുതലായി ചുത്തകൾ ചീല പദാർധങ്ങൾ ഉണ്ടു്. എങ്കിലും മേൽപ്പറഞ്ഞ മുന്നവസ്ഥയിലുള്ള പദാർധങ്ങളും കരിച്ചാണു് ഇവിടെ ഫൃതിപാദിക്കുന്നതു്.

എന്ന, ആവം, വാതകം ഇവ തന്മീലുള്ള വ്യത്യാസം എന്തു്? എല്ലാ പദാർധങ്ങളും അണ്ണക്കെള്ളെടുന്ന ദേഹം കൊണ്ടു മുൻ്തങ്ങളായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളവയാണു്. ഒരു കഷണം ലോഹത്തിന്റെന്നേയോ ക്ലൂഡിന്റെന്നേയോ കുമതനൊന്നും ലോഹവിക്കുക. അതുനും നേരത്തെ ധൂളിക്കും നമ്മൾ അതിനെ ചൊടിക്കാൻ കഴിയും. ഇംഗ്ലീഷിന്റെ ഒരു കുമക്കു കുടിയിരിക്കുന്നാൽ നമ്മൾ അതു കുണ്ടാണു കഴിയുമെങ്കിലും അതു ആകാശത്തിൽ പറുപ്പു് ചുക്കിഉണ്ടായാൽ അടുശ്യമായിത്തീരുന്നു. മിക്കവാറും ആകാശവായുവിൽ എല്ലായിടത്തും ഇങ്ങനെന്നുള്ള

பொடிகள் வயாவிட்டு கிடக்கினான்று⁹. வள்ளிகள் கூடிக்கொண்டும் மரங்களோடும் நினை பொடி கிடைக்கினாதினால் படிகளைப்படிலே வாழுவிலாஸ்¹⁰ ஹூ மால்பிரூம் அப்பிக்காயை உள்ளாயிரிக்கினாது¹¹ ஹூ காய் கை முடியுடை மேற்புறைப்போ பின்திலைபோ ஹூக் கொய் செவ்வை ரைய்¹² தந்தித்துக்கி விலப்பூஸ் அதுபீ துரை¹³ மீ முரைக்கக்குற்று¹⁴ கூக்கினாது நினைப் பக்கி ரீக்காங். ஹூ ரழையுடை மாந்துதித் தூக்கிடுப்பு கொக்கியால் அங்கைக் காவை நூல் முரையில் ஹூபைக்கையுடை யூ ஹூக்குலப்பையும் யாராலும் உவெங்கிலும் ஹூக்கித் தூக்கா எதுமாயி பிரவேஶிக்குன ஸுரக்கிருள்ளதினால் மாந்து துதிலுக்குவயிழ் மாந்து வெஷ்டிடும் தஞ்சினாதினால் அவரை கை நூக்கு காளால் குதியுள். ஹூ யூக்குலப்பை ஹூபூம் ஓரோ படாத்துப்பைப் ப்பாடின்றுள்ளக்குனதை ஸெங்குத்திர ஸஂயைமிலு. நம்முடை குளிர்க்கான்று காளாவுக்காதாயை படாத்துப்பைப்பக்குத்து அரதுநாடு. செரிய அங்கைப்பைப் பூதுவியும் ஹூக்குமெங்காரியுங்கதீ கீ¹⁵ ஹூ உபாவரளை காளீத்துதாஸ்¹⁶.

எங்கால் மேழுருதை யூக்குலப்பைப் போரை நினை அங்குவும் ஓராண்டுக்காயை விழிஜிட்டுத் தீட்டு நை அரங்கைப்பைப்பக்காளர்¹⁷ அரளாக்கைக்கூறு படியுங்கது¹⁸. நாம் காளாங்க ஸுக்கு படாத்துப்பைக்கும் ஹூபைக்கையுடை அரளாக்கைத் தை ஸஂயைக்காதால் உள்ளாயிட்டிலைவ்யாகி ன். ஹூ அரளாக்கைத் தை ஸஂபக்கதீ அரஸ்புக்கித் தை

ഒന്നുംനിബന്ധനയ്ക്കിരിക്കുന്ന സ്വന്തമാവത്തെ അഭിസരിച്ചു
ഈ പദാർത്ഥങ്ങൾ മലനാട്ടേണ്ടി, ക്രാങ്ങങ്ങളാ, വാതക
ങ്ങങ്ങളാ അതുകൊത്തിരിക്കുന്നതു് എന്തെന്തു പദാർത്ഥങ്ങ
ളിൽ അബന്ധങ്ങളുടെ നാം സംക്രാംതി ദ്രവ്യായിരിക്കുന്നവോ
അഭത്തായതു് അബന്ധങ്ങൾ അബന്ധനാന്തം ദ്രവ്യരാത്രി യോ
ജിച്ചിരിക്കുന്നവോ അതു പദാർത്ഥങ്ങൾ മലനാട്ടേണ്ടായിരി
ക്കും. ഈപ്രകാരം അബന്ധങ്ങളുടെ നാംസക്രാംതി ദ്രവ്യാ
യിരിക്കുന്നതിനാലെത്തു, ഒരു രംഗമെല്ലാത്തിരിക്കുന്ന
ഡാഗം എടുക്കണമെങ്കിൽ അതിനെന്ന ഏരാട്ടിമുറിച്ചു് ഒരു
ചുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്

ദ്രവ്യങ്ങളിൽ അബന്ധങ്ങൾ തമ്മിൽ നാംസക്രാംതി ഉ
ന്നാജിലും അതു സംസക്രാംതി വളരെ ശീഖരിപ്പില്ലരായിരി
ക്കുന്നതെയുള്ളത്. ദ്രവ്യങ്ങളുടെ അബന്ധങ്ങൾ തമ്മിൽ നി
ഷ്ടപ്രധാനമായി വേർപ്പെട്ട പോകുന്ന. അതിനാൽ
ഈടങ്ങളി വെള്ളം ഇരിക്കുന്ന ഒരു പാത്രത്തിൽനിന്നും
നാഴി വെള്ളം മരുവായ പാത്രത്തിൽ ഒഴിക്കാൻ നമ്മു
ക്കു യാതൊരു ശ്രദ്ധവും വേണ്ടിവരുന്നില്ല. എന്നാൽ വാ
തകങ്ങളുടെ അബന്ധങ്ങൾക്ക് ധരണ്ടുരു സംസക്രാംതി അഞ്ചേ
ഷം ഇല്ല. നേരേമറിച്ചു്, അവയുടെ അബന്ധങ്ങൾ പ
രസ്യരം വിട്ടപിരിയുന്നതിനാശം സ്വീം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊ
ണ്ടിരിക്കുന്നതു്. വാതകങ്ങളുടെ ഇന്ന സ്വന്തമാവത്തെ
ചുററി സ്പൃഷ്ടതരമായി മേൽ വിവരിക്കാം.

അബന്ധങ്ങൾ താഴീലുള്ളതു സംസക്രാംതിഭേദം നിമി
ത്തും അവനങ്ങളും ദ്രവ്യങ്ങളും വാതകങ്ങളും തമ്മിലുള്ള
വ്യത്യാസങ്ങളെ ഇങ്ങനെ സംക്ഷേപിക്കാം. മലനാട്ട

இதை குபவும் பறிஞாவத்தும் நியதமாயிரிக்கொன். புவக்கீசுக்கை நியதமாய பறிஞாவது உள்ளக்கிலும் நிவஷிக்க குபங் நியதமாயிரிக்கொல்லும். வாதக கைக்கீசுக்கை நியதமாய பறிஞாவதுமாய்க்கு குபமாகக் கூட இல்லை. ஹதிகெல்ல தால்பரரும் விழுதுகீகரிக்கொ தினமுவு சி “பறிஞாவது” என்றால்கூன் பரவே ஸ்திரிக்கொன். பறிஞாவதுமென்ற வலிப்புமென் ஸுநாக்குமாயி அந்தம் புதுதாமைக்கிலும் பறிஞாவது ஸ்துதிகெல்ல நியக்குத்துறைய அந்தம்மாஸ் மூவு ட வேள்கீறிக்கொடு எல்லோ படுத்துக்கீசுக்கூட நிகிள், விதி, வஜ்ஞா ஹக்கீதை மூன் பறிமாணக்கீழ் கூடு. ஹா பறிமாணக்கீழ்க்கூட பறப்புற இளாத்திகெல்ல பலத்தெய்யாஸ் ஒரு வாழுவிகெல்ல பறிஞாவதுமென் பரியுநாது. ஹதுபதங்குலம் நிகிளவும் பறுத்துமல்ல லம் விதியும் கீலங்குலம் வஜ்ஞாவும் உத்தி ஒரு பலக யுடை பறிஞாவது $25 \times 12 \times 2 = 480$ வகாங்குலம் லம் அஞ்சின். அதாய்து”, அங்கீரங்குத்தி ஒரு பலக யுழைந்திகூ 480 வகாங்குலம் ஸமலம் அதுவரை கீழ்க்கூட அந்தேபால் ஒரு பலத்துக்கீல்ல பறிஞாவதும் அது படுத்துத்துக்கீற ஸமிதிதீவையும் வாஸ் வேஷா வகா ஸமல்த்துக்கீல்ல விழுதுரமாண்ண பரியுநாது கூறின்கூ. நம்முடை நாட்கிற யாகுக்கீழ்க்கு புவக்கீசுக்கீ துக்காய்க்கூ, அந்தாண்ணக்கூ குயவிகுதியு செறுநாது. ஹா அந்தவுக்கூ அந்தக்கீழ்க்கூ படுத்துத்துக்கீல்ல பறிஞாவதுதை அபேக்ஷிப்பிரிக்கொ.

ഇപ്പോൾ പ്രമാണമായി നിയേയിച്ചിരിക്കുന്ന സർക്കാർ പറയുടെ ഉള്ളിവിസ്താരം 800 ഘടനാംഗളം ആകുന്നു. അതായത് 800 ഘടനാംഗളം സ്ഥലത്തിൽ നിന്നെന്തീരിക്കുന്ന നേപ്പ്, എല്ലാ മതലായവയ്ക്ക് ഒരു പറ നെ സ്റ്റ് ഒരു എല്ലാ എന്നിങ്ങനെ പറയുന്നു. പാകിസ്താൻ ഇപ്പോഴത്തെ അകൂതിക്കപ്പെട്ടാൽ അതു ചതുരമായോ നീളമായോ മറൊരു പ്രകാരത്തിലെ മാറ്റിയാലും അതിന്റെ ഉള്ളിന് 800 ഘടനാംഗളം വിസ്താരമുണ്ടാക്കിയിൽ അതിൽ കൊള്ളുന്ന നേപ്പ് ഒരു നെ സ്റ്റിതെന്നു. ഒരു ഇടങ്ങളിൽനിന്നു 80 ഘടനാംഗളവും ഒരു നാഴിയന്നതു് 20 ഘടനാംഗളവും അതിനുശ്രദ്ധിച്ചുണ്ടാക്കിയാണ്. അതിനാൽ പറ, ഇടങ്ങളി, മരങ്ങാൽ മതലായ അളവുകൾ പാതയ്ക്കും പരിശോധനയെന്തെ അസ്ത്രഭൂമാക്കി എൻ്റെപ്പുട്ടത്തീടുക്കിയാക്കുന്നു.

ഘടനം, ഭ്രം, വാതകം ഇവ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം മുമ്പ് സുചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ ഇന്നു വിസ്തരമായിപ്പറ്റിപ്പാറിക്കാം. ഘടനങ്ങളുടെ ഫലവും പരിശോധനയും നിയന്ത്രണമായിരിക്കുന്നു. ഒരു ഘടനപദ്ധതിമാനം (കൈകാലിനം കുറപ്പായ തടിയോ) അതിന്റെ ഫലത്തെ നീഡു പരിശോധനയെന്തെങ്കിലും കൈകാലിനായോ തന്നെ ഇണംബായിരിക്കുന്നു. അതു അപേക്ഷിച്ചു പാതയും തന്നെ ഇണംബായിരിക്കുന്നു. അതു ഫലത്തെന്തെങ്കിലും പരിശോധനയെന്തെങ്കിലും കൈകാലിനായോ പാതയും പ്രയോഗിക്കുന്നു.

നീചു² അതിനെ ഉടയ്ക്കുവായാ മറീക്കുവായാ ചെയ്യാ
തെ സാധിക്കുന്നതല്ല. എന്നാൽ ദ്രവ്യങ്ങൾടെ പരീ
ണാമം നീയതമായിരിക്കുന്ന എങ്കിലും അവയ്ക്ക് നീ
യത്തായ ശുചിം ഇല്ല. ദ്രവ്യങ്ങളെ നാം എന്തെങ്കിലും
പാത്രങ്ങളിലാക്കിവയ്ക്കുയും അവ ആ പാത്രങ്ങളടെ
അപരിത കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇടങ്ങളി
വെള്ളിത്തിന്, ഒരു കിണറിയൈക്കി അതിനെ ഒഴിച്ചു
കുണ്ടിയുടെയും, ഉരുളിയൈക്കി ഒഴിച്ചു³ ഉരുളിയുടെ
യും നീണ്ടവുള്ളതെ ഒരു കുഴലിൽ ഒഴിച്ചു⁴ ആ കുഴ
ലിന്റെയും ശുപമാശം⁵ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു് ഇല്ല
കാരം അധികാരിക്കുന്നതിനാലും പാത്രങ്ങളടെ അപരിത
അംഗീകരിക്കുന്നതിനാലും⁶ ദ്രവ്യങ്ങൾക്കു സപകിയ
വും നീയതവുമായ ശുപമില്ലെന്നു പറയുന്നതു് എ
ങ്കിലും ദ്രവ്യങ്ങൾടെ പരിണാമത്തെ ഇത്തന്നോലെ ദേശ
ദ്വീപുകളും സാധിക്കുന്നതല്ല. പാത്രത്തിന്റെ ആ
കൂടി എന്താണിങ്ങാലും ഇടങ്ങളിലെ വെള്ളമോ, എണ്ണ
ഡോ മറോതെങ്കിലും ദ്രവ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ട സ്ഥലം— മറ്റൊരാൾ കണക്കിൽ
പ്രകാരം ၃၇ ലുനാം മലയ്ക്കിൽ കരഞ്ഞതെ വിസ്താര
മുണ്ട് നമ്പലം—ആ പാത്രത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു്
അവയ്ക്കും കാരിച്ചു— മർദ്ദത്താലും മറോ അതിന്റെ
പരിണാമത്തെ കാരിച്ചു⁷ ഇതിനേക്കാൾ ചെറുതായ
ഒരു പാത്രത്തിൽ കൊണ്ടുകൊണ്ട് സാധിക്കുന്നതല്ല. ഈ
തന്ത്ര ദ്രവ്യങ്ങൾക്കു നീയതമായ പരിണാമം ഇണ്ടെന്നു
പറയുന്നതിന്റെ അത്മം.

അവക്കുട്ടിട മരായെത്തുനാം കുടി ഇവിടെ മുസ്താ
വിക്കനാതു നന്നായിരിക്കും. അവ സ്വയം ദാതൃപ
അതിൽ ഇരിക്കനാതുകുടാതെ അറന്നേക്കും ദ്രവപദാന്തംങ്ങ
ശ്രീയും വാതകങ്ങളേയും അലിയിച്ച് ദ്രവത്തുപണ്ടിൽ
ആക്കകയും ചെയ്യുണ്ട്. ഉപ്പു്, പഞ്ചസാര മുതലായ ധാര
ത്മങ്ങൾ വെള്ളിത്തിലും പാലിലും മറ്റും അലിന്തു
ചേരുന്നാതു നമ്മൾ നിത്യപരിവയമാണല്ലോ. ഇ
ഫ്രൂം മിക്ക ഷാസ്ത്രക്കൂട്ടിലും കിട്ടുന്ന സോധ്യാ എന്ന
പാനിയം ഇംഗ്ലാലുമൊരുവാതകത്തെ ജൂലാത്തിനും ദ്രവി
പ്പിച്ച് ഉണ്ടാക്കനാതാണെന്നും നിങ്ങൾക്ക് അാരിവുണ്ടാ
യിരിക്കും ഇതുപോലെ മരാന്നേക്കും വാതകങ്ങളും
ദ്രവക്കും അലിയിക്കാൻ സാധ്യിക്കുന്നതാണ്.

വാതകങ്ങൾക്കു നിയതമായ ശ്രദ്ധമാകട്ടെ നിയ
തമായ പരിണാഹമാകട്ടെ ഇല്ലെന്നു ഇന്ത്യ പറഞ്ഞിട്ടും
ഈല്ലോ. മണ്ണ, ചുവപ്പു് മുതലായ നിാങ്ങളേംഡകുടിയ
ചീല വാതകങ്ങൾ ഉള്ളവയെ വർണ്ണിക്കുന്നതാൽ നമ്മുകൾ
കാണാൻ കഴിയുമെങ്കിലും അന്നേക്കും വാതകങ്ങളും വ
ർണ്ണവിഹീനങ്ങളായിരിക്കുന്നതിനാൽ അവ നമ്മുടെ
ദ്രജ്ജിഗ്രാചരമാകുന്നില്ല. വാതകങ്ങളിടെ ഒരു മാതൃക
യായി വായുവിനെന്തെന്നു നമ്മൾ ശംഗരീകരിക്കാം. നമ്മുടെ
ദ്രജ്ജിയിൽ ത്രുത്യങ്ങളായിത്തോന്നും എല്ലാ
സ്ഥലങ്ങളിലും ഏല്ലാ പാതകങ്ങളിലും രാഘവ വ്യാപിച്ച്
കിടക്കുന്നതെന്നും നാം അറിയുന്നു. ദ്രവക്കുട്ടിട കാരം
അതിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ, അതുമാരഞ്ഞതമായ പാതകങ്ങ
ളിടെ ശ്രദ്ധത്തെ വഹിക്കുന്നതിനാൽ വായുവിനും നി

യത്ഥായ അപോ ഇരള്ളുന്ന കാണിക്കാൻ ഇന്ത്യയിലും വി സ്കൂരിച്ച ചരയേഖാട അവധിയും വാദിക്കാനില്ല. വാദവിന നിശ്ചയാശ പരിശാഖയിൽ ഇല്ലാത്തതു് എ അപരാഹ്ന എന്ന പാശാം. ഉന്നാജായ ഒരു റൂടിക ടംബ് ഇൽ എടുത്തു് ആ തിരി സ്കൂരി അ കരുതു് അടക്കായിൽ ഒരു ചൊറിയ കുല്ലാസു തുടങ്ങു് ടട്ടിക്കു. ഇന്ന് ടംബ് ഇ വിൽ വായു ഉത്തരവാം നിങ്ങൾക്കും അഭിഭാഷ്യാ. അന നിരം ഒരു പാതയിൽ വെള്ളിംഡിച്ചിച്ചു് ടംബ് ഇൽ ചാരി ചു ക്രൂഡാതെ തുക്കായികമഴു് തീപ്പിടിച്ചുവക്കാണു് അ വെള്ളിത്തിൽ താഴു് തുക്ക. ടംബ് ഇറിന്നു ഏകദേ ശം പക്കതിവാരയും ഇങ്ങനെന താഴു് തുക്കനാതിനു് ഒരു പ്രശ്നാഭ്യാസാക്കയില്ല എന്നാൽ പാതയിലാക്കണ്ടു ടംബ് ഇൽ താഴു് നാതിരി നിങ്ങൾ പ്രശ്നാഭ്യാസാക്കനാ റ കതിച്ചു ബാധ്യമായ മനാവ ശക്തി പ്രതിരോധി ക്കാനുംപോലെ തോന്നിത്തുടങ്ങും. എക്കിലും നി അപർ വോഗിത്തുപോലെ ബലപ്പിച്ചു് താഴു് തിയാൽ ടംബ് ഇൽ മൃദവൻ വെള്ളിത്തിരിഞ്ഞു അടിക്കിൽ താ തു് താൻ, കഴിയും. അങ്ങനെന താഴു് തിയതിന്നു ശേഷം മുമ്പിലഭത്തുപ്പുംപോലെ തന്നെ തുക്കായി പിടി ചുവക്കാണു് ടംബ് ഇൽ വെള്ളിത്തിൽനിന്നുപുറത്തുന്നതു് നോക്കു! അതിന്നു ഉള്ളിൽ മുകൾ ഓഗത്തു ജല ഗു സ്തമം ഇണ്ടാവുകയോ അവിടെ ടട്ടിച്ചിരിക്കുന്ന കലാ സ്തമണ്ഡിനന്നുകയോ ചെയ്യിട്ടില്ല. അവിടെ എന്നാ സംഭവാിച്ചതു്? ടംബ് ഇൽ വെള്ളിത്തിൽ താൻ ത ക്കായപ്പും അതിനകത്തുണ്ടായിരുന്ന വായു മേ

യുപോട്ട ഒതുങ്ങിത്തുടങ്കയും, ടംബ്‌ളർ വെള്ളിൽത്തിന് ടിയിൽ അരുച്ചേപ്പാൾ വായു മുഴവൻ അതിന്റെ പരമായ സങ്കാചത്വത്തുല്പാദിച്ചു ടംബ്‌ളറിന്റെ മുകൾ ഓഗ്രതു തിണ്ടിക്രൂട്ടുകയും അതിന്റെ ജലത്തിന് അരും ഓഗ്രത്വത്തെ അനുകരിക്കാൻ കഴിയാതെ വരീചയയും ചെയ്തു. ടംബ്‌ളർ മുമ്പിലെത്തുപ്പാലു ഒന്നരക്കുടി വൊള്ളിൽത്തിനടിൽ താഴ്‌ത്തിയതിന്റെ ശോണം ശാതിശയ മറ്റൊരി ഒന്നു ചെരിച്ചുകൊ. അപ്പേപ്പാൾ അതിന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ അന്വേഷകമാക്കിയായി വായു വെള്ളിയിൽ പോകയും ടംബ്‌ളറിന്റെ മുകൾഓഗ്രത്വത്തിൽ ജലം മുഖം മുഖം ചെയ്യുന്നു. ടംബ്‌ളർ വെള്ളിൽത്തിൽ നിന്നും എടുത്തുനോക്കുന്നു നമ്മുടെ കടലാസൂത്രങ്ങൾ നന്നാത്തിരിക്കുന്നതു തന്നെ ഇതിലേക്കുള്ള തെളിവ് ടംബ്‌ളറിൽ നിന്നാത്തിരിക്കുന്ന വായുവിന്റെ പരിശോധി ജലത്തിന്റെ മുഖം മുഖത്തിന്റെ മർദ്ദത്താൽ ചുങ്കങ്കയാൻം ഇന്ന് പരീക്ഷാന്തരിൽ നാം കണ്ടു്. റബ്ബർക്കാണ്ടിഡ്സ് ഒരു പന്തിനകത്തു കാരാട്ടഹ്യതിന്റെ ശേഷം, യഞ്ഞത്തിന്റെ സഹായത്താൽ ഒരു ഗ്രൂട്ടിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിന്നും വായുവിനെ നില്ക്കേണ്ടം മാറ്റിയിട്ടു്, പന്തിനെ അപേട്ടിയിൽ വയ്ക്കുന്നതായാൽ അതിനു മുമ്പേ വികാസം മുണ്ടാക്കാനു കാണാം. അങ്ങനെ വികാസം സാവധാന്യത്തിൽ മുരിക്കുന്നും പെട്ടിയിൽ വായു കടലാത്തിവിട്ടുപോകും പന്തിനു ടാണ്ടുയും സങ്കാചയും സാമ്പാക്കും. ഇധ്യകാരം വായുവിനെ കടത്തിവിട്ടുക്ക്രോ ബുദ്ധിജ്ഞരിക്കേണ്ട ചെയ്യുന്നതിനുസരിച്ചു റബ്ബർ പാ

നീറു സങ്കാരവും വികാസവും മതത്തോട് വിശ്വാസിക്കിരിക്കും ഇതിന്റെ കാരണാദ്ധ്യാത്മകതയാൽ കാം? പെട്ടിശ മുരു നാശ മുദ്രാതിരിക്കുമ്പോൾ നീറുകളുള്ള വായ്പാടിൽ വികാസത്തെ യാതൊരു ബാധകമായി മുരുഭൈക്കമില്ലാത്തതിനാൽ അതു് അപ്രതിബന്ധം പാരിക്കും. എന്നാൽ പെട്ടിശിൽ ദായിക്കുന്നതിനാൽ മുരുഭൈ നീറു ശക്തിക്ക് അനുമദ്ധാരിയായി പരതിനകത്തുള്ള ദായ സങ്കാരവിക്കും നാശിനു ചുരുക്കാവി സ്ഥാപിച്ചുട്ടി കരാണ്ടുനു പ്രാജ്ഞതയു

ശ്രദ്ധവിഹാരിച്ച പരിപ്രേക്ഷന്മാരുടീൽ നീറു അന്താരാഷ്ട്ര സിഖിജ്ഞന്മാരു് മുരുഭൈയും വായുവി നീറു പരിശോധം വാഴ്ത്ത കാണ്ണാൻ സാധിക്കും. ഈ മുരുഭൈ ഓരിച്ചാൽ വായു പരിഗണയും അതിനീറു ഷ്ടു പരിശോധനയെ മൂലിക്കും. പരിമിതമായ ഒരു സ്ഥലത്തിൽ ബന്ധിക്കുചേട്ടുട്ടിരിക്കുന്ന വായു ആ സ്ഥലത്തിനീറു വിസ്തൃതിയെ നാം എത്രമാത്രം വർണ്ണിക്കുവോ അതുമാത്രം വികാസിച്ചു് ആ സ്ഥലത്തിൽ സർവ്വതു വ്യാപിക്കും. അതായതു്, അപ്രതിബന്ധം വികാസമിക്കുന്ന സങ്കരയും ഉഭിക്കന്നാതായാൽ വായുവാണീരു പരിശോധം അവാരിമിത്തായി വാർഡിക്കും

വാതാശങ്കളുടെ ഒരു മാറ്റുകയായിട്ടുണ്ട് വായു

വിനെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ പ്രാപിചാദിക്കനാതെനു മുതൽ വരാത്തിട്ടുണ്ടെല്ലാ. അതിനാൽ വായ്വി സത്തീതായി ഒരു വിവരിച്ച് എല്ലാ സ്പണ്റാറാങ്ങളും വാതകങ്ങൾക്ക് സാരാനേന്നു ഉള്ള രംഗാവാങ്ങലുക്കാം. വാതകങ്ങൾക്ക് നീയത്തായ ത്രുച്ചേമോ നീയത്തായ പാരിസാഹമോ ഇരുപ്പൊന്തതിട്ടുള്ളതിന്റെ അ ത്രം ഇഴ്ച്ചുൾ വ്യക്തമായി കൂറാം ദാഡിപാസിക്കു.

വാതകങ്ങൾക്ക് മും ദാഡിസാഹമുണ്ടോ എങ്ങനെ സംബന്ധിക്കുന്നു? അവാക്കുള്ളിടെ സംസാക്കി മലനാപദം തമ്മിലുണ്ടിൽ, സഞ്ചാരങ്ങളിടെ മെമറുപോലെ അതു നീരു മുഖ്യം ദ്രവപദാത്മങ്ങളുണ്ടിൽ ദ്രംജനമെമ്മറുപോലെ വളരെ ശീമീലരായും ഇരിക്കുന്നു. ഏ നീരു വാതകങ്ങളിടെ അവാക്കൾക്കു സംസാക്കി അ ശ്രേഷ്ഠം ഇരുപ്പൊന്നും മാത്രമല്ലോ, കക്കർമ്മായ നീരംസത്താ ലോന്നാപോലെ ആവാ പരസ്യരും വിട്ടപ്പിരിയുന്നതിനാണ് എല്ലാംനും ഉസുരാഹിക്കുന്നതു്. ഒക്കെ വാതകം ദാഡിച്ച വച്ചിരിക്കുന്ന പാതുക്കിൻ ഒട്ടംതന്നു ഒസപ രമ്പു ഉള്ളിതെന്നും, പാതുക്കിൻ വെച്ചിക്ക വിസ്തൃതമായ ആകാശത്തിൽ പാരക്കുന്നതിനുള്ള അതിവാ യേ' മാഡാവലനാപോലെ; ആ വാതകങ്ങളിലുണ്ടോ അംകൾ തിന്തുവേറ്റേണ്ട സർവ്വദാ ചലിച്ചു്, പരസ്യരും തട്ടിയും മട്ടിയും പാതുക്കിൻറെ വശങ്ങളുണ്ടിൽ സംഘടന ചെയ്തിരുന്നു വര്ത്തിക്കയാഗണനും പ്രക്രിയയാണും സൂക്ഷ്മപരിശയാധനയാൽ ഗുരുത്വാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സോഡാക്സപ്പെട്ടിയുടെ അടയ്ക്കു് ആ

கட்டுப்பிலூஷத் தூங்காலும் உருவத்துக்கும் செழுப்பிக்கிற வகை
யில் மோகானதை தகந்தானுகிறதோ அது ஏற்கால் ஒ
வைகளையூத்து குதிரைவியங்கூலாக மட்டிக்காததே, வொ
ஓயியில் கடக்கினாதிரு அது வாதுக்கைத்தின்கீ அரசை
கூறி அதும் எங்கள் வாய்மை கூடுத்துள்ள வா வால் மொழு
செழுப்பு இருக்கின்றதிரு காம் பிரச்சாரித்துக்கொடியிரு
கூனா செக்கியிலூக் பாரிஸ்ராம் கொஞ்சம் உங்கி
கொட்டுவே வேற்காட்டுவதுதான் நிராந்திரத்து கட்டுப்பிக்கு,
விழுதுபூந் தன்னில் பொடுதியூப்புக்காலும் நாம் கா
ளாங்காக்' அரசெழுப்பு நட்புக்கொண்டு வேற்கேமநூத்து
கவால் செக்கியிலூதை கட்டுப்பிக்குவார்த்துமை தூங்கா
மூர்த்தியாதுக்கைத்தின்கீ அதுவைபெறுவத்தையும் தந்து
தொடர் கட்டுப்பிலூக் வருக்குப்பு வெப்பால் தொடுவேபாக்கு
துக்கொள்கூடு ஹ்வைக்கூனாதால் வாத
மைக்கூந்துக்கூடு அதால்தார்மதெழுத்து ஹ்வ ஸப்புவுவித்தேஷம்
தெய்வாக்குத்தெய்வாக்கு அதுவதே கட்டுப்புத்தை பாரி
ளாங்குதேம் வளா குத்துக்காலு..

விவசாரம், புவர், வாந்தகை மூலம் ராதாகிரி
பல்லாந்தம்போல் இதனங்கீழும் ஒரே பலாம்புத்தின் த
வெளி மூட அவ்விடமானதேபோல் உள்ளக்கணறு செல்
அறஷுமிழலு. மூடுதலை வாந்தாயத்தை ஏதுவானங்கள்
புவாஸ்தவையும் எடுத்திரு வாந்தானதேபூவையும் தீர்க்கன். அது
தூஷ்யாலை தகை தவாரூபத்தைக் கொட்ட வாந்தாயத்தைத் தா
ந்துகொட்ட வாந்தகைபோல் புவாஸ்தவையும் எடுத்திரு வாந்தானதை
ஒரு பாரிஸ்தாந்தை. ஒரே பலாம்புத்தின் ஒப்புக்காரம்

ഉണ്ടാക്കുന്ന അവസ്ഥാങ്ങളെല്ല കാണിക്കുന്നതിനു് തുടർച്ചയായ ഉദാഹരണം ജലം തന്നു. ജലം ചുട്ടെങ്ങാണ് എന്തു് അവിയായും തന്നുപുറക്കാൻ രണ്ടുകട്ടിയായും അപാന്തരരൂപംണണ്ടില്ലോ. ഒന്നു രാത്രാം, മാറ്റുക, കീക്ക ചുട്ടപിടിച്ചാൽ അതു് അത്യം വെള്ളിയായും പിന്നീട് അവിയായും തീരുമാനപ്പോലെ, അവിയെ തന്നുപുറാൽ അതു് അല്പം വെള്ളിയായും അനന്തരം മണ്ണുകട്ടിയായും അപാന്തരരൂപംണും. ശനികൾ, ചെ നു്, ഇംഗ്ലീഷിലും മാത്രായ പദാർത്ഥങ്ങൾ ഉത്തരവേബുൾ ദ്രവത്തുപരമായിത്തീരുന്നതു നുക്കു അനുഭവിച്ചാണെല്ലോ. വേണ്ടിവേബാഴ്ച ചുട്ട പിടിച്ചാൽ ഇവയെ ദ്രവത്തു തിരികെന്നു വാതകാവസ്ഥയിൽ നയിക്കാനു സാധി ക്കുന്നതാണ് ഇതുപോലെ തന്നു, വാതകങ്ങളെല്ല തന്നുപുരിക്കുത്തിനാൽ അവ ദ്രവജ്ഞിയായും അവസ്ഥാ നാതിൽ എന്നുംഛായും എരിഞ്ഞാക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ വായുവിനെയും മരംകുക്കം വാതകങ്ങളുംഛായും ദ്രവജ്ഞി ഇംഗ്ലീഷിലും അപാന്തരരൂപത്താൽ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ വാതകങ്ങളെല്ല ഇപ്പുകാരം അപാന്തരരൂപത്തിൽ നാതിനു തന്നുപുരിമാറ്റും മതിയാക്കുന്നുണ്ടോ. വാതകങ്ങൾ കൂടുതൽ അഭിരക്ഷപ്പെടുമെന്തും അഭ്യർഥിഷ്ഠം സംസ്കരിക്കാണുണ്ടോ, നേരേമൊബ്ലു് അവ അനേകം വിദ്യേഖ ജിക്കന്നതിനാണു സദാ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നു മുൻചു പാശ്ചാത്യഭാഷയിലും അഭിരക്ഷപ്പെടുക സുക്തി ഉണ്ടായാൽ അവയെ ദ്രവജ്ഞി ആയും ദ്രവജ്ഞിയെ അപാന്തരരൂപത്താൽ സാധിക്കുന്നതുണ്ടോ.

ഈ സംസക്തി ജനീഫുക്കനാതിനു വാതകങ്ങളെ ശൃംഗാരമായ മർദ്ദനത്തിന് അധിനിന്മാക്കിവയ്ക്കാതെ കുഴിയുന്നതല്ല. അതായതു്, മർദ്ദനത്തിൻ്റെ ശക്തിയാൽ വാതകങ്ങളെട പരിണാഹത്തെ കഴിയുന്നതും ചെറുതാക്കിവച്ചുകൊണ്ട് നല്ലവല്ലോ തന്മഫുക്ക ബോംബാണ് അവയ്ക്കു കുറുമണം ഭവഞ്ചപ്പും അന്തരു പച്ചം സിലിംഗക്കന്നതു്

ഈ വിവരങ്ങളും ഖനം, ഭവം, വാതകം ഇങ്ങനെ പദാർത്ഥങ്ങൾക്കുള്ള അവസ്ഥാനുഭവത്തിൻ്റെ സ്വഭാവം ഗ്രിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ വിശ്രദിക്കാം. വാതകത്തുപത്തിൽ നാം അധിവസിക്കുന്ന ഈ ക്രുംഗാളിയും അവാണം ചെയ്തിരിക്കുന്ന പദാർത്ഥത്തിനാണ് വായുമണ്ഡലം എന്ന പരിയുന്നതു്. നീ മന്ത്രവും പ്രശാന്തവുമായ ഒരു ജലാശയത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരായാൽ അതിൻ്റെ അടിയിൽ അസംഖ്യം മത്സ്യങ്ങൾ അഞ്ചുമിക്കും നീന്തിക്കൊള്ളിച്ചു കണ്ണാതു കണ്ണാം. വാസ്തവം അലോപിച്ചാൽ ഈ മത്സ്യങ്ങൾ ജലാശയത്തിൻ്റെ അടിയിൽ ജീവിക്കുന്ന തുപോലെതന്നെയാണ്, നാം വായുമണ്ഡലത്തിൻ്റെ അടിയിൽ ജീവിച്ചുപോങ്ങുന്നതു് മത്സ്യങ്ങൾ ദ്രശ്യമായ ജലത്തിൽ സബ്രഹ്മിക്കുന്നതു് നാം അതു കുണ്ഠിയുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദ്രശ്യമായ വായുമണ്ഡലത്തിൽ ജനനം മുതൽ ചെങ്കമാറുന്ന നമ്മുടെ അവാസമ നാം അറിയുന്നില്ലെന്നും മാത്രമുണ്ടെന്നുണ്ട്. ക്രൊഡി ഉപരിതലത്തിൻ്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളെ വി

സൗത്തമായ മഹാസമുദ്രം അവവരണം ചെയ്തിരീക്കുന്ന തുംബാലെ ഭ്രംഗാളിത്തിൻറെ ചുറുപാടം അതിലും തകിൽ വാതക അപമായ മൂശ മഹാസമുദ്രം വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്നു. ദ്രവജ്ഞങ്ങൾ നാം കാണുന്നതുപോലെ വീം തക്കാലേക്കു കാണുന്ന കഴിയുന്ന ഒരാൾ അന്തരീക്ഷം തകിൽ അതിലുംതന്നെ നീനുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ഭ്രംഗി ചേയ്യും നോക്കുന്ന എന്ന ദിച്ചാരിക്കുക! അഞ്ചുംബർ ജ ലാഡയ്യന്തെയും അതിൽ സഖവാക്കുന്ന ജഡാജത്തുകളേയും നാം കാണുന്നതുപോലെയാണ് വായുമണ്ഡലത്താകുന്ന മഹാസമുദ്രവും അതിൽ നീത്രുന്ന പക്ഷികളും അംതിന്റെ അടിനടക്കിൽ നടക്കുന്ന മനസ്സും മറ്റും ജ മുകളിൽ അധാർക്ക പ്രസ്തുതിയോവരംബാധിത്തീയന്തരും ജഡാഡയ്യന്തിൽനിന്ന് ഒരു മത്സ്യത്തെ എടുത്തു കരയിൽ മുട്ടാൽ അതു വേഗത്തിൽ മരിച്ചുപോകുമല്ലോ. അന്തരീക്ഷമന്നായി നാം സകല്ലിച്ചിരീക്കുന്ന അഞ്ചുംബർ ക്കു നമ്മക്കു പൊക്കിയെടുത്തു വായുമണ്ഡലത്തിനു വെളിയിലാക്കാൻ കഴിയുന്നപക്ഷം നമ്മുടെ അവധിയും അപ്രകാരംതന്നെ.

വായുമണ്ഡലത്തിനുംതും മറ്റൊന്തും വൈചിത്ര്യങ്ങളും നമ്മുടെ സകല്ലിച്ചിഷ്ടാനു പ്രസ്തുതിയോവരം ഇംഗ്ലീഷിൽ സമുദ്രത്തിൽ പിലപ്പോൾ ശ്രദ്ധവും പിലപ്പോൾ മുവണ്ണുമായ പ്രവാഹങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെ വായുമണ്ഡലത്തിലും ഉണ്ടാകുന്നതു ചോണാം. മുത്തു നമ്മുടെ കാരഡം കൊടുങ്ങാറുകളും തന്നെ. ഭ്രംഗാളത്തിനടപ്പിച്ചു റംബാവാരണങ്ങൾ കൂടുന്നും

അത്ര തകരും ഉൾപ്പെടെയും ജീവയാർഥങ്ങളിൽ ,
ഈ അവസരം സാധാരണമായ മൂന്ന് വായു എന്നൊന്നും?
പ്രാവിന ഗാന്ധുജ്ഞത്തിനാൽ ഈ തിനെ തന്ത്രപദ്ധതിൽ
ഭന്നായി ഗണിച്ചുതുറന്നു. ക്രമി, ഇലം, അഹാരി, മീറ്റ്,
എക്കുഡം ഇവയായിരുന്നു അവകാട പദ്ധതിപ്പെട്ട
ഓപ്പ് അരബ്ലൂക്കിൽ പദ്ധതിപ്പെട്ടതാണ്. തന്ത്രപദ്ധതിൽ
നാൽ കേവല പദാർത്ഥമായിരുന്നു അർത്ഥമാക്കുന്നു.
അതായതു്, യാതൊരു പദാർത്ഥമായിട്ടും ഘടനയിൽ
മറ്റു പദാർത്ഥമാണോ ചേർന്നുട്ടില്ലെന്തിരിക്കുന്നവും
അവരെ തന്ത്രപദ്ധതിനു പറയുന്നു. ശ്രീ വജ്രാട ദിവ
നയിൽ ഇതുപദാർത്ഥമാണോ ചേർന്നുട്ടില്ലെന്നു മാത്ര

മല്ല. ഇവയിൽ രണ്ടും അധികമോ പദാർത്ഥങ്ങളും ഒരു സംഘ്യാഗത്താലുണ്ട് മറ്റൊരുപട്ടം പദാർത്ഥങ്ങളും ഉണ്ടോ കന്നതു്. ഇപ്രകാരം മെൽപ്പറഞ്ഞ പട്ടാവലുകൾ കാണാൻ മാറ്റ പദാർത്ഥങ്ങളും ഉണ്ടായി എന്ന പ്രാചീനമാർവ്വിശപ്പിച്ചവനു്. എന്നാൽ നവീന ശാസ്ത്രങ്ങൾ അറിഞ്ഞെങ്കിൽ പ്രകാരം തത്തപ്പങ്ങൾ അഭ്യസം, എഴുപ്പത്തവാൺരീതിയും ദാം, ഗസകൾ, ചെമ്പ്, ഇരുന്നു് ഇവ എഴുപ്പത്തവും തത്തപ്പങ്ങളിൽ ചാലതാക്കിനു്.

വായ്വാക്കട്ട, പ്രാചീനക്കാർ വിചാരിച്ചിരുന്ന തപ്പോലെ ഒരു തത്തപ്പദാർത്ഥമാല്ല. ദാമകമെന്നം (ഓട്ടിജൻ) നുത്തമെന്നം (നെന്നജ്ഞൻ) രണ്ട് തത്തപ്പങ്ങൾ കല്പിക്കുകയും വാതകമാണെന്നു നവീനശാസ്ത്രങ്ങൾക്കും അനുകൂലം പരിഷ്കാരങ്ങളാൽ തെള്ളിയാച്ചി ദാശിക്കുണ്ടു്. ദാമകവും നതുവും തന്നെ വാതകങ്ങളുടെ ലഭ്യതയിൽ ഉണ്ടാക്കം. ഒന്നിനു രാസയാഗമെന്നം മറുപടിനു് മിത്രയേശവരമെന്നം പറയുന്നു. രാസയാഗപ്രകാരം രണ്ട് തത്തപ്പങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു ചേരുന്നും അവ രണ്ടിന്റെയും മൂന്നാംതൊന്തും നാലിച്ചു പ്രത്യേക മൂന്നാംതൊന്തും നാലിച്ചു തുലിപ്പാവാത്മാണു് ഉണ്ടാക്കുന്നതു് അബ്ദിനക്കം, ദാമകം, ഇന്തരം രണ്ട് വാതകങ്ങളിടെ രാസയാഗത്താൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന ജലം ദ്രവത്തുപരമാണെന്നു മാത്രമല്ല, നീതിയിൽ ഘടകാംശങ്ങളിായ വാതകം

കമ്മ്പുവും മുന്നായിട്ടുണ്ട് എന്നും അനുഭവിച്ചു എന്ന പദാർത്ഥം, ഇവന്തു് ശാസ് १, ദാഹകം ഇന്ത തത്പര്യങ്ങളുടെ രാഖാരാധാര തന്ത്രാർ ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്¹ ഇന്ത തത്ത പങ്കുളിൽ എത്രത്തും മാറ്റുന്നതിലും അനു കരാഡാൽ നമ്മുടെ² ഫോറുന്നതിലും. അനുഭവിച്ചു ഹ്രവായിൽ ഭാവനാനിശ്ചയം മുന്നായിട്ടും ഇല്ല. എന്നാൽ രംഗത്തുപു കാരമിൽ പ്രദേശാഘങ്ങളാൽ അനുഭവിച്ചു നിന്നു് ഇന്ത തൃപ്പപ്പലാർക്കും വേർത്തിരിച്ചുട്ടുക്കാൻ നമ്മുടെ കുറിയുള്ളതുമാണ്³ ഇതുകൂടാതെ ഇന്നായിനാ തത്ത മാറ്റുന്ന ഇന്നും ദിവാ സാമ്പ്രതിക്കാം മെത്രരാസയാശം ചെയ്യു് അക്കുളി ക്രൈസ്തവ നിയമമുണ്ടു് ഉദാഹരണം രണ്ടു് ചുവാ ഓത്രും അബ്ദുന്നക്കത്തിനു് ഒരു ഘടനാംമുലം ദാഹകമെന്ന കണക്കിൽ ഇന്തവാം തക്കങ്ങൾ രണ്ടു് ചെർവാണം ജലം ഉണ്ടാകുന്നതു്. അനുതിനാൽ അംബു ഇവ ഗാംമുലം അബ്ദിജനകവും മുന്നു ഘടനാംമുലം ദാഹകവുംകൂടി ചെർത്തവച്ചും അവ ജീവിക്കുന്നതു ഇവ ഗാംമുലം ദാഹകവും ഒരു ഘടനാംമുലം ദാഹകവും രംഗാധാരത്തിൽ ചെരാതെ ഷീക്കകയും ചെയ്യുന്നു.

മിത്രയോഗത്തിൽ മുഖ്യ നായകുളി നിയമങ്ങൾ ഒന്നാംതന്നെ ഇല്ല. എഴുളം പുരാം ക്രുട്ടിവ ദ്രാം എഴുളി എഴുളിയും പാരാ പാരഗായും കിടക്കുന്നതു രോമലൂ മിത്രയോഗരാജിച്ചേരുക്കുന്ന തത്തപങ്കൾ അവ

യുടെ സപ്രഭാവത്തേയും മുന്നാക്കണം മുഖ്യം വിടാതെ പാർപ്പിക്കുന്ന സങ്കലനിത്താക്കളിലോക്കുന്നുണ്ട്. ഇദാഹരണം, മുഖ്യ രാഷ്ട്രീയത്തെ പ്രൊട്ടോക്കും ഗാധകത്തിന്റെ പൊടിച്ചും ക്രമിക്കുന്നുണ്ട് തന്ത്രങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന അവന്നാൽ മുഖ്യ രണ്ട് തന്ത്രങ്ങൾ കൂടിയാണ് മുഖ്യ ബിനോ അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുമായി മല്ലോ. ഒരു ദിവസം കാരണം മുഖ്യ പൊടിയുടെ മുകളിൽ പിടിച്ചുകൊടുത്താൽ ലോറ്റുമുളിക്കുമ്പോലും ആ കാരണത്തിൽ പററിക്കൊള്ളുന്നും ഗാധകവ്യൂടി പാതയെല്ലാം ശേഷിക്കുന്നും ചെയ്യുന്നു. ഗാധകവന്നതു ദ്രവിപ്പുകാണ് രക്തത്തിലുള്ള ഒരു ദ്രവത്തിൽ അലിന്തു ചെയ്യുന്നു. മുഖ്യവും പൊടിക്കുന്ന ഗാധകം അതു ദ്രവത്തിൽ അലിന്തു ചെയ്യുന്നു. മുഖ്യവും പൊടിക്കുന്ന ഗാധകവന്നതെല്ലാം മുഖ്യ പരീക്ഷണങ്ങളാൽ തെളിയുന്നതു”.

മുഖ്യമുഖ്യ ഗാധകവും കലർന്നാണു മുഖ്യ പൊടിക്കുന്ന പാതയിലാക്കി അതിനു ചൂടപിടിപ്പിക്കുക. അപ്പോൾ മുഖ്യ തന്ത്രങ്ങൾക്ക് രാസയോഗം മുഖ്യവുകയും മുഖ്യവിന്റെയും ഗാധകത്തിന്റെയും മുന്നാക്കണം മുഖ്യവും മുഖ്യ തന്ത്രങ്ങൾക്ക് രാസയോഗം മുഖ്യവും ചെയ്യുന്നു. ചൂടിന്റെ സഹായത്താലും മുഖ്യവും മുഖ്യവിനും ഗാധകത്തിനും രാസയോഗം മുഖ്യവും അനുഭവിക്കുന്നും മുഖ്യവും പോലെ തന്ത്രങ്ങൾ ത

മുൻ രാസയാഗം ചെയ്യുന്നതിനാൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന ദാതാമണ്ഡലം ‘രാഹാഗ്രാഹൾ’ എന്നും ഇതുവും ഗസ്യക് വും കലത്ത് വിചട്ടുത്തുപോലെ രാഹാഗ്രാഹം ചെയ്യാതെ തത്പരാഗൾ കൈവല്ലം പാരസ്യത്സംഘ്രൂഹത്താട്ടങ്ങളിൽ യിരിക്കുന്നതിനു “മീതുങ്ക്രാഹൾ” എന്നും പേരുപറയുന്നു.

ദാഹകം, ദാതാ എന്നും വാതകം അഭിഭാശം വായുവിന്റെ പ്രധാനാംഗം എന്നും അഭക്കങ്ങൾക്കും മുമ്പ് പറ ജനറിട്ടിംഗ്സ്ട്രൂസ് ഇല വാതകം അഭാൾ രാഹാഗ്രാഹിതിയിലാണ്, മീതുരീതിയിലാണ് വായുവാർഡ് വന്നുനിരിക്കുന്നതു” അംത്, ദാതാ ഇല വാഹാഗ്രാഹിന്റെ വായുവാർഡ് നിന്നും വേർത്തിരിക്കുന്നതിനു വാളുരു പ്രധാനമില്ല. ഈ വാതകാഭാൾ നക്കണ്ടുള്ള ഇപ്പറയാഗം ആവിന്തനു വിവരിക്കാം:- ദാഹകം എന്നും പാതകിന്റെ അത്മം തന്നെ ദഹനത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതു” എന്നാണെല്ലോ. ഈ വാതകാഭാൾ തീരുമായ ദഹനശക്തിയുണ്ട്. ആഭിത്യനാം അഗ്നിയും ഈ വാതകാഭാൾ അത്രക്കു മുതൽപ്പാം പാശ്ചാത്യാശാനം പറയാം. ദഹനം എവിടെയെല്ലാം ഉണ്ടാകുന്നവും അവിടെയെല്ലാം ദാഹകയന്തിന്റെ അടുത്തിയാണ് നാം കാണുന്നതു” ഒഴുക്കതിരി കത്തു നേബാഴം ഗ്രഹങ്ങൾക്ക് അഞ്ചിംബാധയുണ്ടാക്കുന്നേബാഴം എരിയുന്ന പദാർത്ഥങ്ങൾ ദാഹകാത്താട്ട ഫോജിക്കുന്നുണ്ടു് ചെയ്യുന്നതു” അംബായതു് ഗുരുരിയുന്ന എല്ലോ ദാഹ തമ്മിങ്ങളും ദാഹകാത്താട്ട രാസം യാഗം ചെയ്യുന്നു. ചെറുതായ ഒരു പാതു നിന്നും ഒരു ഒഴുക്കതിരി ഒരു ചെറുതു് വായുപ്രദോഷം ഉണ്ടാക്കാണു അതിനും അടച്ചി

നാൽ മെഴുക്കരി വേഗത്തിൽ അണ്ടത്രുപ്പോകനു തു നാം കാണുന്നു. ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നതു പാതു തിലുഷ്ഠ വായു മുഴവൻ തീർന്നപോകുന്നതിനാലും, അതു വായുവിലുഷ്ഠ ദാഹകം തീർന്നപോകുന്നതിനാലും ണ്ണനു ശാസ്ത്രീയപരിക്ഷണങ്ങളാൽ ബോധപ്പെട്ടിട്ടണിട്ട്.

ഈതെല്ലാം ദാഹകത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷമായ ഭഹന-ക്രിയകളും ണ്ണനു പ്രത്യക്ഷമല്ലാത്ത അനേകം ദശനങ്ക്രിയകൾ ഈ വാതകത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയായി ലോകത്തിൽ സംസ്ഥാ നടന്നരക്കാണ്ടിരിക്കുന്നു. മനഷ്യർ മുതൽ പുഞ്ചഗ്രാമവരെയും എല്ലാ ജന്മത്തോടു കൂടിയും അഴകിയും ചീതിയും പോകുന്നതു ദാഹത്തിന്റെ ശക്തിയാലാക്കുന്നു. ദാഹകം ഈ മുതാംശങ്ങളെ ഇല്ലകാരം ജീവിക്കുപ്പിടിയിൽ പാരമ്പര്യം നുറഞ്ഞിട്ടിട്ടിട്ടും അവ അകാശത്തിലേണ്ട ഭ്രമിയിലേണ്ട ലയക്കയും ചെയ്യുന്നു. ചുങ്കക്കിസ്ത്രിന്തായും വായു തട്ടിക്കണ്ണിരിക്കുന്ന പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ ദാഹകത്തിന്റെ ചേഷ്ടയാൽ അല്ലായ്ക്കപ്പെടായി ക്ഷയം സംഭവിക്കുന്നതല്ലെന്നു പാരമ്പര്യങ്ങൾ വളരെ ചുങ്കമാണ് ഈ വാതകത്തിന്റെ സഖക്കന്തായും ഇങ്ങവിനു തുടർച്ചിക്കുന്നതുകാണിട്ട്, കക്കശമായ അതു ലോഹം എങ്ങനെ ക്ഷയിക്കുന്ന ഏന്നു നാം കാണാറാണ്ടോള്ളു.

മനഷ്യമരീംത്തിലുഷ്ഠ ചുട്ടിന്റെ കാരണവും ദാഹകത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിത്തന്നായാണ് ശരീര

തീരിൽ ശരീരായ ചുട്ടില്ലാതിനുംനാൽ ധാതോയും പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യുന്നതിൽ നമുക്കു ശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കു യീസ്റ്റ്. നാം എല്ലാദ്ദേഹം എന്നെങ്കിലും പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നുണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരുവൻ കരച്ചരണങ്ങളെ വ്യാപാരിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നോ അവൻറെ മനസ്സു സാധാരണയായി എന്നെങ്കിലും പ്രകാരത്തിൽ വ്യാപാരിപ്പിക്കാണിരിക്കുന്നതിനാൽ തലച്ചേരുവാൻ ചലനം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അമുഖം ഒരാൾ ശരീരത്തെ യും മനസ്സുഭേദങ്ങും പ്രവർത്തിപ്പിക്കാതെയിരിക്കുന്ന അവസരത്തിലും അവൻറെ ഏഴും സ്വന്തമകാരം മുതലായ അനുതരിത്രുമിയങ്ങൾ അവയുടെ പ്രവൃത്തിയെ നീയതമായി അനുസ്ഥിക്കാതെയിരിക്കുന്നില്ല. ഈ പ്രവൃത്തികൾക്കല്ലോം ചുട്ട് ആവശ്യമാകുന്നു. ഈ ചുട്ട് എങ്ങനെ ഉണ്ടാകുന്നു? നാം എല്ലാദ്ദേഹം വായുവിനെ ശ്രദ്ധിക്കുയും ഉച്ചപ്രസിക്കുയും ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ. ശ്രദ്ധിക്കുന്ന വായുവിലുള്ള ഭാവകൾ രക്തത്തിൽ കലന്ത് അതുവഴിയായി ഭേദത്തിൽ സർവ്വതു വ്യാപിക്കുയും അതിനും അവിടെയെല്ലാം ഭഗവന്തുണിയ നീറന്തരമായി നടന്നരകാണ്ടിരിക്കുയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ഭഗവന്തിന്റെ പ്രഭവായി നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ ചുട്ടിണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഈ ഔദാഹരണം ശരീരത്തിൽ മാംസക്കലങ്ങൾ സഭാ ഭാവിപ്പിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നതിനാലുള്ള ക്ഷയത്തെ പരിഹരിക്കുന്നതിനാണു നാം ആവശ്യം കഴിക്കുന്നതു”.

നാം ഉള്ളപ്പസിക്കുന്ന വായു, ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനെ ഷ്ടൂലേയല്ല. ഉച്ചപാസവായുവിൽ ത്രിശ്ലമായ ദാഹകം ഒട്ടംതുന്ന ഇല്ല. എന്നമാത്രമല്ല, ഇംഗ്ലാലാമ്മും ഇന്ന് എന്ന വാതകത്തിന്റെ ആധിക്യത്താൽ അതുവഴിരെ മലിനമായും ഇരിക്കുന്നു. ജൂതകളുടെ ശരീരത്തിലും ചെടികളിലും ഉംഖ പ്രധാനമായ അംശം ഇംഗ്ലാലം (കാർബൺ) എന്ന തത്പരമാകുന്നു. വിറകുരിക്കുവോഴും മരും ഇണംകുന്ന കരിതന്നുണ്ട് ഇംഗ്ലാലം. ഇതു കൊള്ളുത്താൽ ഒരു പദാർഥം ജൂതകളുടെ ശരീരത്തിൽ കലന്തിട്ടുണ്ടോ എന്ന് ചില ക്ഷേ സംശയം തോന്നാമെങ്കിലും സസ്യങ്ങൾ എരിയുവോഴുന്നപോലെ ജൂതകൾക്കും എരിയുവോഴും അവയിലും ജലാംശം വാഹിക്കുത്താൽ കരിയാണ് അധികമായി കാണുന്നതെന്നും നമ്മൾ അംശം വമാണുണ്ടോ. ദാഹകം ഇംഗ്ലാലത്തോട് ചേരുന്നതിനാൽ ഇംഗ്ലാലാമ്മും ഇന്ന് വാതകം ഉണ്ടാകുന്നു. ഇങ്ങനെ ശ്രദ്ധിക്കുവായുവാിലും ദാഹകത്തിന്റെ ചേഷ്ടയാൽ നമ്മുടെ ശരീരത്തിനുള്ളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഇംഗ്ലാലാമ്മും ഉള്ളപാസവായുവിൽ ത്രിശ്ല ചുറ്റുവരുന്നതാണ്.

ഇംഗ്ലാലാമ്മും നമ്മുടെ ആരോഗ്യത്തിനു ധ്യാനിക്കരമായ ഒരു റാഷ്ട്രവാതകമാകുന്നു. ഇംഗ്ലാലാമ്മും വാതകം പാത്രത്തിൽ ഒരു തിരി കത്തിച്ചുവച്ചും ആ ദീപം തർക്കണംതന്നു അംഗാഞ്ചേരിപോകുന്നു. ഒരു ചുന്നാലുഡിയെന്നു മറുപട്ടത്തിലും

ങ്ങൾ ചെറിയ ജന്മവിന്നെന്നോ അതു പൊതുത്തിൽ ഇട്ട്
 കള്ളാൽ അപ്പനേരംകൊണ്ട്' അതിന്റെ വൈദിക
 നിഃസ്ഥിതിയും കുറച്ചുകൊരും മുട്ടി ദാരിഞ്ഞാൽ അ
 തു പരത്രംപാക്കായും ചെയ്യുന്നു. ഒരു ചെറിയ മുറിശ്ശി
 റീ കണ്ണ അതുകൾ കുതക്കുചു കിടന്നാൽക്കൊതിനാൽ
 അവക്കു കഷിന്നാവും തവാനോടനും മറ്റും ഉണ്ടാക്ക
 നാതാരി എം കാണുവണ്ട്' അവയുടെ ഉദ്ധൃതാസ
 വായ്വിലുള്ള ഇംഗ്ലാബാമ്പും വെള്ളിയിൽ പോകാൻ
 മാർക്കില്ലാതെ അതു മുറിശ്ശിൽതന്നെ ഉഖ്ലുവാതിനെ
 ശിശിക്കൊതിനാൽ ഉഖ്ലുവക്കൊതാബാമ്പും ഇന്തു സ്വന്ന ഒ
 സഫ്യം. ഇന്തു ഭോഷ്യത്തെ പരിഹരിക്കൊതിനാണു
 ശ്രദ്ധാഭ്യവിന്റെ സഖ്യാരം ധാരാളമായി ഉള്ള സമ
 ലങ്ഘാംിൽ കിടന്നാണെന്നെന്നും ശാരൂപ്യങ്ങളാം ഉപ
 ഭേദാക്കൊതു'

സസ്യവാഴ്ചകളുടെയും പ്രധാനാംശം ഇംഗ്ലാല
 മാണിന്നു പറത്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ കല്ലരി,
 വരിക്ക്, എണ്ണി, കടലാസ്, വാസ്തുക്കൾ മുതലായ പ
 ഭാത്മങ്ങൾ എരീയുന്നോഴം ഇംഗ്ലാബാമ്പുംവാതകര
 ഉഖ്ലായി വായുമണ്ഡലത്തിൽ ലഭിക്കുന്നു. ഇപ്പ
 കാരം ജന്മകളുടെ ഉദ്ധൃതാസത്തിൽനിന്നും സസ്യപാല
 ത്മങ്ങൾ ചീഞ്ഞു പോടിയുന്നതിൽനിന്നും അവയുടെ
 ഭേദനത്തിൽനിന്നും ഉഖ്ലാക്കുന്ന അനവധിയായ ഇന്തു
 വാതകം വായുമണ്ഡലത്തിൽ വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്നതാ
 യാൽ അതു നമ്മൾ എത്ര ഭോഷ്യകരമായിരിക്കുമെന്നു
 ഉണ്ടാക്കാമെല്ലോ. എങ്കിലും ഇതിനു തക്കതായ പരി

വാരമാർവ്വം നീമ്മിശ്വൈപ്പട്ടിളിളിയായി കാണണം.

ജീവിച്ചുനിൽക്കുന്ന ചെടികൾക്ക് “അത്തുതകരം മായ ഒരു ശക്തിയുണ്ട്” ഇംഗ്ലാമുമുള്ളതിന്റെ ഫലം പ്രധാനമായ ഇംഗ്ലാപം സസ്യങ്ങളുടെ മുഖ്യരായ അവഹാ രസാധനമാകന്നു. സൗംഖ്യപ്രകാശം ഉള്ളപ്പോൾ ഇംഗ്ലാമുമുള്ളതെന്നു ദാദർക്കരുമായി ഭവർത്തിരിച്ച് ഇംഗ്ലാപത്രത തങ്ങളുടെ അവഹാരത്തിനായി ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളിവാൻ സസ്യങ്ങൾക്ക് സപത്രസ്ഥിഖലായ ഒരു ശക്തിയുണ്ട് സൗംഖ്യപ്രകാശം ഉള്ളപ്പോൾ മാത്രമേ ഈ ശക്തി പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ്. ഇതുകൊണ്ടാണ് സസ്യങ്ങളുടെ വഴിപ്പക്ക സൗംഖ്യം വെളിച്ചു അപരിത്യാജ്ഞമായിരിക്കുന്നതു് ഇംഗ്ലാമുമുള്ളതിൽനിന്നു് ഇപ്പുകാരം ചെടികൾ ഇംഗ്ലാപത്രത മുഹിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ഭാവകൾ വായുമണ്ഡലത്തിൽ ശേഷിക്കുയും ഇപ്പുകാരം വായുമണ്ഡലം ജന്മിച്ചുകൊണ്ട് മിതകരമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ജന്മിക്കുമ്പോൾ സസ്യങ്ങളും തമ്മിൽ ഇങ്ങനെ കൊണ്ടുതുടങ്ങി പ്രവൃത്തിയാൽ ജന്മിക്കുമ്പോൾ റൂപസ്വിക്കാൻ വേണ്ട തുംബവായുവും സസ്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ട അവഹാരവും ലഭിക്കുന്നു. ഇതു് അത്തുതമ്പ്പുയോ? പ്രത്തിയിൽ ഇപ്പുകാരം എത്രെല്ലാം അത്തുതങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചെറു അവയെക്കറിച്ച് വിവരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിക്കുന്നുണ്ടോ നമ്മുക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ്.

വായുവിൽ ഭാവക്കേണ്ണം നാലുമെന്നം ഒണ്ടു വു തക്കങ്ങൾ കലർന്നുനിരിക്കുന്നായായി പറഞ്ഞിട്ടിരിക്കുന്നു.

ഈവയിൽ ദാഹകം വായുവിന്റെ ഏകദശരം അഥവി ലോക ഭാഗവും നത്രും അഥവിന് നാലുഭാഗവും എത്രകൂടും ദാഹകം നത്രേതക്കാർമ്മ വാഴിച്ചു കുറവാണെന്നും ഈ തീരുമനിന്നും ഒന്നുംലിലാക്കണമെന്നോള്ളോ. നത്രേതക്കിൻറെ സ്വപ്നാവാം എന്തു്? വായുമണ്ഡലത്തിൽ ഈ വാതകം ഇതു കൂട്ടതലായിരിക്കുന്നതിൽനിന്നു്? പ്രഭയാം. നത്രും ദാഹകത്തെള്ളുാലെ ഒക്കെയില്ലോതെ അലാസമായ ഒരു വാതകമാകുന്നു. ഈ വാതകം ദഹനത്തെ സഹായിക്കുന്നില്ലെന്നു രാത്രിലും, തകരുകയും ചെയ്യുന്നു ദാഹകം അഞ്ചേരിച്ചിട്ടുള്ളൂ ഒരു പ്രാത്രത്തിൽ ഒരു മങ്ങിയ കുന്തൽക്കൊള്ളി കാണിച്ചുാൽ അതു വഴിരെ ദീപ്പിഡിയാടുക കൂത്തുന്നതു കാണാം. അങ്ങനെ കത്രിക്കുന്നാൾ അതിനെ നത്രും നിറച്ചിട്ടുള്ള പാത തത്തിൽ കാണിച്ചാലുടൻ അണ്ണത്തുപോകുകയും ചെയ്യും. വായുമണ്ഡലം മുഴുവൻ ദാഹകന്തരെന്ന ആര്യവിജ്ഞനകിൽ അതിന്റെ ഭർഖാനിവാരമായ ദഹനശക്തി വഴിരെ നാശിക്കുമെന്നുമായിരുന്നു. നമ്മുടെ ദേഹത്തിലും ചെള്ളിയിലും ഉജാകന്നു ദഹനവും ചുംബം അത്യന്തം ചുപ്പുമായിരുന്നു, ഒരു ഗ്രഹത്തിലേം മറ്റൊരു ഉജാകന്നു സ്വീകരിച്ചുപാട്ടു ആശാനിബ്രാഹ്മ ക്ഷേമത്തിൽ എല്ലായിടവും പകർന്ന പിടിച്ചു ഒരു ദഹനത്തെ മുഴുവൻ കുപ്പീകരിക്കുമായിരുന്നു. ദാഹകത്തിന്റെ ഈ പ്രകാരമുള്ള കംിനശക്തിയെ ലഘുപ്പെടുത്തുന്നതിനാണ് വായുമണ്ഡലത്തിൽ നത്രും ഉച്ചയേംഗ്രേപ്പുടുന്നതു്. തീപ്പുംവീര്യങ്ങളായ ചില ഒഷ്യങ്ങളെ പാക്കുപ്പുടുന്നു

ത്രന്നതിനായി വെള്ളം ചെറുത് വെവല്ലും രോഗി കർക്ക കൊടുക്കുന്നാൽ നാം അണിട്ടിണ്ടില്ലോ. ഈ ഉദാ ഹരണത്തിൽ വെള്ളം ചെയ്യുന്നതുപോലെ വായുമണ്ഡലത്തിലും നതും ദാഹങ്ങളിനോടു ചെയ്യുന്നതുക്കിയെ നീയത്തിച്ചു പാക്കുകുട്ടിത്തുന്നു.

ഭാധകവും നതുവും തന്നെയാണ് റാഞ്ചവിന്റെ പ്രധാന ഘടകങ്ങളും ഇല്ലോ വായുമണ്ഡലത്തിൽ മറ്റു ഫീല വാതകങ്ങൾകുടി വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ഗാലാ തുംബവാതകം ധാരാളമായി വായുമണ്ഡലത്തിൽ എങ്ങനെ നന്ന ഒന്നാം വായുമണ്ഡലത്തിൽ എങ്ങനെ ഏകാദശിരിക്കുന്നു എന്നും മേൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വായുമണ്ഡലത്തിൽ എവിടെയും എല്ലാ യോഗ്യം എൻ്റെക്കരെ ഉന്നായിരിക്കുന്ന ഒരു വാതക മാക്കുന്നു. റാഞ്ചമത്തായി പറയേണ്ടതു് ആവാത്രനാ സമുദ്രം മുതൽ കിണറവരു മുക്കതീക്കണ്ണേം കുത്തി മണ്ണേം അതു ജലാശയങ്ങളിൽ സൂത്രങ്ങൾ ചുട്ട തട്ട നന്തിനാൽ പ്രതിക്ഷേഖണം ചുത്രമായും ജലമാണ് അ വിയായി വായുമണ്ഡലത്തിൽ ലയിക്കുന്നതെന്നു് അ തുപ്പം ഒന്ന് വിചാരിച്ചു നോക്കു! ഇതിനു പുറമെ അ വിയന്നുണ്ടാക്കുന്ന ആവിക്കിടാരങ്ങളിലും അട്ടക്കണ്ണിയിലെ പാത്രങ്ങളിലും നീനു് എത്രമാത്രം ജലത്തെ അ വിയായി നാം ആപാന്തരപ്പുട്ടതുന്നു! ഇ ക്കുന്ന നാ നാലുകാരണം ഉൽഗമിക്കുന്ന ശൃംഖലയ്ക്കും വായുമണ്ഡലത്തിൽ തങ്ങിനിന്ത്തുക്കുന്ന തീനാൽ എല്ലാ ദേശങ്ങളിലും വായുമണ്ഡലത്തിൽ ആവിയുടെ സാന്നിധ്യം

ഉജായിരിക്കണ്ടാണ് എക്കിലും ഉദ്ധൃതങ്ങളേലെ
അന്തരീക്ഷത്തിൽ ശൈത്യങ്ങളേപ്പാൾ ആവി വാ
ശര ക്രുട്ടലബാധിരിക്കും. ഉദ്ധൃതങ്ങളേൽ സുഞ്ചൻറ
ചുട്ട് അതികരിന്മാധിരിക്കുന്നതിനാൽ ശൈത്യങ്ങ
ങ്ങളേപ്പാൾ തുല്യം ക്രുട്ടൽ വെള്ളം ആവിയായി
തീരുന്നതാൽ ഹതിക്കുന്ന കാരണമെന്ന് ഉശമിക്കാ
വുന്നതാണ് ഹരുവു് അത്യന്തം കരിന്വും ഉഡ
ക്കാൻ പ്രധാസമുള്ളതുമായ ഒരു ഭ്ലാഹമാണെല്ലു. അ
നേക്കം മണിക്രൂദ്ദനേരതേക്ക് ഒരു ചട്ടകം എറിതീ
യിൽ കിടുന്നാൽ അതു് ഉഡക്കുന്നതായി നാഡ കാണാ
ന്നില്ല. എക്കിലും ഒരു റാത്രിൽ ഹരുവു് ഉഡക്കുന്നതി
നാവശ്യമുള്ളതിന്നും എക്കുംണ്ണം അബ്യോധ്യി ചുട്ട
ണ് ഒരു റാത്രിൽ വെള്ളം ആവിയാക്കാൻ വേണ്ടെത്ത
നു നിർണ്ണയിക്കുപ്പുട്ടിരിക്കും. ഹർഡ്യും മഹാ
സമുദ്രത്തിന്നും ഉപരിതലത്തിൽ നിന്നു ദിവസംതോ
ദം ശരാശരി മുക്കാൽ ഹരുവു ഘനത്തിലുള്ള വെള്ളം
ണ് ആവിയായി അന്തരീക്ഷത്തിൽ ചെന്ന ചെന്ന തെന്നു
കാണാം. ഹരു കണക്കിന് പ്രവണേധാജപ
ലമായ സുഞ്ചയോളം എത്രമാത്രം ചുട്ടിനെ ഉപമിക്ക
നാണിന് ആലോച്ചിച്ച നോക്കു!

ഹംഗാലുമുള്ളാതകരും ആറാറിയും കുഴിഞ്ഞതാൽ
വായുവിൽ ചുരയത്തക്കുതായി അരക്കമാണിയു എന്ന
വാതകമാണുള്ളതു് ഹരു നാത്രത്തിന്നും അബു് ജ
നക്കത്തിന്നും രാസയോഗത്താൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു
വാതകമാകും. അംഗോട്ടിയിൽ കിട്ടുന്ന നവചാരം

കരെ എടുത്ത ചുമ്പാനുകൂട്ടി കലക്കിയാലുണ്ടാകുന്ന തുക്കഗന്ധം മുഴ വാതകത്തിന്റെ മണംകുന്ന. അമേരിക്കയിൽ സസ്യങ്ങൾക്ക് "ആവാരണസാധനമായി ഉപയോഗപ്പെടുന്നു.

വായു അല്ലാഹുമായ ഒരു വാതകമാണെങ്കിലും അത് ഒരു പാരാത്മാക്കയാൽ അതിനു ഏതുമാണെന്ന് ഒരിഞ്ഞതിരിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടത്തിൽ വായു ഉണ്ടെന്ന് അറിയാമല്ലോ. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു ചെറിയ കൂട്ടം തുക്കി റോക്കിയതിന്റെ ശേഷം അതിലുള്ള വായുവിനെ എടുത്തു കൂട്ടിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാമതു തുക്കിയാൽ ആലോത്തത തുക്കങ്ങളാൽ അൽപ്പം കുറവായി കാണുന്നു. മുഴ വ്യത്യാസം ആലോ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്ന വായുവിന്റെ തുക്കമൊന്നും മുഴമാണെന്നുമല്ലോ. പക്ഷേ മറ്റൊരു കൈകാര്യങ്ങൾക്കു നാം മുഴപ്പെയാറിക്കുന്ന താസുകൊണ്ട് മുഴ വ്യത്യാസം അറിയാവുന്നതല്ല. ശാസ്ത്രീയ പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗാർഹിക്കുന്നതും അൽപ്പില്ല മായ ഭാരതത്തേപ്പാലും കൃത്യമായി കറിക്കാൻ കഴിയുന്നതുമായ താസുകൊണ്ട് മാത്രമേ മുഴ വ്യത്യാസം മാറ്റിക്കാണ് സാധിക്കുകയുള്ളതില്ല. ഒരു ചെറിയ കൂട്ടത്തിൽ അടങ്കുന്ന വായുവിന്റെ ഏന്നും വളരെ അൽപ്പമായി കൂട്ടാലും വിപുലമായ വായുമണ്ഡലത്തിന്റെ ഏന്നും അപ്പുകാരമായിരിക്കാൻ തരമില്ലല്ലോ. ദ്രശ്യാളത്തിന്റെ മുഴ ഉപരിതലത്തിൽ നിന്നും മേൽപ്പോട്ടു എറ്റവെച്ച മെല്ലിൽ കറവില്ലാത്ത കൂറംവരെ വായുമണ്ഡലം വ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളതായി ശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാരുടെ പച-

പരീക്ഷണങ്ങളാൽ ബോധ്യപ്പെട്ടിട്ടണ്. ഒരു ശീർഷകലാസ്ഥിര പരിയതകൾ ഘനം ഉള്ളതായി നാം വിചാരിക്കാറില്ലോ. എങ്കിലും ഒന്നിനു മീതേ ഒന്നായി പത്തായിരം കടലാസ്സുകൾ മേശപ്പറത്ത് അടക്കിവെച്ചാൽ എല്ലാത്തിനും അടിയിലുള്ള കടലാസ്സും മേശയും ഒട്ടം അൽപ്പമല്ലാത്ത ഓരോണ്ട് ചുമക്കേണ്ടിവരുന്നതു്. മേൽപ്പോട്ട പോക്കേണ്ടാണു ഓരോ കടലാസ്സിൽ തട്ടനാ ഓരു കുമേഖ കുറത്തു വരുകയും ഒക്കൾക്കാത്തതു കടലാസ്സുകളിൽ ഇംഗ്ലാൻഡിലും ഇന്ത്യയിൽ തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ അടിയിലുള്ള കടലാസ്സുകൾ വളരെ തെരഞ്ഞെടുത്തിരുത്തിയും മേൽപ്പോട്ടിട്ടുള്ള കടലാസ്സുകൾക്ക് കുമേഖ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതും ഇരിക്കുമെന്ന സ്ഥാപിക്കുമ്പോലോ. വായുമണ്ണയലത്തിന്റെ സ്ഥാപിതിയും ഇതുപോലെതന്നെ. ദ്രോജ്വവും അവിക്കയുള്ള സകല പദാർത്ഥങ്ങളും വായുമണ്ണയലത്തിന്റെ അകമാനമുള്ള ഇംഗ്ലിഷ്യൻ മർദ്ദത്തെ വഹിച്ചുകൊണ്ടിരുക്കുന്നു. അടിയിലുള്ള വായുപടലങ്ങൾ മുകളിലുള്ളവയുടെ മർദ്ദനതായ തെരഞ്ഞെടുത്തിയും മുകളിലുള്ളവയുടു് ഉപരൂപരി തെരഞ്ഞെടുക്കുവായും ഇരിക്കുന്നു.

എങ്കിലും മേൽ ഉഭാഹരണമായി എടുത്തകടലാസ്സിന്റെയും വായുമണ്ണയലത്തിന്റെയും കാൽന്തരിയിൽ ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ടു്. കടലാസ്സിന്റെ കുടുതലിൽ അടിയിലിരിക്കുന്ന കടലാസ്സുകൾ മേൽപ്പോട്ട ധാതോരു മർദ്ദവും പ്രയോഗിക്കുന്നില്ല. വായുമണ്ണയലത്തിന്റെ പ്രസ്തുതി കേവലം അപ്രകാരമല്ല. വാതകങ്ങളിൽ

അംഗങ്കൾ പരസ്യരം വിയോജിച്ച നാലുഞ്ചത്തും അസരിക്കാൻ സത്യം ആമിച്ചകാണിരിക്കുന്നതായി മനു പറഞ്ഞീട്ടാണ്ടോ. ഇതിന്റെ ഫലമായി വായുമണിയലത്തിലുള്ള ഒരോ വായുപട്ടവും അതിന്റെ ദുർഘട്ടാഗത്തുള്ള പട്ടവും മർദ്ദത്തെ ജയിച്ചു മേൽ പോട്ട പൊങ്കുവാൻ ആമിച്ചകാണിരിക്കുന്നു. ഈ ശ്രമം കീഴിൽനിന്നു മേഖലാട്ടുള്ള ഒരു മർദ്ദമാക്കാത്ത ഇതിന് ഉണ്ടാക്കുന്ന അലൈക്കിൽ പുഷ്ടവനമെന്നും മുകളിൽ നിന്നു കീഴോട്ടുള്ള മർദ്ദത്തിന് അദ്ദേഹമർദ്ദമെന്നും പറയാം. പുഷ്ടവനം വാതകങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല, ആവശ്യങ്ങൾക്കും ഉണ്ട്. ഒരു കൂടം വെള്ളിത്തിൽ മുക്കി കുറ താഴുത്തിയിട്ട് ഒരു കൂടം വെള്ളിം കോരിയെടുക്കാൻ നോക്കു; കൂടത്തിന്റെഅടിവശം വെള്ളമുള്ളതിൽ വരുന്നതുവരെ അതിന്റെ ഘടന വളരെ നില്ക്കാറുമെന്നും നിങ്ങൾക്കു തോന്നും. അവിടെ നിന്നു പൊക്കവേബാഴാണു നിങ്ങൾക്കു ഓരോതോന്നുന്നതു്. കൂടം വെള്ളമുള്ളതിൽ വരുന്നതുവരെ ഒലത്തിന്റെ ഉണ്ടാക്കപ്പെടുമാകുന്ന പുഷ്ടവനശക്തി നിങ്ങളെ സഹായിച്ചുതിനാൽ ഒരു കൂടം വെള്ളിത്തിന്റെ ശരീരായ ഓരോ നിങ്ങൾ അറിയാതെയിരുന്നാം. ഇന്നീ വായുവിന്റെ പുഷ്ടവനശക്തിയെ തുണാധരിക്കാം. ഒരു ടംബുളിറിൽ വെള്ളം നിറച്ചിട്ട് ഒരു കലബാസുത്തുണ്ടുവെക്കാണു് അതിന്റെ വായു നല്കവെള്ളം അടയ്ക്കുക. അനന്തരം ഒരു കെക്കയു് അതുകൊണ്ടുന്നതുണ്ടാണെന്നും ഒക്കും നാനുത്തിച്ചൊണ്ടാണു

ടംബ്‌ളിരിനെ കമഴു് അക്കിപ്പിടിച്ചു് അമർത്തിയിരുന്ന ഒക്കെ സാവധാനമായി പിൻവലിക്കും. കടലാസ്സു് ടംബ്‌ളിരിന്റെ മുഖത്തുനിന്മാക്കുകയേം ടംബ്‌ളിരി ലെ വെള്ളം നിലത്തുവരീക്കുകയേം ചെയ്യുന്നാലും. ടംബ്‌ളിരിന്റെ താഴേക്കുള്ള വായുവിന്റെ പുല്ലവന്നശക്തിയാണു കടലാസ്സിനെ ഇല്ലപ്പകാരം താങ്കു നിർത്തുന്നതു്. അംഗായതു് ടംബ്‌ളിരി കീഴിലുള്ള വായുവിന്റെ മേൽപ്പോട്ടിക്കുമർത്താൽ കടലാസ്സു ടംബ്‌ളിരിന്റെ മുഖത്തു പറരിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു.

വായുവിന്റെ ഇല്ലപ്പകാരം മർദ്ദവും പുല്ലവന്നവും ഉണ്ടെങ്കിലും വായുമണ്ഡലം വളരെക്കുറച്ചാം മേൽപ്പോട്ടി വ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ഭ്രമിയുടെ ഉപരിഭാഗത്തിൽ വായുവിന്റെ മർദ്ദശക്തി പുല്ലവന്നശക്തിയെക്കാൾ അത്യധികം കൂടുതലായിരിക്കുന്നു. ഭ്രമിയുടെ ഉപരിഭാഗത്തിലും അവിടെയുള്ള സകല പ്രാത്മാങ്ങളിലും തട്ടുന്നതായ വായുമണ്ഡലത്തിന്റെ മർദ്ദത്തെ—അതായതു വായുമണ്ഡലം ഇവയിലെല്ലാം എത്രമാത്രം ഓരോ എൽപ്പിക്കുന്ന എന്നു് അംഗീകാരം ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്ക് സാധിച്ചിട്ടിട്ടണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷ് കണക്കിന്റെ പ്രകാരം ഒരു ചതുരാംഗം വിസ്തൃതമായി സ്ഥലത്തെ പതിനേണ്ണുറാത്തതൽ ഓരോതൊളിം വരുന്ന മർദ്ദം എൽപ്പിക്കുന്നവർണ്ണനാണു കൂടും സാധിച്ചു. (ഇവിടെ അംഗുലം എന്നതു് ഇംഗ്ലീഷ് ഇംഗ്ലീഷും റാത്തതൽ എന്നതു് ഇംഗ്ലീഷ് പെണ്ണണ്ടം ആകുന്നു.) ഇങ്ങനെന്നുള്ള മർദ്ദം മനഷ്യന്റെയും മരഹല്ലാജുള്ളിട്ടുള്ള ശൈലേജ്ഞങ്ങളിൽ തട്ടുന്നുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷ് കണക്കിന്റെ

ക്കിന് ഒരു ഒത്തമണഡശ്വർൻറ ശരീരം എക്കുദേശം 33,600 റാത്തൽ അല്ലെങ്കിൽ 15 ടൺഭാരത്തിനു മുമ്പായ മർദ്ദത്തെ സഹിച്ചുകൊണ്ടിരീക്കുന്ന എന്ന വിചാരിക്കാം. ഈ വലുതായ ഓരോ വഹിക്കുന്ന നമ്മുടെ ശരീരം തകാൻപോകാത്തതു് എങ്ങനെന്നെങ്ങനു നിങ്ങൾ ചോദിക്കുമായിരിക്കാം. “എന്നാൽ കാതം ചുമനാൽ കരീലയും കനകം.” എന്ന് ആവലാറി ദ്രോഢനാ നമ്മളിൽ ഒരുത്തനെക്കാലിലും ഈ ഓരുത്തെപ്പറ്റി യാതൊന്നും അറിയാതിരിക്കുന്നതല്ലേ കരേങ്കൂടി അള്ളുതമായിട്ടുള്ളതു്? ഇതിന്റെ കാരണം പറയാം; വായു മുതലായ വാതകങ്ങളും രക്തം ദിതലായ ദ്രവങ്ങളും നമ്മുടെ ശരീരത്തിനുള്ളിൽ ഉണ്ട്. ചതുരഞ്ഞാംഗളും തനിനു പതിനെല്ലാത്തലും വിത്തമായി വായുമണ്ഡലം നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ പ്രധ്യാഗിക്കുന്ന മർദ്ദത്തെ പ്രതിരോധിക്കാൻ മതിയാക്കുന്ന വേബോങ്ക മർദ്ദത്തെ ഈ വാതകങ്ങളും ദ്രവങ്ങളും വെള്ളിയിലേക്ക് പ്രധ്യാഗിക്കുന്നു. ഈ പ്രകാരം തുല്യവലജ്ജുഡായ രണ്ട് മർദ്ദങ്ങളും പരസ്യരം പരിഹസിക്കുന്നെല്ലാനുത്തിനാൽ നാം ഈ കമ്പയൈക്കരിച്ച ധാതൊന്നും അറിയാതെ സ്വന്നമായിരിക്കുന്നു.

ആമിയുടെ ഉപരിതലത്തിനുസമീപം മർദ്ദത്തിന്റെ ആധിക്യത്താൽ വായു നിബിഡമായും, മേൽ പോട്ട പോകണ്ടോടു മർദ്ദം കരയുന്നതിനാൽ വിരുദ്ധമായും ഇരിക്കുന്ന എന്ന പരശ്രതകഴിഞ്ഞല്ലോ. സാമാന്യം പൊക്കമുള്ള പണ്ടുങ്ങളുടെ മുകളിൽത്തന്നെയും

ହୁଣ ଗେମ୍ କାଣ୍ଡାଳାଣଟି". 1804-ରେ ଗେଲ୍ପୁସକ୍ତି ଏଣ୍ଟା ପ୍ରତ୍ୟେକାଠିରୁ ପ୍ରତ୍ୟେତିରୁ ନିର୍ମାଣ କାଲର ମେତା ମେତାପୋଢ଼ ବିମାନତାତ୍ତ୍ଵରେ ଯେତେ, ଅବିଦେଶ ନିର୍ମାଣ କିମ୍ବା ପାଇଁ ତଥିରୁ ବାଯୁ ଯେବେରିପ୍ରତ୍ୟେକାଣ୍ଟ ବା ନା. ଆମନାନରମ ଆରତ୍ୟୁଂ ପରିଣାମରୂପରୁ ବାଯୁ ପ୍ରତ୍ୟେତିରୁ ନିର୍ମାଣ ଯେବେରିପ୍ରତ୍ୟେ ରନ୍ଧାନ୍ତ୍ରିକ୍ ତୁଳି ନେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦିକ୍ଷାତିରୁ ନିର୍ମାଣକାଣ୍ଟବିନା ବାଯୁବିନା ତୁଳିତାତିରୁ ଗଣ୍ୟମାତ୍ର କାଣ୍ଡାଳାଣଟି. ଅବେଳା ଅନ୍ତରେ ମେତା ମେତାପୋଢ଼ ଫୋକନା ବିମାନ ସମ୍ବାରିକର୍ମକୁ ଆବାଦିତରେ ବାଯୁବିନ୍ଦା ବିରାଜିତ ନିର୍ମାଣରେ ଯେବେମୁଂ ନେରିଦାଣ୍ଟି". ଐନାମନ୍ତ୍ର "ଆ ଯକ୍ଷ" କିମ୍ବା ଶ୍ରୀସତତିରୁ ତାତେ କିନ୍ତୁ ଯାଇକାଣ୍ଟାଇ ତେବେବୁଛି ବାଯୁ କିନ୍ତୁ ତାତିରୁ କୁଣ୍ଡଳରେ ପୋସଂ କଷିକେଣଟି ଯରିକାଯୁଂ ଆରତୀନାତ୍ମ ଅବାକର ଶ୍ରୀ ସାବେଶ ବାଲ୍ମୀକିକାଯୁଂ ଚେଯୁଣ୍ଣ. ରଣାମନ୍ତ୍ର "ପ୍ରତ୍ୟେତିରୁ ବାଯୁମଣ୍ୟାଲଂ ନନ୍ଦରେ ଶରୀରତିରୁ ପ୍ରଯୋଗିକାଣା ମର୍ମତରେ ପରିଯରିକାଣାତ୍ ଶରୀରତିରୁ ନକରୁଣି ରକତ ମୁତଳାଯିବ ଘରତେକା ପ୍ରଯୋଗ କାଣା ଉପରିକୋଣାଳାଣାଣ ପରିତାତ୍ତ୍ଵଶଳ୍ପେ. ଅବେଳାଦିମେତା ଦିକ୍ଷାତି ପ୍ରତ୍ୟେତିରୁ ପ୍ରତ୍ୟେତିରୁ ବିମାନର ମୁଣ୍ଡ ବିମାନର ମୁଣ୍ଡରେ ଅନୁଷ୍ଟାନରମର୍ମତରେ ନନ୍ଦରେ ଶକ୍ତି ତାତେ ଉଣାଯିକାଣାତ୍ରପୋଲେତକାଣ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷର. ଏଣ୍ଟାକାରୀ ଅବିଦେଶ ବାଯୁବିନ୍ଦା ବିରାଜିତକାଣ୍ଟ ବାଯୁ ମଣ୍ୟାଲାତିରେନ୍ଦର ମର୍ମତ ବଜାର କରିବାଯିରିକାଣା. ହୁଣକାରାଂ ଆକର୍ତ୍ତ୍ଵନିର୍ମାଣିତ୍ତିରୁ ମର୍ମତରେ ଶକ୍ତି କୁଣ୍ଡ

നന്തിനാൽ അവരുടെ രക്തനാഡികളിലും മന്ദിരത്തിൽ അന്തരിക്കുന്ന പ്രസ്താവന വീംഗ്രാതു ക്ഷേമനാണ്. ഈ നീമിത്തം ചിലപ്പോൾ അപ്രകടങ്ങളിലും നാംവീച്ചി ട്രണ്ട്. അന്തിനാൽ വളരെ പൊക്കത്തിൽ സമൈരിക്കാനുഭേദിക്കുന്ന വിമാനസമ്പര്കവും ഇപ്പോൾ താഴേവച്ചതുനു ശ്രദ്ധവായവിനെ കഴുകുളിൽ അച്ചു അതിനെ ശ്രദ്ധിക്കാൻ വേണ്ട യന്ത്രസാമഗ്രിക്കോടുകൂടിയാണ് പുരോച്ചുന്നതു്.

ഒരു പാത്രത്തിൽ വെള്ളംവയ്ക്കുക. രണ്ടുവീംഗ്രാതുനു ഒരു ഒരു കഴലിന്റെ (സ്കിക്കഫ്ലായിൽനാൽ കൊള്ളിയാം.) ഒരു തല വെള്ളത്തിനടിയിലും മറേരുതെലു നിങ്ങളിടെ വായിലും ആക്കിശോണ്ട് അക്കത്തെക്കുണ്ടാം ശ്രദ്ധിക്കാം. നിങ്ങൾ അക്കത്തെയ്ക്കുണ്ട് ശ്രദ്ധിക്കാം. വായിലും ആക്കിശോണ്ട് കഴലിന്റെ കഴലിനും ഉയർന്ന എന്ന തോന്തരിയുണ്ടാം. എന്നാൽ അതുകൊണ്ട് പരമാത്മം മുഴവൻ വ്യക്തമായില്ല. നിങ്ങൾ കഴലിനും വായിലും മാത്രം അക്കത്തെക്കുണ്ടാം വായിലും. അപ്പോൾ എന്നാണ് സംഖ്യാത്മകതയും അപ്പോൾ വീംഗ്രാതു കഴലിനും ഉള്ളിൽ ഓഫീസുകൂടി കഴക്കുന്ന സമലം മുന്നുമായി തുല്യമായ മര്ത്തം പാത്രത്തിൽ കഴലിനും ചുറവുള്ളിൽ വെള്ളത്തിനെ കീഴുപോട്ടുകൂട്ടുന്നു. കഴലിന്റെ ഉള്ളിൽ ഓഫീസുകൂടി കഴക്കുന്ന സമലം തുല്യമായ മര്ത്തം അമർത്തിവീംഗ്രാതു കഴക്കാം വെള്ളം മുന്നുമായാണ് വാസ്തവം

തനിൽ സംഭവിച്ചുതു്. ഇതിനു വേറൊരു തെളിവു പറയാം. കൗലിന്റെ താഴെത്തെ അടിസ്ഥാനം വെളിത്തനിൽ വച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ സ്വപ്നമായിതനാൽ കൗലിൽ വെളിം ഉയരുന്നീല്ല. അദ്ദോഷം കൗലിനു ചുറ്റുമുള്ള ഒരു ജലത്തനിൽ വായുവിന്റെ മർദ്ദം ഉണ്ടു്. എന്നാൽ അദ്ദോഷം കൗലിനുകളുടെ വായുവിന്റെ മർദ്ദവും തുല്യവലമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനാൽ വെളിത്തനിനു കൗലിൽ ഉയരാൻ തന്മുല്ലാതെ വരുന്നു. നിങ്ങൾ കൗലിനുകളുടെ വായുവിനെ വലിച്ചെടുക്കുക കയും അതിനാൽ കൗലിൽ വായുവിന്റെ മർദ്ദം ഇല്ലാതെവരുകയും ചെയ്യുന്നുാൾ മാത്രമേ വെളിയിപ്പിൽ മർദ്ദത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ കൗലിൽ വെളിം ഉയരുന്നുള്ളൂ.

ഈനീ ഒരാറു അടങ്കത്തും മറ്റൊരു അററാം തുറന്നതുമായ ഒരു കൗലി എടുത്തു് അതിൽ നിന്നും വെളിക്കുക. അനന്തരം നിങ്ങളുടെ വിരൽ കൊണ്ടു കൗലിന്റെ വായു് നല്കുവന്നും അടയുള്ളകയും കൗലി കമഴ്ച്ചത്തില്ലടിക്കുകയും ചെയ്തു് വെളിം വെളിരിക്കുന്ന പാതയിൽ താഴുക. കൗലിന്റെ വായു് വെളിമുച്ചത്തിനു താഴെ ആക്ക്യും അതിനെ അടച്ചുരിക്കുന്ന വിരൽ എടുത്തുകളുംയാം. കൗലിലും വെളിം പാതയിൽ വീണാപോകാതെ കൗലിൽതന്നെ സ്ഥാപിക്കുതിയിൽ നിൽക്കുന്നു. ഇതു പരീക്ഷണത്തിലും കൗലിന്റെ ചുറ്റുമുള്ളതിനു വെളിയിപ്പിൽ താഴെ വായുവിന്റെ മർദ്ദംകും കുറവും

ലാൽ ഇങ്ങനെ വെള്ളം നിൽക്കുന്നതു്. എങ്ങനെ യെന്നൊൽ വായു പാത്രത്തിൽ കിടക്കുന്നവെള്ളത്തെ കീഴു'പോട്ട അമർത്തുന്നോൾ ആ വെള്ളം കഴലിൽ താഴിക്കേരാൻ ശ്രമിക്കും. ഇതിന്റെ ധാർമാത്മ്യം കഴിഞ്ഞ പരീക്ഷണത്തിൽ നാം കണ്ണുവല്ലോ കഴലാൽ വെള്ളം ഉജ്ജവലുകൊണ്ട് പാത്രത്തിലുള്ള വെള്ള തിന്റെ ഇംഗ്രേസിയിലും എക്കിലും പാത്രത്തിലുള്ള വെള്ളത്തിന്റെ ഗതി ഇപ്പുകാരം ഇരിക്കുന്നോൾ കഴലിൽ ഉള്ള വെള്ളത്തിനു കീഴോട്ടിറ അംഗീഡീ സാധാരണ സാധാരണയില്ല. ഇങ്ങനെന്നും വായുവിന്റെ മർദ്ദം കഴലിലുള്ള ഇംഗ്രേസിനും അംഗീഡീനും താങ്കിനിത്തുന്നതു്.

കഴലിന്റെ നീളം 32 അടിയിൽ അധികമാണുള്ളൊൽ അതിലുള്ള ഇലവൻ വായു ഇങ്ങനെ താങ്കിനിത്തും. അതായതു്, വായുവിന്റെ മർദ്ദത്തിനു 32 അടി പൊക്കമുള്ള ഒരു ഇലസ്സുംതെന്നതും താങ്കിനിത്താണ് ഫേംബിയോട്ട്. മറവപ്രകാരം പറയുന്നതായി വായുവിന്റെ മർദ്ദം 32 അടി പൊക്കമുള്ള ഒരു ഇലസ്സുംതെന്നിന്നു ഓരോതോട് തുല്യമാക്കാം. മൃപ്പത്തിരണ്ടിയിൽ മുട്ടത്തു നീളമുള്ള കഴലംണം നാം പരീക്ഷണത്തിനു് എടക്കുന്നതെങ്കിൽ അതിന്റെ മുകളിൽ നിന്നു വെള്ളം കീഴു'പോട്ട അംഗീഡീത്തിരണ്ടി പൊക്കത്തിൽ നിൽക്കുണ്ടും അതിനേമുള്ള സ്ഥലം ശ്രൂന്നുമായി കിടക്കുന്നും ചെയ്യാം.

ഇങ്ങൻനും നും വായ്വിഞ്ഞരും മർദ്ദന്തിരം വല്ല ഭേദഗതിയും ഉണ്ടാക്കുന്നപക്ഷം, അതു് ഇം കഴിയില്ല വെള്ളിത്തിഞ്ഞരും നിലവക്കാണ്ട് അറിയാ വുന്നതാണല്ലോ. സാധാരണന്മിതിയിൽ വായുമ സ്ഥലത്തിഞ്ഞരും മർദ്ദം ഒരു ചതുരശ്രാംഗ്രഹണമല തീരും പതിനെയു റാത്രായിരുത്താണെന്ന പറഞ്ഞി കൂട്ടല്ലോ. ഇങ്ങനെന്നുള്ള മർദ്ദന്തിനാണ് മുപ്പത്തി രണ്ട് പൊക്കമുള്ള ജലസ്നംതെത താങ്ങിനിത്താൻ കഴിയുമെന്ന പറഞ്ഞിക്കൂട്ടതു്. ഇവിടെ വിവരി ക്കാൻ സൗകര്യമുല്ലാത്ത ചില കാരണങ്ങളാൽ ചി ലപ്പോൾ ഇം മർദ്ദന്തിരും കുട്ടായി കഴിയുമെന്നും ഇപ്പോൾ കണക്കിൽനിന്ന് അധി കമാക്കുന്നും കഴിയിൽ നിൽക്കുന്ന വെള്ളം മുപ്പത്തിരണ്ട് രണ്ടും നിന്നും പൊതുകയും മർദ്ദം കണക്കിൽ നിന്നും കരയുന്നും വെള്ളം മുപ്പത്തിരണ്ടും താഴകയും ചെയ്യുമെന്നു് ഇപ്പോൾ നമ്മകൾ ഉണ്ടാ ക്കാവുന്നതാണു്; അതിനായി ഇം കഴിയും വെള്ള വും വായ്വിഞ്ഞരും മർദ്ദത്തെ അളക്കുന്നതിനു് ഒരു ന സ്ഥി ഉപകരണമാകുന്നു. പൊക്കം മുപ്പത്തിരണ്ട് നീ കുട്ടികൾ കുട്ടിക്കുഴൽ കൈകൊള്ളുന്നതിനു് ഒരു സൗകര്യമുള്ള ഒരു സാധനമല്ല. ദ്രാവുന്നതിലുള്ള തുംബ രോളിൽനെതക്കാൾ തുലോം ഘനം കുട്ടിയതുംബയ എന്നുകൂലിലും പദാത്മം വെള്ളത്തിനു പകരം ഉപ യോഗിച്ചും കഴിയില്ലെന്ന നീളം വളരു കരിയ്ക്കാമെ നു തോന്നുന്നുമുല്ലേയോ? അങ്ങനെന്നുള്ള ഒരു പദാത്മ-

മാണം റസം. അതു് ഒരു പ്രവപദാത്മകയാൽ അം തിനെ വെള്ളിംപോലെ ഒരു പാത്രത്തിലും കൂലിഡ്യു ഓഫിക്കാൻ കഴിയും. അതു് പ്രവപദാത്മകങ്ങളിൽ വ ഇച്ച് എററഡ്യും ഘടന കൂടിയതുമാണ് മേൽ വിവരിച്ച പരീക്ഷണാത്തിൽ ഇല്ലത്തിനു പകരം റസത്തെ ഉപയോഗിക്കുന്നതായാൽ മുപ്പുത്തിരണ്ടി നീളുമ്പു കൂലിനു പകരം മുപ്പുത്തി അംഗുലത്തിൽ (ഇന്ത്യ) സപ്പലുംകൂടി നീളുമ്പു ഒരു കൂലി മതിയാകും. ഏ ഗതിനാൽ മുപ്പുത്തിരണ്ടി പോക്കുമ്പു ഇവസ്സും തെരു താങ്കിനിത്താൻ കഴിയുന്ന വായുമർദ്ദത്തിനു മുപ്പുത്തം പോക്കുമ്പു റസസ്സും തെരു താങ്കുന്നതു നേരു ശക്തിയുള്ളത്. റസത്തിന്റെ ഘടന വെള്ളിത്താൻ നേരു ഘടനത്തുകാൾ അനുവാദിരെ കുട്ടതലാകുന്ന. ഈ സാധകങ്ങും നിമിത്തം റസം ഉപയോഗിച്ചുണ്ടു കൈയിട്ടിള്ള ഒരു ഉപകരണമാണു വായുവിന്റെ മർദ്ദതെ അംഗക്കാൻ ഉപയോഗിച്ച വരുന്നതു് മുപ്പുത്തം മുലത്തിൽ സപ്പലും നീളുമ്പു ഒരു സ്റ്റിക്കുഫലിൽ റസം നിറച്ചു് അതിനെ റസം നിറച്ചിട്ടിള്ള പാത്ര ആതിൽ കമർഡത്തി നിത്രുകമാത്രമാണ് ഇവ ഉപകരണത്തിന്റെ പണി. വായുമണ്ഡിലത്തിന്റെ മർദ്ദം വർഷിക്കുന്നോൾ റസം മുപ്പുതാമുലത്തിൽ നിന്നു പോങ്കുയും മർദ്ദം ക്ഷയിക്കുന്നോൾ അതു മുപ്പുതം മുലത്തിൽനിന്നു താഴ്ക്കയും ചെയ്യുന്ന. ഇങ്ങനെ റസത്തിന്റെ എററിക്കണ്ണും നോക്കു വായുമർദ്ദം തെരു കുട്ടതൽ കുറവുകൂടെ നിണ്ണയിക്കാൻ സാ

യിക്കുന്നു. ഈ ഉപകരണത്തിന് ബാറോമീറ്റർ എന്ന പേര് പറയുന്നു. റാർക്കം സംഗ്രഹിക്കുന്നും വായുമണ്ഡലത്തിന്റെ മർദ്ദം കുറയ്ക്കും അതുനാൽ ബാറോമീറ്ററിൽലെ റാറ്റം താഴെക്കയറ്റുന്നു. ഇങ്ങനെ വരുഷം, ഒക്ടോബർ, സെപ്റ്റംബർ മാസാവായി യാത്രാവാസമായിരുന്നുള്ളാക്കുന്ന അംഗീകാരം ഭേദഗതിക്കുള്ള ശാഖാ കൂട്ടി അററിയുന്നതിന് ബാറോമീറ്റർ ഉപയോഗം ചെയ്തു.

ജലാധാരത്തിനുന്നപോലെ വായു മണിക്കുന്നു നം ചലനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു ചലിക്കുന്ന വായുവാണ് കാരണമുണ്ടാക്കുന്നതുവേണ്ടി എല്ലാവരും ഗുഹിച്ചിരിക്കും. എന്നാൽ വായുമണ്ഡലത്തിൽ ചലനങ്ങൾ നടപ്പാക്കുന്നതുവേണ്ടി ഒരു ക്രമ പദ്ധതിമുഖ്യമായി നാലു കൂറും കുറവും ഒരു ഘടനപദ്ധതിമുഖ്യമായി ഇട്ടാൽ ഓരോ കുറേതു പദ്ധതിമുഖ്യമായി പോങ്ങിക്കിടക്കുന്നതായി നാലു കാണം നം. ഒരു കഷ്ണം കിടേണ്ടി വെള്ളത്തിലിട്ടാൽ അതുവേണ്ടതുവേണ്ടി മുകളിൽ പോങ്ങിക്കിടക്കുന്നതുവേണ്ടതു. ഒരു ടംബർ ഇററിൽ കുറു എല്ലാ ഒഴിവുത്തിന്റെ ശേഷം അതിനു മുകളിൽ വെള്ളമൊഴിച്ചാൽ അതുപറന്നു കൊണ്ട് എല്ലാ മുകളിലും വെള്ളം അടയിലുമായി സ്ഥലം മാറ്റുന്നതു കാണാം. കിടേണ്ടിക്കും എല്ലാം ഒരു ഫൈം വെള്ളത്തുകൊണ്ട് ഓരോ കുറവാക്കയാലുണ്ട് ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നതു് ഇപ്പുകാരംതന്നെ രണ്ടു വാതകങ്ങൾ കൂടി ഓരോ തുല്യരഹസ്യത്തുനാൽ അവരെയെ കുട്ടിക്കു

ലത്തുന്നോൾ ഓരോ ക്രമത വാതകം മുകളിലും മകറ
അടയിലും സ്ഥലം പാടിക്കുന്നു. ഇതു് ഓർമ്മ
രാമാരീക്കട്ട.

ചുട്ട തട്ടനാതിനാൽ പദാത്മണങ്ങൾക്ക് വികാസ
വും നേമ്മയുമണംബാക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഉദ്ധൂരാജ്യത്തിലും
അതികലഘല്ലായ മണ്ണതു് ഉള്ളിപ്പോൾ ചില സമയം
നെയ്യും വെളിച്ചെള്ളും കട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നതു കാ
ണാം. ഇങ്ങനെ കട്ടിപ്പിടിച്ചു വെളിച്ചെള്ളുയോ നെ
യേം ഒരു തുടം നിറച്ചെടുത്തു് ഉയ്ക്കിയതിന്റെ ഒരു
ഷാം അരുളനാൽ അതു് ഒരു തുടത്തിൽ അഞ്ചപം കുട
തശ്ശു ഉണ്ടായിരിക്കും. ഒരു തുടം കട്ടിപ്പിടിച്ചു നെയ്യും
ഒരു തുടം ഉയ്ക്കിയ നെയ്യുംകൂടി തുക്കിയാൽ കട്ടിയാ
രിരിക്കുന്നതിനു തുക്കം കുടത്തശ്ശു ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും
ഇതിൽനിന്നും ഉന്നമിക്കാം. ചുട്ടനാൽ പദാത്മ
ത്തിന്റെ അശശംഖൾ അനേധ്യാന്തം അകന്നു് അതിനു
വികാസവും നേമ്മയും ഘനക്കുവും വന്നുകൂടുന്നു.

ഈനി വായുവിന്റെ ചലനത്തെപ്പറ്റി പറയാം.
മേഘപുത്രതു് ഒരു വിളക്ക കത്തിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്ന
എന്ന വിചാരിക്കുക. ചുട്ടകൊണ്ടു ദീപത്തിനു ചു
റദം അത്യന്തം അട്ടത്തുള്ള വായുവിനു വികാസവുംനെ
മന്യും ഘനക്കുവും സംഭവിക്കുന്ന എന്നാൽ ദീപ
ത്തിന്റെ ചുട്ടത്തുനു പരിധിക്കപ്പെട്ടുള്ള വായു തണ്ണു
ഞ്ഞം നിബുദ്ധമായും ഓരോ തുടിയും ഇരിക്കുന്നതേ

യുള്ള. അതിനാൽ വെള്ളിത്തിൽ എല്ലാ പൊങ്കുന്ന
തുപോലെ തണ്ഠത വായുവിന്റെ ദയപ്രധാന ഉള്ള
വായു ശ്രദ്ധപോടു ഉയർന്നുപോകുന്ന! വാതകങ്ങളുടെ
പ്രസരണശൈലത്തുറാൻ പാശ്ചാത്യത്തിൽ¹ സാമ്മയ
ഞായിരിക്കുമ്പോൾ, ദീപത്തിന് ചുറ്റുമുള്ള വായു മേ
ൽപോടു ഒഴിയുമ്പോൾ അട്ടത്തുമുള്ള ശൈത്യവായു ആ സ്ഥ
ലത്തേക്ക പ്രസരിക്കുന്നു. അതന്തരം ആ വായുവി
ന് ചുട്ടപിടിച്ചു² ഉയരകയും ശൈത്യവായു പിന്നെയും
അവിടെ എത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ ദീപത്തി
നുവുറം നിരന്തരമായ വായുപ്രവാഹം നടന്നകൂ
ണ്ടിരിക്കുന്നു. ദീപത്തിനുവുറം ഉള്ളവായു സർവലാ
ഉൽഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാലും³ ദീപജ്പാല
മേൽപോട്ടതനെ നിൽക്കുന്നതു⁴.

എന്നാൽ ഒരു ചെറിയ ദീപത്തിന്റെ ചുറ്റം
വായുവിന്റെ ഈ ചലനം എത്തും അല്ലെങ്കിലും
മാത്രം സംഭവിക്കേണ്ട അവസ്ഥമെങ്കിലും. അതീ
നാൽ ഈ ചലനത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്ന നുക്കു കാണാൻ
കഴിയുന്നില്ല. നമ്മുടെ പറമ്പുകളിൽ ഒട്ടവള്ളു
ചെള്ളു ചവറം തുത്തുകട്ടി എരിക്കുന്ന സമയത്തോ
വിച്ചകൾക്കു തീപിടിക്കുന്ന സമയത്തോ എല്ലാം
വിക്കുന്ന എന്നു നിങ്ങൾ സുക്ഷിച്ചിട്ടിട്ടോ? അങ്ങെ
നെ ധാരാളമായി തീക്കത്തുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു അട്ടതെ
അഞ്ചലളിയ്ക്കിനും ധാരാളമായി കാറാടിച്ചുവരുന്ന
തു നാം കാണുന്നു. ഈതിനാലും കവികൾ വായു

വിനു് അഗ്നിസവനെനും അഗ്നിക്ക വായുസവനെ
നും അലങ്കാരത്തുപേണ പേരിട്ടിട്ടിള്ളു്!

എങ്ങും തീക്കരുന്നതായി നാം കാണുന്നില്ലാത്ത
സമഖ്യങ്ങളിലും കാററടിക്കുന്നതായി കാണുന്നണ്ട്.
ഇതിന്റെയും കാണും മേൽവിവരിച്ചുതന്നു മു
മിയിൽ ഒരു പ്രഭലഭത്തുള്ള വാഴ സൗംഖ്യം കൂടായി
ചുട്ടപിടിച്ചു് ഉയരുന്നോൾ അടച്ചു പ്രഭലഭങ്ങളിൽ
നിന്നു് ആ സ്ഥലത്തെക്കണ്ണാകുന്ന വായുപ്രവാഹം
തന്ത്യാനു് നാം ഇപ്പോൾ കാണുന്നതു്. സാധാ
രണമായി പകർ സമയം കടലിൽനിന്നു കരയി
ലേക്കും രാത്രിസമയം കരയിൽനിന്നും കടലിലേക്കും
കാററടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇതു് എങ്ങനെ സംശ്ദി
വിക്കനു്? ചുട്ടിന്റെ വിഷയത്തിൽ സ്ഥലവും
ജലവും തമിൽ ഒരു വ്യതാസമുണ്ട്. സ്ഥലം ജലത്തെ
കാശം വേഗം ചുട്ടപിടിക്കുകയും വേഗം താഴക്കുകയും
ചെയ്യും. അതായതു് ജലം സ്ഥലത്തെപ്പോലെ
വേഗത്തിൽ ചുട്ടിനെ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും
ഗ്രഹിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അതു സ്ഥലത്തെപ്പോലെ വേഗ
ത്തിൽ ചുട്ടിനെ വെടിയുന്നമില്ല. പകർസമയം
കരയും കടലിനേക്കാൾ നേരത്തെ ചുട്ടപിടിക്കുന്ന
തീനാൽ അവിടെ ഉണ്ണം വർദ്ധിക്കുകയും കുത്തവിവ
രീച്ചു് കാണുന്നും കുത്തവിൽ നിന്നും കരയിലേ
ക്കു കാററടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സൗംഖ്യമയത്തിനു
ശേഷം കര കടലിനേക്കാൾ വേഗം തണ്ണുക്കുന്നതു

കൊണ്ടു രാത്രി സമയം കടലിൽ ചുട്ട് അധികമായി രിക്ഷകയും അതിനാൽ യാരവിൽനിന്നും കടലിലേക്കു കാറിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെന്നായാണു സാമാ നേരുന്ന കടൽക്കാരും ധർശനക്കാരും മാറിമാറി അടി ചുക്കാണ്ടിരിക്കുന്നതു "വായുമന്ത്രശിലാത്തിൽ വികാ രഞ്ജൾ ഇണക്കാനുത്തിനാൽ ഈ നിയമത്തിനു വ്യത്ര സ്ഥിരം മറന്നേക്കം പ്രത്തിവിശ്വഷങ്ങളിലും സംഭവി ക്കുന്നതിനെ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല.

സംശയരീലം

“നാലുംബുതെ ഒരേപ്പിക്കും
ന നിഷ്ടിദ്ധീ പഴക്കേ
ശ്രൂത്മം സർക്കവിരിവ
ഡയം വിഭ്രാന്തപേക്ഷണ്ട.”

വിഭ്രാന്തായുള്ളവൻ തന്റെ സകല കാൺഡാളം
ഒരവായത്തമെന്നുള്ള വിചാരങ്ങൊടെ പ്രവൃത്തി വിശ
വനായിരിക്കുന്നില്ല. സകലവും ആത്മാധ്യീനമാണെ
നുള്ള ഒന്നല്ലത്തുതേതോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നമില്ല. ഉത്തമ
നായ കവി ശ്രൂതംഗിയേയും അർത്ഥപുഷ്ടിയേയും
എങ്ങനെ ഒരുപോലെ കൈത്തുന്നവോ അതുപോലെ
വിവേകിയായ മനഃപ്രാണി ദിഷ്ടത്തെയും പ്രാശ്നപ്പെട്ടത്
യും ഒരുപോലെ ആഭരിക്കുന്നു.

“പുതാഷയതാംകുടാതെ
ശ്രേമിയിലേവൻ ഒരവ-
കാരണ്യം കൊണ്ടുതന്നു
കാര്യം സാധിച്ചിട്ടുള്ളോ?”

എന്ന് “അർഹജ്ഞന്നൻ യുധിഷ്ഠിരങ്ങനാട് ചോദിക്കുന്നതും
ദിഷ്ടപശ്ചാത്യം ഒരിൽ ഒന്നിനെ നില്ക്കേണ്ട വിഹാരി
ഇം” മറതിനെ അനന്ത്യശരണമായി കൈതാവു നാത
ബ്ലേസ് ഉപദേശിക്കുന്നു. പച്ച മലയാളത്തിൽ “താൻ

പാതി ദൈവംപാതി” എന്നുള്ള പഴഞ്ചാല്ലിൻറെയും അത്മം ഇതുതന്നാണല്ലോ. താൻ ചെങ്ങുണ്ട് കീ ത്രക്കൾ പക്കതി ചെള്ളിവച്ചാൽ ഫേഖമുള്ളതു് ദൈവം ചെള്ളിക്കൊള്ളുമെന്നാണ് ഇതിന്റെ അത്മമെന്ന ആ അം ഗ്രഹിക്കുമെന്ന തോന്നന്നല്ല. അന്നനു നാം അന്ന ജീക്കേണ്ട കത്തവ്യങ്ങളെ എക്കാരത്തേയാടെ ഉണ്ടജ്ജ സ്വല്പമായി നിർവ്വഹിക്കുയാണ് നമ്മുടെ ധർമ്മമെന്നും അവയുടെ ഫലസിലും ദൈവേന്ത്രപോലെ സം വൈക്കുമെന്നും അതിനാൽ ഫലാപേക്ഷ കൂടാതെ മരം ഷ്യൻ കൂത്യാന്തജ്ഞാനം ചെങ്ങുണ്ടെന്നുള്ള മഹാത്മാ ശിഗവദപാക്യത്തിൽ അടങ്കിയിട്ടുള്ള അത്മം തന്നെയാണ്” മേൽ ഉല്ലരിച്ച വാക്കുങ്ങളിലും പ്രതിഫലിച്ച കാണുന്നതു്. പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലം സദിഗംഭ മാണന്നുള്ള അത്മം ഇതിൽനിന്നും ഗ്രഹിക്കേണ്ട തില്ല. നമ്മൾക്ക് നമ, തിരുയ്യുക, തിരു, ഇങ്ങനെ തന്റെ പ്രവൃത്തിക്കുന്നതുപരമായ ഫലം എല്ലാവനും ലഭിക്കുമെന്നുള്ള സാമാന്യ നിയമംതന്നെ അതിലേക്ക് സമാധാനം.

“നമീ കല്യാണക്കുൽ ക്ഷുഡി-
ദ്രോതിം താതി ഗ്രഹിത.”

എന്നുള്ള വചനത്തെ മിറാവാക്യമായി കൈക്കുണ്ടു്, തന്റെയും ഇതരമാരുടെയും ശ്രദ്ധയ്ക്കുന്നായി യാമാ ശക്തി സർവ്വാ പ്രവർത്തിച്ച കൊണ്ടിരിക്കുയ്ക്കുന്ന നമ്മുടെ പരമമായ ധർമ്മം. ഇം ധർമ്മത്തെ നിയതമായി അന്വത്തിച്ചിട്ടുള്ളതു് മഹാബാധുടെ വൃത്താന്വദ

വയകൾ തന്നൊയാണ് ലോകത്തിൻറെ ചരിത്രമെന്ന പറയുന്നതു്. എല്ലാ പരിഷ്കരിച്ച സമൂഹങ്ങളിൽ ഇന്നതെന്ന നിലയിൽ എത്തിയീടുള്ളതു് വിവിധ വിജ്ഞാനശാഖകളിൽ വ്യാപരിച്ചിട്ടുള്ള കർമ്മങ്ങൾക്കും റായ് അസംഖ്യം സത്ത്യപ്പൂര്വക പരമ്പരകളിടെ എന്നുകൂടായ അലോചനയും പ്രവൃത്തിയും കൊണ്ടാണ്. കൂഷികമാർ, വനകമാർ കണ്ണുപിടിത്തക്കാർ, യഞ്ചിനീകരിക്കമാർ, സാമൈത്ര്യാരംഗമാർ ബാർശനകികമാർ, ശാസ്ത്രജ്ഞമാർ തുണ്ടുകൾ പലയം ലോകോത്തക്കർഷണത്തിനായി ക്ഷമാവൃദ്ധരം അത്രും മാറി പരിഗ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടു് ഓരോ പരമ്പരകളിലും ഇവർ പൂർവ്വ പരമ്പരകളാൽ സമ്പ്രതിമായ വിജ്ഞാനയന്ത്രണത്തെ കുമേണ പോഷിച്ചിട്ടു്, നമ്മുടെ പക്കൽ ഏല്ലിച്ചിരിക്കുന്ന ഹൗ അനുല്പന്നങ്ങളെത്തെ ക്ഷയിപ്പിക്കാതെയെന്നല്ല, വർദ്ധിപ്പിച്ചു് അനന്തരഗാമികൾക്കും നൽകേണ്ടതു് നമ്മുടെ അപരിത്യാജ്യമായ കർത്തവ്യമാക്കാം.

അന്തേലുമായ സപ്താഗ്രയ ബുദ്ധിയോടുകൂടി നാം പ്രവർത്തിച്ചേക്കില്ലാതെ ഹൗ കർത്തവ്യത്തെ നിപിണ്മായ വിധത്തിൽ നിർബന്ധിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല ഒങ്ങവൻറെ പ്രവൃത്തികൾക്കും സന്തുരണമായ സാഹചര്യം സിലിക്കണമെങ്കിൽ അവരുടെ ബുദ്ധിക്കും ആത്മാവിരം സമാനമായ ചെരാതന്നുവും വികസവും സിലിച്ചിരിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാക്കാം. സപ്താഗ്രയശുശ്രാമാത്മാണ് ഹൗ ചെവതന്നുവികാസങ്ങൾ

ക്കു നിലാനമായിട്ടുള്ളതു്. പരാഗ്രാഫുകളും നമ്മക്കു ചില സത്തപ്രവർത്തികളും നിശ്ചയിക്കാൻ സാധിച്ചു എന്ന വരാം. എന്നിലും പരാഗ്രാഫുകളിൽനിന്ന് വലുതായ ഫോഷം അതു നിരീതിയിൽനിന്ന് വിരുത്തിനു സംഭവിക്കുന്ന കണ്ണായമായാണ്. ഉത്തരവും, പരാപ്രേക്ഷക്കുടക്കാതെ സ്ഥാപിച്ചതാൽ ഓരോ കാര്യക്കാൾ ചെയ്തു തീർക്കുന്നതോടും നമ്മുടെ ആഗ്രഹവിശദ്ദാ സവും കുറമുള്ളതയും ഉത്തരോത്തരം ഉൽക്കൊള്ളാതെ പ്രാപിക്കുന്നു. മുൻപിൽ ഹോക്കു ബുദ്ധി വാൻറു വസ്തുവായുള്ളതും പിടിച്ചുതുക്കിക്കാണു ഒരു പർവതത്തിൻറെ ശിവരത്തിൽ എത്തന്തനിങ്ങനു കാശ് താനേ നടന്നു് ആ പർവതത്തിൻറെ മധ്യഭാഗത്തിൽ എത്തന്തനാഥൻ ശ്രേഷ്ഠ് മഹായിട്ടുള്ളതു് “തനിക്കുതാനും പുരയ്ക്ക തുണ്ടം” എന്നതു പഴയ പഴയ വാദപ്പു് പ്രഞ്ചവാന്തിൻറെ മാധാരമ്പരയും പ്രശംസിക്കുമ്പോൾ മഹത്തായ ഇംഗ്ലീഷ് സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നും ചെയ്യുന്നു.

സ്ഥാപനങ്ങളിലും സ്ഥാംവികമായി നമ്മളിൽ ഉള്ളവിച്ചു വളരേണ്ടതായിട്ടാണീരീക്കുന്നതെങ്കിലും അതിനേ ഉള്ളപാദിപ്പിച്ചു വളർത്താൻ സ്ഥിരതയേണ്ട പരിഗ്രാമിക്കേണ്ണ ചുമതലയും നമ്മക്കുണ്ടു്. അവ വൈലമായ പരിശീലനത്താൽ ഇതു സാധ്യവുമാണു്. രാജകീയ നിയമങ്ങൾക്കാക്കട്ട, സാമ്പാദിക നിയമങ്ങൾക്കാക്കട്ട ഇംഗ്ലീഷ് വിഷയത്തിൽ നമും സാരമായി സഹായിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. വിവേകപൂർവ്വം അ

നാരാസിക്കല്ലേപ്പട്ടനാ നിയമങ്ങൾ കൊണ്ട് നമ്മുടെ ഏറ്റവും വളരെക്കാശങ്ങളെ പരിഹാരിക്കുന്നതും കാര്യക്രമം രാനസിക്കവുമായ പരിഗ്രമത്താൽ നാം നമ്മുടിക്കുന്ന ധനത്തെ ഭേദമായി സംരക്ഷിക്കുന്നതും ചെയ്യാവുന്നതാണ്. എന്നല്ലാതെ പരിഗ്രമം, മിതവ്യജം, വാഡേ കൂടുതലായ വിശിഷ്ടത്താണും അഭ്യസിക്കാൻ ഇള നിയമങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെട്ടുന്നില്ല. ഒരു രാജ്യ വാസികളിൽ ഓരോയും തന്റെ രാജ്യത്തെ മുൻപായി, പരിഗ്രമം, കർമ്മനേന്തപ്പാം. സത്യസന്ധി മുതലായ മുഖ്യങ്ങളുടെ ഫലമായിട്ടുണ്ട് ആ രാജ്യം ഉള്ള കർഷകത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതു്. ഗവൺമെന്റ്, എഴു ദായം മുതലായ ബാഹ്യരക്തികൾ ഒരു ദിവസം ഏതുവിധം ഭരിക്കുന്ന എന്നതിൽ തുല്യം നിന്നും മുകളിലേതു. അവൻ എങ്കാണ ആത്മഭേദം നടത്തുന്ന എന്നതിൽ സംഖ്യമാ പ്രധാനമായിരിക്കുന്നതു്. സേപ്റ്റംബർസാറിയായ ഒരു ഭരണാധികാരിയാൽ തൊക്കപ്പെട്ട നാവനെയല്ല, അജ്ഞാനം, അധികമരീജം, സ്വാരത്തിലൂപരിത മുതലായ മനോമാലിന്യങ്ങൾക്കും കീഴടങ്ങി ജീവിക്കുന്നവനെയാണ് അധികമായമനായ അടിമന്ത്ര നാ പറയേണ്ടതു്

പ്രവലമായ പ്രായശ്രദ്ധത്താട്ടുടീ ലോകരംഗത്തിൽ ഇരുക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനാൽ നമ്മുക്കു ലഭിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ആത്മസംശ്വർക്കും പാരശ്രാലകളിൽനിന്നും സിഖിക്കുന്നില്ല. ലോകമഹാപാഠ ശാലയുടെ മാധ്യാത്മ്യം വിഹാരിച്ചും പജ്ജിക്കുടങ്ങു

ഈ കാണ്ണജീകളിൽ വിശ്വവിദ്യാലയങ്ങളിൽ എല്ലാം ആ തമാംസ്ഥരാത്രിന്റെ അതിഖ്യാതമായിരുന്നു മാത്രമെന്ന് കണക്കിൽ. ഗ്രഹത്തിലും രാജപാതയിലും, ദ്രാവാരണാ ലക്ഷ്മിലും തൃഷ്ണിസ്ഥലങ്ങളിലും, പണിസ്ഥലങ്ങളിലും ധാന്യാജ്ഞ മറിക്കണ്ണാൻ ചെറുജനങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്ന ഒല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും നിന്നും അവലോകനശീലവും അതലോചനയുമുള്ള ഒരു മനസ്സുനു ലഭിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം അവഗാർ സ്പാദാവസംസ്കാരത്തെ നിർവ്വഹിക്കുന്നും അത്തമാത്രമായും പരാത്മമായും തനിക്കുള്ള കർത്തവ്യങ്ങളെ പരാപ്രേക്ഷിക്കുന്നതെ ശരിയായി അനഷ്ടം കിട്ടാൻ അവനു ശക്തനാക്കിത്തീക്കുന്നും ചെയ്യുന്നു. പ്രസ്തുതങ്ങളിൽ നിന്നുമാത്രം ഈ കാര്യക്കാരായായ വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കാവുന്നതുമല്ല. ഈ തിനാലു ത്രണം

“അതു ചാരപ്പുർവ്വചേപ്പജ്ഞാനം
ലോക ഏതു മീ യീമതി?”

എന്ന സ്വത്താൻ ഉപദേശിക്കുന്നതു”.

പ്രകൃത്യാ ഫലപ്രാബല്യം അതിപ്രധാനം ക്രാന്തികളിലും വൃത്തിസാധനങ്ങൾ സമ്പാദിക്കാൻ കഴിയുന്നതുമായ പ്രദേശങ്ങളിൽ പാക്കിനാവർ പ്രായണാ അലസമായം പ്രയത്നവിമുഖമായുമായി കാണപ്പെട്ട നംബിക്കല്ലൂ. നേരേമരിച്ചു, ദേശാവസ്ഥകളുടെയും പ്രകൃതിശക്തിയുടെയും പ്രതിക്രിയയാവത്തെ അഡിക്കരിച്ചു ഉപജീവിക്കുന്ന അള്ളക്കൾക്കു മറ്റവരക്കാർ പരിനുമശിലവും ക്ഷേമക്ഷമതയും തുല്യാം അധികമാ

യിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് സ്വാത്രയശീലവും ആത്മ വിശ്വാസവും കുട്ടതല്ലാണ് റൈറ്റേഴ്സ് വൈലുകളുമുദ്ദീപ്പമേഖലകളിലും പാർക്കേറു ജനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഈ തത്പരത ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ട്.

ഈതുപോലെ, സമ്പന്നക്കുണ്ടാക്കുന്ന ജനിച്ചു വളരുന്ന മനഷ്യരം പ്രായേന അലബനമാരായിരിക്കുന്നില്ലോ? അന്നവസ്തുഭിജീവിതോപകരണങ്ങൾക്കു ശബ്ദാൽ ലേഡപ്പവും ക്രിക്കറ്റ്, ഹാർഡ് പ്രവർത്തികളും തൃശ്ശൂജനങ്ങളുടെ നിതാനത്തുന്ത്രുന്തുഷ്ടകൾ അന്നഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇവർ പുരാണങ്ങളിൽ വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ള സപ്രകാരിയജീവിതത്തെന്നാണ് നയിക്കുന്നതു. ഗണരാജ്യത്തിലും മന്ദ്രരീരങ്ങളും വ്യാപരിപ്രകാരം കാലക്രമപരമാത്മം ചെയ്യുന്ന ഈ ‘നിർവ്വിച്ഛാരപ്പൂര്വമാ’കൾക്കു സ്വാത്രയശീലം എങ്ങനെന്നും ഒരു ഉണ്ടാവുക? ദാരിദ്ര്യം മുതലായ വിപരീതാവനമുകളിലും ബാലപ്രകാലം മുതൽ ചോരാടിയും സ്വപ്രയത്നത്താൽ അവയെ കീഴടക്കിയും വളർന്നിട്ടുള്ളവരാണ് പ്രായേന ജീവിതത്തിൽ വിജയം നേടി ഉന്നതപദം കൂടി പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളതു. “ദാരിദ്ര്യമെന്ന മഹാപാഠം അഭ്യരിച്ചില്ല അഥവാപന രീതി വളരെ കുറവും അതിലെ അധ്യായങ്കാലം വേഡാവഹവുമാണ്”. എങ്കിലും ആ പാഠം അഭ്യരിച്ചില്ല ബിരുദം സമ്പാദിച്ച പറഞ്ഞവരുടെ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടു ശരീരം ശുമക്കുമമായി രിക്കുന്നു. നേരംഗംഘം ധാരാളം പരിചയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അവരുടെ മനസ്സും ഭർഖാഘ്രത്തിന്റെ താഡന

അമൃത തള്ളിന്നപോകാതെ പൂർണ്ണാധികരായ ശക്തി യോജിക്കുന്നു. അവരുടെ ബുദ്ധിയാകട്ടെ ക്ഷമാപൂർത്തുവും അത്രുംതുമായ അഞ്ചുസന്ത്താൽ കാര്യകാരണങ്ങളെ ചിന്തിച്ചു സമുച്ചിതമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ സന്നദ്ധമായിരിക്കുന്നു. ഉൽക്കർഷകാംക്ഷിക്കുയെ പലക്കും അതിയിൽ ഭാരിപ്രഥമ എത്ര ഭർവ്വമായ ഒരു ഗ്രൂവല്പാബന്ധം മാറ്റിയിരിക്കുന്നിട്ടണ്ട്! ലോകത്തിൽ അതിന്റെ പ്രാഥിതനാരെയും ചിന്തകനാർഹരും ഈ ഗ്രൂവല്പാബന്ധം കംപനമായി പീഡിപ്പിക്കാതിയന്നിട്ടില്ല; എന്നിട്ടും അവൻ പാതയാശില കൊണ്ട് ഈ ഗ്രൂവല്പക്കൈ ഒണ്ണിച്ചു ദേഹസമേതം ഉന്നതപദ്ധതിക്കൈ പ്രാപിക്കുന്നും ദന്തപ്രശ്നം ലോകത്തിന്റെ ശാശ്വത സൂരണയ്ക്ക് പാതുംവിക്കിയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

പരിസരാവനമകളുടെ പ്രാതിക്രൂല്യത്താൽ നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെന്ന സമാധാന ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പലരെയും നാം കാണുന്നണ്ട്. ഈ മനോംാവം സപാന്തരയബുദ്ധിയുടെ അംശവത്തെ ധാരം ദോാതിപ്പിക്കുന്നതു്. പണച്ചുങ്കരം, സപാധിനകരവു്, കട്ടംബുദ്ധിശം വിദ്വമീനത മുതലായ സ്ഥിതിരേഖപരിത്യങ്ങൾ പലതും എല്ലാവക്കും നേരിടാവുന്നതാണു് എന്നാൽ സപാന്തരയശീലനായ ഒരു വർഗ്ഗം പാതയാശില അമർത്താൻ ഇവയ്ക്കുന്നിനും തന്നെ കഴിയുന്നതല്ല. സപാന്തരയശീലനാർ പരിസരാവനമകളുടെ സംഘാധാരകാണ്ഡപ്പു, അവയുടെ പ്രാതി

കുല്യത്തെ ജയിച്ചാണ് തങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശത്തെ നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. ഉച്ചിഷ്ടസിദ്ധിക്ക് അന്തരുപണങ്ങായ പരിസരങ്ങളെ പരാപ്രേക്ഷിക്കുടാതെ അവർ സ്ഥജിച്ചു കൊള്ളുന്നു. ബാല്യത്തിൽ തീപ്പുട്ടി വിറകോണി നടന്ന ഒരു ഭരിതനാഡിയിൽനാണ് അതുംയുള്ളകാർണ്ണീം എന്ന അമേരിക്കൻ കോട്ടീശ്വരൻ. പരിഗ്രാമത്താൽ മാത്രം അഭ്യേഷം അമീതമായ ധനം സന്ദേശിക്കുന്നു അഥവാ കാലത്തിൽ അംതെല്ലാം അനേകം ധമ്പം സ്ഥാപനങ്ങൾക്കായി വിജേച്ചുകൊടുക്കുന്നും ചെയ്തു. നെഫ്രൂം ഡൈറ്റിന്റെ ഫോൺപ്ലാർട്ട് എന്ന വീരാധിവീരിൻ്റെ സമകാലികരായ രാജാക്കന്നൂരെയും ചങ്കവത്തിക കുളം ജയിച്ചു യുറോപ്പിനെ ഒരു മഴവൻ കീഴടക്കിയും തന്റെ ശൈരൂധംബവരംകൊണ്ട് ഫലാക്കത്തെ വാന്നു പരത്രമാക്കുന്നും ചെയ്തു. പ്രഞ്ചപരിവത്തിനുകൂലത്തിൽ വെറും ഒരു പരിക്കീടുന്നായി പ്രഞ്ചസെസ് നൃത്തത്തിൽ; ചേർന്നാതിന്റെ ശൈശ്വം സ്വന്നക്കിയെ മാത്രം അവലുംവിച്ചു, ഉത്തരോത്തരങ്ങളും ഓരോ അപാനകമ്മങ്ങളും അഭ്യേഷം ആ ഉൽക്കുള്ളപദവിയിൽ എത്തിയതായിരുന്നു. അമേരിക്കയിലെ മരാറാ കോട്ടീശ്വരനായ റാക്ക് ഹെല്പർ സ്വപ്രയത്നത്താൽ അപരിചുട്ടുല്യമായ എത്രപര്യത്തെ പ്രാപിച്ചു. എങ്കിലും ഒരു കാലത്തു രോഗിയും ഭരിതനമായ ഒരു ബാലനായിൽനാണ് അഭ്യേഷം. ബാല്യദശയിലെ രോഗ പീഡയെ അംഗീകരിച്ചു അംഗക്കമ്പാവരുന്നായ അഭ്യേഷം അപരിമിതമായ തന്റെ ധനം മഴവൻ ഫലാ

കവാസികളുടെ അത്രോഗ്യരക്ഷയ്ക്കും രോഗനിവാരണ തന്ത്രിനമായി വിനിയോഗിക്കണാം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. രാമാനും ദക്ഷവായുടെയും രാജാക്കേശവലാസബൻ്നറയും ചിത്രം നമ്മൾക്കിവിഷ്ണതാനാല്ലോ. ഈപ്രകാരം സപാന്ത യശീലത്തിൽനിന്ന് അവതാരമുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലുായി പല വരിപുഞ്ചമാരുടെയും കമ ഈ വിശേഷ പ്രസ്താവിക്കണാതാണ്. സപാന്തയശീലം അഞ്ജേസിക്കാൻ ഉത്തമമായ പാഠാല ഭാരിപ്രഭാണാണ് മുൻപറഞ്ഞെന്നെങ്കിൽ തന്ത്രത്തിൽ ഇം മഹാമാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ ഉഭാവഹിക്കണാല്ലോ?

ദ്രോക്കത്തിൽ ഭരിപ്രഭാർ അനവധി ഉണ്ടായിരിക്കും, അവരിൽ മിക്കപ്പേരും സപാന്തയപ്രത്യേകതാൽ ഉൽക്കർഷത്തെ പ്രാപിക്കാതെ,

“ഉണക്കൈപ്പുല്ലതിലാലു—
പരഞ്ഞിയുണ്ടതിലുംലാലു
അതിനേക്കാളിതിലാലു
യാഹകൻ സർവ്വനിദിത്തൻ.”

എന്ന പരഞ്ഞിട്ടുള്ളപോലെ ജീവന്മുത്തരായിക്കാം കൈക്കൊഡിപാം ചെയ്യേംബുൾ ഭാരിപ്രഭഞ്ചെന്നെങ്കിലും മഹാരാജും പ്രഖ്യാപിക്കാമോ എന്ന ചോദിത്തേക്കാം. അതിനുണ്ടാണ് ഇങ്ങനെന്നും ഉത്തരം പറയും: പ്രക്രിയാ സത്പ വാനായ ഒരുവൻറെ പഴയക്കേശത്തെ വികസിപ്പിക്കാൻ ഭാരിപ്രം വഴിരെ സഹായിക്കും. നേരേമരിച്ചു്, മുക്തിയാ സത്പവാനക്കാിലും സമ്പർക്കമുണ്ടായ ഒരുവൻ രണ്ടു പഴയക്കേശത്തിനും പ്രയോഗാവസരം കിടവാക്കുന്നു.

യാൽ അതു “ അവനിൽന്തനാ ലഭിച്ചപോകനാണ് ” എഴുപ്പുമിച്ചിരു “ ഒദ്ദേശപരസന്മുഖമായ കടംബ തനിൽ ജനിച്ചിട്ടും വിലർ സ്വപ്രയത്നത്തിന്റെ മാനന്തമാന്തനാൽ ഉന്നതിനെ പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വസ്തുത മരിയുംവന്നാൽപ്പോലെ. എന്നാൽ അങ്ങനെന്നുമില്ലവ അടു എള്ളും കുറവാകയാൽ അവരെ സാമാന്യനായി അതിന്റെ വ്യത്യസ്തങ്ങളുംകൂടായി മാത്രം ഗണിച്ചാൽ മതിയാകും.

വിഭവഹീനതകാണ്ഡം ഉച്ചകരണംലോപം കൊണ്ടും പ്രവൃത്തിബൈശകരം ലഭിക്കുന്നില്ലെന്ന വിചാരിച്ചുകൊള്ളുന്ന അലസമായട സംഖ്യയും ചെറുതല്ല. സ്വപ്രാതുധാരിവാഹാർ തങ്ങളുടെപ്രവൃത്തിക്കവേഗം ഉപകരണങ്ങളെ സ്വയം സമ്പാദിച്ചുകൊള്ളുന്ന. “വല്ലേ നുപ്പുമായും” എന്നുള്ള പ്രശ്നവും “ എത്രയം സാർത്ഥമായിട്ടുള്ളതത്രേ. കയറപരിരിക്കാൻ ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ചുരുക്ക ചുരുക്ക യാത്രാപകരണങ്ങളുടെങ്കിലും തൊണ്ടിനകത്തുള്ള നായകരെ ഇപ്പകാരം ഫോറ്ററപ്പേരുണ്ടാമെന്ന് ആരുമായി കണ്ണപിടിച്ചു മനസ്സിന്റെ ഉചകരണപദ്ധതി അവക്കും അവക്കും സജ്ജിക്കരിച്ചിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും പരിക്ഷണംഡാലയിൽ കടന്ന നിങ്ങളാം നോക്കിച്ചിട്ടുണ്ടാ? അതിനകത്തുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ അസംഖ്യമാണ്. അവയുടെ കമനീയതയും കാര്യക്ഷമതയും അവളുടെനിയമാണ്. അവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഇല്ലാതെ

അത്രാം പഠിപ്പിക്കുന്ന അല്ലോപകരായെട പാഞ്ചാം അന്താർപ്പമാണ് എന്നാൽ ഈ ശാസ്ത്രപ അഥവാ അന്താർപ്പമായി കണക്കിലെത പണ്ഡിതനും ഇതു പോലെയുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ ഒന്നം മുഖ്യാദിങ്ങനില്ല. സാപ്രധാന്യക്കാരാം എന്നറയിക്കര വിലക്ഷണങ്ങളും അ ഫോറലാബവം കാണത്തുവയുമായിരുന്നു അവരുടെ ഉപകരണങ്ങൾ. മുഴും മുഴും മുഴും അതല്ലായ അതുകൊണ്ടുകൊണ്ടു മാംഗേഷണങ്ങൾ ഏകാണ്ടത എന്ന ബുദ്ധത്തുകുടി ഗ്രഹങ്ങളും അശ്വപീന്യാദി ന ക്ഷമതാശ്വരാശ്വരം നോക്കുന്നതും, ജോതിമംഡലവ നീംകുടി പ്രേരാം തയ്യാറാക്കിയതു മുച്ചിനങ്ങാരത നീംകുടി ജോതിപ്രേരാം പണ്ഡിതനുരായിരുന്നാലോ. കമാഡിലയിങ്ങം വാതകങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു രസതന്ത്ര തന്ത പരിപോഷിപ്പിച്ചു പ്രീസ് റിലൈ എന്ന ശാസ്ത്രം അനുന നാൽപതു വശസ്ത്രവരം ആ ശാസ്ത്രത്തെക്കരിച്ചു യാതൊരു അതൊന്നവും മുല്ലായിരുന്നു. നാൽപതു വശസ്ത്രവരം ദഭ്യം വാരുടനു ഒരു ഗ്രഹത്തിനു സമീപം താമസിച്ചുിരുന്നു. എരായുന്ന തീരക്കാളി ചുണ്ടിച്ചു ദഭ്യത്തിനു മുകളിൽ പിടിക്കുന്നും ദാ നാശനൃഥപോകുന്നതായി അഭ്യേഷം അവരുടെ കണ്ണം. ഇതു ദഭ്യത്തിൽനിന്നുന്ന ശാംഗാലംമുഖവാത കത്തിനും പ്രൂതിഭാജനനാം ഇഫ്പൂർ നാംനി ഷ്മുഖ്യാസം ദ്രവ്യം, എന്നാൽ പ്രീസ്സും എത്ര സമ യഥം എത്ര ബുദ്ധിശക്തിയും വ്യയം ചെയ്തു അതുല്യം പരിഷ്കാരിച്ചു പരിഷ്കാരിച്ചുമാണ് ഈ വാതകം കണ്ടുപിടി

நிறுத்தம். இதுவோலை உயக்கம் (அருகு ஸிஜன்) இது வாய் அருகேக்கம் வாதக்கைப்படியிட சு லொவவும் செல்லியும் அடிமீதம் களைப்படிக்கிறது. ஹதிரெள்ளும் வேளி உபகரணங்கள் அடிமீதமாக வையும் அடியினால் எடுக்கப்படுவதற்கு வேண்டும். ஏனால் இது வாதக்கைப்படியிட வாய் கூன் நமதீடு பரீக்கண்ணாலுக்கூடியிருந்து இன் ஸங்கீர்த்திக்கூடி உபகரணங்களும் பூரியில்லையிட உபகரணங்களும் தமிழில் அடுத்திருந்தார்கள் உடனத்தின்னா தூரவம் கூடியிட இன் நான் யரிக்கொ டஞ்சுலவும் தமிழ்வழி வர்த்தானம் கூடுதலாகும்.

விழுஷ்டக்கிழையென ஸப்ளாவதைக்கொடி^{ஷு} வல பளி
க்கணக்கூற்றுக்கூற்றுக்கும் ஸ்ரீஸ்ரீக்கணக்கூற்று
வெழு மாரலே மூலமுறைக்கிழை புரூக்கணக்கூற்று
வெவெல் யுவெழுகு ஜோலிக்காரகாயிதங்கு. வெவெல்யூ
வெழுகுக் கிட்டிய ஒரு புரூக்குதைக்கிழை விழுஷ்டக்கிழையை
பூரி புதிச்சாலீ^{ஷு}கிழைக்கு அலேஹம் வாயிக்கூ
கிடக்காது. புதுதரு ஹிந்தாலீலகாய அது யுவா
வு^{ஷு} அலேப்புக்கும்தான் அது விசயதைத்தூரா அதுமே
ஹிஷு இடக்குக்கும் ஸப்பு உதாதாத காலகுமேள
அதிதை ஸத்துமதமாய பாளையித்து ஸவுபிக்கூ
யும் வெழு. அதுமூலம் ஒரு கூட்டுரையும் பின்னீடு^{ஷு} ஸபம்
நூத்துக்கணக்கூற்று வில ஸாமாருக்கூறு மாறுமாயிதங்கு
அலேஹதைக்கொள்ள ஒபக்கரளைக்கூறு.

എൻപാതിലയിക്കുന്ന വയസ്സായ എഡിസൺ
എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ അമേരിക്കയിൽ അടുക്കു

അണിന്നെം പരീക്ഷണാശാലയിൽ ലോകംപകാരന്തി നായി ഇന്നും ശാസ്ത്രീയ പരിശോഭന്മാർ നടത്തി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സുവസന്നത്യരൂപങ്ങൾക്കു പയുക്തങ്ങളും അംഗീകാരിച്ചിട്ടുണ്ട്, സ്വന്തമായി, മലച്ചിത്രങ്ങൾ തുടങ്ങി അംഗീകാരിച്ചിട്ടുണ്ട് സാധനങ്ങൾക്കു മറ്റും ലോകം ഇന്ന് മഹാന്മാനത്തോടൊപ്പം കൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. എഴുപതു വർഷമുമുള്ള മാറ്റം വർന്നതാനപ്പെട്ടതും കാണിക്കുന്നു വിവരവു് ആ മാറ്റം സമ്പാദിച്ചുവന്ന ഒരു ദിനം ബാലനായിരുന്നു. അക്കണ്ണിനമായ ചിന്താഗ്രഹകൾ യും അതതും ചുരുക്കിയും അക്കണ്ണിനമാരുമാണ് എല്ലാശിനികൾ ഇന്നത്തെ ആരാധ്യപദ്ധതിയ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ശാസ്ത്രനില്ലാത്തവാർ തുച്ഛസാമഗ്രികളിടെ സഹായംകൊണ്ട് ശാഖിരങ്ങളും ശാസ്ത്ര തത്പരങ്ങാളും സ്ഥാപിക്കുവും അവയുടെ പ്രതിപാദനത്തിനായി അനന്തരാമികൾ നാമർത്ഥതരങ്ങളും ഉപകരണങ്ങളും നിർമ്മാഖയുമാണ് ഉണ്ടായിട്ടിള്ളതു്. “ക്രിഃ്ണസിഖിലിസ്തപ ദൈത്യി മഹതാം നോപകരണം” എന്നാണെല്ലാ ആളും വാക്കും. മഹാമായുടെ പ്രവൃത്തികൾ ഫലിക്കുന്നതു് ഉപകരണങ്ങളുടെ നാധാരാ കൊണ്ടല്ല. സ്വപ്നങ്ങളിൽനിന്നും ബലംകൊണ്ടാണ്

സ്വാത്രയശീലത്തിന്റെ ഭാർഖ്യം കൊണ്ടുമാത്രമേ സ്വപ്നാലിപ്രായത്തിൽ സ്ഥിരമായ വിശ്വാസവും ആവശ്യപ്പെട്ടുനോക്കാൻ അതിനെ തുറന്ന പറയുന്നതിനുള്ള ദേഹരൂപവും ഉണ്ടാവുകയുള്ളതി. കൂതവിലുക്കും ആ

ലോചനാശിലതമായ എല്ലാവർക്കും സാമാന്യ കാര്യ അഭേദ്യക്രിയയ് സപ്തരമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ തോന്നാതിരിക്കുന്നീലും എങ്കിലും സംശ്ലാഖം കുടാതെ അവയെ ജനസമക്ഷം പ്രസ്താവിക്കാൻ ഏയറുപ്പെട്ടെന്ന വർദ്ധമായ ചുരുക്കം എന്നർത്ഥം ഒരു യായീരിക്കണമെന്നും ശരിയാണെന്നും തോന്ന് പറഞ്ഞതാൽ മറ്റൊരുവർ ശരതിനെന്ന കുടാക്കാമാ? തെറ്റാണെന്നും പറയുന്നാത്തനെന്ന പോരായ്ക്കയാലും? ഇങ്ങനെന്നും അഉണ്ടുക്കൂടാണോ പ്രാഭുജന്നും അഭിപ്രായ പ്രകടനത്തിൽ ചൂണ്ടുവാം ജനപ്പീഡിനോതും. ഇതു വലിയ മഠമാം തന്നെ. തീനാംഭ്‌പ്രാധാന്യർക്ക് അവകാശമുണ്ടും സംഗതിയിൽ ഒരുവൻറെ അഭിപ്രായം സാധുവിവരണാ അസാധുവിവരണാ തീർത്തപ്പരായാൻ ആർക്കാണോ അധികാരിക്കുന്നതു? ചുരുക്കം അഭിപ്രായം ഗ്രാഫ്രേമെന്ന വിധിക്കുന്നവർ ചുരുന്നുപൂശാലെ പ്രിയതിക്കുന്നവരാണെന്നും ത്രാജ്യരേഖയും വിശകലനാവരുടെ ചീണാഗതി മരിന്നു വഴിക്കാണെന്നും രാത്രിക്കു അത്മമുള്ളതും അതിനാൽ ശാഖ ചുരുന്നുപൂശി തുപ്പും ചെട്ടുണ്ടിയിട്ടുണ്ടും അഭിപ്രായത്തെ ആവശ്യമുണ്ടും ഫേപ്പുൾ നിർഭ്രമായി പ്രസ്താവിക്കാൻ എല്ലാവർക്കും സപ്തരമായും മാത്രമല്ല, അങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതും എല്ലാവരുടെക്കും കൂർത്തവ്യവഹാക്കനും. ആശൈക്കാലോ ശാലീനതയാലും നീജങ്ങൾ സപ്താഭിപ്രായത്തെ അടക്കിവച്ചും കുറേ കഴിഞ്ഞുനും നാഞ്ചി ചേപ്പുശാലെയുണ്ടും മരിന്നരാലും ആ അഭിപ്രായത്തെ

പ്രസ്താവിച്ച നിങ്ങൾ കേട്ട എന്നവരാം. ജനങ്ങൾ ആ അഭിപ്രായത്തെ ആലറിക്കുയും അറഞവർത്തിക്കുയും ചെയ്യു എന്നും ചരാം. “പറയേണ്ടതിനെ പറയാതീ അനാൽ പദ്ധതിപത്തിനിടവയം” എന്ന കാഴ്ച ദാശൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രകാരം അഫ്ഫോൾ നിങ്ങൾക്കു കുറീതം തൊന്ത്രക്കുല്ലും ബഹുജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം അറിഞ്ഞതിട്ട് സ്വാക്ഷിപ്രായത്തെ ആവിഷ്ടരിക്കാൻ കാത്തിരിക്കുവാൻ തിരന്നീടാണിക്കല്ലാണ് കാത്തിരിക്കുവാൻ “ചെയ്യുന്നതു”. ജനാവലിക്കു എറു സംഗതിയിലും നവനവജ്ഞായ അഭിപ്രായങ്ങൾ അംഗങ്ങൾമെന്നുപോലെ മാറിമാറി വന്നകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ നടപ്പായാണ് ലോകമഹാനാടകത്തിൽ പ്രധാന ശ്രമിക്കുകയും നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുള്ള മഹാനാട്ടം തിനു വിപരീതമായിട്ടുണ്ടും പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടു്. പരിണത ചിന്തനരാജിന്റെ ഫലമായി ആവർ പ്രീസ്റ്റുച്ചവിച്ച അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു താങ്ങായി ആലറം അവർ മാത്രമേ ഉണ്ടാ വിരുദ്ധമാണ്. ജനങ്ങൾ അവരെ അനുലഭിച്ചിപ്പേണ്ടും മാത്രമല്ല, ഫേപഷിക്കുയും ഹിംസിക്കുയും ചെയ്യിരുന്നു.

യുറോപ്പിൽ ന്യായാസു തത്പര്യം ഇപ്പോൾ മറമായി അവതരിപ്പിച്ച ചിന്തകാരും സാങ്കീര്ണിയാണ് എന്നതാണു സംഭവിച്ചതു്? സമകാലികരായ ശ്രീകൃഷ്ണരാജുടെ മുഖഭോധങ്ങൾക്കു എതിർത്തു് വാദിച്ചതിനാൽ അഭ്യന്തരം പാശണ്യം അധികമായി പ്രവരക്കാമാണെന്നു് അവർ വിധിക്കുയും, അവതരിക്കു

ബോധപ്രകാരമുള്ള ധർമ്മക്ഷയ്ക്കും അന്ത്രേഹത്തെ വിഷം കടപ്പാളിച്ച് വധിക്കുമും ചെയ്തു. പരിഷ്കृത ലോകം മുന്ന് അന്ത്രേഹത്തിന്റെ നാമധ്യയത്തെ ഒരുപുർവ്വം അനുസ്ഥരിച്ചുപോയുണ്ട്.

യൂറോപ്പൻ്റെ ദിനാന്തരങ്ങളും വണ്ണിച്ചു് അഭ്യന്തരജ്ഞത്വത്തുനാൽ മുന്നശ്രദ്ധാരായനു തിരിഞ്ഞ സൗമ്യത്വമായ മാർത്തേതെ പ്രതിപാദിച്ചതിനു നാൽ എത്തുമിശ്രിമാനെ അന്ത്രേഹത്തിന്റെ ശത്രു ക്ഷേഖരണെന്നു വധിച്ചു എന്നു നാട്കരിയാമല്ലോ. ആ ദിവ്യപ്രകാശനാൽ പ്രഖ്യാതിയായ മതത്തിന് മുന്നാൽ ലോകത്തിൽ എത്ര വിസ്തൃതവും സ്ഥിരവും ധൈര്യവും അംഗീകാരം സിലവിച്ചിട്ടുള്ളതു്! മുന്നും മതന്മാപകനായ മഹാമാർക്കന്നവിഷം വേദാന്തമത സ്ഥാപകനായ ശങ്കരാചാര്യർക്കും സമകാലികരാട്ടി വിഭേദം നാശിന്തനും ഓരോവിധത്തിൽ ദ്രോജ്ഞങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നിട്ടുണ്ട്.

പരമാണ്ഡക്കളിടുന്ന സംഘ്യാഗത്താൽ പദാർത്ഥങ്ങൾ മുഖാക്കനും എന്നു സിലവാന്തിച്ചു് സ്വകാര്യം ബോധും, ബഹുഭ്യമതത്തിന്റെ മല്ലംസമനായ സൂച്ചനെ പ്രക്ഷേപിന്നും ചെത്തുന്ന ശോഷിക്കുമ്പും ഒന്നമാറുമാണു മുന്നിച്ചെന്നു വാദിച്ചു് ഗവലിയോധും കുവലം അഞ്ചിപ്രായങ്ങളില്ലെല്ലു ഉപന്യസിച്ചതു്. മുക്തിഗതിയെ അവലോകനം ചെയ്തും അഞ്ചാന്തമായി ആ ദിവാഹിച്ചും അവർ സന്ധാദിച്ചു് അനമാനങ്ങളും ആ തീരുന്നു. എന്നിട്ടും മുങ്ങുന്നയും നവീന ശാസ്ത്രം

സീംഗാന്തങ്ങളോട് കുറുക്കിയ വൈദികമാർക്കങ്ങായ വിദേഹം നിന്മിത്തം ഈ രണ്ട് പേരുകൾ “വാച്ച് സങ്കടം ചൊൽക്കിലിശ്പരൻ നടങ്ങീട്”മെനോ പറയാവു. വൈദികസങ്ക്ഷേപത്വ വിധിപ്രകാരം ബുദ്ധനോ ജീവനോടു ഒഫൈപ്പീക്കപ്പെട്ടു. റലിലിയോ മരണ തന്ത്രങ്ങൾ കൂപ്പുതരമായ കാരാന്ത്രംവാസം ദീർഘകാലം അനുഭവിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഭാരിപ്രപിയിതനായി മരിക്കയാണെന്നായതു “ ഇങ്ങനെന്നാണ് ” എന്ന സ്പീക്കും മഹാമാരകത്വത്തു അനുമതിപ്പാസവും അഞ്ചിപ്പായനിഷ്ഠംയും. —

**“വിജ്ഞാനമാരണിന്നവിച്ചു
വിജ്ഞാനം സാധ്യവായ്ക്ക്”**

എന്നപറഞ്ഞ എഴുത്താരൻ തന്റെ കലവില്ലയായ നാടകകലയെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു പറഞ്ഞതുനായി വിചാരിച്ചാൽ മതി. കാലസംശ്ലീഡിൽ ദ്രുംമായി പതിനേരുകാണുന്ന കാലടിക്കളും ശാലീനന്മാരകത്വം മാത്രം മാതിരി മുളാഞ്ചക്കങ്ങളേ അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളവയുംതെല്ല.

അനുധനികപരിഷ്കാരങ്ങളിന്റെ വിഭിന്നങ്ങൾ മനസ്സിൽ കൂട്ടാക്കുവന്നുവരുത്തു പോഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളെന്നു സമ്മതിക്കുത്തന്നു വേണ്ടം. വൃക്കിലും ഈ പരിഷ്കാരം നമ്മുടെ മനസ്സിൽക്കുള്ളുടെ ശക്തിയെ ശോഷിപ്പിക്കും സ്വാരൂഢശൈലിയും ക്ഷയിപ്പിക്കുംമെച്ചായുന്നില്ലെല്ല. എന്നില്ലെങ്കിലും വിതക്കം കേവലം അനാസ്ഥാനികമല്ല. കയറ്റ

കളിമ്മുക്കൾ നന്ദിക്കുവാൻ കൂദാതിന്ത്യാ

പരിമോക്കയും വ്യസനികയും ചെയ്യുന്നതും സപാന്തയ ശീലാത്തിരിൻറെ കുറവുകൊണ്ടാണ്¹⁰. മനസ്പികൾ അംഗങ്ങളുടെ സദ്ധർശങ്ങളും ഒരു ചരണവല്ലേപ്പുട്ടുന്നില്ല. നമ്മുടെ സംഭവിക്കുന്ന അവപ്രത്യുകൾ അംചരിഹാര്യങ്ങൾ എംബു പരിഹാരങ്ങളെല്ലാ ആയിരിക്കും. പരിഹാരമില്ലാത്ത അനിഷ്ടസദ്വാഹങ്ങളും ക്ഷമാപ്പർവ്വം സഹിക്കുയും വിസ്തരിക്കയും ചെയ്തു കൂർത്തവ്യാനതരങ്ങളും മുഖ്യമായി വിവേകിയുടെ ലക്ഷ്യം. പരിഹാരങ്ങളും ഭോഗങ്ങൾനേരിട്ടുന്നും കണ്ണതു. ദൈഹിക്കാല കരാതെ അവരെ പാരിഹരിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ നോക്കുന്നതു പാതയാദ്ധ്യാഥമാണ്¹¹. ഉദിഷ്ടാത്മകങ്ങളുടെ സിഖിക്കായി മുഖ്യാക്കന്നവർഷ വിരളിക്കുന്നവർഷൾ നേരിട്ടുന്ന സപാഭാവികമായും അംഗ്രേജിന്റെ അന്തരാഷ്ട്രങ്ങളും തരണം ചെയ്യും നാം ഫോക്കഡിഗ്രിത്തിൽ വിവ്യാതരായ മഹാത്മകൾ ഉൽക്കൊണ്ടുനേരുപാനത്തിരിൻറെ അത്യപ്രധാനത്തെ അരും രോധണം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു¹². അവരുടെ വിജയരഹസ്യമോ മുമ്പും അല്ലെങ്കിലും സപാന്തയിലുംതന്നെ.

കാർത്തകനാ ആലോച്ചിച്ച പ്രവർത്തിക്കേണ്ടവയും ഭാരമേറിയവയുമായ കാര്യങ്ങളും ചെറുപ്പം മുതൽ മുഖ്യമായ വിവരങ്ങൾ സപാന്തയിലെത്തെ പോഷിപ്പിക്കാൻ ഉത്തമമായ മാർഗ്ഗം മററാനും തന്നെയില്ല. ഇതരമായും അത്രഭാഗിക്കാറും സദാ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാൻ നിർബദ്ധരായ ഭൂത്യക്കാർ, ഏഴുത്ര

ജോലിക്കാർ മുതലായവക്ക് സപ്താഗ്രയപരിശീലന തന്നെക്കൂട്ടു അവസരങ്ങൾ വാഴുരെ തുട്ടുമായിരിക്കാനെ തരുത്തു. തന്റെ ചരകകൾക്കു കുദോം ഉത്തിലുള്ള പ്രായവും തെന്നസരണമായി അവയുടെ വിലയ്ക്കു നേരിട്ടുനാ എററിരിക്കുന്നതുമുണ്ട്. നീറും മനസ്സിലാക്കി അവ ധാന്യപൂർവ്വം പ്രാത്തിച്ചൂലപ്പും കച്ചവടക്കാരനു തന്റെ തൊഴിലിൽ ഉൽക്കുംബം പ്രാചിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ശത്രുവെസനന്നുതന്നാട്ട യുദ്ധത്തിനായി പുറപ്പെട്ടുനാ സേനാനായകൾ താൻകുട്ടതിയിട്ടുള്ള ഉപാധികളും സാധകവാദക്കുംബും ചിന്തിച്ച് അവസരോചിതമായി പ്രവർത്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവൻറെ ഭാഗയേയും പരാജയത്തിലപ്പും എങ്ങനെന്ന പര്യവസാനിക്കും? ശത്രുവിന്റെ ഫോക്കു താൻ വിചാരിച്ച വഴിക്കല്ലുതെ പെട്ടുന്ന തിരിയുന്നോൾ ക്ഷണിക്കായ അതുല്യാവനക്കാണ്ടു സകല സംഗതികളും തീർച്ചയെടുത്തു കൂത്യസന്നഖ്യനാക്കും സേനാനിക്കും അവൻറെ പ്രതിജ്ഞാബാലമല്ലുതെ മററുന്നാണു ശരണ മായിട്ടുള്ളതു്? കൂൾ മുതലായ വ്യവസായങ്ങളിൽ വലിയ വലിയ മുലധനം മടക്കി തൊഴിൽ നടത്തുന്ന മുതലാളിമാർ, വിവിധകാര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി വിവിധങ്ങളുമായി ഇടപെട്ട പെരുമാറാൻ നിർബന്ധം ഒരു ഗവർമ്മെന്റുംഡോറസ്മൂഹാർ- ഇവക്കല്ലും അവിചാരിതങ്ങളും വിഷമാവന്നുകൾ നേരിട്ടുകയും അടവയുടെ സഭ്യപരിധാരത്തിനു സപ്രവൃഥിക്കുവെന്നു കാരാതു്

അപൂർവ്വമായിട്ടും പരിശീലനത്താൽ ദുഃഖിക്കുത്തമായ സ്പാനുയബ്ദിതനൊന്നാണ്¹ ഇതിനെല്ലാം അത്യന്താഫോക്സിത്തമായിരിക്കുന്നതു് അല്ലാസമാക്കം പറപ്പത്രയനേയ ബംഗാളികൾക്കും ധാരകാങ്ങവിധമായ ഉൽക്കൾക്കും സമീപിക്കാൻവേംല്ലാം സംശയിക്കുന്നതല്ല.

“തന്നെടവിദ്യകൊണ്ടും തന്നെടശേഷര്യംകൊണ്ടും തന്നെരാത്തവുംരിക്കുന്നവൻം മഹാധനന്നും.
ശേഷവിനെന്നപ്പോലെകഴിച്ചിരിക്കുത്താത്തയിച്ചുണ്ടുന്നവൻ
കേവലം കൂമില്ലായമെന്നതേ പറയാവു”

ഭാഷാഭിരൂപിക്കുവില്

നിർദ്ദേശങ്ങൾ.

3-4-1106-ൽ കൊല്ലുത്തുചോർ²
സാഹിത്യപരിഷത്തിലെ സ്പാനത്രപ്രസംഗം.

മാത്രംഭാസപരയ്ക്കായി സമസ്യക്കേരള സാഹിത്യ പരിഷത്തിന്റെ ഈ പദ്ധതിയുമുള്ള സാഹിത്യ നികുതിയിൽ സന്നിഹിതമായിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്ക് സമേഴ്സണ ഓരോധാരിക്കളുടെ പ്രതിനിധിയിരുന്നു നിലയിൽ എന്നാൻ എക്കാൻ സൈഞ്ചഫാർട്ടേറ്റോട്ടം നിർവ്വാജബവഹ്നിമാനത്തോട്ടം കൂടി സ്പാനതാഡിസനം ചെയ്തുകൊള്ളിനും. കത്തവ്യബഹ്നിലെത്തയാൽ പത്രാക്കലാരം നിങ്ങളിൽ മിക്കവേക്കം വർഷത്തിൽ ഒരു പ്രാവശ്യം മാത്രം ലഭിക്കുന്ന ഈ കൂപ്പുമല്ലു് ഒഴിവു് എന്നുതും എല്ലാമായ വിത്രുമവേഴ്ചയാകുന്നു! ഈ അവസരത്തിൽ കൃത്യാന്തരവിഘ്വാത്തേതയും സഖ്യാരഞ്ഞമത്തേയും വിഗണിച്ചു വിച്ഛീരംഭണ്ടുകൂട്ടിൽ നിന്നു് ഈ വിടെ വന്നുകൂടിയിരിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ മാത്രംഭാസപരായത്തെ എങ്ങനെനും അഭിനിബിഡിക്കുന്നു എന്നും തുങ്ങുകൂട്ടെ പേരിൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള വാത്സല്യാതിരേക്കത്തെ എങ്ങനെനും അഭ്യൂപദാരിക്കുന്നു എന്നും ഒരു ക്ഷേമിക്കു നിശ്ചയമില്ല. അമുഖം,

“ଆମଙ୍କିବତି ଶେରଣ୍ଡାଳ କ୍ରିଯମଠ ଖୋରଦିନିର୍ମାଣ କରିବାରତିଥିରେ ପାଇଲାଯାଇଲାଗୁଡ଼ିକିରାମାରୀ”

എന്ന കാളിദാസൻ വള്ളിച്ചിട്ടുള്ള പോലെ ആണ്
ഡ്രോ ആര്യജനങ്ങളുടെ സ്വപ്നാവം.

സാധിത്തപരിഷയ്ക്കിന്റെ അവക്കും സമേച്ച നമാശ് മുതൽക്കാലം തിരുവിതാം കൂറിയവച്ചു നടക്കുന്ന മുന്നാരത്തെ സമേച്ചനമാണ് പ്ലോ. തിരുവിതാം കൂറിയിലെ പ്രധാന രഘവനിയമായ ഒരു ജനപദത്തിൽ പ്രധാന സമേച്ചനമാറ്റു കഴിഞ്ഞതാവർഷം നമ്മുടെ രാജധാനിയിൽ വച്ചു നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടതു. സ്ഥാനഗഭവം വിചാരിച്ചാൽ അനന്തരാധ്യനത്തിനു രണ്ടാമതായ കൊല്ലം നഗരത്തിൽവച്ചു പണ്ണുമസമേച്ചനം നടത്തുകയെന്നാൽ യുക്തിയുപം തന്നെ. കേരളിയൈക്കുന്ന സർവജനീനമായ പ്രതിപത്തിയെ ആവർജ്ജിക്കാൻ മതിയാക്കുന്ന അവസ്ഥാവിശ്വാസങ്ങൾ ഇന്ന് നഗരത്തിനുണ്ടെന്നുള്ളിട്ടു സൗലൂഖ്യമാക്കുന്നു. കാലഗണനയും ആവംബവത്രുതനും ആദിത്യക്കുറ സപ്രക്ഷേത്രം മുതൽ എല്ലാനുത്തം, കോളമാട്ടക്ക് അംഗീകൃതവുമായ കോളംബാബും ഇവിടെ വെച്ചുണ്ട് പ്രതിസ്ഥാപിതമായതു്. പ്രാവിനകാലത്തു കോഴിക്കോട്ടാ കൊട്ടക്കാലപ്പും യം പോലെ കൊല്ലുവും മലയാളക്കരയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വാണിജ്യക്രമാധിക്കനാണ്. അക്കാലത്തു് അവബികളിലും വീനം, അവരെ തുടർന്നു പോർട്ടുഗീസുകാരം ദയവുകായം ഇന്ന് തുറമുഖ

അതിലെ കൂദ്ധവടക്ക് കരസമമാക്കാൻ പരസ്യരസൾഭ
യോടെ പല സാഹസങ്ങളിലും പ്രവർത്തിച്ചുനാതായി
ചരിത്രത്തിൽ കാണുന്നണ്ട്. പാണ്ഡ്യപ്രേശാളിമണ്ഡല
ങ്ങളെ ജയിച്ചു കീഴടക്കിയശേഷം കാഞ്ചീനഗരിയിൽ
വച്ചു ചക്രവർത്തിപദത്തിൽ അഭിഷീക്തനായ സം
ഗ്രാമയിൽ, തൃശ്ശൂരുവകുവർത്തി, റവിവമ്മസമ്മാന
ബംഗാരം റാജ്യാന്വൈം തൊഽളിടുക്ക് മുഴുവനായിരുന്നു.
പ്രദുമ്മനാഭുദ്ധിമനന സംസ്കൃത നാടകത്തിൻറെ
കത്താവു് മുഴുവകുവർത്തിയതു. സാഹിത്യ പ്രണ
യം നിമിത്തം ദക്ഷിണാജനകന്നു പത്രാധനാമം വ
ഹിച്ചിരുന്ന അതു ചക്രവർത്തിയുടെ വിദ്യപത്രസമ്പ്ലീം
കരംഗമായിരുന്ന സമുദ്രബന്ധനാം മദ്ദവുകൾ കൂടാരം
കാവ്യാലംകാരത്തെ വ്യാവ്യാനിച്ചുതു്. തന്റെ സപ്തം
ഗിരായ ചക്രവർത്തിയെ മിക്കക്കല്ലോം പ്രശംസിക്കുന്ന
സമുദ്രബന്ധനാം അരയോബ്ല്യുരൈനാം അ
മരാവതിയൈനാം മറും ഉൽപ്പേക്ഷിച്ചു്, കോഴിംബു
നഗരത്തെ ചുമർക്കാരപൂർവ്വം വല്ലിക്കുന്നതിലും ഉൽ
സുകനായിരിക്കുന്നു. പിണ്ഡാലത്രു ലക്ഷ്മീഭാസൻ മു
തലായ സംസ്കൃത കവികളുടെ വാദപിലാസത്തി
നം മുഴുവനായിരുന്നതിൽനിന്നും.

“എഷാദ്ധ്രാംഗാരിഹിരിപ്പവോഹനത വേണാടൻകോനം
നീയുംപാലിച്ചപരഗതദയംവർല്ലിതാനാളിൽനാളിൽ
മുദ്രാപ്രേസ്ത്രക്ഷപിതദിതിജോപദ്രവാമദ്യമനേ
നാണിക്കിൻറെളിമരനഗരീം നാമമാത്രാവശ്യം.”

എന്നാണ് “പ്രാചീനമലയാളകവികളിൽ അതിപ്രശസ്തനായ “ഉന്നന്നിലിസരോഗ” കാൻ കൊള്ളംബു നഗരത്തെ പ്രധാനസിച്ചിരിക്കുന്നതു” ഇതിൻറെ അപ്രതനാവസ്ഥയെ വാര്യവച്ചുായ കേരളവമ്മ വലിയകോയിത്തന്മരാൻ വള്ളിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കു.

“കൊല്ലും കണ്ണാലോരായവനവിടെത്തന്നെ
പാക്കാൻ കൊതിച്ചി

ടില്ലും വേണ്ടുന്നിതികയതുമെന്നുള്ള
ചൊല്ലുള്ളത്തേരു

കൊല്ലും തോറു പലപല പരിഷ്വാര-
മേറയ്ക്കുരു കേ-

ഴില്ലുംവിക്കുന്നാഹമ വിഭവം കൊണ്ണ
താം രാജയാനീം.”

ഈക്കാൻ ചരിത്ര വിവ്യാതവും ഷുർവകാലം മുതൽ ഇന്നവരെയും അനേകകം വിശിഷ്ടസാഹിത്യകാരന്മാരുടെ ഫോമായെയും ആർജിച്ചിട്ടിട്ടുള്ളതുമായ ഈ നഗരത്തിൽവച്ചു സാമീത്യപരിഷത്തിൻറെ സമേരൂപം നടത്തുന്ന നഗരത്തിനും പരിഷത്തിനും പരസ്യരാഹമുള്ള ജനകമായിരിക്കുമെന്നുള്ള അംഗിപ്പങ്ങൾ അനാസ്പദാല്ലുന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു.

സാമീത്യപരിഷത്തിനും ഇപ്പോൾ നാലുവയല്ലെങ്കിലും പ്രായമുണ്ടുമെന്നു ചെന്നിട്ടുള്ള പരിഷത്തിനും ഇതിനും എന്നാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്ന ചോദ്യം അങ്ങമിക്കും കേൾക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. മാത്രംഡാഷ്യുടെ അ

പ്രേരയത്തിനായി എഴുന്നൂള്ടും പ്രവർത്തിച്ചുകണ്ടാൽ കൊള്ളാം ഉന്നജ്ഞ വിത്രുലോദ്ദേശത്താൽ ഫ്രൈറ്റും ശുശ്രൂ ചോദ്യാത്മ ആട്ടരിക്കതെന്നു ഭേദം. എന്നാൽ മഹോദ്യമങ്ങളാട ഫൗം ക്ഷിപ്രാബിശ്വലേഖനം ഇത് വസ്തുതയെ നാം വിസ്താരിക്കാതു്. “എന്തും സിംഗൾ വില്ലാനി” എന്നാണുള്ള അപ്പുംവാക്യം. “ഈ ത്രിശ്ശും തൈപ്പശ്ശും സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്” എന്ന ചുണ്ടിക്കണ്ണാം കുടിക്കാൻ തക്കവെള്ളം പരിഷ്ക്രത യാത്രാനം നിർവ്വഹിച്ചിട്ടില്ലായിരിക്കാം. എങ്കിലും ഫലോമം വമായ പ്രാബൃത്തിക്കണ്ണാറുപരായ പരിസ്ഥാവന്ധകളെ ഇ നില്പിക്കുന്നതിനു സാധിച്ചാൽ അതും അശാഖയുള്ളതു ഒരു വിജയമെന്നു ഭേദം കരുതാൻ. അതുണ്ടിൽ ഒരു പ്രാവഹ്യമകിലും കേരളത്തിലെ വില്യാസുല്ലം നാർ ഇപ്രകാരം സമേച്ചിച്ച ഭാഷയുടെയും സാഹിത്യത്തിന്റെയും വിവിധ വാക്കുകളെ വിശദികരിച്ച പ്രസംഗിക്കയും ആ വിഷയത്തിൽ പ്രാബന്ധിക്കുന്ന ഒരു വാക്കുമാനാര ഫ്രാസ്സാറിപ്പിക്കുന്നും ചെറുന്നതിന്റെ ഫലം നിന്നുംരമാണെന്നു പകപ്പും, ലുകിൾ ആരംതന്നെ വിഡിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈവിധമെല്ലാം സമാധാനപ്പെട്ട സുസ്ഥിതമന്നും യാ കാലക്കൂപം ചെറുതും നെക്കവുകാശമുണ്ടാക്കുന്നു പറയുന്നതു് ഭാഷാഭ്യർഥയത്തിനായി വിവിധമാർക്കുളിൽ നാം ചെരുതുണ്ടിയിരിക്കുന്ന ആമുഖം അന്തര്ന്തം വിചുലമാണ്. ഭാഷാഭ്രിമാനികളിലുായ പണ്ണിത്തന്മാർ ബലിക്കുണ്ടായി തോന്ത്രോട്ടോൾ ചേന്നും പ്രവർത്തിച്ചാലുള്ളാതെ ഈ മരഹാദ്വാരം സാധിക്കാവുന്നതുമല്ല.

ഹക്കാലത്തു്, സാഹിത്യപരിപോഷണത്തിനായി ശ്രദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങളും, മന്ത്രവാക്യങ്ങളും, പ്രതിബാധിക്കുന്ന കണ്ണ ഒരു വിഭ്രാംമോ അഭിപ്രായഗതിയെ സാംക്രമികരോഗംപോലെ പ്രവാചിച്ചവരുടുന്നതായി കാണുന്നു. "ഹക്കാലത്തെ വിഭ്രാംജാസം സാഹിത്യപരവും നിഷ്പ്രദയാജന്വുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു; ഉദരചുരും തീരചുരു മാർഗ്ഗം യാതൊന്നും അധ്യേതാക്കൾക്കു വിഭ്രാംയങ്ങളിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്നില്ല; അതിനാൽ വിഭ്രാംജാസത്തിൽ സാഹിത്യത്തിന്റെ അംശം വളരെചുരുക്കി സാംകേതിക വിഷയങ്ങളിലും തൊഴിലുകളിലും വിഭ്രാംത്മികവും പാഠപ്രിഖിയാണ് വേണ്ടതു്." ഹാജ്ര നെ ഒരു സാഹിത്യപാലം വിഭ്രാംജാസനയത്തെ പരാമർശിച്ച നിയമസഭയിലും മറ്റും പ്രസംഗിക്കുന്ന ചില മാനന്മാർ ഉപന്യസിക്കാരണങ്ങൾ. ഈ അഭിപ്രായം തന്നെ നാട്കിൾപൂത്രത്തിൽ പ്രസംഗ വേദികളിലും പ്രതിയന്ത്രിച്ചുകാണുന്നിരിക്കുന്നു. ഈ അപവാദത്തിൽ എത്തുചാറും പരമാത്മിതയുണ്ടാകുന്ന ചിന്തിക്കേണ്ടതാണു്. എന്നിക്കരിവും തുടങ്ങേണ്ടതും ഹദ്ദൂഫത്തെ പ്രൈഡിവിഭ്രാംജാസം സാഹിത്യപ്രധാനമാണെന്നും പായനാതിൽ ധാരാളാരത്തുമുണ്ടില്ല. അങ്കണ്ണിൽ ഒത്തലായ ഹതരവിഷയങ്ങളുംകാർ ഗണ്ണമായ ധാരാളാരത്തു പ്രാഥവ്യവും സാഹിത്യത്തിനു കല്പിച്ചിട്ടിരില്ലെന്നു് ഹദ്ദൂഫത്തെ പാഠപാലത്തിനേക്കും അധികാവാനുന്നതാണു്. സാമാന്യമോ സാങ്കേതികമോ ആയ എത്തു വിഷയങ്ങളുടെ അധ്യയനത്തെ?

നീ അധ്യാപനത്തിനും ഭാഷയുടെ സാഹചര്യം അപരിഹാര്യമാണെല്ലാ. ഒരു ഭാഷയെ കൈകാര്യം ചെയ്യുവാനുള്ള ശേഷിയോ, അതിലുള്ള വല്ലതും പിലസാഹിത്യരൂപങ്ങൾ വായിക്കാതെ ലഭിക്കുന്നതുമല്ല. പരമാത്മം പറഞ്ഞാൽ, എത്രയും പരിമിതമായ ഈ ഭാഷാജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കാൻ വേണ്ട സാഹിത്യാധികാരം മാത്രമേ ഈനു നമ്മിടെ വിഭ്യാദയങ്ങളിൽ നടക്കുന്നു. ഈതിന്റെ ഫലമോ, ഈംഗ്ലീഷാക്കട്ട, മലയാളമാക്കട്ട, തെരഞ്ഞുടാതെ ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയുന്ന വിഭ്യാത്മികളിടെ എല്ലാം തുലോം പരിമിതമായിരിക്കുന്നു. ഈതിനെന്നാണ് സാഹിത്യപ്രധാനമായ വിഭ്യാദ്യാസമേന്ന പ്രശ്നസിക്കുന്നതു”.

ഈന്നതെന്ന ലോകാവസ്ഥ വിചാരിച്ചും ഉപജീവനത്തിനും ഉപയുക്തങ്ങളുായ തൊഴിലുകളിലും സാങ്കേതികശാസ്ത്രങ്ങളിലും എല്ലാം നമ്മിടെ കട്ടിക്കെട്ടു പഠിപ്പിക്കേണ്ടതു” അത്യാവശ്യംതന്നെന്നാണ്. മലുമറിസ്തു, മിഡിൽസ്കൂൾ, ഹൈസ്കൂൾ, ഈ പതനങ്ങളിൽ സ്കൂൾവിട്ട് പോകുന്ന വിഭ്യാത്മികൾക്കു ദേശജിപ്പവിധത്തിൽ ഈ വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കാൻ കൂടാൻ കഴിയുകൾ എന്ന് ചെറുതുതന്നു നന്നായിരിക്കും. എങ്കിലും സാമാന്യ വിഭ്യാദ്യാസത്തിന്റെ ആവശ്യകതയും അതിന്റെ പരമപ്രധാനതയും വിസ്തൃതയും വിസ്തൃതിക്കാവുന്നതല്ല. ഒരീസംരക്ഷണത്തിനുള്ള അനാവസ്കൂലികളിടെ സുലഭതക്കാണ്ടമാത്രം ഒരു കാലത്തും മനങ്ങൾ തുപ്പിപ്പുടി

കന്നതായി കാണുന്നില്ല. ഈ പ്രപദ്യം പ്രപദ്യ
 ത്തിൽ തന്റെ ജീവിതം, ലഭകികയർമ്മങ്ങൾ, അതു
 തുടർന്നു സ്വഭാവം രാഷ്ട്രം മുതലായ വിവി
 ധവിഷയങ്ങളുംകൊഡ്ദു് വിതക്കങ്ങളും ജീജ്ഞാനങ്ങൾ
 മനസ്സിലും എല്ലാകാലത്തും ഉണ്ടായിരുന്നുണ്ടു്. ഈ
 വിതക്കങ്ങളെ പരിചേരുമ്പോൾനും ജീജ്ഞാനങ്ങൾ
 പൂരിപ്പിക്കുന്നതിനും അതീതകാലത്തിൽ മഹാമാർ
 ചെയ്തിട്ടില്ല ഗ്രാമങ്ങളുടെ സാകല്യാംതരം ഖണ്ട മന
 ഷ്യംഗാക്കത്തിന്റെ സംസ്കാരമെന്ന പറയുന്നതു്
 ഓരോ ദേശങ്ങളിലെ ഇപ്രകാരമുള്ള സംസ്കാരം അത
 തുറന്നേക്കാരുടെ സാമൈത്യത്തിലാണ് സംഗ്രഹിച്ച സൃ
 ജ്ജിച്ചിട്ടിട്ടിരു്. അതിനാൽ നമ്മുടെ ബുദ്ധിസംസ്കാരം
 സാധിക്കുന്നതിനു് എക്കാവലംബമായിട്ടിട്ടിരു
 സാമൈത്യപരിശീലനം തന്നുണ്ടാണു്. അന്നാനസ
 ന്യാദനവും ബുദ്ധിസംസ്കാരവുമാണ് വിഭ്യാംഗാസ
 ത്തിന്റെ പ്രമോദ്ദേശമെന്നും താൻ കരുതുന്നതു്.
 അങ്ങനെ ഇരിക്കേ സാമൈത്യത്തിൽ ശാശ്വതായ അ
 തീരചി ജനിക്കുന്നതക്കവണ്ണം നമ്മുടെ ബാലവിഭ്യാ
 ത്മീകരേ സാമൈത്യാധ്യയനം ചെയ്തിക്കണമെന്നുള്ള
 അഭിപ്രായം അസംശയമായിരിക്കയീല്ലെന്ന വിശദ
 സിക്കിന്. ഒഴിപ്രോക്കതങ്ങളുക്കാൾ അമേരിക്കൻ
 ഒപ്പുക്കുന്നതിൽക്കൂടി വിലകുട്ടനാ കാലമാണ്ടല്ലോ ഇതു്
 അങ്ങാവാ യുണിവേഴ്സിററിയിൽ വിഭ്യാത്മീകരിക്കു
 ടെസ്റ്റേറ്റുമെന്നു സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

അംഗിന്നു അഭ്യരജ്ഞനായ പ്രാഹസൻ ദ്വാർബവക്ക്
സാമിത്യപരിശീലനം തന്നുചെയ്യാൻ ഒരുപ്പം ചെയ്യേണ്ട
സ്വഭാവാംഖുരണ്ടതിൽ ഉത്തമമായ മാറ്റൊഴന്
അങ്ഗിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുപോലെ
സരസമധുരങ്ങളായ സുക്തികൾക്കുണ്ട് കൃത്യാക്രമത്തിൽ
ബോധവെന്നും ധന്മാപക്കാഡശവെന്നും നന്ദകുന്ന സാ
ഹിത്യകലയെ വിജ്ഞാനസിദ്ധിക്കു വിശേഷ്യപ്പ
കരണമായി എല്ലാക്കാലത്തും എല്ലാ ഭേദങ്ങളിൽ
അംഗികരിച്ചപോന്നിട്ടുള്ളതിൽ എന്നുണ്ടും എന്നും

கவிகள் மனஸுலோகத்திலென்ற அரங்கிழ்றுதா
தாய நியமகற்றுக்கூடியானால் செல்லி பாயுமாது
இருப்பதே பறமாத்மாயிரிக்கண. ராஜாவிலென்ற
ஸ்ரீயாதிக்கூடு வர்ணி துலோம் பாமிதமாளைஞ
நாகரியாமலேயா. குதால்லிங்கையை, குருகையை, ச
ஷ்விஷைகையை, பாஷ்ணைகையை ஶீவவைத்து
அதால் மாறும் சிக்காக்காக்கா யாதாக நிய
மாற ராஜாக்களும் ஸ்ரீகிருபி அசுபினாயுஷ்
நியமநிலைத்து அவிவாகிதமாளைஞ ராஜுதலு
புவிளைநாம் வியித்திடு உள்ளு குதலை த, ஜி
வகாங்களும், விநயம், அன்றைக்கும், அநங்கும் ஒத
லாய ஸப்ருங்கங்கள் திருவாவங்களைஞாம் ஹ வ
ஷீ விபரிதங்கூடிய டிருங்கங்கள் லோஹாவங்கை
கூளைஞாம் புதிப்பாடித், ராமாயானிக்குமாசுதாப
நாரகைங்கூடுமாகித், மந சூரிய ஸங்கிலபும்
வழித்துநா கவிக்கூளா ராஜாயிக்காரனைக்கலாம்

ലോകാദ്യമം പുലർത്തുന്നവരെന്ന പറയുന്നതിൽ അര തിശ്രയോക്തിയുണ്ടെന്ന വിചാരിക്കുന്നീല്ല. “എൻ്റെ നാട്ടിനാക്കിവേണ്ട നീയമങ്ങൾ ആരെക്കിലും നിർമ്മിച്ചു കൊള്ളിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ എല്ലാത്തെ സ്ഥാപനിക്കുന്ന ഗാന്ധിൾ നിർമ്മിക്കാൻ എന്നും കഴിയുമെങ്കിൽ ഞാൻ തൃതാത്മിനായി” എന്നാനായ മഹാൻ പരിശീളിക്കു തിൽ ഇഷ്ട ആശയംതന്നെയല്ല പ്രതിഫലിച്ചു കാണം നാലു?

സംഖാത്രിക്കിൻ്റെ സഹായത്താൽ അതിനു കാലാന്തരിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന മഹാമാരാട്ട് നമ്മക്ക് പരിചയം സിദ്ധിക്കുന്നു. അഭിമുഖമായി നാം ആവശ്യാട്ട സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നു. ലോകാപകാരത്തിനായി അവർ സംഭരിച്ചിട്ടിരുന്നും അക്ഷയവുമായ വിജയാനന്ദനക്കുപറ്റെ നമ്മുടെ ഇട്ടുപോലെ സ്വന്താധികാരപ്പെട്ടിരുന്ന യാത്രായ വെച്ചു പുന്നുമായില്ല. നമ്മുടെ സംശയങ്ങളെ പരിഹരിക്കു യും വ്യാകലതയെ മുരീകരിക്കുയും പരശാത്മത്തെ വിശദമായി വ്യാവ്യാനിച്ചു തരികയും ചെയ്യുന്നതിൽ അവർ വിരുദ്ധതയാണ് ഒന്നാസിന്നുമോ ഒരിക്കലും ഭാവിക്കുന്നീല്ല. വാത്തമീകി, വ്യാസൻ, ഷൈക്ഷിപ്പിയർ, കാളിഭാസൻ, എഴുത്തച്ചുറ്റുമുതലായ കവിപ്രസംഗാദാന ത്രിതീകർണ്ണ വായിക്കുന്നേം സുഡാനിഷ്യറിക്കുയായ സുക്കരണ്യർഹാണ്ട് അവർ നമ്മുടെ സംശ്ലിഷ്ടയും ഉപദേശിക്കുയും ശാസിക്കുയും ആദ്ദേഹസിപ്പിക്കുയും ആനന്ദപ്പൂജിക്കുയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ നമ്മക്ക്

അരന്നുവെള്ളുട്ടുണ്ട്. റീതാ പാരായൻറെ ചെയ്തുന്നോൾ ഒന്നും ത്രുതിപ്പാർപ്പിക്കാതുന്നു. അജ്ഞന്മനങ്ങളും പോലെ നിന്മാട്ടും അരങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതായി തോന്നുന്നില്ലെങ്കിൽ പാരായൻറെ മതിയാക്കകയാണെന്നോ.

ചിത്രകാരന്മാർ ഭൂതകാലത്തിലെ സംഭവങ്ങൾക്കു രേഖപ്പെടുത്തി വച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും സാഹിത്യംതന്നെ യാണു ഭൂതകാലത്തെ മുഴുവൻ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന സ്പദ്ധമായ ഒർമ്മാണ്. മനുസ്തന്മാരും, ഉക്കയും ഇടി തെളിപ്പൊഴിഞ്ഞു മുഴുപ്പായമായി അവയുടെ പ്രത്തിയായ ഭൂതലേവിയിൽ ലഭിച്ചിട്ട് എത്രയോ വർഷങ്ങൾ അഭ്യാസി! രാമരാവണനമായം കാര്യപാണ്ഡവരായം അവരുടെ സമകാലികരായ സ്വർജ്ജനങ്ങളും അതിന് എത്രയോ മുമ്പുതന്നെ ലോകരംഗത്തിൽനിന്നും നിഷ്ക്രമിച്ചുകഴിഞ്ഞു! അനും ആ രാജധാനികളിൽ ജീവിച്ചിരുത്തുന്നുകളിൽ തന്നെയും ആ ഗംഗിരമ്പുങ്ഗൾ നാരൈ നിഷ്ക്രമിച്ചുപ്പാസം നമുക്കു കാണുന്ന സാധിക്കു മായിക്കുന്നോ എന്നു നിശ്ചയമില്ല. എന്നാൽ വ്യാസൻ നേരിയും, വായ്ക്കീകിയുന്നേയും മാധാത്മ്യം നോക്കുക. ഓരത്തിലെയും രാമാധാരത്തിലെയും ക്രമാധ്യങ്ഗൾ നാരൈല്ലോ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നു. അവയുടെ അനുത്തിയും സ്വപ്നാവവും നാാം സ്വപ്നജ്ഞമായി ഗ്രഹിക്കുന്നു. അവർ ചീതിലുത്തിനും മന്ത്രിലുത്തിനും പ്രവർത്തിച്ച തിനും നാാം ദ്രുക്കിസാക്ഷിക്കുന്നുപോലെ തീർന്നിരുക്കുന്നു. പടക്കമുള്ളതിൽ സെസന്റ്സേഴ്സും യാനാപയാം നുണ്ടാണു, ജയാപജയങ്ങളും വൃഥവിന്നും സഞ്ചയിക്കും,

ഭർജ്ജേഡനവും, റണ്ണമുറമാരായ സേനാനികളുടെ അംഗങ്ങൾക്കും ഏല്ലാം കുറതലാമലകൾക്കുംപോലെ നാം കാണും. തത്താദ്ദേശമാണ് സാക്ഷാത് കവിപ്പരഹണം ഒരു മനസ്യമായി മാറ്റുന്നതിനെന്നായും വാഗ്പരിലാസത്തിനെന്നും ശക്തി.

“പാരവശ്യം മുമാഭാസ്യം
പഞ്ചാനാമേകഭാരതാ
പാണ്യവശനാമത്രംകീതേത്ര
പാരാശ്രംഖവർദ്ധിരാ.”

എന്ന് ഒരു സാഹിത്യമർമ്മജ്ഞൻ ധാരനകളായും പ്രധാനസിച്ചിട്ടിട്ടിട്ടു വെറുതെയല്ല.

ബിംബിയെ വികസിപ്പിക്കുന്നതിനും ഉൽക്കുള്ളാം ശയങ്ങളെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്നതിനും ഉന്നതാഭർജ്ജങ്ങൾ ഒഴുക്കിക്കരിക്കുന്നതിനും ആത്മാവിനെ ഉന്നമിപ്പിക്കുന്നതിനും പ്രയോജകമായി സാഹിത്യപോലെ മരിറാനംതന്നെ ഇന്നവരെ ലോകത്തിൽ മണഡായിട്ടില്ല നമ്മുടെ വിത്രുംവേഷകളിൽ വിനോദത്തിനുമാത്രം ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു സരസകവ്യംശം സാഹിത്യം എന്ന വിചാരിക്കുന്നതു സാഹിത്യയമ്പത്തുകൾക്കിട്ടിട്ടുണ്ട് അജ്ഞത്തക്കാണ്ടുമാത്രമാണ്. പരിപൂർണ്ണമായ ലോകജീവിതം അനുഭവിക്കാൻ അപരിത്യാജ്യമായ ഉപകരണംതന്നെയാണ് സാഹിത്യമനസ്ഥം സാഹിത്യാഭിജ്ഞനെന്നു ലോകജീവിതം മനുഗർഭത്തിലെ ജീവിതത്തിൽനിന്നും സാരാംശം

തനിൽ വിഭിന്നമല്ലെന്നും ഒരു പണ്ണിതൻ ഉപന്യസിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“സദ്യഃ ഫ്രോയിറേതേ മതിം മദയതേ
രോമാഞ്ചയത്തുംഗകം
വ്യാസിഞ്ചയത്രപ്പി റീതബോധ്യവിസബൈ-
രാനന്ദമുർദ്ധുംഥാൽഡൈവൈ”

എന്നിങ്ങനെ നാരാധാരണാട്ടതിരീ വള്ളിച്ചിട്ടിഴി ശ്രൂ എന്നാനും തൊട്ടാട്ടതനെന്നാണ്. സർക്കാരുപരിശൈലീ നാനാം സിഖിക്കണ്ട് ആനന്ദത്തെ സാമ്പത്തികസാരം തുടർന്നാൽ ഉപമിച്ചിട്ടിഴിയും. കുലിവേലക്കാർ പോലും അവരവക്ക് പ്രിയംബന്ധ സാമ്പത്തിപ്പാരാ യണംകൊണ്ട് പണി എടുക്കുന്നും തങ്ങളുടെ ശ്രമത്തെ വിസ്തരിക്കുന്നതും വിത്രുമിക്കുന്നും മാനസാല്പാസത്തെ അനുഭവിക്കുന്നതും നിങ്ങൾക്കാണോ നീലും? ജാതിഭേദം, കലഭേദം, ഭൂതതിഭേദം, സ്ഥാനഭേദം മുതലായ കൂത്രുമാവസ്ഥകൾക്കാണും വിശദപ്പെടാതെ ആത്രുതിലോകത്തെയല്ലാം ഒരുപോലെ ഒന്നായുള്ളും അനന്തരമിക്കുന്ന സാമ്പത്തികല ഇല്ലായിരുന്നുകിൽ പ്രപഞ്ചസ്ഥിതി എന്ന യിരുന്നേനേ എന്ന ഗാഥമായി ഒന്ന് ചിന്തിച്ചുനോക്കു. പ്രചാരം അന്യക്കാരമയമായിത്തീരുമായി അനുഠാനം.

ഒഭ്യമായ ഇംഗ്ലീഷ് സാമ്പത്തികാനും നൽകാൻ മതിയാവുന്ന വിശിഷ്ടകാവ്യങ്ങൾ നമ്മാട്ട് കൂഷയിലുണ്ടോ എന്ന ഭാബിച്ചും ഇതിനു മുമ്പാട്ടി വന്ന

യാൻ ആരം ശക്കിക്കേണ്ടതില്ല. സാമൈത്രഗ്രന്ഥ അളക്കുന്നത് 10 ലൈറ്റ്‌ഡാതും നോക്കിയാൽ മലബാറിലും മറരനേക്കം ഭാഷകളിട്ടും പിന്നീൽത്തന്നെ നീൽക്കുണ്ടതായി വരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ രഖപ്രകർഷം അല്ലക്കാരവെച്ചിത്രം മുതലായ മുഖ്യങ്ങളാക്കുന്ന ചുമതലക്കാരം, അത്മസന്ദര്ഥക്കും, വിജ്ഞാനവിതരണം ഇവായല്ലാമാണെ കാവ്യത്തിന്റെ ചെവിക്കു മെക്കിൽ എത്രഭാഷയിലേയും ഒന്നാംതരം കാവ്യങ്ങൾ ഫോട്ടു തുച്ചരത്വം അംഗീരിക്കുന്ന കാവ്യങ്ങൾ നമ്മുണ്ട്. ഒപ്പുവരുത്തുന്ന സഹായിത്രം നീലിയിൽ ഉന്നാതമാർ ആരംതന്നെ സമർത്ഥിക്കാതിരിക്കു യില്ല. കഴിഞ്ഞ അവധി വർഷത്തിനില്ലെന്ന ഗദ പദ്ധതിയാവക്കും നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്ക് സിലബിച്ചുട്ടി ഇ സാമൈത്ര്യാർക്കർഷം അത്രപൂർത്തുമാണെങ്കിലും കേരളീയങ്ങും പ്രമാണസാധിത്യമായി ശണിക്കു ചെയ്യേണ്ട അരങ്ങേയാം കാവ്യങ്ങൾ അതിനു വഴിരെ മുച്ചതന്നെ ഉന്നായിക്കഴിഞ്ഞേന്തു. ഭാരതീയ ചിന്താരക്തിയുടെ സ്നാരകസ്നേംഭവമന്നും ലോകത്തിന്റെ വിജ്ഞാനപരിപാമനും പ്രാംസികപ്രസ്തുതനും ദൈവത്തിനു തയ്യാറായ സ്ഥലമെക്കിലും പ്രമാണമായി ഒരു ഭാഷാവിവർത്തനം സിലബിച്ചുതു കൈരളിയിൽത്തന്നെ യാണെന്നുള്ളിട്ടുണ്ട്. വസ്തുത നമ്മുടെ അഭിമാനകരമായിരിക്കും. പുനം, മഴമംഗലം, ചെടുപ്പേരും, നീ സം കവികൾ. കമ്പ്യൂട്ടനവ്യാർ ഇവർ നമ്മുടെ സാമൈത്രത്തിൽ ഭാഗരാ നവീന പ്രസ്ഥാനങ്ങളും

ടെ അവതാരകമായം സാക്ഷാൽ അന്തരുഹകവികളുടെ ഗണനാശിൽ ഉൾച്ചുടക്കത്താൽ അർഹമായം, എറുതേയും കേരളകവികളുടെ കലപതിയുമാണ് ഫ്ലോ. ഉദ്ധായിവാരിയതം, രവിവമ്മൻതമ്പിയും, അപേതിതിങ്ങനാളം, കൊട്ടയത്രു രജാവും സപാര സ്വനിഷ്ടകിളായ നാട്യ പ്രഖ്യാസങ്കളുടെ നിബന്ധനയാൽ കൊട്ടാരക്കരരാജാവിന്റെ മനോരമത്തെ ഘൃഷിപ്പിക്കുകയും കേരള സാഹിത്യത്തെ പോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരാണ്. മധ്യമനസ്ത്രം വാഗ്ദേശിവത്സലനമായ കേരളവമ്മ വലിയകോഡിത നൂറാം ഗദ്യപഭ്യാവകളിൽ ഉത്തമങ്ങളായ കാവ്യ തല്ലജങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചും സംസ്കൃതത്തിലും ഇംഗ്ലീഷ് ലും നിന്നു പ്രശസ്തമായ തർജ്ജിമെച്ചയും അന്യാന്യസൗകര്യങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിലും വരുത്തിയാണ് ഒരു അവതരിപ്പിച്ചും സമ്പ്രൂപരാജി സാഹിത്യ പരിശുഭ്രമികളായ ഇവാക്കമൊരെ അനുകമ്പാവുമും ഫ്ലോ സാഹിപ്പിച്ചും മലയാളസാഹിത്യത്തിനു അന്തേ തരമായ ഫല്ലാവലംബം നൽകിയിരുന്നു. സരസനായ ചതുരമേനവൻ നോവലുകൾക്കൊണ്ടും കവനകലാവിഭാഗത്തിനു നീം കല്പിതകമാണാവെയെ കൊഴുപ്പിച്ചു്, ആ ശാഖയിൽ പരിശുഭ്രമിക്കാൻ മനസ്സുള്ളവക്ക് മാർപ്പണം ശിക്കളായി വർത്തിക്കുന്നു. ഉള്ളത്രും, വള്ളങ്ങാൾ, ആശാൻ എന്നിങ്ങനെ ഇന്ന് പരമ്പരാമക്ഷത്രം ദ

ചുവൻ കീത്തിക്കല്ലേപ്പട്ടനാ നാമത്രയം ഈ കവികളുടെ
മഹാകാവ്യങ്ങൾക്കം വണ്ണകാവ്യങ്ങൾക്കം സാർവ
ത്രകമായി ലഭിച്ചിട്ടുള്ള മുച്ചാരത്തേയും സഹൃദയ
സാക്ഷി അവധേരിച്ചു വാസലവ്യതേയും ദൃശ്യമായി
പ്രോത്സിപ്പിക്കുന്നു. കൊച്ചുങ്ങല്ലോ തന്ത്രരാക്കമാർ,
വൈശ്വനിമാർ മുതലായി ഇന്നാത്തേയും പ്രഖ്യത്തേ
യും എത്രതെറു കവികളുടെ പ്രേക്ഷകൾ ഇന്നിയും
പരിധാനവാഴ്സ് ആവലോച്ചിക്കു. ഈ കവിസ്
ബുദ്ധത്തിന്റെ സുക്തിമുക്താഹാരങ്ങളാൽ അലംകൃ
തരായ ഒക്കരുളിപ്പോവിയെ അസ്ഥാന പ്രണാമപ്പു
ള്ളും അഭ്രത്മിച്ച പ്രസാദ പ്രാത്മ ന ചെഡ്‌വാൻ വിചു
വനായ ഒരു മലംശാസ്ത്രിയാനാജകിൽ അവന്റെ ഭാഗയേ
യും നമ്മുടെ അസുഖങ്ങൾ അംഗീകാരിക്കുന്നില്ലോ മാത്രം
പറയേണ്ടി.

ഈ വിശദയും സാഹിത്യത്തിനുകരായ തോറ്റപ്പു
ക്കാരിൽ ഇന്നയിടെ ഒരു ഒപ്പിക്കും കടന്നതുടിയിരിക്കു
നാതായി എന്നീക്കു തോന്നുന്നു. കഴിഞ്ഞ ഏതാറും
കാലമായി അന്നേക്കം സംഭവാഘാഷഭൂം സന്നിധി
തന്നുകൂടിയിരുന്നീക്കിട്ടുയായിട്ടുണ്ട് പല യോ
ഗങ്ങളിലും പ്രതിപാല വിഷയം സാഹിത്യം തന്നു
യായിരുന്നു. എന്നാൽ കവിതാരുണ വിഷയത്തിൽ
പ്രാസംഗാക്കും പ്രശംസിച്ച കേട്ടതും ഉഭാവരണമാ
യി ഉഖ്യരിക്കല്ലേപ്പട്ടതും എല്ലാം ഇന്നാവത്തെ വണ്ണകാവ്യ
ങ്ങളും പ്രേമരാത്രങ്ങളും മറ്റൊരു ആയിരുന്നുള്ളൂ. എഴു
ത്രമരിൽ മുതലായ നമ്മുടെ മഹാകവികളെപ്പറ്റി ഒരു

അസംഗതമല്ലാതെയും കൂടുതൽ ഉദ്ദേശസില്പിയോട്
 കൂടിയും പ്രസ്താവിക്കാമായിരുന്ന എന്ന് എന്നിക്കേ പ
 ലപ്പോഴം തോന്നാതിരുന്നില്ല. എങ്ങിലും അവരെപ്പ്
 റി ഒരക്കണ്ണംപോലും പറയുകയുണ്ടാക്കും എന്ന സംശ
 യന്തനെ. മഹാകാവ്യങ്ങളേ അവഗണിച്ചു്, സാഹി
 തിക്കൂർത്തായ ചെരുപ്പുക്കാർ ഈ വണികകാവ്യങ്ങളും
 തന്ന ലയിച്ചിരിക്കുന്നതും അതും, വാസ്തവാരം
 യിരിക്കുമോ? ഇങ്ങനെന്നാണുണ്ടാക്കിൽ ‘ഉന്നതംഗംരണിയ
 മായ ആ അധികാരിത്വക്കു വെടിത്തു്’ ഈ അന്തപ
 തകിൽ വിഹരിക്കാനാണോ നിങ്ങൾ ആറുഹിക്കുന്ന
 തു്?” എന്ന ഹാംലറൻ തന്റെ അമ്മയോട് ചൊ
 ദിച്ച ചോദ്യം ഈ വരോട് പോടിക്കുന്നതിരിക്കുന്നു.
 പ്രസ്തുത വണികകാവ്യങ്ങൾ യാതൊരുത്തരഞ്ഞാലും മോ
 ശ്രമാശാന്ന തൊൻ വിവക്ഷിക്കുന്നില്ല. അവയിൽ
 പലതും കാവ്യരസ സമൃദ്ധിക്കുണ്ട്. അവയിൽ
 ചിലതെല്ലാം വായിച്ചു് അവാച്ചുമായ ആനന്ദം തൊ
 നം അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. നൂറീനീ, മഗ് ഭവനമർയ്യം
 ഹീര, പിംബാ മിതലായ വണികകാവ്യങ്ങളുടെ ശാഖാ
 ജീ സുഷമരെയും ആകർഷണശക്തിയും സഹാദയ
 നാൻ ആരം തന്നെ അപലപിക്കുന്നില്ല. അന്നപ്രാ
 ശനം കഴിത്തോതു് അടുത്തനേരതെത ആവാരത്തിനു
 കൂടി വക ശിത്രകൾതന്നെ സമ്പാദിക്കുന്നെന്ന വന്നി
 മിക്കും ഈക്കാലത്തു് വണികകാവ്യങ്ങളിലേയും ചെ
 രക്കമകളിലേയും സാഹിത്യരസം ആസപദിക്കുന്നതി
 ഩെ സാധാരണമാക്കി കഴിവുള്ളായിരിക്കും. സഹി

തായ്യായികൾ വിശ്വവച്ച് മാമേം്മാനിയം എടുത്തീരിക്കുന്നതും നാം കാണുന്നണില്ലോ. എന്നാൽ സാമ്പത്തികമായി സ്വന്തമായി അഭിക്ഷാൻ താൻപുത്തുജീവർ പുരാതനസാഹിത്യ മുക്കുക്കുന്നാരെത്തന്നു ശരണികരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ സാമ്പത്തികലാഭിച്ഛണനായ മാസ്‌ലിറിനീന്റെ അഭിപ്രായത്തെ നാം ഗൗഗിക്കേണ്ടതാണ്. അദ്ദേഹം ഇപ്പുകാരം പറയുന്ന “ഗണിതം, അക്ഷതിശാസ്ത്രം, രസതന്ത്രം മുതലായി ബംഡിംഗേക്കിയെ അഭിമുഖിക്കരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രങ്ങൾ അന്നസ്വീതവി ചിന്തനത്താലും നരീക്ഷണപഠിക്ഷണങ്ങൾകൊണ്ടു കാലാതിക്രമത്തിൽ ഉത്തരോത്തരം ഉള്ളകൾ ഒരു പ്രാപിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരിക്കലും അവയുടെ പരമാവധിയിൽ എത്തുനാളുമില്ല. ശോകമർഖാദി മനോവികാരങ്ങൾക്കു വിഷയിക്രമമായ സാമ്പത്തികത്തിനേറ്റും മറ്റൊരു സരസ്വതകളുടെയും ദതി ഇതിനു വിപരീതമാണ്. ഉത്തരവിച്ച വകുറനും കഴിയുന്നതിനുമുമ്പിൽ ഈ വിഭകൾ അവയുടെ പരമക്കാടിയെ ആരോഹണം ചെയ്യുന്നു. അനന്തരം അവയും” അപകർഷം നേരിട്ടുകയും പിന്നീട് ഓരോ കാലങ്ങളിൽ വിപത്തുയേണ ഒരുമാതിരി പുലിക്ഷയങ്ങൾ സംബവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്യും. മാസ്‌ലിറിനീന്റെ ഈ അഭിപ്രായം അമാത്മമെന്നാലും നമ്മാം അനുഭവം? വാല്'മീകിയുടെ വ്യാസങ്ങൾക്കും സ്ഥാനത്തെ ഒരു ഭാരതിയകവി

യും എഴുതുചെന്നു സ്ഥാനത്തെ ഒരു കേരളീയകവി
യും സമീപിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി നാം കാണുന്നുണ്ട്. മറ്റേ
ശ്രദ്ധിലെ കമയും ഇരുതന്നെ. അതുകൊണ്ടാണ
സാധിത്തത്തിലും ചെരുപ്പുകാർ പുരാതനമഹാ
കാവ്യങ്ങളെ നിജുൾപ്പെട്ടെന്ന് അഭ്യസിക്കുമ്പോൾ പാര്യന്നു.⁵
ഈ പക്ഷേ ശ്രദ്ധവഹമായിരിക്കാം.
ജീവാജീവനാജിവേഷ നിവാരണം ചെയ്യുന്ന അള്ളം സദി
അമ്പമന കൊണ്ടല്ലോതെ ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. സംസ്കൃതതാ
ന്തിജ്ഞത്വായ മലയാളികൾക്കു വാല്മീകിയേയും
വ്യാസനേയും അഭിഗമ്യരാക്കിത്തീര്ത്ത വജ്രാഞ്ചി
നോട്ടം കണ്ണതിക്കുന്നു തന്നുരാനോട്ടം നമ്മുടിള്ള കട
പ്പാട് ഒട്ടംതന്നെ ചെരുതല്ല. വിംപുലങ്ങളും ആ
ഈതിമാസങ്ങളിൽ തർജ്ജുമകരെ നമ്മുടെ ചെരുപ്പു
കാർ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം അഭ്യസിക്കുന്നല്ലോതെ ഈ ഉ
ക്കപ്പാടിനു എക്കുളംഡേഖക്കിലും പരിഹരിക്കാൻ മ
രിറ്റേംമാറ്റുമാണോളിത്തു?⁶

ഉണ്ടാക്കിയ പുരാതന കാവ്യങ്ങൾ എല്ലാവ
യം അധ്യായനം ചെയ്യുന്നുമ്പോൾ നാം അനുശാസി
ച്ചുവായ പോരാ. ആ കാവ്യങ്ങൾ വിശ്രാംപാംബുളാ
ക്കാ അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കൊടുക്കേണ്ട ചുമതലയും സാ
ധിത്തുപണ്യിത്തന്നാക്കിയുള്ളതാണ്⁷ ഈ ചുമതല നിർ
വഹിക്കുവാൻ പരിഷത്തിന്റെ ഒരു കമ്മറി ഉണ്ടാ
യിരുന്നാൽ കൊള്ളിംബു. എല്ലാ കാവ്യങ്ങളിലും പരിശോ
ധിച്ചു ശ്രദ്ധാഘനം ചെയ്യുവാൻ കമ്മറിക്കു സാധി
ക്കാതെ വന്നുക്കാം. എങ്കിലും മറ്റേഒരു ആവശ്യ

ദ്യൂട്ടന പ്രസാധകനുഡേയും പ്രസിദ്ധീകരണക്കുമ്പോൾ നീകളേയും നാമാധിപ്പാർക്കുമ്പോൾ കഴിയുമല്ലോ. ഇപ്പോൾ ലഭിച്ചവരുന്ന അനേകക്കും കാവ്യപ്രസാധനങ്ങൾ സ്‌വല്പിതമായുള്ളതും ഒരു വിശദമായും ഉള്ളാണ്. ഇതു വഴിരെ ശോഭാവാനമാണല്ലോ. ഒന്നരണ്ട് ദ്രഷ്ടാവരം കാണാൻ ചുരുക്കാശിച്ചേട്ട്.

- “അവക്കു നിശ്ചൈവരപുരിയിൽ വിരവിനൊട്ട് ചെന്നകൾ എല്ലാ വാ ശ്രോ വാ വരുന്നാരു മുണ്ടിരാൻ.”

ഈ അധ്യാത്മരാമാധവനം കീഴിപ്പുട്ടിരുന്ന ഒരു ദാരകാണ്ഡയത്തിൽ “പരീക്ഷണാത്മം” തന്റെ വഴിത്തുന്ന സുരസയോടു മനമാർക്ക് പറയുന്നതാണെന്നു നീ അഭ്യർത്ഥിയാമല്ലോ. ഇവിടെ “അദ്ദേഹം ശ്രോവാവാ” എന്നതിനിരുന്ന് അത്മം “ഇന്നോ നാശിയോ” എന്നും സൗന്ദര്യാർക്ക് പാടില്ലാത്തിട്ടായിരിക്കും ഒരു പ്രസാധകൻ “അദ്ദേഹം ശ്രോവാവാവേ വരുന്നാരുമുണ്ടിരാൻ” എന്ന തിരുത്തി അച്ചടിപ്പിച്ചതായി കണ്ണിട്ടണ്ട്.

- “വേണ്ടാത്തകാട്ടന കൂദാക്കുഫിയതെന
കൊണ്ടപോയ” വാടക്കുറം കടത്തിട്ടവാൻ
പാശാരമാം മുതൽ തിനു മട്ടിക്കുന്ന
വണ്ണികൾക്കാട്ടം മിട്ടക്കമില്ലാതെയായി”

ഈ മുഖ്യവചനിനുമുമ്പുള്ള മുഖ്യവചനം കുറഞ്ഞിച്ചു ചെല്ലുന്ന മുഖ്യവചനം അധിക്ക്ഷേപിക്കുന്ന ഓഗമാണ്. “വാട” എന്ന പദത്തിനു കോട്ടേയും നാമമുണ്ട്. സംഘാഷണത്തിൽ ഇതിനെ പതിവാ

യി ഉപദേശാഗ്രീക്കനാതു് അവലപ്പുഴും യാണ്. അവിടത്തുകാർ “കോട്ടയുക്കരതു്” “കോട്ടയു, വെളിയിൽ” എന്നുള്ള അത്മത്തിൽ വാടയ്ക്കമെന്നം വാടപ്പറമെന്നമാണ് പറയുന്നതു്. നമ്പ്യാങ്കെട കൃതികളിൽ ഇങ്ങനെ അവലപ്പുഴക്കായെട നാംഞാഷണം പലതും കാണാം. ഇതൊന്നം ഗ്രഹിക്കാത്ത ഒരു പ്രസാധകനായിരിക്കും മേലെഴുതിയതിനെ,

“വേണ്ടാത്ത കാട്ടനു കൂളിക്കഴിയെന്ന
കൊണ്ടുപോയു് നാടപ്പറം കടന്തിട്ടവാൻ”

എന്ന തിരുത്തിയതു് ഇന്ത പാറമാണ് എന്നു്. റീ. റൈഡ്യാർ കമ്പനി പരിജ്ഞരിച്ച പ്രസിദ്ധം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന കാണന്നതു്

3. “പണ്ണാരിക്കൽ ടാണ്ഡാറാഡിഷിയേട
ശാക്കാദന-
മുണ്ടനാമിനു ഭവാൻറ പുമ്പംതിനു,
രണ്ടുകൊണ്ട മുണ്ടായോനും സുവവും രൂപ്പിയും
കീഴി-
ലണ്ണായിട്ടില്ലാരിക്കലുമെന്നിക്കു സദേഃ!”

പ്രസിദ്ധമായ “കുചേലകചിപ്പിടകൾ” ക്കുമ്പുതി സ്ത്രീ ശ്രേഷ്ഠം രൂപിക്കുന്നൾ ആ ഭക്തരിൽനാണോന്നേട്ട് പറയുന്നതായി കുചേലപ്പുതം വണ്ണിപ്പാട്ടിലുള്ള വരീകളാണീതു് ഇതിൽനാാ അവാച്ചുമായ സാരസ്യം സാരലുഹിക്കൂയ നീണ്ടൾ അഭിയുമല്ലാ. എക്കിലും പ്രസാധകമാർ ഇതിനെയും തിരുത്താതിരുന്നിട്ടില്ല; ഇന്ത കാവ്യത്തുജത്തിൽനാം ഒരു രൂഖപ്പാരം പ്രസിദ്ധ

ചുപ്പട്ടണംമന്മാദ്ദേശിച്ച് തൊൻ അങ്ങാടിയിൽ നീ നീ വാങ്ങിച്ച് ഒരു രൂപ്യകത്തിൽ,

“പ്രഭാവരിക്കെൽ പ്രാണധവൻ മഹർഷിയുടെ
മാഡകാബന-
ഒഞ്ചു നൗമിനു ത്വാംനീറ റൂട്ടികളിനു”

എന്നാൽ പാഠമാണോ കണക്കു് നിരത്മകമായ ഈ പാഠ അങ്ങാടിപ്പുതിപ്പുരി ക്ഷേത്രത്തിനെക്കുറിച്ച് അം തൃത്തപ്പുടാനില്ല. എന്നാൽ 1103-ൽ ദ്രാഗക്കേശമം കമ്പനി പ്രസാധനം ചെയ്തു ആസിലുമീകരിച്ച പുസ്തകത്തിൽ ഈ ഉള്ള പാഠത്തെന്ന കണ്ണപ്പൂർണ്ണ നൃക്ക് അത്തലവും മനസ്സാവരും തോന്നുകയില്ലെങ്കാ? നമ്മും, ദ സാമൈത്ര്യസമ്പത്തിനെ ഇങ്ങനെന ചുമതലയില്ലോ തവിയത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്തുന്നതു ഭ്രാമമാണോ. ഉപദേശ ത്രപ്പണങ്ങക്കിലും ഇതിനെ നിരോധിക്കാനാണോ പരിഷ്കരിക്കുന്നതു ഒരു കമ്മിററി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു്.

കുതവിഭൂരായ മലയാളികൾ മാത്രംാശയേണ്ട കാണിച്ചുവരുന്ന അനാസ്ഥമയപ്പറ്റിയും ഒരു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊണ്ടുട്ടെന്ന് സ്വഭാഷയ്ക്കു പുരും ഒന്നും രണ്ടും വിഭദ്ധഭാഷകൾക്കുടി പഠിക്കുന്ന സംസ്കാരം യുനോ പ്പു മുതലായ ഇതര ഭേദങ്ങളിലും ഇപ്പോൾ നടപ്പുണ്ടോ. റാജുകാര്യങ്ങളിലും വ്യവസായ വാണിജ്യങ്ങളിലും ഏൻപ്പട്ടനാവർക്ക് ഇരു പരിഷാഖാംത്തോന്നം ആവശ്യമായി അവർ ഗണിക്കുന്നു. എന്നാൽ പരിഷയെ മാത്രംാശയുടെ സ്ഥാനത്തിൽ വാഴിക്കുന്ന സ

സ്വാധം അവിടങ്ങളിൽ നടപ്പിലുണ്ട്. നമ്മക്കാക്കട്ടെ കോടതികളിലും കേരളികളിലും റാന്നി ശൈലിയും ചെള്ളപ്പട്ടക മലയാളം പാമരണാഷയായും ഇംഗ്ലീഷ് പബ്ലിതാഷയായും തീർന്നിരിക്കുന്നു. തന്റെ സ്വർഗ്ഗപത്രത്തിനെയും ബാധിക്കുന്നതായ ഒരു വ്യവഹാരം നടന്നതാണ് വേണ്ടി വക്കീലിനു് അഞ്ചുരുദ്ധരോ ആയിരുമോ കൊടുത്തത്തിന്റെ ശേഷം, വൈക്കോടതിയിൽ “ഹൈറീംഗ് ഗ്” നടക്കുവോൾ വക്കീൽ എന്നല്ലോ പറയുന്ന എന്നാറിയാൻ കഴിയാതെ, അദ്ദേഹം വല്ല പരമാഖലവും പറയുന്നകിൽ അതിനെ തീരുത്തി കൊടുക്കാൻ പോലും ശക്തനല്ലാതെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുരകിൽ വായും പൊളിച്ചു നിൽക്കുന്ന “നാട്ടിൽ പ്രഥമാക്കളുടെ” നില നമ്മുടെ കോടതികളിൽ എത്ര സുലഭമായ കാഴ്ചയാണു്! ഇതെത്ര ദയ നീഡം! ഇംഗ്ലീഷ് ഒരു വിധമെങ്കിലും അറിയാവുന്ന വർക്ക് ഉദ്ദോഗകാര്യത്തിൽ മാത്രമല്ലാ, നാട്ടകാര്യത്തിലും വീട്ടകാര്യത്തിലും ആ ഉപജ്ഞതനെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിലാണ് സുവം. പിതൃപത്രമായം ജേരശ്ശാനാജ മാര്യം തമിലുള്ള കണ്ണിടപാടുകൾപോലും മാത്രാഷയിൽ നടത്തിയാൽ അവർക്ക് അസ്പാരസമുഖം വസ്തുക്കൾക്കുവേം തോന്നുന്നതുപോലെ ഇരിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് അക്കാദമിയും സ്കൂളുമായ ഒരുക്കമ എൻ്റെ ഒപ്പുമാറ്റിൽ ഒരിക്കൽ പറയുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് യൂണിവേഴ്സിററിയിൽ പഠിച്ചാകും ശാരിക്കുന്ന കാലത്തു് ഒരു ദിവസം വീട്ടിലേയ്ക്ക് (അതു

നമ്മ് ടെ മാവേലിക്കരെയാണ്”) അയ്യും ഒരു തെളിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നതു് ഇംഗ്ലീഷ് ലിംഗം പറയേണ്ടില്ലോള്ളാ. സഹപാർശവായ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് യുവാവും അടക്കലുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ ആ യുവാവു് ചോദിച്ചു “മീ. പിഞ്ജേ” നി ഓർമ്മ എന്നും സാധാരണതന്നു്?“ “നാട്ടിലേക്കു് ഒരു തൊണ്ടു്.” “അരുട്ടും നീഈ ഓർമ്മ സപ്രത്മായി ക്രിയയും ഇല്ലോ?” “തു നിവർക്കു സപ്രതഭാഷയുണ്ടു്. അതു മലയാളമാണു്.” “ഓ! ആ ഭാഷയിൽ അക്ഷര അളുള്ളായിരിക്കാം. സംബാധിക്കാൻ മാത്രമേ ഇപ്പോൾ ദൈപ്പുട്ടുകയുള്ളൂ; പാപല്ലോ?” ഇംഗ്ലീഷ് യുവാവി നീറാ ഇംഗ്ലീഷ് അക്ഷരപഠിക്കുന്നു. നിത്രപരാഖയത്താൽ നമ്മ് ടെ ഇംഗ്ലീഷ് നടപടിയിൽ നാട്ടുകു ലജ്ജതോന്നനാലുള്ളായിരിക്കാം. നിയമേന ഓരോ ദിവ്യാസങ്ങൾ റൈറിക്കു നാവർക്കു് അവയിൽ ധമ്മം മുമ്പുമുണ്ടാക്കുന്ന തോന്നാറില്ലോ. എന്നുാൽ ഓരതീയരെ ഒഴിച്ചുകൂടി വിലക്ഷണമായിത്തന്നു തോന്നം. ഇൻഡിയയിലും ഉത്തരദേശങ്ങാർ അവരുടെ ഇംഗ്ലീഷാംഗങ്ങൾക്കാ മറ്റു എതാഴിലുകൾക്കും ആവശ്യ മുണ്ടി കത്തിടപാടുകൾക്കു മാത്രമേ ഇംഗ്ലീഷു ഭാഷ ഇപ്പോൾ ദൈപ്പുട്ടുകൂടിയാണു്. ഇംഗ്ലീഷു ഭാഷയെക്കുറിച്ചു് എന്നു കൊട്ടിടം എന്നുകും വിലുതി പത്തിയുള്ളതുകൊണ്ടു പറയുന്നതല്ല. ഇംഗ്ലീഷു, സാമീത്രത്തിൽ എന്നിക്കു പറയുത്തുകു വൈദിക്കുമില്ല

കുല്യം ലോഗകാത്തരവും സർവ്വതോൻ്മാവവും ആയ ആ സാമ്പിത്യത്തിൽ എന്ന് ക്കു ഗാമമായ ദ്രോമണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷ്മാരുള്ള സന്പക്കത്താൽ ഭാരതീയർക്കു വിച്ച ലമായ വിജയത്തോന്നാൽ കാർഷം സിലിച്ചിട്ടിട്ടണ്ണെന്നും അതിന്റെ ഒക്കാൽ ഭാഗവും ഇംഗ്ലീഷ് സാമ്പിത്യം അദ്ദേഹിച്ചതിനാൽ ലഭിച്ചതാണെന്നും വിശപസിക്കുന്ന നാവരിൽ ഒങ്ങവന്നുണ്ടെന്ന്. പ്രക്ഷ കൃതവിഭ്രം യ മലയാളികൾ ഇംഗ്ലീഷാധികാരിയെ വെടിത്തു് എന്നു കമത്യുട്ടത്താടക്കടി മാത്രംാശാ ഫ്രേഡ്രിക്കും അവ ത്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ എങ്ങനെന്നാണ് അ ഭാഷയും വികാസവും ഉൽക്കർഷവും സിലിക്കന്നതു്? പരിഷത്ര വിചുരിച്ചാൽ ഇതിനു തൽക്ക്ഷണം പോംവഴി ഉണ്ടാക്കുമെന്ന വിചുരിച്ചു് ഇക്കാൽം പറയുന്നതല്ല. അനുവയി മലയാളികൾ കുടിയിരിക്കുന്ന സദ്ധൂരിൽ ഇംഗ്ലീഷലാറി ബോധിപ്പിച്ചാൽ വല്ല ഇംഗ്ലീഷും മെക്കിൽ ആകട്ടേ എന്ന മാത്രമേ വിചുരിച്ചിട്ടിള്ളു.

ഇംഗ്ലീഷ്. മുതലായ വിഭാഗ ഭാഷകളിൽ നിന്നും സാമ്പിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളേ അനുസന്ധാനം ചെയ്യുന്നതു നേരം തന്മാരിക്കുന്നതായി വിവരം ചെയ്യുന്നതും ആവശ്യമാണെന്നും തോന്നുന്നു. ഷൈക്ക്‌സ്റ്റീയർ കുമകളും അപാന്തരപ്പുട്ടതി എഴുതിയിട്ടിള്ളു കാമാക്ഷിചരിതം, ഉദ്രാലൻ, വികാർ ഓഫ് വേക്കപ്പൈൽ: ഡിന്റെ അപാന്തരമായ സത്യകീതതിചരിതം ഇങ്ങനെ ചീല ചുമ്പുക്കങ്ങൾ മലയാളത്തിലുണ്ട്,. ഇവയിൽ ചീലവത്തല്ലും നല്ല ചുമ്പുക്കങ്ങളുമായിരിക്കും. എന്നാൽ

സംസ്ഥാന ദയ കമ്മാബന്ധത്തെ സ്വന്തം നിർക്കു
ക്കാൻ അരംകൂട്ടനോ വിചുവണ്ണനാ അല്ല ഗ്രന്ഥകാരൻ
ദയ വിഭേദിയ കമ്മാബന്ധത്തെ തന്നാട്ടുപണ്ടിൽ
അവതരിപ്പിച്ച എന്നപ്പോരെ വിഭേദിയശാമിത്ര
ത്തെ വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിനേറ്റ് ഉദ്ദേശം ഖുളുക്കാ
ണ്ട് സാധിക്കുന്നില്ല. വിഭേദിയങ്ങട സാമ്പദായിക
സ്ഥിരി, പരിഷ്കാരഗതി, അന്വയവിഭേദജ്ഞാൻ,
ആകാംക്ഷകൾ, ആചാരങ്ങൾ, സ്ഥാപനങ്ങൾ, സാ
മിത്രപ്രവണത ഖ്രിസ്തീന നിരവധി കാര്യങ്ങളാണ്
അവക്കു സാമിത്രത്തിൽനിന്ന് മുഹിഡേശിയി
രിക്കുന്നതു് എല്ലാസ്വന്തരിനെ റാസ്വമതിഭേദവിയാ
യും ദല്ലൂറിനെ വിക്രമസിംഹനായും റിംഗ്രൂഡ്‌വാർ
ണിയെ അപ്പാവുപിളിക്കായും ഹരഗ് ഉണ്ടിനെ മുവാ
റഘുശ്രയായും കല്പിച്ചുകൊണ്ട് “കെനിൽവത്രു്” എല്ല
നാ ആവ്യാസിക്കയെ അനുസ്വാരാനം ചെയ്യാൽ മുൻപാ
രഞ്ഞ ഉദ്ദേശം എത്തക്കിലും സാധിക്കമോ സംസ്കൃത
തത്തിൽനിന്ന് ശാക്കന്തളം ഉത്തരരാമചരിതം കാജം
ബുരി മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഹംഗ് ഹീഷിൽ തന്ത്രജ്ഞിമ
ചെയ്തിട്ടിളിത്തു് എങ്ങനെന്നോക്കക്ക. ചന്തുമേ
ന്നാൻ മുഖ്യലേവ ഡ്രൂഡ് സായ് പു് വിവർത്തനം
ചെയ്യുതു് ഹംഗ് ഹീഷ് ഭാഷയിലാണെങ്കിലും കമ്മയും
കമ്മാപ്രയഷമായം എല്ലാം മലയാളത്തെത്തന്നൊന്നാ
ണ്. ഹംഗ് ഹീഷിലും മറ്റും ഉള്ള പ്രശ്നമന്മാഡ
ക്കു ഖുളുപോലെ വിവർത്തനം ചെയ്യാൽ അതു നമ്മ
ടെ ഭാഷയുണ്ട് എത്ര അകൂല്യസ്വന്ധത്തായിരിക്കും. അ

തിപാദ്യ വിഷയാ മുഴവൻ വിദേശീയമാക്കാൽ തന്നെ അഭിമകൾക്ക് ശ്രദ്ധതാളണം അസാമാന്യമായി ഉണ്ടായിരിക്കും. ഉദയ ഭാഷാപാണ്ഡിത്യും വാസനാക്കത്തിയും സാഹിത്യപ്രശ്നയികൾ മുഴ വിഷയത്തിൽ പരിത്രമിക്കയും പരിഷത്ര² യഘോഷിതം അവരെ ലോതസാഹിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നതു് ഉപഘനമായിരിക്കും.

ജോതിപ്പൂഖ്യവും വൈദിക്കാനുഖ്യവും കേരളി
അർന്നല്ലെന്ന് പറിച്ചും പ്രയോഗിച്ചും വന്ന രണ്ട്
ശാസ്ത്രങ്ങളാണ്. അഞ്ചാംഗഹ്രദയം, മോര മുതലായ
സംസ്കൃതത്തിലുണ്ടായാണ് ഇന്നും വൈദിക്കാർക്കും
ജോതിപ്പൂഖ്യം അവലുംവായിരിക്കുന്നതു് സംസ്കൃതത്തിൽ
അപൂർത്തിയുമായ വൈദിക്ഷ്യം മുകാതെ ഇംഗ്ലീഷ്
ആധിക്യം അനുഭവിക്കുന്നതു് സംസ്കൃതത്തിനും പ്ര
ചുരുപ്പുവരുഡാണെങ്കിൽ മുൻകാലങ്ങളും ഇതൊക്കെ
ഉൾപ്പടക്കായിരുന്നില്ല. ഇന്നുവരെ കമ്പ മരിച്ചാണ്.
ജോതിപ്പൂഖ്യം ആടിത്തറായാൽ വലിയ തരങ്ങളിലേ
നിവയ്ക്കാം. വൈദിക്ക് അടിത്തറാതെ സുക്ഷിരക്കു
ണ്ണാതുവരും നമ്മക്കല്ലാവക്കിം ഉള്ളതാണ്. അതുമാണ
ഒന്നുവരുത്തിനു യാതൊരുവകാശവും നൽകാതെ ലഭിത
മായ മലയാളംബന്ധത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് രണ്ട് ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കും
ഒരു അനുകരിക്കുന്നതു് എഴുതിത്തീർത്താൽ മലയാളിക
ൾക്കു് ഇതൊക്കെ വലിയ ഉപകാരമായിരിക്കും. പരി
ഷ്ടാനത്തിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ശാസ്ത്രങ്ങളും പ്ര

യോഗദാർശ്യവും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ജോസ്റ്റുമാരെയും വൈദ്യമാരെയും കൊണ്ട് ഈ കൃത്യം നിർവ്വഹിക്കാം മൊ എന്ന ചിന്തിക്കുന്നതാണ്.

രാജചാരിത്രം, ജീവചരിത്രം, സഖ്യാരവുത്താന്തമില്ലാതെന പല ശാഖകളിലും മലയാളിലാശയ്ക്കുള്ളിൽ ഗമഭാരിത്രം ശോഖമായിരിക്കുന്നു. പ്രകൃതിശാസ്ത്രം, സസ്തത്രം, ജന്മശാസ്ത്രം, സസ്യശാസ്ത്രം മുതലായ ശാസ്ത്രങ്ങൾ മുല്ലുന്നതെന്ന പറയാം. ഒരു സാങ്കേതികരണ്ടു നിഖലണ്ണവിരുദ്ധ അഭാവം പല നാഴിയി ആത്മോചനയിൽ മുരിക്കുന്നതാണെങ്കിലും ഇതുവരെ ആ വിഷയത്തിൽ ഫലപ്രദമായി വല്ലതും ആവത്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന അറിയുന്നില്ല.

മലയാള പുസ്തകങ്ങളിടെ അനുച്ഛടിയിൽ ഇപ്പോൾ കാണുന്ന തെറടകൾക്ക് അനുപുരുഷക്കാരുടെ അജ്ഞാത പോലെ മലയാള ലാപിക്കളിടെ വ്യവസ്ഥയില്ലായെന്നും കാരണാനുതമായിരിക്കുന്നു. മിഉണ്ടുസശക്രാന്തിനും വേണ്ടി ഇംഗ്ലീഷ് ലാപിക്കളെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതും അത്യാവശ്യമാണ്.

ഓഷധയ ആസ്പദമാക്കി തമിഫക്ഷം തെലുക്കക്ഷം കിണ്ണാടകക്ഷം പ്രത്യേകം സമ്പ്രകലാശാലകൾ ഉണ്ടായി കഴിഞ്ഞതു. മലയാളികൾക്ക് ഈ അനന്തരാവം അട്ട തതകാലത്തു ലഭിക്കാൻമുള്ള യാതൊരു ലക്ഷ്യംവും കാണുന്നില്ല. കൃതവില്യരായ മലയാളികളും വിശേഷ പരിഷത്തും എക്കാർത്തയോടെ ശുമിക്കുന്നപക്ഷം, ധനാർജ്ജനത്തിനായി കൊച്ചിത്തുറ്റാമുഖ്യത്തും കൊടുക്കാം.

ണക്കിന് പണം ചെലവാക്കുന്ന ശവർമ്മൻ കൾ അതാനാർജുനത്തിനായി അതിനേൻ്റെ ഏകദേശം മെക്കില്ലും വരയം ചെയ്ക്കയില്ലെന്ന് എങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കാം? ഈ വിഷയങ്ങളും പരിഷത്തിനേൻ്റെ പല ഭ്രാഹ്മാചരിൽ ആലോചനയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള വിഷയിബോധ തായി കേട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും എന്തു നിശ്ചയങ്ങളുണ്ടാണ് പ്രവൃത്തിയിൽ വരുത്തിട്ടുള്ളതെന്ന് തൊൻ അറിഞ്ഞീ ടില്ല. ഈ നിഡിയും കാലവിളംബം വരുത്താതെ ഈ ക്ഷാമി നെയ്തു കാര്യങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് പ്രവൃത്തിമാർഗ്ഗ ത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ പരിഷത്തിന് സംഭിക്കുമെന്നുള്ള ശ്രദ്ധാശംസയോടുകൂടി ഈ പ്രസംഗത്തെ ഉപസംഘരിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

കൂനമോതിരങ്ങടി

പാലരസ്സുൾ രാജ്യമന്ത്രിയെ ക്ഷേമപദ്ധതി എന്നു നൂത്ത്
ലു കുണ്ണുപേവൻറെ ജനക്രമിയായതിനാൽ കുണ്ണും
നികർക്കുക്കു മുന്നം അതെതാങ്ങ വിശിഷ്ട പുണ്യത്വമിയാ
യിരിക്കുന്നു. അവിടെതെ ദേവാലയത്തിൽ ആരാധ
നയ്യായി ലോകത്തിനെന്നു നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നു
ഉക്തമാരായ കുണ്ണുംനികൾ മുന്നം അവിടെ പോ
ക്കാവണ്ടു്. ഏകദേഹം എഴുന്നൂറു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ്
മഹമഹദഹം പാലവരസ്സുൾ രാജ്യം കീഴടക്കി അവ
ങടക ആധിപത്യം അവിടെ സ്ഥാപിച്ചു എന്നാതു
മല്ല, ജൗസലത്തിൽ ഭജനത്തിനായി ചെല്ലുന്ന കുണ്ണും
നികർക്കു അവർ പല പ്രകാരത്തിൽ പീഡിപ്പി
ചുക്കാണ്ടാരെങ്കാണു. അതിനാൽ മഹമഹദഹം ഒരു
ശംചെങ്ഗു് ജൗസലം നഗരത്തെ വിശ്വാസിക്കാൻ കുണ്ണു
മതത്തിനെന്നു പരമാധ്യക്ഷനായ മാർപ്പാപ്പ യുനോ
പ്പിലെ രാജാക്കന്നാരോടാവായപ്പെട്ടു്. മാർപ്പാപ്പായു
ടെ ആജ്ഞാനിന്നും ആ രാജാക്കന്നാർ പടക്കു പുറ
പ്പെട്ടു് പാലവരസ്സുനിർവ്വന്ന മഹമഹദഹാദമായി യുദ്ധം
തുടങ്കി. മുരക്കുകൾക്കും ജയാപാജയങ്ങളും നൽ
കിക്കാണ്ടു്, മുടവിട്ടുകൊണ്ടു്, മുരുതു വർഷത്തോ
കൂം മും സമരം നീണ്ടുനിന്നിരുന്നു.

അക്കാലത്തു നടന്നാതായി സംക്ഷിപ്പിക്കിട്ടുള്ള ഒരു
ഒരു മുതിര്യത്തെത്തു അവലംബിച്ചു്, അർമ്മൻ കവി

എന്തുവന്നാരിൽ ഒരുവന്നായ ലെസിന്'ഗ് ഒരു സർസ് നാടകം നിർമ്മിച്ചിട്ടണ്ട് സമ്പൂർത്ഥമാക്കേണ്ടതും മും പ്രസ്താവം നാശിച്ചുനാശി, അവരെ എല്ലാം ഒരു പോലെ നാമാദിശ്വന്ദിതാനാശം ഉപഭോക്തകൾ യാണ് ഇതിൽ കവിയുടെ ഉള്ളേശം. നാടകത്തിന്റെ ഇതിവുന്നതും ഇപ്പുകാരമാണ്.

നാത്താൻ എന്ന് പ്രേരണയ ഒരു യഹൂദൻ ഇരുസലത്തിൽ വസിച്ചിരുന്നു. പാണ്ഡിതനും സമവിത്ത നമാധ അഭ്യുത്തനതു “വിജ്ഞാനിയായ നാത്താൻ” എന്ന് എല്ലാവരും വിശ്വിച്ചുവാനു. ക്രിസ്തുവിശ്വാസി ഇണ്ട്രൂപര തത്പരതയും അധിക്ഷേപിച്ചതും ഒരു ഒരു അഭ്യുത്തനതു വധിപ്പിച്ചതും യഹൂദമാരായിരുന്നതു നാൽ ക്രിസ്തുവാനികളും യഹൂദമാരും തമാഖിൽ കണ്ഠാര മാധ “ദേവാസുര”ത്തിലാണ് വര്ത്തിച്ചിരുന്നതു് ദേപാശാന്യരായ ക്രിസ്തുവാനികൾ നാത്താൻറെ ഓരുയേ യും എഴു് കട്ടിക്കേണ്ടിയും നിർദ്ദേശമായി വധിച്ചു. ഇം അത്യാധിതം നാത്താനെ എത്തമാത്രം വേബിപ്പിച്ചു എന്ന് വർണ്ണിക്കാവത്തലു. ജീവിതം നിരർത്ഥക രായും ജഗത്തല്ലാം അന്യകാരാവൃതമായും അഭ്യുത്തനം ദർശിച്ചു. പഴക്ക വാനുതന്ത്രം സപ്രസ്ഥായത്തിന്റെ ബലംവെവരികളും ആ ക്രിസ്തുൻ ദൈഖാക്കങ്ങളാണ് അഭ്യുത്തനം എന്തു ചഞ്ചാനാണ്? അമ്മവാ ആ അന്താന സന്ധാനെന്റെ എഭ്യത്തിൽ പ്രതികാരേഷ്ട്യം സ്ഥാപിച്ചെടി?

ഈ പാഞ്ചാ സംഭവത്തിന്റെ നാലുംഭിവസം

നാതാർ തല്ലാറ്റിലെത്തിൽ അമൃതദിവസവന്നം ചെ
ണ്ണു' അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദാല്പദ്ധത്തിനും മുഖ്യച്ഛയും
പാത്രിക്കേണ്ടതും , ഒരു തീരു അദ്ദേഹത്തിന്റെ
മണ്ണങ്ങളിൽ അർദ്ധിക്കുമ്പെട്ട് . നാതാർ അതു
സുഖാന്തായ ഫിൽനേഷൻ് എന്ന ഒരു കുഞ്ചും സേ
നാനിയുടെ ഘത്തിക്കായിരുന്നു കൂടി . പ്രസവിച്ചു
രണ്ടാമാസത്തിനുള്ളിൽ അതിന്റെ അമു കാലധികം
പ്രാപിച്ചു . ഫിൽനേഷൻു് ഉടന്നെത്തന്നു സമരങ്ങ
ണ്ടതിൽ എത്തന്നും കുഞ്ചും തന്റെ ക
ണ്ടതിനെ സംരക്ഷിക്കുണ്ട് ഭാരം മുള്ളുകിൽനായ് നാ
താനെ എറ്റപ്പീഡശിക്കായി വന്നു .

എങ്കിലും നാതാർ അനുഭവമുണ്ടോ? വർദ്ധവിപേ
ഷത്താൽ മാത്രം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാരജ്ഞയും സന്നാ
നങ്ങളും കുഞ്ചും കുഞ്ചും കുഞ്ചും കുഞ്ചും കുഞ്ചും
കുഞ്ചും കുഞ്ചും കുഞ്ചും കുഞ്ചും കുഞ്ചും . ഈ ദശയിൽ 'താൻ
ഒരു കുഞ്ചും കുഞ്ചും കുഞ്ചും കുഞ്ചും' യുക്തമാണ്
രിതിക്കുമോ? ഹാ! ശത്രുമിത്ര ദേഹം അറിഞ്ഞിട്ടില്ലോ
തന്നെ നാതാർ വിശാലമ്പുഖിയിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു
സദ്വിശാല നിഴലിക്കുന്നതെയില്ല . "പോയ"പോയ
എഴു" കുഞ്ചും കുഞ്ചും പകരം ഇന്ത്യപരിശീലനം
ഈ ഒരു കുഞ്ചും; ഇവൾ എൻ്റെ ഘത്തിക്കൊന്നു" എ
നാളിൽ വിചാരണാശം' പ്രതികാരവിച്ചവകായ ആ എല്ല
യത്തിൽ ഉണ്ടിച്ചതു' ആ കൂടിയുടെ നാമധേയം രക്ഷാ
എന്നായിരുന്നു . ഓരസപ്രതിജ്ഞയും തന്നെ
ബാധനയായ രക്ഷാവും നാതാർ വള്ളത്തിവന്നു . അ

അതെന വർഷം പതിനേട്ടുകളിൽത്തെപ്പും റക്കാ ലാവ സ്നേഹത്തിയും വിശേഷജീവിയുടും ഒരു യുഖത്തിയായി തന്നീൻനു. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തിലുണ്ട് നാടകക്കാമ അരുംകി ക്കുന്നാതു”

നാത്രാൻ ക്രമവേദത്തിനായി ഒരു ദീർഘസമയം റം ചെയ്തിരാൻറെ ശേഷം സുവർണ്ണത്തോദ്ധീം പട്ട മുതലായി വിലപിടിച്ചു സാമാന്യങ്ങളും വഹിക്കുന്ന ഒട്ടകങ്ങളോടുകൂടി ഇരുസലവത്തിലേക്ക് വരികയായി തന്നു. നഗരപ്രാന്തത്തിൽ എത്തിയപ്പും തന്നീൻ തിവന്ത്തിനു തീപിടിച്ചു മിക്കവാറും നാമാവശ്യങ്ങൾ യി എന്ന ഭിവാംത്തയാൻ” അദ്ദേഹത്തിനു സ്വാഗതഃജൂഡിയതു” തന്നീൻ വൽസിള്ളു” അപായമൊന്നും വന്നാടിപ്പെട്ടുകൂണ്ടിൽ ഈ ധനനാശത്തെ നാത്രാൻ ക്രൂഷകരായില്ല. ഭവനം ചെന്നേനാക്കിയപ്പും തന്നീൻ മുതൽ മുഴുവൻ അന്നന്നുപ്പുണ്ടായിനാരെന്തു എക്കു ലുറ ഒരു വിധത്തിൽ കൈകാഞ്ഞു ജീവൻ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു എന്നും അതു” ഒരു ക്രിസ്ത്യൻഭക്തനീൻ സംബന്ധം തന്നീയാലായിരുന്നു എന്നും അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലായി. ഫോറമായ അഗ്രാജ്യാലക്ഷ്മീയും നിബിഡമായ യുമ്പാടലപ്പത്തും അവഗണിച്ചു ആ ഭേദം ഗുഹ തത്തിനുള്ളിൽ കടന്നു” അവച്ചെ ഏടത്തുകൊണ്ടു” പോന്നതായിരുന്നു. നാത്രാൻ കണ്ണപ്പും അവൾ മുള്ളുടെയും ഭോധത്തിനീൻറെയും മധ്യഗതമായ ഒരു ക്രത്തവ്യം കൊണ്ടുവരുന്നു. അനന്തരം ശരശ്രിഭായയുടെ കമ്മയും അതിനിടയിൽ ഭേദവും തന്നു ഒരു

ഭടൻറ അപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് അവശേഷ എടുത്ത് വെള്ളിയിൽ കൊണ്ടുവന്ന ക്രിത്തി ഉടൻതന്ന മറ ഞ്ചുക്കിളിത്തത്തും അവൾ അപ്പേരെ പാരംതരുക്കും പ്പിച്ച്. നാത്താബൻറ സാന്നിധ്യവും സാന്ത്വനവാക്കുകളിം അവളുടെ ദ്രുദ്ധയുക്കണാഭത്ത ശമിപ്പിച്ച് അവരു ഒരു സുഖമിത്യാക്കിത്തീർത്ത്.

അനന്തരം, മധ്യാഹ്നകാരം ചെയ്തു ആ ക്രിസ്തുക്ക് ഭടൻ കണ്ണപുടിച്ചിട്ട് അധാരോടു നദിപരിയന്നതി നാലി നാത്താൻ ചുറ്റപ്പെട്ട്. അതു ഒരു വലിയ ഗ്രമമായിരുന്നു. ശരുക്കേണ്ട പടകട്ടിരങ്ങളിലെപ്പോം അ നേപ്പിച്ചിട്ട് നാത്താൻ അധാരെ കണ്ണങ്കുടകയും ചുത്രിയുടെ ജീവരക്ഷണ വിഷയത്തിൽ തനിയ്ക്ക് അധാരോടൊംടുകളിൽ കൃതജ്ഞത്തെയെ പ്രസ്താവിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഭടൻ അതെല്ലാം അഭാസമയോടെ കേടുപെടുവുള്ളൂ. എക്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രഹണത്തിൽവെ സ ചുത്രിയുടെ അഭിവാദനത്തെ സ്വീകരിക്കണമെന്ന നാത്താൻ നിർബന്ധിക്കയാൽ ഭടൻ അപ്രകാരം സമതിക്കേണ്ടിവന്നു. മുതിൻറ ഫലമോ, പ്രസ്തുമാത്ര തനിയ്ക്കുന്ന അധാർ രെക്കായിൽ അന്നത്തന്നെന്നായി തനിയകയും കുർച്ചുപിവസം കഴിത്തപ്പോൾ, അവശേഷ വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ അന്നവാദിക്കണമെന്നു നാത്താനോട് അഭ്യർത്ഥിക്കയും ചെയ്തു.

ഈ ക്രിസ്തുൻ യുവാരവിന്റെ അപസൗഖ്യില്യം ദിക്കുളിക്കുറിച്ച് നാത്താൻ പരമസംസ്ക്രൂപ്തനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സ്വപ്നത്രിയെ ആയി "ഈ ദപ്പം അ

യാൾക്ക നൽകുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അ യാളിടെ മിച്ച കാണണ്ടോടു ഒരു സംശയം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതിനും മനസ്സിനു അധികായിക്കും ഫേശിപ്പിച്ച കൊണ്ടിരുന്നു. അധികാരി രെക്കബിയുടെ സഭമാദരനായിരിക്കുമോ എന്നാൽ ഒരു ദാഖലാഫലാഭര്ത്തു് അതു കു നൃക മഹിൽനെക്കിണ്ഠിരു ചുത്രിയാണെന്നു പറഞ്ഞതി കൂൺഡിപ്പു. ചുത്രിയെ യഹൂദരിന്റെ മഹിൽനെക്ക് താമസിയാതെ വിരസപർഥം പ്രാപിച്ചു. അധികാരിടെ ആപം നാത്താ നീരു മനസ്സിൽ ദ്രുംഗാജി പതിാത്തിരുന്നതിനാൽ അ ആപത്തിനും രെക്കബിയുടെ കാമുകനാജി വന്നാരീ ക്കന്ന യുവാവിനീരു ആപത്തിനും തമ്മിൽ ചില സാ ട്രിഡിയും നാത്താനീരു ചിത്തലർപ്പിണ്ടതിൽ പ്രതി ബിംബിച്ചു. അതിനാൽ യുവാവിനീരു അക്ഷമരെ ശ്രൂക്കാതെയും, വിവാഹത്തെപ്പറ്റാറീ വണ്ണിതമായ ഒരു മഹാപട്ടി നൽകാതെയും നാത്താൻ ദിവസങ്ങൾ കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. യുവാവിനെപ്പറ്റാറീ അഭ്യർത്ഥി തിനീരു അനേപാഷണവും നടന്നശ്രദ്ധാജിയുണ്ടു്.

ഈ ക്രിസ്തുൻ ടേൻ ആരായിരിക്കാം? ശ്രദ്ധ ജ്യത്തിലും ശ്രദ്ധബന്ധനത്തിനീരു പാളിയത്തിനടത്തു പോലും ഇയാൾ നിർബന്ധമായും ബന്ധപരമായും സഖ്യ രിക്കനാതെങ്ങനെ? ഒരു യുദ്ധത്തിൽ മഹമഹമഹാർ ഒരു വള്ളര ക്രിസ്തും നാനിക്കുളേ ബന്ധിച്ചു തടവിലാക്കിയ ശ്രൂതിയിൽ ഇരു യുവാവും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. മഹമഹമഹ നാരുടെ സുഖത്താനായ സാഹസിൻ ഇരു ബന്ധിക്കു

പയല്ലാം വധിക്കാൻ കല്ലുന കൊടുത്തതു മാത്രമല്ല, തന്റെ മുഖിൽ വച്ചുതന്നു വധിക്കിക്കു നടത്തിക്കു യും ചെയ്തി. നമ്മുടെ യുവാവിനെന സാലധിക്കെന്നു ഡിസിൽ കൊണ്ടുവന്നാദ്ദോൾ അംഗീകാരം എത്താനും നിമിഷങ്ങൾം അധ്യാത്മിക്കുടെ അതുതിയും മുഖഭാവവും എക്കാറത്തേയോടെ വിക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അനന്തരം കൂദാശ മസ്ജിഡിനുവരുത്താനും “നിന്ന ക്കു സപാതന്ത്രം അനവബിച്ചിരിക്കുന്നു; പൊയ് കൊ ശ്രീകു” എന്ന കർപ്പിക്കുയാണാണായതു് ഇതെല്ലാം നാത്താൻറെ അനേന്ത്രപ്രശ്നത്താൽ ഗ്രഹിച്ച എങ്കിലും ഇതിന്റെ രഹസ്യം എന്നതന്നുറിയാതെ അംഗീകാരം പിന്നെയും അനേന്ത്രപ്രശ്നം തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

ബാല്യം മുതൽ ഫീൽഡേറൈന്റെ അന്ത്യക്കാലം വരെ ആ സേനനാനിയെ ഭോവിച്ചിരുന്നു ഒരു ദേഹം നാത്താൻറെ പരിചയക്കാരനായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അധ്യാൾ ഫീൽഡേറൈനോട് കൂടി ജർമ്മനിയിൽനിന്നും പാലഭേസ്സുനിൽ വന്നിരിക്കുയാണ്. ഫീൽഡേറൈനോപ്പറിയുള്ള സകല വിവരങ്ങളും അധ്യാൾ കരിയാമായിരുന്നു. ഫീൽഡേറൈനും ജർമ്മനിയിൽ വച്ച് ഒരു ജനിച്ച എന്നും, അവനു നാലായും വയസ്സായപ്പോൾ വിഭ്യാസ്യാസത്തിനായി അവനെ ജർമ്മനിയിൽ വിട്ടിട്ടു് അവൻറെ അഫല പാലഭേസ്സുനിൽ വന്നാതാണെന്നും, പ്രായമായപ്പോൾ ചുത്തുനും പിതാവിനെ പിന്തുടർന്നു യർമ്മയുല്ലത്തിൽ ചെങ്ങന്ന തിനായി പാലഭേസ്സുനിൽ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, അവൻ്തെ

നൊയാണ് “നാത്താൻറെ അനേകപ്പഴണ വിഷയമായ യുവാവെന്നും അയാൾ അദ്ദേഹത്തെ മുഹിസ്തിച്ചു. ഈ തിനെല്ലാം തെളിവായി ഫീൽനെക്കിഞ്ചേരു ഒരു ഡയർ അയാൾ കാണിച്ചുകൊടത്തു.

ഗംഭീര പെട്ടങ്ങളും സാലധിൽ ഇം ശ്രൂ തിനെന്റെ പേരിൽ അസാധാരണമായ കാരണം കാണിച്ചതിനെന്റെ രഹസ്യമാ? അതിനും മതിയായ കാരണമെന്തെന്തും². സാലധിനെന്റെ ഒരു സാഹോദരനു കാണാതെ അനുയാിച്ചു³ അനേകവർഷങ്ങൾ കഴിത്തിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റാറി ഒരു വത്തമാനവും അറിയാറില്ല. അങ്ങനെയുള്ള പ്രിയസോഭരൻറെ മുവള്ളായ യുവാവിൽ കണ്ണത്താൻ ആ ശ്രൂതിനെ വിട്ടയ്ക്കുതാണ്.

അതിനെന്റെ കാരണവും ഫീൽനെക്കിഞ്ചേരു ഡയറിൽ നിന്നുതന്നു സാലധിൽ ഗ്രാമീകാനിടയായി. അദ്ദേഹത്തിനെന്റെ സാഹോദരൻ ആരക്കമീയാതെ ജർമ്മനിയിൽ ചേന്നാവെന്ന്. അവിടെ വെച്ച് അയാൾ കുഞ്ചിത്തത്തിൽ ചേരുകയും ഒരു ജർമ്മൻസൈരെ പരിഗ്രാമിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർക്കു ഒരു ചതുരം ജനിച്ചു. അന്നത്തോടു മുമ്പുനാരജയിച്ച ജീവസലത്തെ രക്ഷിക്കാൻ ധർമ്മാദ്ധുലം ചെയ്യുന്നതീനായി അയാൾ വീണ്ടും പാലപ്പെട്ടുനിൽ വന്നാവെന്ന്. തന്റെ അതു സാഹോദരൻ തന്നെയാണ് “ഫീൽനെ ക്കുന്നും അതു പുതിയ നാമധ്യയം അയാൾ കുഞ്ചിത്തത്തിൽ ചേർന്നപ്പോൾ സ്വീകരിച്ചതാണെന്നും സുൽ

தொல்லு குழாய்கள். ஹப்புகாலம் கெக்காயூ யுவக்டங் ஸயேஷால்ரஸ்தீர்ளை மா கும்பி, ரெட்டிவோய் ஸால் யிரெந்த ஸயேஷாலா ஸத்தாக்கன்பூத்துமாலை கெத்தி எத்தேபூத்து அவர்களைப்பூவச்சுமிளாய மாந்தான்துதா வேறைதொகுத்துக்கி மாம் அவர்ஸாக்கிமகன்.

മതക്കപ്പൾ ബാഹ്യത്രസ്ത്വാം വിവിധങ്ങളാണെന്നും മനഷ്യർ ഭൂമിക്കന്നതുപോലെയുള്ള ഭിന്നത നാരാംഗത്തിൽ അവയ്ക്കും പ്രസ്താവനയും എപ്പോത്തിനേരിയും ലക്ഷ്യം ഒന്നതന്നെയാണെന്നും കാണിക്കുയാണ് ഈ തിൽക്ക് കവിയുടെ ഉദ്ദേശം. ധനമമാറ്റം ത്രിസ്തുവം യഹൂദരം തമിൽ അത്തമാർത്ത്യമായി സ്ഥാപിക്കാൻ യാതൊരു പ്രതിബന്ധം ചുമറില്ല. യാമാൽ അസ്ത്രം, തത്തിനു അതിന്കല്പിക്കാൻ യാതൊരു മതവും ശക്തിയും ഇല്ല.

இட தத்பாதை டிஸ்மீகரிக்கான் “முன் மோதி ரெய்ல்” என்னால்பாவுரான் குடி நாடகத்தில் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

യുദ്ധത്വയിൽ നിന്മിത്തം സാലവിക്കു വജറാ
വു് ശ്രോഷിച്ച തുടങ്ങുകയും ഒരു കടം വാങ്ങേണ്ടതു അം
വരുമായിതീരുകയും ചെയ്യുന്ന ഇന്നത്തെപ്പൂലെ
പണ്ടം ദഗ്ദാർജ്ജനത്തിലും ദന്വോഷണത്തിലും
ഭോക്തവിൽ പ്രമമന്മാനം യഹൂദിക്കാർ തന്നെ വ
ഹീച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ ഒരു വായ്പു ചോദിക്കുന്നതീ
നാ ഉം സുൽത്താൻ യഹൂദരുമ്പുനായ നാത്താനെന്നു
ജ്ഞാനിയിൽ വരുത്തി. സംഭാഷണമദ്ദേശം സാല
വികു അദ്ദേഹത്വം ഇപ്പുകാരം ചോദിച്ചു:—

സൂത്രത്താൻ— നാമേഖലക്ക് അപാരമായ ജണങ്ങളുണ്ടോ. അതിനും എത്ര മതവിശ്വാസവും എത്ര ധർമ്മവും ഉത്തരവാദി നാമേഖല കരഞ്ഞുന്ന എന്ന് ഏഴുന്നാട് പരിയാനെമുന്നോപക്ഷിക്കുന്നു

നാത്താൻ! - അല്ലെങ്കിൽ സുത്താൻ! തോൻ ഒരു ദിവസം മന്നാൻ”.

எனும் என மஹமுபநாளை” நமதில்
ரண்டுவேற்றுக்கொண்டு உடனடியான குழுப்பான்று நிலவு. ஏது
நான் ஹூ மத்தோடித் தெருவாறுமே ஸதுமாலையிலீ
கால் தமதுத்துத் தெய்வம் சுதானாலும்வாலு¹. நினைவேற்றுப்பாலே
யுத்து தெய்வான் அரபுகாரம் ஜஸ்ஸிலுமாய் உத்தெத்தன
நெய் முத்துக்கீழ்த்திக்கையீடு. அவர்கள் அரசுபை வெ
ஷுநோகைத் தெய்வமாயை அதுவோஷித்துக்கொள்ள². நெய்வேற்றுப்பாலே
ஏதேனும் அது உதங்கநெய் உத்தெமென்றுத் தெய்வம் பூர்வாயம்
கொள்ளுயிரிக்கின்றன. நினைவேற்றுப்பாலே³ அவளிலுமாயம்
ஏதேனும் பருக. ஏதுகைத்தனை அதுவைத்துப்பிவான்
ஸமயவும் ஸெங்கருவுமில்லாத அது யுக்கிவாப்பைவே
பருத்துத்தரிக. அது யுக்கிமாத்துமாயை நினைவேற்றுப்
தெட்டிப்பிடித்துக்கொடு ஸதுமெத் தயவுமாயை ஏதுகைக்கை
பேசுகிறது தானால் தொன் அதுகொன் ஸபீக்கரித்து
ஶக்காத்தின். நினைவேற்றுப்பாலே⁴! கோட்டுக்கொ
ஷ்டு நினைவேற்றுப்பாலே துக்கினோக்கன்றுவோல்பிரி
க்கொன்! இவையாரிக்கலும் ஸுத் தொன்⁵ ஹைவை தெய்வை
நாரம் தொநாயியிடில்லாயிரிக்கொன். ஏதுகையும் ஹூ

തോന്നാൽ സുൽത്താൻ പ്രോരാത്തതാബന്ന്⁹ എനിക്കു
പക്ഷമില്ല. പറയുക. നീക്കുള്ളടക്ക ഉത്തരം കേൾക്കാട്ടു.

നാഃ - അവിട്ടുതൊട്ട്¹⁰ ഒരു കമ്പ പറയാൻ അനു
വദിക്കുമോ?

സു:- എത്തുകൊണ്ട് പാടില്ല? ഓഗിയിൽ പറ
യുന്ന കമ്പകൾ കേൾക്കാൻ എന്നി ക്കെപ്പുണ്ടം കെന്തു
കമം തന്നു.

നാഃ - ഓഗിയിൽ പറയാമെന്ന താൻ എൽക്കു
നാില്ല.

സു:- അതാ! ഉല്ലതദശ വിനയം! നീക്കുള്ളടക്ക
കമ്പ കേൾക്കാട്ടു.

നാഃ - പച്ചഭാര്യകാലം, കീഴെക്കൊഡു രാജ്യത്ത്¹¹
ഒരാൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു പ്രധാനിതുരുതിന്റെ പ
ക്കത്ത് നീന്¹² വിലാതീരാത്ത ഒരു മോതിരം അയാൾക്കു
കിട്ടി. അതിൽ വച്ചിരുന്ന വിശിഷ്ട രഹം പലപ
ല വണ്ണിക്കുള്ളിൽ കതിക്കുകൾ വീശിക്കാണ്ടിരുന്നു. ഒ
കതിപ്പുമും അതിനെ ധരിക്കുന്നവൻറെ പ്രേരിൽ ദേ
വത്തിനും മനസ്യക്കും പരമപ്രീതി തോന്നാമെന്നുള്ള
തായിരുന്ന ആ മോതിരത്തിന്റെ ദിവ്യമായ മാഹാ
ത്മ്യം. ആ സ്ഥിതിക്ക്¹³ അയാൾ ഒരീക്കലും ആ മോ
തിരാത്ത വിരലിൽനീന്¹⁴ ഉണ്ടാതിരിക്കുന്നും എക്കാ
ലത്തിലും അതു തന്റെ കട്ടംബുത്തിൽ ഇരിക്കാൻ തക്ക
വണ്ണം കയറ്റുകയും ചെയ്യാൽ ആശ്വര്യപ്പെടാനഭാജാ?
അങ്ങനെ തന്നായാണ്¹⁵ നടന്നത്. അന്ത്യക്കാല
തുടർന്നെ ഏതുകാരിൽ എറുവും പ്രിയപ്പെട്ടവന്

അയാൾ ആ മോതിരം നൽകി. ആ ചുത്രനും അവ
രണ്ട് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ചുത്രനും അതിനെ നൽ
കിണ്ണമെന്നും ആ രീതിക്കുത്തുനാ ഓരോ തലമുക്കിളായും
ആ മോതിരത്തെ ഉപയോഗിച്ചു കൊള്ളിണ്ണമെന്നും
പറിച്ചാവു നിയോഗിച്ചിരുന്നു. മോതിരത്തിന്റെ
കൈവശങ്ങൾ പറിച്ചാവിനു ഏറ്റവും പ്രിയനാക
യാൽ വയസ്സു മുഴുവൻ നോക്കാതെ അവൻതനെ കുടംബ
പ്രമാണിയായിരിക്കണ്ണമെന്നുടെ ആ വുലൻ വിധി
ചുഡിയുണ്ട്. ഞാൻ പറഞ്ഞതു അവിടേന്തക്ക മനസ്സി
ലാഭിയോ?

സ്വ:- ശരീ പറക്കതനെ.

നാ:- ഇങ്ങനെ ഓരോ മകൻ വഴിയായി മോ
തിരം അനേക തലമറ സഖ്യാരിച്ചതിന്റെ ഫേഖം
ഒരീക്കൽ അതു ലഭിച്ച ആർക്ക മുന്നു ചുത്രമായിട്ടും
യിരുന്നു. മുന്നു പ്രേക്ഷം അപ്പുനോടുള്ള ഭക്തിക്കു കുട
കിട വ്യത്യാസമില്ലായിരുന്നു. ഓരോയുത്തനെനക്കാരി
ചുഡി അപ്പുന്നു വാസല്പ്പവും അതുപോലെതനെ. ഒരീക്കലിലിവൻ—ഒരീക്കലിവൻ —പിനൊരിക്കൽ മു
ന്നാമൻ—ഇങ്ങനെ ഓരോയുത്തൻ തനിച്ചു തന്നെ മോതിര
അട്ടക്കൽ നിൽക്കുന്നോ അവൻ തനെ മോതിര
തനിനു ദേഹംനുന്നുണ്ടോ അപ്പുന്നു തോന്തരക. എന്നു
മാത്രമല്ല, വാസല്പ്പത്താൽ മനസ്സു തളർന്നും ആ വി
ശീഷ്ടസാധനം അവന്നുതനെ കൊടുക്കാമെന്നു ഓരോ
യുത്തനോടും അയാൾ ഉപ്പു പറക്കയും ചെയ്യും. ഇങ്ങ
ം വകുപ്പു നാൾ കഴിഞ്ഞതു. അയാൾ മരിച്ചുപോകു

മെന്നായി. വാൽസല്പനിയിയായ അ പിതാവു വ്യാ കലനായിത്തീർന്നു. പിറുക്കേതും തന്റെ വാക്കീ നെ വിച്ചപസിച്ചവയമായ രണ്ട് പത്രമാരെ വേദന ഷ്ടൈറ്റത്തന്തിൽ അധാർക്ക തോന്തിയ സകടം എത്തു പരയാനാണ്! പക്ഷേ എറ്റവും ശ്രദ്ധമായി ഒരു ശിൽപ്പിനെ വിളിച്ച് തന്റെ മോതിരപോലെ രണ്ടായിരുന്നും തീക്കാൻ വരുത്തിക്കൊട്ടത്തു. കൂദക്കുത്രമായി അസൽ മോതിരത്തേഴ്പാലെ അവരെ നിന്മാക്കാൻവേണ്ടി വരുന്ന ചെലുവാക്കെടു അധ്യപാനമാക്കു ടെ ക്രൂക്കേണ്ടതില്ലെന്നും നിഷ്പർഷിച്ചു പറഞ്ഞു. ശിൽപ്പിയുടെ സാമർപ്പം ഫലിച്ചു മുന്നു മോതിര യും കുടി ശിൽപ്പി കൊണ്ടുവന്നേഴ്പാൾ തന്റെ മോതിരം ഉടമസ്ഥന്തന്നെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിവില്ലാതായി. അവൻ അത്യപസിച്ചു, സണ്ടോഷിച്ചു, മരവൻ രണ്ടുപേരും അറിയാതെ ഓരോ പത്രനെ അടക്കാതെ വിളിച്ചു് അനന്തരാഹണഭൂം ഓരോ മോതിരവും നൽകിയതിന്റെ ഫോഷം അവൻ കാലധികം മും പിച്ചു. സുൽത്താൻ തിരുമേനി പ്രോംക്കനണ്ണോ?

സു-: (അൽപം പരിശോഭാട) കേൾക്കുന്ന ണ്ട്. കേൾക്കുന്നണ്ട്. കമായുടെ അവസാനം കേൾക്കു.

നാ-: കുടി അവസാനിച്ചു; അനന്തര സംഭവ അശ്ലീല ഉശമിശ്വാമല്ലോ. അചക്കൻ മരിച്ച കഴിഞ്ഞതേ ഷ്ടൈറ്റം ഓരോ പത്രം തന്റെ മോതിരം കാണിച്ചു കൊണ്ട് കുടംബാദിരണും അവകാശപ്പെട്ട വാദം യുട

അി; കലാരംഗത്തിൽ; ന്യായം പറഞ്ഞു. ഒന്നം ഫലിച്ചില്ല. അസ്വാദിക്കാതിരം ആക്ഷം തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞതില്ല. സത്യമാണ് മതം തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ.

സു- : ഇതു എന്റെ ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരമാണോ?

നാ- : പിതാവു് ഉദ്ദേശപൂർവ്വം അനാജിജ്ഞതയും ഇഷ്ടായി നിർമ്മിച്ച ഇംഗ്ലീഷ് മൊത്തിരിക്കുന്നതു കാര്യത്തിൽ വിധിക്രമിക്കാൻ ശ്രാവം അശൈക്കനാകയാൽ ക്ഷമാപണം ചെയ്യുക മാത്രമാണോ?

സു- : മോത്തിരിക്കുന്നോ? നിങ്ങൾ എന്നു കളിയാക്കുന്നു. ശ്രാവം പറഞ്ഞ മതങ്ങൾ സർവ്വമാ സ്ഥാപിക്കുന്നതു വിശിന്നങ്ങളുണ്ടോ? വസ്തുധാരണയിലും അന്നപാനങ്ങളിൽപ്പോലും അവ വ്യത്യസ്ഥങ്ങളുണ്ടോ?

നാ- : അവയും ആസ്പദമായതിനെ ഒഴിച്ച് സകലത്തിലും വിശിന്നങ്ങൾ തന്നെ. കേട്ടകേൾവിധിയുള്ളതോ എഴുതിവച്ചിട്ടുള്ളതോ ആയ ചരിത്രത്തെ ലൈ ഇംഗ്ലീഷ് മതങ്ങൾ അവലംബിക്കുന്നതു? ചരിത്രത്തെ യോ കണ്ണടക്കു വിശ്രപസിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആരെയാണു നമ്മക് അല്പമുക്കിലും അവിശ്രപസിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നതു? നമ്മുടെ സ്വന്തം ജനങ്ങളെയില്ല. നമ്മുടെ സഭാത്രമാരെ—ശാഖയോം ദിതൽ നമ്മുടെ പേരിൽ സ്ഥാപിച്ചാശ്വല്യങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതിപ്പോന്നിട്ടുള്ളവരെ—നമ്മക്കു ക്ഷമകരമായ വിധത്തിലില്ലാതെ ഒരിക്കലും നമ്മാട്ട മനോരമങ്ങളെ പ്രതി

ബന്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരെ—അമ്പദനയുള്ളവരെ നാം അവിശ്വസിക്കുമോ? അവിട്ടെതപ്പെൽനിന്നു് അവിട്ടെത പുർഖിക്കും അർച്ചിക്കുന്ന ക്ഷേത്രി ശ്രദ്ധാസങ്കലനക്കാർ കറവാണ്ണോ എന്നീരു പുർഖിക്കും എന്നിൽ നിന്നുംകുറ്റിക്കുന്നതു്? മറിച്ചപറഞ്ഞാൽ അവിട്ടെത പിതാമഹമുഖരെ ഏരാക്കിച്ചു് അവിട്ടെത ക്ഷതിവിശ്രദ്ധാസങ്കലനു എന്നീരു പിതാമഹമുഖരിലാക്കാൻ തൊൻ ആവശ്യപ്പെട്ടാമോ? ഈ യുക്തിതന്നെ ത്രിസ്തുവനികളുടെ കാഞ്ഞത്തിലും യോജിക്കുന്നില്ലോ?

സു:- (വിചാരം) ഈയാൾ പറയുന്നതു ശരിതനെ. എന്നീക്കത്തരം മുട്ടനു.

നാ:- നമ്മുടെ മോതിരത്തിന്നീരു കമ്മതനെ പറയാം. പുത്രമാർ ഭൂമാപേരും കോട്ടതിയിൽ കാഞ്ഞം ദോധിപ്പിച്ചു. അച്ചെൻ്റു കൈയ്യിൽ നിന്നു തന്നെയാണ് തനിക്കു മോതിരവും കിട്ടിയതെന്നു ഓരോയുദ്ധത്തിലും ജയിച്ചിരുന്നപാകെ സത്യം ചെയ്തു. അതു പരമാത്മായിരുന്നുണ്ടോ. മോതിരം അതിന്നീരു കൈവശത്താലുള്ള വിശ്രഷ്ടവകാശങ്ങളും ഒരു ലഭ്യത്തിനു കുറയുന്നു. അതിലും അസത്യമില്ല. തന്നെ അപ്പും വബ്ദിക്കുമായിരുന്നില്ലെന്നു് ഓരോയുദ്ധത്തിനും ചുംപിച്ചു. തന്നീരു സോദരന്മാർ അതുത്തമമുഖരെന്നു വിശ്രദ്ധിക്കുകയാണ് സന്ദേശമെങ്കിലും, അതു വസ്തുവന്നായ

ഒരു പിതാവിന്റെ സ്മരണയെ കൂടുക്കുമ്പുള്ളതുനാതി നേക്കാൾ സോദരന്മാരുടെ മേൽ വാഞ്ചിക്കരറം ചുമ തുകയിൽ ദാദാമെന്നായി ഓരോയുദ്ധത്തിന്റെയും നില. ഈ ചതിവു തെളിയിച്ചു പരിഹാരം നേട്ടത്തിൽ തെളിവു കൊടുക്കാമെന്നും അവർ പറഞ്ഞു.

സു-: ജഡ്ജിയോ? ജഡ്ജിയെക്കാണ്ട് നി അൾ എത്തുപറയിക്കേണ്ണ കേൾക്കാൻ വൈക്കം. ടാറക്ക.

നാ-: ജധു ഇഷ്ടദനപരവത്തു നിങ്ങളുടെ അ ക്ഷുദ്രനെ ഉടൻ ഏൻ്റെ ഭൂപിൽ ധാരാക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ കേസ് തള്ളുകയായി. നിങ്ങളുടെ കടംകുടകൾ അഴിക്കാൻ താൻ ഇവിടെ ഇരിക്കുന്ന എന്നാണോ നിങ്ങളുടെ വിചാരം? അതല്ല അസഖ്യമാതിരം തന്നെ സംസാരിക്കുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ ക്ഷി മിച്ചിരിക്കുമോ? അല്ലെങ്കിൽ വരച്ചു, ഈ മോതിരം ധരിക്കുവന്നെന്ന സകലമനഷ്യത്തെയും ദൈവത്തി നീറുകയും പ്രിതിപാത്രമാക്കിത്തീക്കുന്ന ഒരു അത്രത്തു ശക്തി അതിന്നണ്ടെല്ലാല്ലെ പറഞ്ഞതു? അതുകൊണ്ട് തീർച്ചപ്പെട്ടതാം. കുള്ളുമോതിരത്തിന് അങ്ങെ നെയ്യുള്ള ശക്തിയെന്നാൽ ഉണ്ടാക്കയില്ല. നിങ്ങളും അതോ ഒരുവനാൽ മറ്റു രണ്ടുപോരെയും അത്യുന്നതമായി സ്നേഹിക്കുന്നതു? പറക്ക എത്തു! ആയംമിണ്ടുകയില്ലെന്നോ? മോതിരത്തിന്റെ ശക്തി അക്കന്ത ക്കാണോ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു. പുറത്തുക്കുണ്ടോ? ഓരോ ഇത്തരം അവനവുംനെത്തന്നെന്നാണെന്നും അതുനും സ്നേഹി

கனமு? ஏற்காத மூன்றேண் வடிவபளிய நீ
தியவாற் தன்ன. மூன் மோதிரவு கழகங்களை
ம் தன்ன. அரவாற் மோதிரம் கழகத்துங்பாயி. அது
முறைகளை அது நழை பரிசுமிக்கங்கொ நிலை
இடத அதற்கு களுகிறப்பகும் மூன்மோதிரமுள்ளது.

സു- ഫോഫ് -- ഫോഫ്

നാ:- ജീവിക്കുന്ന പരിസ്ഥിതി. വിജയകുമാർ പകരം എൻ്റെ ഉപദേശത്തെ നിങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുവില്ല ഉപദേശരഹനാല്ലോ? സംഭാതിക്കും മുഴുപാടാവത്തെ സ്ഥിരീകരിച്ചത് തന്നെ ഇരുക്കുന്നു. ഓരോയുദ്ധത്തിൽ അ മഹാന്നാര കൈയാണും നിന്നും കിട്ടിയതാണു മോതിരമെ കുറിച്ച് അതുതന്നെ അംഗീകാരമൊത്തിരുമെന്നു വിശ്വസിച്ചു കൊള്ളുന്നും. ഇനിമേൽ തന്നെ കുടുംബത്തെ ഒരേ ഒരു മോതിരത്തിന്റെ ശൈത്യക്കു കീഴ്ചയുള്ളതുതയെ തന്നെ നിങ്ങളുടെ അധികാരം വിഹാരിച്ചിരിക്കാനിടയില്ലെന്ന്. നിങ്ങളിൽ ഒരവനെന്നുയരത്തുനാതിനായി രണ്ടുപേരും താഴ്വത്താൻ അംഗീകാരത്തിന് ഇഷ്ടമില്ലായിരുന്നതിനാൽ മുന്നുപോരായും ഒരപോലെ അംഗീകാരം സ്വീകരിച്ചു എന്നും നിശ്ചയം തന്നെ. വിലക്രമം തെ ലഭിച്ചു ആ സ്വീകരണത്തെ നിശ്ചക്ഷപ്താത്മായ ആ സ്വീകരണത്തെ—പാർശ്വീലിക്കാൻ നിങ്ങളിൽ ജാരോയി തന്നെ ആഗ്രഹിക്കണം. അവനവൻ മോതിരത്തിൽ ലഭിച്ചു വിശിഷ്ടമുന്നത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ നിങ്ങൾ പരസ്യം മത്സ്യിക്കവില്ല! നിങ്ങളുടെ സൗജന്യം, സ്വീകാര്യം, ധനം, പരംഭവം

കാരം, സ്വാദം മുതലായ നാൽഗുണങ്ങൾ മോതിര തതിന്റെ രഹിരയ വിളിച്ചു പായഞ്ച. അതിലീർ മല കാലം നിങ്ങളുടെ സാന്താനപരമ്പരയിൽ ഈ മോതിരങ്ങളുടെ മുണ്ട് അഭിവ്രൂതമായിരിക്കേ, അനേകായിരം വർഷങ്ങൾ കഴിയുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ ഈ ഒക്കാട്ടത്തിലുംബാകെ വരണ്ടു. എന്നൊക്കെ ജണ്ണാന വിശ്വാരദനാര ഒരു നൃംഖാധിപൻ അശാലത്തിവി ദേ ഇരുന്ന നിങ്ങളുടെ തയ്യാറായ വിഡിക്കൽപ്പി ക്ഷനാതായിരിക്കും ഇപ്പോൾ പോരുന്നുണ്ടുക. ഈ ക്ഷങ്കന പറത്തു വിനിതനനായ ആ ജില്ലി അവാര യാത്രയാക്കി.

സു-: മാ! ഒദ്ദോമേ!

നാ-: അല്ലെങ്കാണ സുൽത്താൻ തിരുമ്പേൻ! ആ ജണ്ണാനസാന്ധുന്നീനായ ജില്ലി അവിട്ടന്തന്നും അനുഭവിച്ചുവരുന്നുണ്ടോ അവിട്ടന്തക്ക തോന്നുന്നുകും—

സു-: (മുംബോട്ടുചെന്ന നാത്താൻറെ കൈകൾ പിടിച്ചുകൊണ്ട്) തോനോ! തുണ്ണുപ്പായൻ? നില്ലുരൻ മാ! ഒദ്ദോമേ!

നാ-: എന്താണു് അവിട്ടന്ത മനസ്സിനു് ഈ ഇളിക്കും?

സു-: നാത്താൻ! നാത്താൻ! നിങ്ങളുടെ ജില്ലിപ്പ രണ്ടിട്ടുള്ള അനേകായിരം വർഷങ്ങൾ ഇന്നീയും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ആ നൃംഖാധിപൻ അർഹനായ വിധി കത്താവു തോന്തു! നിങ്ങൾ പോകയേജേ ണ്ടു. എന്നാൽ എന്നും എന്നും ഫേഡിനും ഫേഡിനും കരണ്ണു.

മേഖലപ്രവേശനം

“ലോകത്തിന്റെ ഒരു പാഠാർത്ഥന ദയൈ ലാണോ” ഇപ്പോൾ നാം ജീവിക്കുന്നതു്.” എന്നാൽ അതുകൊണ്ട് പണ്ണിത്തുടർന്ന് ബാഹരാ സദ്ധർഭങ്ങളിൽ പ്രസംഗിച്ചു നാം കേട്ടിട്ടിട്ടു്. പരമാത്മം വിചാരിച്ചാൽ മിശ്രപ്പോഴിം ഇത്തരം നിരർത്ഥമാക്കിയെങ്കിലും കുറവാണ്. ലോകം എന്നും പാഠാർത്ഥനാദയെങ്കിലും തന്നെയല്ല ഇരിക്കുന്നതു്? തുപ്പവേത്തിലൂടെ സകല ചരാചരണങ്ങൾക്കും ഉല്പത്തി, ഉപചവസ്ഥ, അപചവയം, വിനാശം ഇങ്ങവാവായുള്ള പരിവാർത്ഥനങ്ങൾ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതരം ഭാത്മങ്ങളേക്കും അപേക്ഷിച്ചു് അത്യന്തരം ദീർഘകാല കാലാതിക്രമത്തിലെ കുല്യം ഹീമവാൺ പത്രത്തത്തിനും ഗംഗാനൃസിക്കം ഇട ദശാവിശ്രഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിക്കാതെ കഴിയുന്നതല്ല. മതം, രാഷ്ട്രം, സമുദ്രാധികാരം മുഖ്യങ്ങൾ എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളിലും ആചാരങ്ങളിലും മാത്രമല്ല, അവ അടുത്ത ദിവസങ്ങളിലും പരിവാർത്ഥന പരത്തുന്ന യിട്ടാണിരിക്കുന്നതു് സ്ക്രിപ്റ്റുകൾ ഇൻഡ്യാനും കാലം മുതൽ എത്തല്ലാം പ്രകാരത്തിൽ പരിവാർത്ഥിച്ചാണു് ഇന്ന് തന്നെ ആപ്പത്തിൽ എത്തീയിട്ടിള്ളിത്തെന്നും, പരിപ്പുകൂട്ടു തരാശ്രാംക്രമാദിലെല്ലാം ഇന്ത്യപരിവാർത്ഥനങ്ങൾ എത്ത

തന്നെ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ചരിത്രഗമങ്ങളിൽ നിന്നും നാശിയുന്നു. മതക്കത്തായും പരമ്മരാമ കല്പിതമാണെന്നും വിശ്വസിച്ച് അനേകം ശതരംഘം അതിനെ ഭക്തിപൂർണ്ണം അനുബന്ധത്തിലുണ്ടെന്നു കേരളീയ സമുദായങ്ങൾ, നവീനാധനങ്ങൾക്കും ആഭിജ്ഞങ്ങൾക്കും വഴിപ്പാടുകൾ മഹത്തായങ്ങളും അംഗീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞത് എക്കുദേശം മുപ്പത്തിഒമ്പത് കുറോഗതി നോക്കിയാൽ, പൂർണ്ണം അനുഭവിച്ചിരിയും ദുരുവരെ നന്നാതിരി മാരപ്പുറാം മദ്ദതാസപൂർണ്ണം പ്രസംഗിക്കാഡണായി അനുഭവിച്ചുവരുമെന്നും അംഗീകരിച്ചു നാശിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നും ചോദിച്ചുപോകയില്ല യോ? ഗർഭപ്പീഡം ചെയ്യുന്നവർ രാജ്യമംപ്രകാരം ഇന്നും ശൈക്ഷാർഹഭാണങ്കിലും സന്നാനന്നിയത്രണ തന്ത്ര ഫ്രാസാർഹിപ്പിക്കയും അതിനുള്ള ഉപാധനങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്തുപോയെന്ന ഇക്കാലത്തു് അതു ശൈക്ഷ യുടെ ഒച്ചവിത്യം സംഭവാസ്ത്രമായിരിക്കുന്നു എന്ന് ഇംഗ്ലീഷിലെ ഒരു ജീവി ഇന്ത്യാടയ്ക്കു ഒരു ഭൂണവത്യ ക്രൈസ്തവ പ്രസ്താവിച്ചതായി വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. മിക്ക പരിഷ്കൃത രാജ്യങ്ങളിലും കൊല്ലക്കുറത്തിനു വധം ശൈക്ഷതന്നു. നീയമക്കൽപ്പിതമായിരിക്കുന്നണ്ണേ കുംഭം അതു ശൈക്ഷയെ നീയമ സംഖിതയിൽനിന്നും ബാധിപ്പിക്കുന്നതു അഭിപ്രായത്തിനു് ഇ ഫോർമുല പ്രാബല്യം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. അപരാധി

യുടെ ഭൂഷണവും വൈകല്യത്തിൽ അവരുടെ സമാർത്ഥതയെ നായികകനാതിനു റാധാകൃഷ്ണ നൽകുന്നതു മനസ്സാറു ചിത്രവും നീചവുമായ പ്രതികാരവും ഇതു പ്രകടന മാശൻനാഗ്രേ ഇന്ത്യ സാമീപ്യാധിക്രമത്തിനാടിന്മാരു യുക്തി.

ഈപ്രകാരം സർവ്വവ്യാപിയായ പരിവർത്തനകുമാ ത്തിനാധീനമായിട്ടാണ് തിങ്കവിതാംകുറിക്കുന്ന ഓഹ ഡേയവും വത്തിച്ചിട്ടിട്ടിള്ളതു്. രാജ്യസ്ഥാപകനായ മഹത്താഖ്യവമ്മരഹാരാജാവിക്കുന്ന കാലം മുതൽ ഇന്നു വരെയുള്ള മഹിത്രം രാജ്യത്തിക്കുന്ന പുരോഗതിയിലുള്ള ദശാവിശ്വഷങ്ങളുള്ളിട്ടു് നമ്മക്ക നൽകുന്ന അറിവു് എത്ര രസാവമമായിരിക്കുന്നു. സ്വപ്നവക്കു ഒഴിയേണ്ട അവഗണിച്ചു്, സ്വപ്രജകളുടെ ദേഹ ക്ഷേമങ്ങളുള്ള ഏകാഗ്രഹായി ദിക്ഷിപ്പക്കു ഒരു പ്രശ്നപ്പെടാം താഴെ പറയുന്നതു രണ്ട് ശതവർഷക്കാലം മീക്ക വാദം അവിച്ചുപിന്നമായി ഭരിക്കുപൂട്ടുകയെന്നു മഹാ കാശ്യം തിങ്കവിതാംകുറിക്കുന്നേപ്പുാലെ ഭാരതത്തിൽ ഇന്ത്യ എത്രെക്കിലും നാട്ടരാജ്യത്തിനു സിലിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു. എന്ന സംശയിക്കുണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പ്രജാനാംവിന്ധാധാനാ-

അക്ഷണാദ് ഉണ്ണാദപ്പ്

സ പിതാ പിതരസ്സാസാം

കേവലം ജന്മേംതവി.

എന്ന ദിലീപവകുവത്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള കാളീ ഭാസപ്രശ്നംസ മേൽപ്പറന്നു മഹാരാജപരമ്പരയി

ലുർപ്പെട്ട എല്ലാ ദഹരാജാഖരമാക്കിം അന്തർത്ഥമായി യോജിക്കേതുക്കവണ്ണം ദ്രാല്പരമായിരുന്നു അവക്കെട ജീവിതചര്യും ഭരണവാത്രരിയും.

നിയതിമതാനസാരിയായ ഈ പരിവർത്തന നബിചെറകല്യകൾവഴി ലോകം മുഴവനിലും പ്രശാന്തമായി പ്രവഹിച്ച് അവസ്ഥാരേഖിത്രുദ്ധങ്ങളെ സ്വീകാര്യിരിക്കേയെന്നുള്ളതുന്തരതു സാമാന്യനിയമം. എകിലും ചിലപ്പോൾ മുത്ത പ്രവണ്യങ്ങവഗ്രായ നിർത്താവാലെ ആവിർഭവിച്ച്, വിശാലത്രവണ്യങ്ങൾ കൂടുതായും മുഴവനെന്നയോ അത്യാധിത്രപ്രശ്ന തനിൽ ആമന്നമാക്കി, പൂർണ്ണമിതിക്കൊള്ള അമൃലാഗ്രം നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ദിവ്യ വഞ്ചൾ ലോകതനിൽ കുലതും ഉണ്ടായിട്ടിരിക്കുന്നു ചരിത്രം നമേം അറിയിക്കുന്നു. അതിനേറ്റെ ഇംഗ്ലീഷനിന്നും നും നമൾ അനുഭവിച്ചിരിക്കുന്നതുമായ ദിഝാനം 1914-ലെ ലോകമഹായുദ്ധത്തെന്നു. ആ യുദ്ധം ദ്രുവ തനിൽ എന്തെല്ലാം മാറ്റി മറിച്ചില്ലകളാണ് വരുത്തി ക്രൂട്ടിയതു! യുറോപ്പ്, അമുകിലാ, എഷ്യാ ഇംഗ്ലീഷൻ ദ്രീവണ്യങ്ങളിൽ അനേകരാജ്യങ്ങളുടെ, അതിന്തിക്കൊള്ള ഭേദപ്പെട്ടതുകയും അവയുടെ റാജ്പീഡിവണ്യങ്ങളും ശിമീലിക്കരിക്കുന്നും വെള്ളം. ഭേദമൈതാനോധി ഗാഡത്തരമായിത്തനിർന്നു. റഷ്യയിലെ സാർ ഉൾപ്പെടെ യുറോപ്പിലെ മുൻലാഭിഷിക്കരായ ചക്രവർത്തിമാരം രാജാക്കന്നാരം മിക്കവാറും തിരോഹിതരായി. ഉൽക്ക ജീവിഭ്യാജ്യാസം സാമ്പിത്യം മുതലായി പ്രശാന്തസുന്ദ

രങ്ങളായ വിഷയങ്ങൾക്കും, നവീനങ്ങൾക്കും അവയുടെ പ്രായോഗിക വശത്തിലാണ്, വിദേശ നില്ക്കുന്നവിക്കേണ്ടതെന്ന മിച്ച അഭിപ്രായത്തിനു സർവ്വസമർത്തി സിലിച്ചു. സമുദ്ധിവാദവും അതിന്റെ ഉറുത്തുപരമായ ബോർഡ് വിസവും നാസ്തിക്കൃബുദ്ധിയും പ്രചരിക്കാൻ തുടങ്ങി. മതപാളികളും തൊഴിലാളികളും തമിലുള്ള മതസം മുർദ്ദിച്ചു. മഹാജീവിതത്തോട് ബന്ധമുള്ള സകല കാര്യങ്ങളിലും ഇന്ത്യാമാന്യത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടും ആദർശങ്ങളും ഗ്രാന്തരംഗപ്പെട്ടും എന്നവേണ്ടാം സാമാ നംബത്തിയിൽ ഒരു ദൈവാർഥം വാണിജ്യം സംഭവിക്കാ വുന്ന ദശാപരിണാമങ്ങൾ തിങ്കിക്കുടി എന്നതുനം വ സ്വഭാവമുള്ളതും ആവിർഭവിച്ചു എന്നതെന്ന പ രയം.

ഈ പരിണാമങ്ങളില്ലോ ലോകാന്തരമായി തന്നെയോ എന്നതുതിനെപ്പറ്റി പലക്കിം സംശയം ഉണ്ടാക്കാം. ഇവയിൽ ചിലതിനെല്ലാം പ്രതിരോധി ക്കുന്ന പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ചില പാദ്ധ്യത്യരാജ്യങ്ങളും ദിക്കള്ളവകുകളും വസ്തുതയും ഈ പ്രക്രിയയിൽ സൂരണിയമഞ്ഞു. എങ്കിലും ലോകത്തിന്റെ പുരോഗ തിയിൽ വന്നുനട്ടുന്ന ഈ മാറ്റങ്ങളുംനീന് ഒരു ദൈവിക ദശാപരിണാമം എന്നതുനം സംശയിക്കാനുള്ളിട്ടുണ്ട്.

അന്യാദിവേദം ഉദ്ദേശഗജനകവുമായ ഈ പ രിവർത്തനാരാജിയിൽ തിരുവിതാംകൂരിന്റെ ദയവും

ക്ഷേമസംരക്ഷണം പ്രജാക്ഷേമകദീക്ഷിതനം യു വച്ചെതന്നുസന്തോഷമായ ത്രീ ചിത്തിരതിങ്ങനാൽ മഹാരാജാവുതിങ്മനസ്സിലെ ഹസ്തങ്ങളിൽ നീക്കു ഷുമംയിരിക്കൊതു് ഈ റാജുനിവാസികളിടെ പറ മണാഗ്രവിലാസംതന്നെയെന്നു് നീസ്സുംശയും പറയാ വുന്നതാണു് സപ്രക്രതനിശ്ചയമണ്ണത്തിനു് പര്യാ ഷുവ്യം, സുരൈക്കിതവുമായ ബുഖിസ്ഥവത്തു് വി ദ്രാഡ്യാസം, ലോകപരിജ്ഞാനം എന്നീ വിശേഷി വിവേകാദ്ധന്തിരാജാണു് തിങ്മനസ്സുകൊണ്ടു് അ രവർഷം മുന്നു റാജുങ്ങണ്ട്രത്യത്തെ അംഗീകരിച്ച തു്. പ്രസിദ്ധപണ്ഡിതനാരായ മുത്രവരഹാർ സം സു് തിത്തിലും ഇംഗ്രേഷിലും തിങ്മനസ്സിലെ വി ദ്രാഡ്യാസം യമാവിധി നിശ്ചയിച്ചു. ഇതുകൂടാതെ ഗ്രീക്കീഷ് ഇൻഡ്യൻ ഭരണസന്തുഭായത്തിൽ വിവ ക്ഷണനായ ഒരു ചെത്തു. സീ എസ്'. ഉദ്രോഗസമർ ഭരണരിതികളിൽ തിങ്മനസ്സിലെ പരിചയിപ്പി ക്കയും ചെയ്തു. റാജുങ്ങണം കൈയ്യേൽക്കുന്നതിനു മുന്നുതന്നു തിങ്മനസ്സുകൊണ്ടു് ഗ്രീക്കീഷ് ഇൻഡ്യ യിലും നാട്ടരാജുങ്ങളിലുമായി ഭാരതത്രാവി ഏകദേ ശൈ മഴുവൻതന്നു സംശ്വരിച്ചു് അസാമാന്യമായ ലോകപരിചയത്തെയും അവിടവിടെയുള്ള മഹാ നായകെട സ്നേഹാദരങ്ങളിലും ആർജിച്ചിരുന്നു. ഭാ രതീയവനിതാകലാരാതാസമെന്ന സത്രസംക്രിത്തിത യും വിഭ്രഷിരതാരാം, ഘത്രവസലായെന്നല്ല, ഘത്ര നീരം റാജുങ്ങാരഫമിന്നയിൽ എഴുതാനെയുമായ അമ്മ

മഹാരാണിയുടെ സഭ്രാഭേദങ്ങൾ സഭ്രാപരിധായി, തിരുമനസ്സിലെ ശില്പാവത്തിനേയും, നീതിനിജ്യയും പ്രോഫീസ്റ്റിച്ച്.

രാജുഭാരം സ്വീകരിച്ച അവസരത്തിൽതന്നെ കാരണപ്പറ്റിം കല്പിച്ചതുള്ളിയ അനാഗ്രഹങ്ങൾ മുജാദ്ദേയസ്സിൽ തിരുമനസ്സിലേക്കുള്ള അതൃതക്കൾ യെ മുഖ്യാപിക്കുന്നു. ഒന്നഭാരം ചുമന്ന തൃജനാ കർഷകന്മാരം ആഹാരത്തിനു മാർമ്മല്ലാതെ വരു യുന്ന ദരിദ്രഭാരം നാട്ടിൽ അനാംബരമുള്ളതിനാൽ അവക്ക് എന്നെങ്കിലും ആര്യാസപ്രതിജ്ഞയും എന്നെന്നെ അവസരത്തെ ധന്യമാക്കുന്നുമെന്നൊണ്ട് തിരുവുള്ളമായതു് തുക്കേണ്ടെല്ലാഘായി ഒരു ലക്ഷം ഗ്രൂപ്പ് കൊടുത്തു് ഒരു ഭ്രസ്തരാമരജബാങ്ങം അരലവക്ഷം കൊടുത്തു് ഒരു അഗത്തിമദിരവും ഏക ഷ്ടൈത്താൻ നിയേയിച്ചിരിക്കുന്നതായി കുറച്ചി ക്കയും വിളംബരലേഡം ക്രാതെ ഇം സ്ഥാപനങ്ങൾ രണ്ടം ഉഭിച്ചയരകയും ചെയ്തു. മുഴുത് സംസ്കാരത്തിനു് നാലായുവർഷം മുമ്പ് രാജധാനിയിലെ ഏതാരം മാന്യജനങ്ങൾ അന്നത്തെ ദിവാനേക്കണ്ടു് ഒരു ഭ്രസ്തരാമരജബാങ്കേൾഷ്ടൈത്താൻ അപേക്ഷിച്ചതിൽ അവരുടെ ശ്രമം വിഹലിവെിക്കുന്നാണുണ്ടായതെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. തിരുമനസ്സിലെ ക്കങ്ങനാ മുതം പ്രമാഥയി ഇപ്പുകാരം സന്തമഹാത്മങ്ങളിൽ തന്നെ അസ്ത്രിക്കേഷ്ടു.

ക്ഷേത്രസംബന്ധമായി ആയുന്നിക്കണ്ണാനുവി

ജനാനം യാതൊന്നും കുടാതെ മാറ്റംസമ്പ്രദായത്തിൽ ഉള്ള കീഴ്വിരെ മാത്രം അവാപംബിച്ചിരിക്കുന്ന സ്പുഞ്ച്.എ.എ്. സാമ്പത്തികാവസാദത്തിൽ നിന്നും മോക്ഷം ലഭിക്കുക കേവലം അസംഖ്യമാണുന്നത് തും ഒരു സ്ഥാക്കാണ്ടു ഗ്രഹിച്ചു. വിവിധവ്യവസായങ്ങൾ അടക്കാരിയും ശ്രദ്ധിക്കാനും മുന്നും പാരിഷ്ഠുക്കുത്തരം രാജ്യങ്ങളിലെ ഒറ്റപ്രദ്യത്തിനു നിഭാന്മായിട്ടുള്ളതു തെന്നും തിരുമനീഷ ഭോഖ്യമായി. രാജ്യങ്ങാരാംഭത്തിൽത്തന്നു തിരുമനസ്ഥാക്കാണ്ടു നിച്ചുഹിച്ചു യും രോധ്യുഹിരുടനും മുന്നും ഭോധാദൈവത്വം വികസിപ്പിക്കയും നാട്ടിലെ വ്യവസായപോഷണത്തിൽ തിരുമനസ്ഥാക്കാണ്ടു ഉൽക്കുന്നിതനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഈ തിരിൻറെ ഫലമായി റമ്പുകു വ്യവസായം നടത്താനുള്ള ഒരു ഫാക്ടറി ഉടൻതന്നു രാജ്യാനീയത്തിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നു. അപുവായിൽ ഒരു നേരയ്ക്കുന്നും പുത്തിയായി വരുന്നു. കൂടാൻ കൂളിമൻവ്യവസായം തുടക്കാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങളും കൂടാൻ കൂടിയില്ലയും വിഭൂതിക്കുന്ന ലഭിക്കാനും മുകളാലത്തു വ്യവസായത്തിൽ കർഷ്ണത്തിനും അപരിത്യാജ്യമായിത്തീന്നിരിക്കുന്നതു. മുതിരേക്കായി ദവമെന്നൻറിൽനിന്നും മുക്കുവിലും സുമായ ധനവ്യാപനാട്ടുകുടി അഭിനിവേശവും ചെയ്യുവരുന്നു തീരുത്തുമായും മുക്കുവും നമ്മുക്കു അറിവുംതാണല്ലോ. മുതല്ലാംകാണ്ടു ശ്രദ്ധാദർക്കമായ ഒരു വ്യവസായപ്രഭുമാരുടെ നാട്ടിൽ എല്ലായിട

ആദാപ്രകാരത്തിലുള്ള നമ്മുടെ കടിൽ വ്യവസായങ്ങൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനും അവയ്ക്ക് കുറവായുണ്ടാക്കാൻ കബിട്ടുപിടിക്കുന്നതിനും വ്യവസായ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകാർ അനവരതം ശ്രമിച്ചു വരുന്നു.

കൂടിയിരുന്ന കൈത്താഴിപ്പുകളും മറ്റൊരു ഉദ്ദേശ്യരംഗത്തെ ലക്ഷ്യിക്കരിച്ചുള്ള പ്രധാനങ്ങളും തന്നെ. എന്നാൽ പത്രവർഗ്ഗത്തെപ്പോലെ ആഹാരക്കണ്ടക്ക് മാത്രം മനഷ്യൻ കുറവായി ജീവിക്കുന്നില്ല തസാസ്പദനും കൊണ്ടുള്ള പിത്തനാടി വൃത്തിയിലും ആഹാരങ്ങളോല്പാലെ തന്നെ അവന്നാവണ്ണമാണ്” ഇതിലേപാണായി സരസകലകളെ പോഷിപ്പിക്കുന്നും അവരായിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നും ചെയ്യുന്നതിൽ തിരുമന്ത്രിക്കുന്നവരും കുറവും ചെയ്യുന്നവരും ഉൾസുകനാണെന്നു് ഇതിനകം പ്രത്യക്ഷമായിട്ടുണ്ട്” സംഗ്രഹിതസാഹിത്യകോം വിഭിന്നാരെ യഥോച്ചിത്തം സ്വത്താക്കരിക്കുന്നതു കുടാതെ ഭരതനാട്യം, കമകളി തുടങ്ങി ലൂപ്പലുപ്രാരണങ്ങളായ ദേശീയകലകളെ ഉല്ലരിച്ച് പരിപാലിക്കുന്നതിലും നിരന്തരഗ്രന്ഥം ചെയ്തുവരുന്നു. കലാവിഭാഗംഗായ ഒരു യുദ്ധാപ്രാണിന്റെ ഉപഭോഗപ്രകാരം നാനാഭദ്രീയങ്ങളായ വിശിഷ്ടാലോവ്യങ്ങളും മറ്റൊരു സംഭരിച്ചിട്ടുള്ളൂള്ള ഒരു ചിത്രശാല ഇന്ന് നമ്മുടെ രാജ്യാനിക്കു് ഒരു ആചൂർജ്ജാലംകാരമായി ഫോറിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രചോദനങ്ങൾക്കാണ് കലാരവന്നയിൽ വാസനയുള്ളവക്കു് പരിത്രംമാനക്കാണ്ടു് അ

திற கெங்புளையும் ஸ்ரூபீதி^{தி} அதிலே மாந்தமாய சூபாஜீவனமாட்டுமாயி அரங்கிகரிக்கலான் ஸாயி சூக்ன. மரத்திதிவச்சு காபாறுக்கடக்கண்ணம் கஷ்டம் கோட்டு பரதாகவுமானத்திலிக்கலான் அவாஸரம் லட்டிக்கண. ஹது^{து} அழுபுரமாய ஒரைஞாமாளைன் பரயேள்ளதி பிழே.

கொலூர் 1112-ாமாளதெத யாந்தமாய அது குத்தித்தாஸ் பிவாஸ் கல்லூரபுகாரம் புஸிலஸ்பூ குத்திய கேச்துபுவேஶவிலூவரம் மீநுமதவரி திறதிற ஒரு நவயுரைவதாரதெத உத்திரூரம் கோலா பாக்கண. அது விழுவெற்றால் திறமநாஸுக்கள்^க அந்தகோடி புளைதெத்தியும் அத்துறுதோய கித்தி யேயும் ஸமார்ஜ்ஜீதி^{தி}கண திதவிதாங்குரிலே மாதும்பூ, கேரளதெத மாதும்பூ, ஓரதவஸயதெத முழு வாங்கு^க அது விழுவெறம் அநைஞாமீதி^{தி}குத்திதென்^க அசிரேன புதரக்கூபூத்தெமென் நிர்விசை அது ஸங்ஸிக்கொ. வொலுப்புவாக்கண்ணதுத் ஸங்஗மத்தெயிற் வத்திக்கண ஏதுகிலும் தபோவுஸ்ஸுநாய ஒரு தூஷி யுடை ஸமடுப்புதெயேயும் அதற்கீயதெத சாதநீதெத்தியும் யீ நொய ஒரு மதபரிஜ்ஜாக்கல்லர் உடந்தீஸ்புலத யேயும் வயக்கென ஹா மஹாநாஜாவிலே பிதைவி ஶாரமதாய மஹாநார் அத்துற்றாவேஶதோடெட வீக்ஷி க்கணது யுக்தங்களை..

வேதங்களில் உபநிஷத்துக்களில் தனையான்^க மீ எழுமதத்தில்லர் அவஜ்ஞாமாய இளைக்கூபூத்தெனது^க.

മനഷ്യർ തമിൽ ജനസിലമായ അസമത്പരമാക്കു
തിണിലെന്നും തൊടിലെന്നും ദിക്ക് ചുരാചാരങ്ങളുായാക്കു
അതു ഗമ്മങ്ങളിൽ ഒരേത്തരം പ്രതീപാദിക്കുമ്പോൾ
നില്ല. അവയെല്ലാം ജീവാത്മാ ശഭ്ദം ചെറുക്കുതെന
തന്നെ പ്രവ്യാപിക്കുന്നു. പിന്നെ എത്തുകാലത്തിൽ
ഇപ്പുകാരത്തിൽ ഈ അനന്തമ്പദ്ധതി ഹിന്ദുത്വത്തിൽ
വന്നേ പർଣ്ണ എന്നു് ആക്ഷം വണ്ണിക്കാവത്തല്ല. അതു
മക്കളാണു് ഇതിനെല്ലാം അടിസ്ഥാനമെന്നാണു സ
നാതനമാനികളുടെ വാദം. ഈ അനാചാരത്തിന്റെ
ഉൽപ്പത്തികാലത്തിൽ അതിനാരകുലമായ സ്ഥിതികൾ
ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാമെന്നു് ഒരു പക്ഷേ സമതിച്ചു
ഡം ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതികൾ തികച്ചും പ്രതികൂലങ്ങൾ
ഉണ്ടാണെന്നും ഇതിനെ വച്ചുപറ്റിക്കൊണ്ടു് ഒരു ദിവ
സമക്കിലും ഒസപ്രജീവിതം നയിക്കാൻ ഇനിമേൽ
ഹിന്ദുജനതയ്ക്ക് ശക്യമല്ലെന്നും സിലമായിക്കഴിത്തു.
ബഹുമാനപ്പെട്ട വി. ചു. മനിസപാമിപ്പിച്ചു, എം
സി. രാജാ തുടങ്ങി സജ്ജനാറുന്നികളും രാജുകാര്യചുര
ഡിനമായും പുരജഗ്രേഖ്യമാരെ ഇനി എത്ര നു
ഷ്ടാണു് അധിക്കുതിയായി ഗണിക്കുക! കേരളത്തിലെ
ധനാദിപദ്ധതിയും വിദ്യാസന്ധനങ്ങമായ ഇപ്പോൾ ‘തീ
ണ്ണഞ്ചാതി’യെന്ന ഗണിക്കാൻ നിർവ്വാഹമില്ലാത്ത
കാലം എത്ര മുമ്പുതന്നെ സംസ്കാരപ്പുമായിക്കഴിത്തു.
ഇതെല്ലാം ഈ പ്രധിനിന്റെ പ്രാഥ്യാഹികമെങ്കിലും
അപ്രധാനമായ വാദങ്ങൾ ആകുന്നുണ്ട്. അസം ‘പുണ്യ
രംഗ തിരസ്സരിക്കപ്പെട്ടു്’, സപാതന്ത്രമാനിയും അ

ഭിമാനക്ഷതിയും അനാഭിച്ചു്, ഇഹലോകജീവിതത്തിലെ സുവസ്തനകരുണ്ടാൽ എന്തെന്നപോലുമറിയാതെ അനേകഗതവർഷങ്ങളായും നിഷ്ടിഭേദനാവസ്ഥയിൽ അനുകൂല തോന്തി അവയടക്ക സമുദ്ദാരണത്തിനായും ശ്രമിക്കയതു പ്രധാനവശം. അതുതന്നെ ഇന്ത്യപര ഭജനമെന്ന മഹാത്മാഗാന്ധി നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂർരിലെ സവർണ്ണക്ക് ഇം ദീനാനകൂല പ്രബു ലമായിട്ടശിഖനം അതിന്റെ പ്രായോഗികഫലം കാണ്ണാൻ അവർ ഇൽക്കുള്ളിതരാശൊന്നും ക്ഷേത്രപ്രവേശനക്കുമററിയുടെ മുമ്പാകെ വന്നുകൂടിയ അഭിപ്രായ രോച്ചപ്രാം സ്വീകരിക്കുന്നു തെളിയിച്ചു്. അസ്പൃശ്യതയെ നിഷ്ടാസിക്കാൻ സദ്വേദ്യാത്മരമായ മാർഗ്ഗം അവർ നിന്നും ഹിന്ദുക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രവേശനം അനവബിക്കായാണെന്നും മഹാത്മജിയും അന്നധാരികളും സുദൃഢമായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു്. പദ്മേഷ ആരാണന്നവദിക്ഷക്കുണ്ടു്? എങ്കണ്ണനാവദിക്ഷക്കുണ്ടു്? അതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങൾ എന്നായിരിക്കും? എന്നല്ലോ വിചാരിച്ചു് എല്ലാവകം അന്നധാരിയുടുമ്പരുത്തുകൂടി. അതിലേക്കുള്ളകാലം ഇന്നിയും അത്യിട്ടില്ല. ശരിയായകാലം വരുമ്പോൾ ‘തീണ്ടല്ലും തൊടല്ലും’ മറഞ്ഞുഅവർ നിന്നും ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുമെന്നും സമാധാനപ്പെട്ടവകം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്കണ്ണന്നയുള്ളവരോടും, “കാലമൊക്കെയും ചെയ്യും; ചെയ്യില്ലോ? നിങ്കൾക്കുതുവലിയിമന്നാിൽപ്പിനേന്തു് തീറിയും തീമിർജ്ജുമോ?”

എന്ന നമ്മുടെ മഹാകവി ചോദിക്കുന്നതു്. കാലത്തിനായി കാത്തിരിക്കുന്നവർ ഉന്നമുഖികളാണു് കാലത്തിന്റെ കാലടിയരു ഒടക്കേയും ത്രം പ്രാഥീകരാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളവരാണു് മഹാമാർ.

തീണ്ണലും തൊടിലും സവണ്ണാവഴ്ഞ്ഞും ദാഡിലും ശ്ലാഭതയാക്കി സപ്രജകളിൽ വലിയ ഒരു ഭാഗത്തിന്റെ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്നതു രോപണം ചെയ്യാൻ തന്നെ കാഞ്ഞശാലിയായ ഗ്രീചിത്തിരതിങ്ങനാൾ മഹാരാജാവു തിങ്കമനസ്സുകൊണ്ടു തീർച്ചപ്പെട്ടത്തി. ക്ഷുദ്രാവിത്തമായ വീരപ്രഭേദാട്ടക്രൂടി ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരമാകുന്ന അതുകൂടി പ്രയോഗത്താൽ തിങ്കമനസ്സുകൊണ്ടു് ഈ അന്നാചാരങ്ങളുടെ തക്കത്തു് സപ്രജകളും അതിൽനിന്നും മോചിപ്പിച്ചിട്ടു്. ലോകം വിസ്തൃത വിഴുവമായി തിർന്നു. കാലസ്ഥിതിയെ അതിക്രമിച്ചു് സാമ്പാദികാചാരങ്ങളെല്ലാം മതാചാരങ്ങളെല്ലാം ഒരു രാജശാസനത്താൽ പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതു് അതുനിക ചരിത്രത്തിൽ അപൂർവ്വമായ ഒരു സംഭവംതന്നെ. അദ്ദേഹചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തിനിട്ടും ഈക്കുന്ന തയാറുകയിട്ടില്ല. എങ്കിലും,

“കാലോ വാ കാരണം രാജേന്ദ്രാ

രാജാ വാ കാലകാരണം

ഈതി തേ സംശയോ മാ ഭ്രം-

രാജാ കാലസ്യ കാരണം.”

രാജനാണു് യുധിഷ്ഠിരനു രാജയർമ്മം ഇപ്പേശേ!

എ കുടത്തിൽ ധർമ്മവിശാരദനായ ഭീഷ്മർ പറഞ്ഞെങ്കിലും കാലം രാജാവിനെ സ്വീകരിക്കുന്നും രാജാവു് കാലത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നും ഇതിന്റെ അത്മം. കാലഗതിക്കു ദേവലം വശംവദനാകാതെ ക്ഷീളത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു തപരിപ്പിക്കുന്നു ചെയ്യാനുള്ള അധികാരവും ചുമതലയും രാജാവിന്റെബേം താൽപര്യം. തിരഞ്ഞെടുക്കാണ്ടു് നിർവ്വഹിച്ചു ഈ ഉഹായജ്ഞനം ഉൽപ്പത്തിപ്പിക്കുന്നുയു മീറ്റുക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഒരുപാലെ അമുഖപ്പിച്ചു. ഈ നാട്ടിനു വെള്ളിയിലുള്ള സന്നതനമാനികൾ പ്രതിഷ്ഠയു കോലാധലമുണ്ടാക്കാതിരുന്നില്ല. സുരുചത്രമായുടെ ഗ്രഹണവേദ്യത്തിൽ അ “തന്പരകമാരു” ശരൂവായയിൽനിന്നും രക്ഷ? ക്കാൻ ചില കുട്ട മടലടിച്ചു് അതു് വിളിക്കുന്നതു പോലെ അതു നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഗ്രഹണമോചനമാക്കുന്നു തങ്ങളിടെ ഗ്രൂമത്താൽ “തന്പരകമാരു”ക്കു് രക്ഷകിട്ടിയെന്നു വിശ്രസിക്കാനുള്ള സന്ധര്യം മടലടിക്കാക്കു് ലഭിക്കുന്നുണ്ടെന്നു മാത്രം വ്യത്യാസം.

അപൂർവ്വമായ ഈ നിയമലുവ്യാപനത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കാണ്ടു് പ്രഭർഗ്ഗപ്പിച്ചു് അചായവലമായ അത്മലുത്തരയതെതെ ലോകത്തിലുള്ള ഏല്ലാ മഹാമായം മുക്തകണ്ണും പ്രശാസിച്ചു്. “മാഞ്ചേ?” എന്ന ഉപനിഷദപാക്യത്തിന്റെ ഉൽക്കുള്ളടപ്പാനമായ മഹാത്മാഗാന്ധി ഈനുള്ള ധർമ്മധൈരണാരിൽ അനുഗ്രഹണ്യനെന്നു മാത്രമല്ല അഭ്യർത്ഥിയെന്നമാണ്. ക്ഷേത്രപ്രവേശന

விழும்புரத்தைப்போரி கேட்கிறோம் மஹாமஜி பா
எத்து “மஹாராஜாவின்ர ஸமாக்டிதையன்” ஹு
விழும்புரத்தை ஒடுபுரையீட்டு எங்காயிடனை
கிட்ட எடுக்க விரித்து போக்குமாயிடையன்” என்னாலோ..
ஹு வாக்கைப் பிரதிமநன்றீலெ செயற்றதற புரை
ஸிகை மாறுமலூ, திருமநன்றீலெ மஹநீய விழும்பு
ரம மஹாமஜியை புதிக்கூக்கூற ஏதுகுரம் அதை
குழித்திடும் ஏன் வுணிப்பிக்கூற வென்று. ஹு
போலெ ஏதுவெயறு மஹாமாத்தை மந்றூஷின்றுத்த
ஸ்திக்கூலோ அதன் பாருண்ணலைத் தாம வாயிடுது!
ஹு ராஜகிரை விழும்புரம் ஸுவர்ணபிபிக்கூக்காளே
லிவீமாயறுபோலெ, திருவிதாங்குரின்ர மாறு
மலூ ஹுந்யூயூக்கென்ற சரித்துதை ஏக்காலப்புது பா
ரிலஸிக்கமென்ன ஹதின்ர புவுப்பாக்டைக் திரு
மந்றீலெ நாமயையம் ஞா ஶக்ரன் முதலாய அதுவு
ஞுமாத்தை நாமயையத்தை சேற்றது அதுசுருக்கம்
கிட்கிக்கெப்புக்கமென்ன புஸ்தாவிக்கொது ஒடு அதை
ஒரோக்கத்தையிக்கூற.

ପ୍ରମୁଖ ରାଜକୀୟ ବିଷୟଙ୍କରଂ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟମାଯ ଓ ଗ୍ରହଣକେତୁଯଙ୍କ ପ୍ରଭାବଂ ଚେତ୍ୟଙ୍କରଣକୁ^୫ ଜାତିବିଭିନ୍ନାଙ୍କ ଅନୁସର୍ପଣୀୟତା; ସମ୍ବଲପୁରୀରେ ଦୂରଲୋକ କାରଣଙ୍କରୀତି ଯାଇଥିରେ ଶୈଳୀଲୀବିଧିକୁ ବାଧ୍ୟକ କରିବାର ପରିକଳନା କରିଛି।

അഴികാരണംതോൽ ആരു നിർദ്ദേശങ്ങൾ പ്രതിഫലിച്ച്
മഹാത്മജി നിരാഹാരലും അംഗങ്ങിച്ചതും മറ്റൊ
നാം വിസ്തിച്ചിട്ടില്ല ഹിന്ദുസ്ഥായത്തിലുംകൂടുക
ഈഴ്ചവർ മുതലായ അവരുൾ്ളേഖനം സമുദായങ്ങൾ “തീരുമാൻ
ജാതി”ക്കാരായി അപക്രൂഢാവസ്ഥയിൽ വരുത്തിക്കൊന്ന
കാലത്തേനുള്ളം അവർ രാജ്യക്ഷേമം എന്നവേണ്ടി സവ
ണ്ണരോട് സഹകരിക്കുമെന്ന് ആശീക്കാവത്തല്ല. സവ
ണ്ണവണ്ണഭേദത്തെയും അതുനിമിത്തം ഇങ്കുട്ടർക്കണം
പരസ്യമുഖ്യമുള്ള നീരിസംഭവം അപൂർവ്വമാക്കുന്നും പരിഹ
രിച്ച് ഹിന്ദുസ്ഥായത്തെ ദുഷ്മായി നാംധനിപ്പി
ക്കാൻ ക്ഷേത്രവുംവരുന്നുംപോലെ മരുഡാ
നാംതനു പര്യാപ്തിയില്ല. ഇങ്ങനെ നവീനചൈത
ന്യത്തെ സമാബന്ധിച്ചുള്ള ഹിന്ദു സമുദായവും ക്രിസ്തവൻ,
മഹമഹദൻ, ഈ രണ്ട് പ്രഭവല സമുദായങ്ങളും തോഴോ
ടുതോൾ വേർന്ന് രാജ്യത്തിന്റെ നമ്മള്ളായി ആമീ
ച്ചാൽ തിരുവിതാംകൂറിന് ഭാസ്യരമായ ഒരു ഭാഗ്യഭാ
ഞാചിരേന്ന സിലിപ്പിക്കുമെന്നുള്ള ആശ ദിനം അസ്ഥാന
ത്തിലാല്ല.

പ്രസ്തുത നീതമശാസ്ത്രത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയവശം
ഈതാണ്. ഈ വളരെ കാമരുമായുജിത്തും തന്നെ.
ഭർത്തരമായ നിവർത്തന പ്രസ്ഥാനമാണ് ഈ വിഷയം
തത്തിന് കാരണമുത്തമായതെന്ന ചിലവർ അഭിമാനക്കു
നുതാഴീ പത്രങ്ങളിൽ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരോട്
മറപടി പകരയെന്നതു് ആവശ്യമോ അഭിമാനകര
മോ അല്ല. എക്കിലും ബാഹ്യപ്രസ്താവകളുംനാം ക്രിം

തെ പാവനമായ ധർമ്മാദ്ധ്യത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ തക്കവുണ്ടുള്ള ബുദ്ധിവൈശിഷ്ട്യം നമ്മുടെ മഹാരാജാവു തീരുമനസ്സും ലോകം ജനസില്ലമാണെന്ന കാണിക്കുന്ന ദന്തരണ്ട് സംഗതികൾ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 1107-ൽ തീരുമനസ്സുകൊണ്ട് രാജുക്കരണം സ്വീകരിച്ചു നാല്പതുമാസം കഴിത്തെപ്പോലെതന്നെ മാത്രം വായ മഹാരാജി തീരുമനസ്സുകൊണ്ടും മാഹാരാജാവു തീരുമനസ്സും അന്നവാദത്താട്ടകുടി സമ്പ്രതരണം ചെയ്തു് ഇംഗ്ലീഷിനെ നീ ദർശിച്ചു്. ഏകദേഹം ഒരു വർഷംകുടി കഴിവാനുപോൾ തീരുമനസ്സുകൊണ്ടും രാജകുടംബാംഗങ്ങളോട്ടകുടി എഴുന്നിള്ളി യുറോപ്പിലും ഇംഗ്ലീഷിലും സഖ്യരിച്ചു്. കേരളത്തിലെ ശജാക്കഹമാരിൽ ആരക്കുള്ളുമോ അവയുടെ കട്ടംബവത്തിലുള്ള ആരക്കുള്ളുമോ (വിശിഷ്ട പെൻഡവഴിത്തുറാക്കുമാർ) അന്നവരെ കൂപ്പുൽയാത്ര ചെയ്തിട്ടില്ലായിരുന്നു. പ്രൗഢ്യമുഖ്യമായും പെൻഡവഴിത്തുറാക്കുമുഖ്യമായും കാണുന്നീടുന്നുള്ളതെന്ന് പൂർണ്ണാവാരങ്ങൾക്കു നീ കാരണത്തിന്മേൽ മാമുലുക്കെട്ടി ആരാരിക്കാൻ തീരുമനസ്സും വെമുഖ്യമാണുമെന്നു മാത്രം വെവുമ്പുമാണുള്ളതെന്നു് ഇതു പാശ്ചാത്യപര്യന്തം വ്യക്തമാക്കുന്നില്ലയോ? രാജുക്കരണം സ്വീകരിച്ചു് ഒരുവർഷം ഏകദേശം തീക്കണ്ണെപ്പോഴാണു് ക്ഷേത്രപ്രവേശനക്കുമുറിറി നീയമിക്കെപ്പുട്ടു്. അവർന്നുകൊടുത്ത ക്ഷേത്രപ്രവേശന നീരോധനവും അതി

ഈ അനിഷ്ടഫലങ്ങളും തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ആ ലോചനിക്കണ്ണ വിഷയമാണെന്നുള്ള ഭോധത്തെയും ഈ വിപര്യപരിഹാരത്തിനവേണ്ടി ധാവചക്രവർത്തും ശ്രദ്ധിക്കാൻമുള്ള സന്നാല്പത്തേയും ഈ നിയമനം പ്രത്രക്ഷാപ്രഭുത്വത്തിന്. 109 മകരത്തിൽ ആലോച്ചിക്കാപ്പെട്ട പജ്ഞികൈക്കടിന് നന്ദുരി മത്തൽ പുലയൻവരെ, യോഗ്യതയുള്ള സവർണ്ണാവർണ്ണരെ ക്ഷണിച്ചു് സദിർപ്പന ലാൽ ഇത്തന്തി നിഷ്ടക്ഷമായി സത്രക്കരിച്ചതും സദ്യയും “അവർണ്ണരെക്കുടി ക്ഷണിച്ചതും കണ്ണപ്പോൾ സമാവനയും രാജ്യക്ഷമകാംക്ഷയും ഉള്ളവയാട കണ്ണം കരളം എത്രമാത്രം കൂളിത്തിരിക്കണം! സപ്രപ്രജകളുടെ അന്തമീയോൽക്കർഷ്ണത്തിനും ലാക്കിക്കുറേയസ്സിനും പ്രതിബന്ധിക്കുള്ളായ ഭരാചാര ഭർത്തരങ്ങളെല്ലാം സംഘരിക്കാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ജാഗത്രകനായിരിക്കുന്ന എന്നതിലേക്ക് ഇതിലധികമായ എത്ര തെളിവാണു വേണ്ടതു്? തിരുമനസ്സിലേക്കു ബാലപ്രായമായി അന്നപ്പോൾ ഒരിക്കൽ മഹാത്മാഗാന്ധി തിരുവനന്തപുരത്തിലേവനു്” അമമമഹാഗാന്ധിയെയും പ്രതുന്ന ഫും സദർശിച്ചു്. “അവിടെന്തക്ക രാജാധികാരം സിലിക്കന്നോൾ ഈ അസ്‌പ്രൈത്തെയ (untouchability) നിരാകരിക്കുമോ” എന്ന് ആ അവസരത്തിൽ തിരുമനീഡോട് മഹാത്മജി ചോദിച്ചതിനു് ‘of course’ (തീർച്ചയായിട്ടും) എന്ന ഉത്തരമാണു കിട്ടിയതെന്നു് ആ യവതിവയ്ക്കും തന്നെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഈ ഉത്തരവും അനന്തരകാലത്തുള്ള പ്രവർത്തി

കളം ആലോച്ചിച്ചാൽ അനിർവ്വാച്യരായ ഒരു അത്തമി യഭോധം തിങ്കമനസ്സിലെ എഞ്ചയത്തിൽ ബാല്യദശ യിൽത്തന്നെ ഉന്മാഷിതമായിരുന്ന എന്ന്¹ ഉന്മാഷിക്കാ തിരിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. കാലക്രമത്തിൽ പറമവി കാസം പ്രാപിച്ച ആ ഭോധയത്തിൻ്റെ ഒരു ഘലമത്രേ ഈ ക്ഷേത്രപ്രവാന്നവിഷിംബരം. ഇതുപോലെയുള്ള ഉദാഹരണങ്ങളേ ഈനിയും ആശാചുട്ടം പ്രതീക്ഷിക്കാ വുന്നതാണ്.

“സഹായസാധ്യം രംജത്പഠം
ചക്രമേവം ന വത്തതേ
കർവ്വിത സചവിവാംസ്യസ്ഥാൽ
തേഷാം ച ത്രുണ്ണയാമതം,”

ഒറ്റച്ചുകൂടാണ്ട് വണ്ടി ഓട്ടനില്ല. അതു പോലെ സഹായനായ മന്ത്രിക്രിക്കറ്റേ രാജകാച്ചും നി ട്ട്യൂമിക്കാവതല്ല. അതിനാൽ യോഗ്യരായ മന്ത്രിമാരെ നിയമിച്ച് അവരുമായിആലോച്ചിച്ച പ്രവത്തിക്കണ മെന്ന കൗഢില്ലരും പറയുന്നു. ത്രീപിത്തിരതിങ്കനാൾ തിങ്കമനസ്സുകൊണ്ട് നിർവ്വഹിച്ച ഈ മഹായജ്ഞത ത്തിൽ ഫോറുത്പംവയമിച്ച സചവിവോത്തമൻ സർ, സി. പി. രാമസ്വാമിഐസ്റ്റും ഈ നാട്കാര്യങ്ങൾ മാത്ര മല്ല, സമസ്യ ഫീറ്റജനതയുടെ നിബിഡവും ശാശ്വത വുമായ കൃതജ്ഞതയെ സന്തുഷ്ടമായി അർഹമിക്കുന്നു. മരംകാര ദിവാനായിരുന്നുകും ഈ വിഷിംബരം ഈ പ്രോഗ്രാം ആവിർഭവിക്കമായിരുന്നോ എന്നും ബഹുമാനി

സംശയിക്കാം. മററാൽ ദിവാൻ ഇക്കാര്യത്തിൽ
തീരുമനസ്സിലേക്ക് ഇതു ദെഹത്തിലിൽമായ ഉപ
ദേഹം നൽകകയില്ലായിരുന്നു ഇവിടേയും വെള്ളി
യില്പമുള്ള കാര്യങ്ങൾനും അഭ്യർത്ഥനയും
അച്ചിത്തിരതികനാർ തീരുമനസ്സിലെ രാജ്യകാര്യ
നേരപ്പണിയും സർ, സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യരു
ടെ ഉത്തമസാഹിവ്യവും യോജിച്ചുനീണാൻ പ്രജാക്കൾ
മം പുലർത്തമാറാക്കട!

നള ചരിതം അട്ടക്കമെ

ജയന്തിതേ സുത്രതിനോ
രസസില്ലാം കവീശ്രദ്ധാഃ
നാസ്തിയേഷാം യശഃകായേ
ജരാമരണജംദയം.

കമകളിയുടെ ഉത്തവത്തെക്കരിച്ചും ആ സുക്ക
മാരകലയുടെ സാരസ്യത്തെക്കരിച്ചും ഇത് ചെറായി ഉ
പന്നാസത്തിൽ വിവരിക്കേണമെന്ന വിചാരിക്കൊ
ണ്ണ. അധുനിക വിജ്ഞാനസമ്പന്നരായി, നവീനപ
രിജൂറപ്രമത്തെ അനവത്തിച്ചു പോങ്ങുവരിൽ പ
ലക്ഷം കമകളിയെക്കരിച്ചു തോന്നിയിട്ടുള്ള അവജ്ഞ
അസ്ഥാനത്തിലുണ്ടാനുതന്നെ പരയേണ്ടിയിരിക്ക
ണ്ണ. എന്നാൽ കഴിഞ്ഞ എക്കുദേശം പത്രപതിന
ഞ്ചു വർഷങ്ങൾക്കിപ്പുമായി ഇവയുടെ അധിക്ഷപ
ത്തിന്റെ കക്ഷതയ്ക്ക് എതാണ്ടായ കുറവു വരുന്ന
തായിട്ടാണ് എനിക്കേന്നാവൈപ്പുടിട്ടുള്ളതു്. കമകളി
യുടെ മൂലത്തപ്പങ്ങളും സന്ദുഭായവും ഗ്രഹിക്കാൻ
ഒന്തസുക്രതോട്ടകുടി അട്ടം കാണാൻ വന്നുചെന്നു
പരിഷ്കാരിക്കുന്നു എന്നും ഇപ്പോൾ മുമ്പിലത്തെ
ക്കാൾ കൂടിവരുന്നാണെന്നു തോന്നുന്നു. അവയുടെ ഇ
ടയിൽ പ്രായേണ ഇത് അഭിനയരീതിയെക്കരിച്ചു്
അത്രവും അഭിനന്ദനവും ജനിക്കുന്നതായി കാണം

നമ്മൾക്ക്. കഴിഞ്ഞ ഒന്നരല്ലെ കലോത്സവങ്ങൾക്ക് തിരുവനന്തപുരത്തു വന്നിരുന്ന ചീല വിഭേദിയ പണ്ഡിതന്മാരും കാൽപ്പം മനസ്സിലാക്കിയതിന്റെ ശേഷം കമകളിയെക്കറിച്ച് ഫലസ്സുമായ അഭിപ്രായം അസ്സാവിച്ചതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. കമകളിക്കാരുടെ കമയില്ലായ്‌ക നിമിത്തം അവരുടെ കലാപ്രശ്നങ്ങൾ തീരുച്ചു ചീല അപകർഷങ്ങൾ വുന്നകുടിയിട്ടിബണ്ണം സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കും. ശ്രവണമധുരമായ സ്വരത്തിലും പദ്ധതിക്കുടെ സ്വപ്നമായ ഉച്ചാരണത്തോടു കൂടിയും പാടാവുന്ന പാട്ടകാർത്തന്നു ചുങ്കം. അഭിനയിക്കുന്ന വാക്കുങ്ങളുടെ താണ്ട്രം പദ്ധതിക്കുടെ അത്മവും ശരിയായിരുഹിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട് നടന്നാൽ ഒന്നാന്തരം കളിയോഗത്തിൽ പോലും രണ്ടുനൂറിലധികം കാണുന്നതു് ഒരുപാടു സാധ്യാരണമല്ല. അഭിനയ വേദ്യയിൽ റംഗവാസികൾക്കു പാട്ട നല്കുവണ്ണം കേൾക്കാൻ കഴിയത്തക്കവിധത്തിൽ ചെന്തുകാട്ട് അൽപ്പപരമാനു താഴുത്താൻ ചെന്തുക്കാരൻം നല്കുമനസ്സുണ്ടാക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ പലതും പറയാൻണ്ടു്. ഇപ്പുകാരമുള്ള നൃസിംഹ പരിഹരിച്ച കമകളിക്കാർ തങ്ങളുടെ തൊഴിലിൽ അഭിമാനന്ത്വാട്ടു ടീ അതിനെ പ്രയോഗിക്കുന്നപക്ഷം, ചീല പണ്ഡിതന്മാർ മുക്കുശും പ്രവചിക്കുന്നതുപോലെ, സമീപസമുച്ചയ ഭാഷയിൽ തന്നെ കമകളി നാമാവശ്യം ഹമായിത്തീരുമെന്ന വിശപസിക്കാൻ കാരണം കാണുന്നില്ല.

“ଆରୀଫେରତାଙ୍ଗଜଙ୍ଗକିରଣ
ପ୍ରବୃତ୍ତକ୍ଷଳତମ କୋଣିହାନ୍ତି”

എന്ന തുംബക്കാരൻ പറയുന്ന അവലൂതി ആ ടക്കാരൻറെ സംഗതിയിൽ കുറങ്കുടി അനന്തപത്മാ യിരിക്കുന്നു.

கமகுக்கியுடைய முனோஷணங்களைக்கொடித் து பல வியங் வாஸ்ருதிவாஸ்வாதங்களையிரிக்காம். ஏதேனும் அதின்றி அவர்களைப் போல நிம்மிடிடுக்கு அடிக்கமெக்கும் கேரளீய ஸாமீத்திரத்தின்றி மூலம் மாய ஒரு விளாம்மாளைங்களைத்திருக்கிறது^१ அத்தும் விஸங்வாஸத்தினாவகாஶங்களையிரிக்கியிலு. கோட்ட யத்து ரைஜாவு^२, அரசுப்பதித்திடங்கால், வெவுவம்க்குத் தீவி, உண்ணாயிவாரியல் ஹவரஸ் அடிக்கமொக்குத்தாக்கூறியவாது^३ அதுஜப்பலங்களாய நாலு தேஜஸ்கும். ஹாநாலு கவிஞரேஷ்ணாநாத பூவுனியங்களை உண்ணாயிவாரியங்காத குதியாய நாலுவரித்தெற்றயாளை களாமதாயி நொந்தரளையிடுக்கிணது^४.

മഹാഭാരതത്തിൽ പ്രതീപാദിതവും മനോഹര വുമായ ഒരു പ്രഖ്യാപനമന്ത്രമാണ്. ആര്യികാലം മുതൽ ഹിന്ദുക്കളിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന പാത്രീവി പ്രീടിക്ഷയും ഇന്ത്യക്കുമലയാള സാഹിത്യത്തിലും താഴീപ്പാട്ട്, കിളിപ്പാട്ട്, മുതലായി അനേകകം അപാര രസശ്ര സിലിച്ചിപ്രീടിക്ഷണം. യുദ്ധാസ്ഥിം ഇൻസ്യായുമായു കൂടി സാഹിത്യ സമ്പർക്കത്തിനെന്റെ പ്രമാണങ്ങളും പ്രഖ്യാപനമാണ് പാത്രീവി. ഒരു പ്രഖ്യാപനമാണ് “സംസ്കൃത സാഹിത്യചരിത്രം” എന്ന പ്രസ്താവി

ത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഈ കാമദയയാണ്‌ ഉള്ളായിവാരിയർ തല്ലറ നാട്ട് പ്രഖ്യാതതിനു് ഈ തിരുപ്പത്തമായീ സ്പീക്കരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. റംഗപു യോഗത്തില്ലറ ആവശ്യത്തിനായീ വാരിയർക്കു ക്ക മാറ്റതിയിൽ വലിയ ഭേദമാണും ചെങ്ങുണ്ടിവനീ കീഴു.

1. സിലക്കിനരാബിദേവയോനിക്കേള്ളും രാ ക്ഷസാഡാവാദിക്കേള്ളും ദമയന്തി കാടുകട്ടാരാക്കി വിവാഹമണ്ണപത്തിൽ ആനയിച്ചുതു്;

2. വാരണ്ണാത്മകിഷ്ടാഃ രാജാഃ ക്ഷമാരെ വള്ളിച്ച ദയമന്തിയെ ഗ്രഹിച്ചിരാൻ സാക്ഷാത്ത് വാ ഗ്രഭേവിരയത്താനു കയ്യപിച്ചുതു്; അട്ടക്കമെയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഈ രണ്ട് സംഗതികളും പുരാണ ത്തിൽ ഇല്ലാത്തതാണു് കവി ഇവിടെ ശ്രീഹർഷ ക്കണ്ണ വെന്നപ്പയകാവ്യത്തെ അന്നകരിച്ചിരിക്കാമെ ക്കിലും അന്നകരണംകൊണ്ട് പ്രഥ്യാജനമുണ്ടാക്കുന്ന ണ്ണു്. രാക്ഷസാദികളുടെ പ്രവേശനംകൊണ്ടു് ഒന്നാം ദിവസത്തെ കമ്പയിൽ നിന്താന്തപ്രശ്നാന്തമായ റംഗപരിപാടിക്കു് അഭിലഷണീയമായ ഒരു വൈ പിത്രം വന്നുകൂട്ടുന്നു. സർസ്പതിഭവിയുടെ പര ചരുപ്പയോടുകൂടി അന്നപ്പുംക്കൈപ്പുടുന്ന മംഗളകമ്മ ത്തിനു സവിശേഷമായ ഒരു ഗൗരവം സിലമാണ കീഴു.

കമാരംഭത്തിൽ നാരഭനെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്ന തും കവിയുടെ മനോധമ്മതന്നേനു. ഈ നാടകത്തി

നീറ നിർവ്വാഹകസ്ഥാനം വരടിക്കുന്ന നാരഭൻ ദ
മയന്തിയുടെ ഇണ്ടാതിരയുടെ വസ്ത്രിച്ചതിനീറ
ദശം,

“രതാമെല്ലാം നിനക്കുള്ള
യജ്ഞമേഘവകൾക്കുള്ള
യത്രമേതഭർത്തമുള്ള-
സത്തമ! നിനക്കുണ്ടാണ്”

എന്നിങ്ങനെന്നുള്ള ഉപദേശം കാണ്ടി നൃസിംഹ
നീര ദമയന്തിയിൽ ജനിച്ചിട്ടുള്ള അന്നരാഗത്തോപാ
ഷ്ട്രൂപിക്കയും അദ്ദേഹത്തിനീറ മനസ്സിനെ “സാ
തം കാതിരേകാതിസ്തു” മാക്കിത്തീക്കകയും ചെയ്യുന്നു.
മഹാഭാരതത്തിൽ നാരഭൻ ഹാസ്താന ഒരു പ്രശ്നവാദ
നു നൽകുന്നില്ലെങ്കിലും ശാവിനടയും ആ മഹർഷി
നായകനീറ ഉൽക്കർഷ്ണത്തും ഗ്രേച്യസ്സിനും
അന്ത്യധികം സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. ദമയന്തിയുടെ മു
ണ്ഡണ്ണങ്ങളും വസ്ത്രിച്ചും ഇരുബിന്ധുകളും അവളിൽ
അന്നരക്ഷതരാക്കി കണ്ണിനത്തിലേക്കു ആവശ്യപ്പെട്ടവി
ക്കുന്നതു നാരഭൻ തന്നായാണ്. ഒക്കപ്പാലമായ
ടെ ഇം പുറപ്പാട് നിരീതം നൃസിംഹിക്കുന്ന പ്ര
യോജനം അന്നത്തുപോകുന്നു. അവൾ ആ ദമയന്തി
കാമുകനിൽ ആരോപിച്ച മുത്രം പ്രമമദ്ധ്യിയിൽ
ഒരു അനന്തമായിതോന്നാമെക്കിലും വസ്തുതാ അതു
മഹത്തായ ഒരു ധർമ്മപരീക്ഷതനെ ആയിരുന്നു.
ദേവമായുടെ ആജ്ഞയും എന്നായിരുന്നാലും അതിനെ
അന്നവാത്തിക്കാമെന്ന നൃഭൻ ആദ്യംതന്നെ വാഗ്

ദാനം ചെയ്തു. കയണാനിയിക്കും മുഖം മുഴുവൻ തന്നാൽ അസാല്പമായ ഒരു കൃത്യം ആശങ്കാപിക്കു മെന്ന് അദ്ദേഹം കൈചെറ്റിപ്പിച്ചു. ഉർവ്വശ്യാദി സുരാംഗ നാശരോടുകൂടി സർവാം സ്വന്തമായി അനുഭവിച്ചു നബ്രിക്കനാ മുവർ ഒരു മനഷ്യനും കൊതിച്ചു പറപ്പുട്ടിരിക്കുന്നും ആര്യതന്നെ വിചാരിക്കുന്നു എന്നാൽ താൻ സർവാത്മനാ കാമിക്കനാ ആ തയണിരത്തേതാടു് — തന്നിൽ എക്കാന്താനരഹാവിവരം തനിക്കു നിയുധമുള്ള ആ പ്രാണനാമദയോടു് — മരീരാഹാളു ഭർത്താവായി വരിക്കാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നുമെന്നാണു് ആ രാജാധിരാജൻ ദേവാധിരാജനാൽ ആശങ്കാപിക്കപ്പെട്ടതു്. മുതിനേക്കാർ ഭർദ്ദവമായ ഒരു ധമ്മാഖക്കട പിന്താഗ്രാഹരമാണോ? അദ്ദേഹമാകടെ അന്യാദിഗമായ ആത്മസംയമന തന്ത്രാടുകൂടി മും അശാപരിക്കുകയിൽ വിജയംനേടി ദേവന്മാരെ പ്രസാദപ്പെട്ടിക്കുന്നു. ദേവന്മാർ വിവാഹമണ്ണപത്തിൽ എത്തി ദമയന്തിയുടെ ചിത്രവു തനിയെയും പരിക്ഷാപ്പറിയുകയും സ്വന്തംവരാനന്തരം വധുവരമാരെ അനുഗ്രഹിച്ച തിരിച്ചപ്പോകയും ചെയ്യുന്നു. മഹ്രാഡികളിൽനിന്നും നൂറു ലഭിച്ച വരാദിൾ അദ്ദേഹത്തിൻറെ പ്രവാസകാലത്തിൽ എത്ര വിധമെല്ലാം ഉപയോഗപ്പെട്ട എന്നു നമ്മൾക്കിയാമല്ലോ. കന്യാലഭാദ്ധത്തിൽ ദേവന്മാക്കണ്ണാലും സംഭവിച്ച പരാജയം കണ്ടിട്ടായിരിക്കുന്നു രാജാക്കന്മാർ നൂറുന്നേടു യുദ്ധത്തിനൊരുക്കാതെ സ്വന്ധരായി ആ

തിനിവുത്തിച്ചത്. ഇതിനെല്ലാം കാരണങ്ങളിൽ നാ ഒരുംഗാണ്. ഇതിനും പുറമേ, കാർക്കോടകൻ നൃ നിൽനിന്മ ശാപമോക്ഷം ലഭിക്കുമെന്ന നാരഭർ അ നഞ്ചയിച്ചിരുന്നതിനാൽ ആ നാഗരാജനും നൃഷ്ഠം തമാഖിൽ കാശംനന്നതിനിടയായി. കാർക്കോടകന്റെ സാല്ലോ നൃഷ്ഠിൽ ആവേശിച്ചിരുന്ന കലിയുടെ സം രംഭത്തെ ശമിപ്പിക്കുവും അദ്ദേഹത്തിനും അനന്തരകര സീയം ഉപഭേഖിക്കുവും ചെയ്തു്. അതിനാൽ ലോ കോപകാരനായ ആ മഹർജ്ജിയെ ഇവിടെ കട്ടാരംഭ ത്വിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചതിന്റെ ഒഴവിൽപ്പം ഒട്ടംതന്നെ വാദവിഷയമാക്കുന്നില്ല.

നാരഭർ നീംഷ്ട്ടുമിച്ചതിന്റെ ശേഷം നായ കന്റെ അഭിലാഷ വിപ്രലംഭിക്കുവെയെ കവി എഴുയ മോഹനമായ വിധത്തിൽ വർണ്ണിക്കുന്നു. “നീർജ്ജ നമേനന്തേയുള്ളതുംനമോ” ഇത്യാദി ആത്മഹത്തതി ലും “പ്രിയമാനസ നീ പോയ്യേണോ” ഇത്യാദി മം സന്തോഷിക്കു സംഭാഷണത്തിലും സ്വർഗ്ഗരിക്കുന്ന ഇം വിപ്രലംഭം അതിന്റെ മുർഖന്യത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതു് ഇത്രാദികൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള മുത്യത്തിലാണ്. “ഭാന്തമഭഗവിനിയുടെ കാന്തിനഭിയതിൽ മുഴക്കി നീ ഇവതിനുശേഷം”നാ മിച്ചിക്കേണ്ടകുട്ടിയും “അപരാധമോ ത്രം മനമുപരോധനേന്ന വശമാക്കി”യും തന്റെ ആ ശാസ്ത്രസ്വന്ധമായ സുദരശിരത്തതിന്റെ മുഖ്യിൽ നീ ക്ഷേമാ ആ അമരേണ്ട മുത്രെന്ന ചിത്രവൃത്തിയെ വള്ളി ക്കാവുന്നതല്ല. മുത്യത്തിന്റെ പരിണാമം എന്തായി

രിക്കമെന്നാൽ അതുകൊ അനുഭൂതിയെന്നും പീഡിപ്പിക്കാതീ രിക്കമോ? തന്റെ പ്രേരിതി മദ്യന്തിക്കേഷ്ഠ അംഗരാഗ നേത ധാരണം “വാച്ചപി പരയിച്ചോന്നിളക്കിവച്ച റപ്പ്” തുടങ്ങിയിലും “ഹൃസ്താനെ വരികിലിളക്കാ” എന്ന വിവേചനശക്തിയില്ലാത്ത ആ പ്രക്ഷീ പരഞ്ഞതീഴ്ത്തിൽ വെറും വിക്രമനമന്നല്ലെ വിച്ചാരിക്കേണ്ടതു? സാക്ഷാത് ദേവഭ്രംശം തന്നെ വരണ്ടാത്മിയായി വന്നാരിക്കുന്ന എന്ന കേൾക്കണ്ണോൾ മദ്യന്തി ആ പ്രതിജ്ഞയെ വിസ്തരിച്ചു ഹോക്കകയില്ലെന്ന എങ്കാണ വിരപ്പിക്കാം? അതിസ്തോമം അസ്ഥാനത്തിലും അപത്തിനെ ശക്കിക്കമെന്നാൽ മനം ഷ്യസ്പദാവത്തിനു നൃമധാരാജാവും വശംവദനാണെല്ലാ.

താൻ ദേവഭ്രംതനാണെന്ന അനുഭൂതി വാദമീയെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നു. എക്കിലും “ചിരഞ്ഞതി ദുശ്മീകൃത പ്രിയനിളാഭ്” നായ ആ പുരഷൻ കേവലം ഒരു മല്ലുന്ന ശക്കിച്ചു. “എതൊരു കലമലകരിച്ചു ജനിന്നു? ഉരുചെയ്യിട്ടുമെന്തു തവനാമയെയും” എന്നാണു അംഗൈമീ ചോദിക്കുന്നതു. ഇതിഹാസ കത്താവായ വ്യാസൻ ഇതിനുത്തരമായി നൃനേതക്കാണ്ണി “നേണ്ടാ ഹം ത്രുണ്ണകല്പാണി” എന്നാൽ പച്ചപ്പരമാത്മം തന്നേ വിളിച്ചു പരയിക്കുന്നു. നാടകപ്രണേതാവായ വാരിയർ ഇതിന്റെ അനന്നചിത്രത്തെ ഗ്രഹിക്കാതീരിക്കുന്നീല്ല. ഇവിടെ നൃസ്തവാനും വേരാനും ചോദ്യം കൊണ്ടു മദ്യന്തിയുടെ ചോദ്യത്തെ പരിമരിക്കുന്നതേ യുള്ളതി.

“അപരകലനാമങ്ങൾ കേൾപ്പുതോ യോ—
സ്വന്നം ചെയ്യാണ്ടതു്?”

എന്നിങ്ങനെ ഉപകൂരിച്ചു, ധർമ്മപരതനുനായ അ
ദ്ദേശം ദേവസന്ദേശതെ തന്റെ പ്രിയതരയുടെ കണ്ണ്
ങ്ങളിൽ പക്ഷനും. ഒരു വാക്കാവന്തിൽ വന്നിരിക്കുന്ന
അഭ്യന്തരം തന്റെ എഡയവല്ലനുണ്ടെങ്കിൽ അതു
യെ ദമയന്തി അവളുടെ ഉത്തരത്തിൽ വരഞ്ഞിപ്പിക്കാ
തിരിക്കുന്നില്ല. ഇത്രാദികൾക്കു അവളിലൂടെ അണി
നിവേശവും സപർശ്വവത്തിനെന്നു വൈശിഖ്യവും
മറ്റൊരു വർഗ്ഗിച്ചു സംമരിതിയിൽ പറഞ്ഞ രാക്ഷക
ശാന്തം ഫലിച്ചു കാണാഴുകയാൽ നഷ്ടപ്പെട്ട നിഃജയും
നമായി ഭേദങ്കൾ പ്രയോഗം തുടങ്ങുന്നു.

“ഹന! കേൾപ്പമയന്തി നിന്നുള്ളി—

ലന്ധാവമനനത്തേ

വദനീയമാരു വെടിയുന്നതിൽമുലർ

മനിരത്തിലേവും വന്നിരുന്നതോ?

രൂപാരകമാരു നിന്തച്ചെഴുന്നിന—

കിനാരോയവൻ ബന്ധവന്നാലതറിയണം”

ഇപ്രകാരം ദേവമാരിൽ അവൾ അപരാധിനി
ധാനുണ്ടുള്ള ഭത്സനം കൊണ്ടു മതിയാക്കാതെ സ
ദേശ വാഹകനായ തന്നുക്കരിച്ചുള്ള അവജന്തയാ
ണു ദമയന്തിയുടെ ഇള മനോഭാവത്തിനു ഹാരണമെന്നു
കൂടി നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ ദമയന്തിയുടെ
ഉത്തരത്തിനുള്ള സപാരസ്യം അന്യാദിശാംതനനു.
“ശ്രാവം പാതിയുത്തുനിഷ്ടം യുള്ള ഒരു കലാംഗനയാ

ഞന്നാറിത്തു് കയണാനിധികളായ ദേവമാർ ക്ഷമാ
പുർണ്ണം അനുഗ്രഹത്തിയായ എന്നു അന്നതു മിക്കണും.
അങ്ങോക്കരിച്ചു് എൻ്റെ പ്രത്യേകതയെ എങ്ങനെ
യെന്നാണെന്നുകിൽ,

പതിസമനേന്നാത്തിരു കേൾക്കിനോ—
ചിത്തിനു നേരെല്ലാം
ഇതരനേന്നാടില്ലതുമോത്തവരേച്ച
സദ്ഗം വാദ നീപോയു്”

നൂച്ചനാകക്കു ഈ വാക്കുകൾ കേട്ട സന്ദേശം
കൊണ്ടു പ്രശ്നം കൊണ്ടു ജഡിക്കുന്നായി ദേവമാ
അട അട്ടക്കത്തെ വന്ന വസ്തുതയെല്ലാം അറിയിക്കുന്നു.
സത്യസാക്ഷികളായ അവർ

“സുമത്രേരാജേദ്ര നിന്നുടെമനം
ഭരിതസരണിവിമുഖം”

എന്ന സമതിച്ചു അദ്ദേഹത്തെ അന്നത്തു ചുറ്റു
പറിഞ്ഞു. എക്കിലും സ്വപ്നവരമണ്ഡപത്തിൽ എ
ത്തീ ഭേദമീയെ അവർ ഒന്നകുട്ടി പരീക്ഷിച്ചു നോക്കു
നു. അവിടെയും അവളുടെ പ്രതിം നൂളനിൽനിന്നു
വ്യതിചലിക്കുന്നില്ലെന്ന കണ്ണ പ്രസന്നായി വധുവ
രഹാരെ അന്നത്തു കാരാക്കത്തു പ്രത്യേകം
വരങ്ങൾ കൊടുക്കയും ചെയ്തിരെന്ന ശേഷം ദേവമാ
ഈ സർസ്പതിഓവിച്ചും അന്തർഭൂതം ചെയ്തോട്
കൂടി ഒന്നാംബിവസത്തെ കമ അവസാനിക്കുന്നു.

വിവാഹകർമ്മം നിർവ്വഹിച്ചു. കണ്ണിര
ത്തിൽ നിന്നു നിഷയപൂരിയിൽ എത്തീ, മൃഹസ്ഥാ

അമതിന്റെ പ്രമാണങ്ങളിൽ അന്നവർഷഗാരായി കാലം കഴിച്ചുട്ടുട്ടുന്ന ദമയന്നീനുമാരാണ് റണ്ടാംഒഡിവ് സതേത കമയിൽ അദ്ദേഹായി രംഗത്ത് പ്രവേശിക്കുന്നതു്. അട്ടക്കമടക്കളിൽ ഒന്നിലും വിട്ടപോകാതെ കണ്ണവരാജിഷ്ഠ ഗ്രഹാരഹസ്വർണ്ണനത്തെ കവി ഇവിടെ സപീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഉള്ളായിവാരുങ്ങം മറുള്ള കമാകാരമായും തമിൽ എത്ര മഹത്തായ അന്തരം! സംഭോഗഗ്രാമഗാരത്തിന്റെ നീതാന്തസ്ഥാനമായ പ്രകടനം കാണണമെന്നാലും ഹിക്കനവർ ഈ രണ്ടാംകമടയിലെ അദ്ദേഹംഗംതന്നെ വായിച്ചുകൊണ്ടു ദ്രോ. ഇതര കവികളുടെ കമകളിൽ പ്രായേണ നായി കാനായകമാർ തമിലുള്ള സംഭാഷണത്തിന്റെ അസംഖ്യയും അരംങ്ങത്തു് അതിന്റെ അക്ഷരംപ്രതി യുള്ള അഭിനയവും ചേർന്നു്, ഇന്നത്തെ വിമർശകമായഒട്ടള്ളിയിൽ, കമകളിലെ ഏറ്റവും അക്ഷണ പാർശ്വമാക്കിത്തീർത്തിട്ടബന്ധന പറയാതെ തരമില്ല. എക്കിലും ഈ വിമർശകമാരിൽ ചിലരെക്കൊണ്ടു കൈകൊട്ടി അർപ്പിവിളിപ്പിക്കുന്ന സീനിമായിലെ പല ഗ്രഹാര ഫോഷ് റിക്കേഴ്ക്കാൾ അഞ്ചാസമാണെന്ന കമകളിയിലെ ഗ്രഹാരാഭിനയമെന്ന സംശയിക്കുന്നതാണും. അതിനെപ്പറ്റി ഇന്നീയൊരിക്കൽ പറത്തുകൊള്ളിംാം. മറു അട്ടക്കമടക്കളിലെ ഗ്രഹാരം എത്രമാത്രം അറ്റവും മായിട്ടബന്ധന കാണിക്കാൻ ഒന്നാന്തരംകവികളുടെ കമകളിൽനിന്നും ചിലാം ഉദാഹരണങ്ങൾ കൂണിക്കാം.

ചെന്താർബാണംവാണിച്ചുപുളും
ചേവടിപ്പണിയും നിൽ
പാന്താക്കം കൊങ്ക്യെന്മാറിൽ
പെന്തേൻവാണിചേരക്കേ.

ബകവയം

ഇതിന്റെ പരമകാഷ്ഠം ദൈ കാണിക്കാൻ സം
സ്ഥാപിക്കാൻ ചെയ്തിരുത്ത് ഒരു പുരസ്ത്രകൂട്ടി എഴു
തുനാതിനെ വായനക്കാർ ക്ഷമിക്കാറാക്കണം.

കൂദരവകൂദരവമധുരത്തംതവ
ഗൂദലപവിഗൂദിതമണിതം
കൂദമോഴിനിനിന്തുമദനശ്രാസന-
മിളിഡിഗണഹണരണിതം.

പണ്ണേലുകവയം

ഈ അപത്രജ്ഞപദവിയെ അന്നകരിക്കാതെ ഉ
ണ്ണായിവാരിയർ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന സംഭാഗഗ്രൂഹം
രത്നന്റെ മഹസ്തതപ്രതിനിജിക്കുമാതൃക “അഭിജ്ഞാ
നശാകന്തളി”ന്റെ മുന്നാമംകത്തിൽതന്നെയാണ്
കാണുന്നതു. “കവലയവിലോചനവാലേ ഒഞ്ചേരി”
എന്ന തുടങ്ങി നായകന്റെ വാക്കുങ്ങൾക്കുള്ള അത്മ
ചരിത്രാവും മാർത്ത്യവും മാധ്യരവും സഹ്യമാർ
അന്നവീച്ചിപ്പിയേണ്ടതല്ലാതെ വാക്കുകൊണ്ടു വർണ്ണി
ക്കാവുന്നതല്ല.

ഇതിലേക്കു ലൈമിയുടെ പ്രതിവാക്യങ്ങു “സൂര്യ
നടക്ക കൂദിക്കൂലുന്നവമാഥ്വവ പരവശതകൾ കാ
ണ്ണാൻ കൊതി പെയ്ക്കുന്നു” എന്നും മറ്റൊരുജീവി കത്തി

തപ്രലപന്നങ്ങളും ഒന്നമല്ല, “സർവ്വത്തു രമണീയ”
മായ കുറേയാദ്യാന്തതിന്റെ ഒരു വണ്ണനം മാത്ര
മാണ്. അതിനെ തുടന്ന്,

“ഒരിത്രക്കേൾ നീ കമനീയാക്കുതേ!

അയിതെ വിവാഹത്തിനു മു-

വനക്കവനീയംവുത്തം”

ഇത്യാദിനായക്കേൾ പൂർക്കഥാപ്രസ്താവത്തിനു
ഈ ആസ്ഥാദ്യത്വം ഒരച്ചിത്രവും അന്യാദശം തന്നെ
ലോകസ്പദാവത്തക്കരിച്ചു കവിക്കുള്ള അഭാന്തരത്തെ
ഈ പദ്ധതി വിശദീകരിക്കുന്നു. വിവാഹാന്തരം
പ്രശ്നങ്കസ്വന്തതിൽ നിന്നുംഗംഭീകരണ ആനന്ദമധു
വിനെ ആസ്പദിച്ചു് എകാന്തവാസം എഴുന്നേഡി
ഇപ്രകാരം പൂർവ്വവുത്താന്തങ്ങളെ അന്യോന്യം ഗ്രഹി
പ്പുകാരത്വരായ നവദാപതിമാർ അരഞ്ഞകീലും ഉ
ണ്ണോ? അസാദ്യതയുടെ സ്വർഗ്ഗലേഖനം ക്രാതെ പ്രശ്നം
ങ്ങളായിരിക്കുന്ന ഈ പദ്ധതിയിൽ (“കവലയവിലോ
ചനെ” എന്ന തുടങ്ങിയുള്ള എല്ലാ പദ്ധതിയിലും)
ശ്രദ്ധാരാസത്തിന്റെ സ്ഥായീഭാവമായ രതീ എത്ര
ഉജ്ജപലമായി പ്രകാശിക്കുന്നു. ‘പദ്ധ’ പാടിയിട്ടുള്ള
ഇതരകവികൾക്കു് ഇതിന്റെ എക്കലേഖനങ്ങളിലും
വയത്താൽ സാധിച്ചിട്ടുള്ള എന്ന കാവ്യരസിക
ക്രമ തന്നെ തീർച്ചപ്പെട്ടത്തെട്ട്.

ഈനീ അപ്പുറം കടക്കുതന്നു. കലായും പ്രാപ
രണംആട്ടി പുജ്ജുതന്റെ അട്ടക്കൽ ചെന്നാപ്പോൾ ആ
നാമമാത്രക്കാത്രിയന്റെ സ്ഥിതി എത്ര ദയനീയമായി

അസ്ത എന്ന ഫോക്കേഷൻ. തന്നെ കാണ്ണാനായി ആരെ
കുലും വരികയെന്നതുതന്നെ അയാൾക്കാൽ പുതു
യാണ്. “മുരുതുനായംവരകയില്ല നമ്മുക്കാണ്ണാം.”
“ബാഹ്യജനനമുള്ളതുനു നമ്മുക്കാണ്ണുമുാദം”, “നൃസ
വേരു കമ്മംനമുകക്കമ്മംവേരാ” എന്നല്ലാം ഭീനസ്ത
രത്തിൽ അവരോടു പുലസ്വിക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന പുഷ്ട്
രണ്ട് അമർഷണനായ കലിയുടെ പ്രാതിശാധനത്താൽ
ജൂംഭിതനായി നൃസ ചുതിനു വിളിക്കുന്നതിലുള്ള
രാസ്യസംമൂലിതമായ വീരരൂപം അയാളുടെ സപദാ
വത്തിനണ്ണായ മാറ്റരത്തെ വിശദമായി പ്രദർശിപ്പി
ക്കുന്നു. കലയുടെ കാപട്ടത്താൽ അക്ഷങ്കീഡയിൽ
പരാജിതനായ ആ ചക്രവർത്തിശ്രയ വന്നവാസത്തി
നാജണ്ണപിക്കുന്ന “മണ്ണക്കേണ്ണാ, മുതിനീഷ്വലണ്ണാ
കേണ്ണാ” മുത്യാദി പദ്ധതിലില്ലാണ് മുഴുവിരിപ്പി
ന്നു പരമാവധി കാണുന്നതു്.

അനന്തരം പ്രവാസഭദ്യിൽ ഒരു നൃസമായ
ടെ ശോകാവേശം എല്ലാവർജ്ജകമായ കാവ്യഭംഗി
യോട്ടകൂടി വർന്നിക്ക്രമൈപ്പിരിക്കുന്നു. മുവിടെ ഉണ്ണാ
യിവാരിയരെ ആരെക്കിലും അതിശയിക്കുന്നണ്ണങ്ങിൽ
അന്തു “ഭാഷാനേനഷ്യ”കത്താവായ മഴമദ്ദർശം
മാത്രമാണു് എന്നാൽ റംഗപ്രവേശനത്തിന്തേജിപ്പി
ചുംഭി അട്ടക്കമാടയിൽ ചന്ദ്രവിശ്വസ്ത്രപ്പാലെ കവിവാക്ര
ത്തിലുള്ള വർന്നനഞ്ച പ്രവേശനില്ലെല്ലാ. പാതുകൾ
ളുടെ സംഭാഷണവും ഒരു നീഞ്ഞിതക്കുമത്തിലധികം
ബിൽപ്പിപ്പിക്കാവുന്നതല്ല. ഏകിലും തന്മയത്പരമായുള്ള അ

ഭിന്നയദ്ദേശം യോജിച്ചാൽ അട്ടക്കമായിലെ ഇം പദ അർഹക്കളും സ്ഥോൺരക്തി വന്നുവിലേ ദ്രോക്കങ്ങൾ ക്ഷേത്രത്തിനേക്കാൾ ഒട്ടം കുറവല്ല. വന്നാന്തരത്തിൽ ഉൾത്തുപറരിതുകത്തായ ദമയന്തിയുടെ രോദനം—“അം ലസതാവിലസിതം” ഇത്യാബി സുപ്രസിദ്ധമായ ഗാനം—മമ്മഞ്ചേരിയായ കയണാരസത്തിൻ്റെ അവിഹിനാപ്രവാഹംതനേയാണ്” കവി അവിടെയും സദ്ധാരണാചിത്രങ്ങളായ ആശയങ്ങൾക്കു എത്ര സുന്ദരമായി നിബന്ധിക്കുന്ന എന്ന നോക്കക! ഇം ഭർവാരഭിവ തനിനിടയിലും തന്റെ പ്രിയതമൻ നേരംപോകിനായി കൂട്ടിൽ ഒളിപ്പിരിക്കുന്നതാണ് ആല്യത്തെ ശൈ. അനന്തരം അതിനു സാംഗത്യം പോരുന്ന കണ്ണ്, ദിഗംബരനായ അദ്ദേഹം പക്ഷികൾക്കാണ്ടുപോയ വസ്ത്രം തേടിപ്പുടിക്കാനായി പോയതായിരിക്കുന്നുമെന്നുമാണ്. മുന്നാമതാണ് പ്രിയതമൻറെ യഥാത്മമായ മനോഞ്ഞവത്തെ-താൻ ഒഴിച്ചപോയാൽ ദമയന്തി എങ്ങനെന്നെങ്കിലും രക്ഷപ്പെട്ടകാളിമെന്നു തുടർവിഹാരത്തെ- ആ പതിനുത്ത് സുക്ഷ്മമായി ഉണ്ടിപ്പറിയുന്നതു്.

എക്കിലും ഇം അവസരത്തിൽപ്പോലും ദമയന്തിയെ കഠിനമായി പീഡിപ്പിക്കുന്നതു് അവളുടെ ഭരവസ്ഥല്ല. “വിശ്വേഷിച്ചാണെന്നിക്കാഡി, വിചാരിച്ചുകൂടിവും ദൃതവശാലിപ്പോൾ തവബുദ്ധിക്കുശയായ് പോയി” എന്നിങ്ങനെ ചിത്രവെകല്യംമുളം തന്റെ ഉൾത്താവിനു് എന്നാപത്ര സംഭവിക്കുമെന്നുള്ള പരിമേമാണു് അവർക്കു ദ്രോഗമായിരിക്കുന്നതു്.

അരജഗരഗ്രസ്യയായ നേരിലെ കരദ്ധിൽ കേട്ട കിയ കാട്ടാളൻ “അരവമെന്തിതറിയുന്നതോ— ഈയ ഐമാരവന്തെൽ നിന്നൊഴുതും” എന്ന വിചാരിക്കുന്നു. ഇതിനെ തുടർന്നുള്ള പദ്ധതി അവന്നെന്ന് വിചാരിത്തിയെയും തബന്ത്രപദ്ധതി ചേഷ്ടകരെയും എങ്ങനെ അറഞ്ഞുമായി ഉപന്യസിക്കുന്ന എന്ന സൂക്ഷ്മിക്കുക. ശബ്ദം കേടുപെട്ടാൾ അവൻ അർഥാനിത്രാവശനായി തന്നെ മാടത്തെൽ കിടക്കകയാണോ” അതീനാൽ സമയനിശ്ചയമില്ലാതെ,

“പെരുത്തവൻ കാട്ടിനകത്ത്-
ക്കൊത്തത്തനായ് പോയ് വരവാനും
പേടിനമുക്കം പാരമുളിക്കും
പേര്ത്തംഗമനേ തിരവാനും”

എന്നിങ്ങനെ അവൻ ദയപ്പെട്ടുന്നു. എങ്കിലും ഉടൻതനെ അവൻ വെള്ളിയിലിറങ്കി ചുറ്റം നോക്കിയെന്നാണോ” അട്ടത്തവാക്കുങ്ങളിൽനിന്ന് ഗ്രഹിക്കേണ്ടതു”.

“ഉരത്തുംതിമിരം വെൽവാൻ
ഉദിക്കമാറായ് തിരവാനും
പോരാനാമിങ്കിങ്കിനാലോ
ഭീതയെന്ന വരത്താനും”

എന്നിങ്ങനെ ദയത്തെത്ത അവലംബിച്ചു”, അയ്യധിക്കുള്ളതുകൊണ്ടു”, “ഒച്ചിത്രം” ഫുവത്തിക്കാനായി അവൻ പുറപ്പെട്ട കഴിഞ്ഞു; അതാ!

“മാ! എന്ത ദയിതദയാ സിന്നേയാ നീയെ
നോ അഭ്യാധയാസി കൂടാം”

എന്നീക്കമെന ദമയന്തിയുടെ വിലാപം പിന്നെ
യും കേൾക്കുന്നു. അരുഫൂർ

“സപ്രത്തിനടെ മാധുര്യം കേട്ടാ-
ലോങ്ങത്തിയെന്നാതു നിശ്ചയം”

എന്ന വിചാരിച്ചുകൊള്ളു കിരാതൻ സപരം
കേട്ട ദിക്കിലേക്കു നടക്കുകയായി. അരുഫൂർ ഒരു
അന്തിയെ അല്ലാല്ലോ കണ്ണടക്കമുന്നതിനാലുണ്ട്

“മരത്തിനിടയിൽ കണ്ണാമേസു-
ദരത്തിനടെ സാദ്ധ്യത്തോടു

എന്ന അവൻ വിചാരിക്കുന്നതു”.

നല്ലവള്ളം കാണാറായപ്പൂർ

“അക്കുമില്ലതിരുവഭേദം
അട്ടത്തുചെന്നിനി അന്നപദ്ധതം”

എന്ന കിരാതൻ തീർച്ചപ്പെട്ടാതുകയും ചെയ്യു
നു. റംഗവാസികളുടെ മനോവ്യാപാരത്തെ ഇതു നി
ഷ്ടയോടെ നൂക്കിച്ചുനയിക്കുന്ന ആട്ടക്കമ്പമെഴുത്തുകാർ
വള്ളര ചുങ്കമെന്നു തന്നെ പറയാം. ഇങ്ങനെയുള്ള
മനോധർമ്മവിലാസത്താൽ ഈ പദ്ധതിനു രാമനീ
യക്കം എത്ര അധികമായിരിക്കുന്നു!

ഇതിനിടയിൽ ദമയന്തിയുടെ സഹഃത്യവിശേ
ഷം കണ്ണ കാമാന്യനായിത്തീർന്ന ആ ശ്രേംഭം

വസിക്കുന്നീയെ നാംസേതാങ്ങൾ

വയിപ്പുന്നരഗവബന്ധാപാംഗൾ!

എന്ന പരയുന്നതും

“വാതിച്ചോർക്കിം പ്രാണാപാദയ
ജാതിചോദ്യം വേണ്ടാതൊട്ടവാൻ” എന്നായ
പ്രമാണവ്യാക്യം കൂടി ഉപന്യസിക്കനാളം അവർക്ക്
ശ്രിജാവലംബം നൽകാതെ ഉരഗത്തെ വധിപ്പാൻ അ
ശക്യമായിരുന്നു മാണേഡാ “മരന്മഹാരാജ വൈജയ
നതി”യായ ആ പുംബനിയെ സ്വർഗ്ഗിക്കനാതില്ലോ തു
ണ്ണുതിരക്കു കൊണേഡാ എന്ന സംശയിക്കാറുന്നതാ
ണ്. എതായാലും അവൻ വാഹസ്വദന്തിൽ
നിന്നും ദൈഖിയ മോചിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ,

“പ്രാണരക്ഷണാന്തിനോന്നില്ലപ്പത്രപകാരം
പ്രചരമാം സൃഷ്ടതാദ്വന്തേ”

എന്നിങ്ങനെ കൂത്രജ്ഞത്താസുചകമായ ആരീൾ
വാദത്തോടും ക്ഷബാഗന്ധിക്ക് അർഹമായ ഭാക്ഷിംഗ്
തേതാട്ടംകൂടി ദമയന്തി യാതു നൽകിയിട്ടും കാമാന്ധ
നായ ആ കീരാതൻ അവളുടെ സാമീപ്യത്തെ വെടി
ത്തുചോകാൻ ശക്തനാക്കന്നില്ല. ഈ ദമയന്തികാഡി
കനെ സരസനായ മഴമങ്ങൾപോലെ വർണ്ണിക്കനാൽ നോ
ക്കിക്ക.

അനേന്നരംകോപിവുഖ്യുദ്ധവരപരിവുദ്ദേശം
മനത്താർജാതനനായി—
ടനാദേശിജാതരോമോൽ ഗമചികരി
വയ്ക്കും. ലോധുസരാത്രം
പിന്നാലേമാംസഗന്ധാഗതവിചുലമഹാ
മക്ഷികാക്രാന്തവക്ക് ത്രേം
ധന്യാമേനാംവയ്ക്കിമക്കടമണിം
കാമയാമാസകാമി

വേഷം ഇതു ബീഡെസമാബന്ധിലും “വാച്ചാവാച്ചവിമാരംഘ്രവിമുഖോ ശ്രോകേഷഃ കാമിജനി” എന്ന പറഞ്ഞതുപോലെ അവൻ

“അംഗരേ! എന്നങ്ങളേപ്പോലെത്തുടരേനു?

മുഖ്യദാഹരിക്കുന്ന മനോരാജ്യം”

എന്നിങ്ങനെ പുലവിത്രടങ്കളും. കാട്ടാള സ്ത്രീ ഈ പ്രശ്നയാത്മകയിലും കവിയുടെ നിരക്ക് ശ്രമായ മനോധർമ്മം പ്രത്രക്ഷാപ്രകാതിരിക്കുന്നില്ല. അവൻറെ വാക്കുകൾ തന്റെ മൌനജീവിതത്തിനു എത്രത്തോളം അന്തരുപമായിരിക്കുന്ന എന്ന പിന്നീടുള്ള പദ്ധതിൾ വായിച്ചുനോക്കിയാൽ ഗ്രഹിക്കാവുന്ന താണ്. “പ്രാതിതനായ കാട്ടാളൻ ചാൽശ്ചകമതത്തെന്ന രസമായി ഉപന്യസിക്കുന്നു.” എന്ന് ഈ ഘട്ടത്തിൽ പ്രഫസർ രാജരാജവമ്മ അഭിപ്രായപെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവന്നുപോലെയുള്ള പ്രാതിതനാക്കി ചാൽശ്ചക മതമല്ലാതെ മരററാണു ഉപന്യസിക്കാൻ കഴിയുന്നതു. ഓരോ കട്ടാപാത്രങ്ങളെക്കാണ്ടു പെയ്മാരുന്നു ശൈലം ഓവന്നാശക്തികൊണ്ടു സ്വന്തം അതാതുപാത്രങ്ങളിടെ സ്വപ്നാവത്തിലും അവസ്ഥയിലും ലയിക്കാൻ കവിക്കി പാടവമുണ്ടുകൂടിൽ മാത്രമേ കട്ടാപാത്രങ്ങൾക്കുന്നുത്തു സിലിക്കൈയുള്ളതു. അങ്ങനെയുള്ള തന്മയ തപംതന്നെന്നയാണ് നാടകങ്ങൾക്കും ആവ്യാധികകൾക്കും മറ്റു ചമരക്കാരം ജനിപ്പിക്കുന്നതു. ഉണ്ണായി വാരംക്കി ഈ വിശേഷമുണ്ടുണ്ടും ഒട്ടം കരണ്ടതിട്ടില്ലെന്നു തന്നെപറയാം. പാത്രങ്ങളിടെ സംഭാഷണങ്ങൾ

പ്രകൃതത്തിൽനിന്ന് ഒരുപാദവരണം കാണിക്കാം.
നിഷയമമാരാജ്ഞതീയായ ശേമിയെ പ്രലോഭിപ്പി
ക്കാനായി ആ വനചരൻ,

“താഴുവരാതെ വാഴുക

തയണി! നീ എനിക്കുട്ടി

ചോർച്ചക്രിക്കറ്റ് കെട്ടി-

ക്രിസ്തവമെള്ളായും”

എന്ന പരായനാതു നോക്കു. ദമയന്തി ഒരു മഹാരാജത്തിയാണെന്ന അവൻ അറിയുന്നില്ലെന്നുള്ള ഇതിന്റെ സമാധാനം. അവൻറെ അഴിപ്രായത്തിൽ എത്ര ഉന്നതപദവിയിലുള്ളവക്കും വാസനയോഗ്യമാണ് അവൻറെ ഭ്രംം. മുക്കുറുലങ്ങളിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുവരുന്ന കുട്ടികൾ അവനു ചോർച്ചയില്ലെന്നതു ഒരു കുറത്തനു പരമാവധിപരമാണ്. വീടിന്റെ ചോർച്ചയും വീട്ടിന്റെ ഭ്രംം അക്കംതനന്ന അസഹ്യമല്ലോ? അങ്ങനെന്നുള്ള കുറയ്ക്കു പുറമേ ശൈത്യബാധയെ തടയുന്നതിനുള്ള ചുമണം കുടി ഉണ്ടായാൽ അതിനെക്കാൾ രഘുയിമായ വാസനയും ഒരു കുറാത്തിന്റെ സങ്കരപദ്ധ്യക്ഷിക്കുക കാണാൻ കഴിയുന്നതല്ല. ആ തിനാലായിരിക്കുന്നും തിന്റെ ഗ്രഹം തെമീക്കു മതിയായ പ്രശ്നാഭന്മായിരിക്കുമെന്നു് അവൻ വിചാരിച്ചപോയതു്. കവിയുടെ മൂന്നു മനോധിക്കും പ്രശ്നങ്ങൾ

നീയംതന്നെ. പ്രാണരക്ഷണം ചെയ്യുവനേക്കിലും ദമ്പം ഭാഗ്യനായ അതു ചണ്ഡിയാളിനെ ഒഴിച്ചുപോകാൻ അബൈ ലയായ തെരിക്കുകൾ ഇപ്പോൾ ഇപ്പോൾ തന്നെ തിനാൽ അവനെ ശാപാഗിയിൽ സ്ഥൂവശ്യങ്ങൾ കേണ്ടിവന്നു. ഇതു വാസ്തവമായി സംഭവിച്ചു ഒരു മുത്താന്തമോ, അധികമായി പ്രവർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രപഞ്ചജീവിത തനിൽ, ഉപകരിക്കാക്കേണ്ടപ്പോൾ മീറ്റിക്കേണ്ടതായ ചീല സന്ദർഭങ്ങൾ നേരിട്ടുക്കാമെന്നുള്ള പാഠം ഉപാദാനിക്കുന്നതിനായി വ്യാസൻ നിബന്ധിച്ചു ഒരു ഉപാവ്യാനമോ? എത്തായാലും ഇതിന്മാസത്തിലുള്ള ഇന്നു മുത്താന്തത്തെ ധാരാളമായി വികസിപ്പിച്ചു നാടകോച്ചിത്തമായ റസച്ചുഞ്ഞിയോടുകൂടി വിവരിക്കുന്നതിൽ ഉണ്ടായിവാരിയങ്ങൾ മനോധിമംം എങ്ങനെന്ന പ്രവർത്തിച്ചുറിക്കുന്ന എന്നറിവാണ് അതുകൊണ്ടുവരുന്ന ഇന്നു ഭാഗം ഭാരതത്തിലും അടുക്കമെന്തിലും വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നത്.

അനന്തരം വഴിപോകുന്ന ഒരു വാണിജസംഘ തനിന്നെന്ന സഹായത്തോടുകൂടി ദമയന്തി ചേദിപ്പുരിയിൽ എത്തി. പ്രസ്തുനാവാസം അംഗീകരിക്കുന്നതും സുഭേദവഭ്രാന്തശാഖ ചേദിയിൽചെന്ന ദമയന്തിയെ കണ്ണി സത്യാവസ്ഥകളും രാജമാതാവിനെന്നും മറ്റൊരു ഗ്രഹിച്ചിച്ചതിന്നെന്ന ശേഷം അവളെ കണ്ണി നത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നതും നാലുരംഗങ്ങളിലും നിബന്ധിക്കേണ്ടപ്പട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ കമകളിയിൽ പ്രയോഗത്തിനു സെംക്രംമിപ്പാത്തതും മുലഗ്രന്ഥം

கள்ளிகள்தீர் சென்றதைக்கொடுத்து வேலை முறையில் நிர்ணயித்து விடுவதை அம்முடியாக எழுப்பி வேண்டும். அதை கொடுத்து விடுவதை அம்முடியாக எழுப்பி வேண்டும். அதை கொடுத்து விடுவதை அம்முடியாக எழுப்பி வேண்டும்.

ഈ നടപ്പിനെ ആദരിച്ചായിരിക്കാം. എങ്കിലും ഒരു അന്തിയുടെ വാക്കുകൾക്കുള്ള ഒന്നവിത്രവും സപാരസ്യ വും വായനക്കാർ സൃഷ്ടിച്ചറിയേണ്ടതാണ്” അപ്പു കെ കണ്ണതിനാലുള്ള സന്നോധ്യത്തെ ആദ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു”

“വീതവേദമിഹവേതസാ കിമപാ

വിപദിച്ചസപദിസമാദ്യസിതം”

എന്ന പരമ്പരാഗണങ്ങളിലും ഇതിലെ ‘കിമപാ’ ശബ്ദം കീഴു് വരയിട്ടും അത്മം ദ്രും പ്രൗഢ്യത്തി വ്യാവ്യാ നിക്ഷേതനനാ വേണം. പിന്നത്തെ വാക്കുകൾ ഈ കാരമാണ്”.

“അന്തരംഗമതിലാരിതോർത്തിങനാ-

തിവവിഷമമീഡശാന്തരം

അന്തിയാംപൊഴതിലംബുജവനിക്കളേണ്ണു

രഭലേഞ്ഞത്സയിച്ചുംനാഭവമനിക്കിപ്പോൾ”

ഭിഖാതിരേകതരാൽ സംഗതികൾ വിസ്തരിച്ചു പരിയാനുള്ള ശക്തിക്കുവുകൊണ്ടും അതിലാഘണം പാടില്ലെന്നുള്ള വിനയാതിരേകംകൊണ്ടും ഭർഖരമായ തന്റെ പീഡയെ സമൃംഖ്യപ്പേണ അപ്പുനെ ഗ്രഹി പ്പിക്കു മാത്രമാണ്” ആദ്യത്തെ രണ്ടു വരീകൾക്കൊള്ള സാധ്യക്കുന്നതു്. എങ്കിലും പിന്നത്തെ വരീകളിൽ ദിനാന്തപത്രമിനിയുടെ അവസ്ഥയെ നീർദ്ദേശിച്ച തന്റെ വിരുദ്ധാവസ്ഥയെ അലങ്കാരപ്പേണ സൃഷ്ടിച്ചുപോകുന്നു. അമുഖം, ഒരു പുതുക്കിക്കു തന്റെ തീ പ്രമാധ താപണിരത്തെ അമുഖയോടെനാപോലെ അച്ച

നോട്ടം പറയാൻ അവകാശമില്ലോ? കുറുമമര്യാദക ഒഴിഡാം സാധാരണ സർവ്വക്ഷ്മൈയിൽ മാത്രമേ അനുഭൂ നക്ഷമങ്ങളായിരിക്കയുള്ളത് രാജമഹിഷിയെന്നതു പോകട്ട, ഒരു സാമാന്യസ്ഥിപ്പോലും സപ്പോന്തരി ലൈക്കിലും അറിയെന്തിട്ടില്ലെന്നതുവിധിയാണോ ദമയന്തിക്ക ണ്ണായ വിധി ചവേച്ചരിത്യു. ആ ബ്രൂഹാണ്യഭാരതത ഇതുവരെ അന്യാദിശക്ഷമയോട്ടം ദൈരുദ്ധനോടു താ ഔപിക്കാണ്ടു നടന്ന എക്കിലും വത്സലനായ പിതാവി നെ കണ്ണഭ്രംഗാർ തന്റെ ശ്രോകാവേഗത്തെ തട്ടക്കാൻ കഴിയാതെ, കുറുമാവാരപ്രകാരം മേൽപ്പറഞ്ഞതവി യം തന്റെ ദശാപരിബന്ധത്തെ സുചിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു തുഴിപ്പുടാതെ, ഒട്ടവിൽ

“എത്രചെയ്തും പ്രാണനാമൻതനെ കാണിക്കി—
ലോഴിത്തുനമ്പിസുവമെന്നിക്കേണ്ടോ”

എന്നീക്കാരനെ അവർ വിലപിച്ചപോകുന്നതു് ആത്യദാരമോ ആക്ഷയപാർവ്വതേമാം ആക്കന്നാൽപ്പു. ഓരത ത്തിൽ ദമയന്തി തന്റെ അമ്മയോടാണോ ഇന്നവിധം പറയുന്നതു്.

രാജതീ ആ വിവരം രാജാവിനെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നും

“അവർ നാണംവിട്ടുനേരീ—
ട്രോതിനാളിവനിപതേ”

എന്നുടൻപാറയുന്നമുണ്ടു്. എന്നാൽ ഉള്ളായിവാരിയർ ഇതിനു മുൻകുട്ടി ദമയന്തിയേക്കാണ്ടു സമാധാനം പറയിക്കുന്നതു നോക്കുക;

“നാട്ടേപോയതുകൊണ്ടുംലുതുമീല്ല,
നൃൾ പിരിഞ്ഞതില്ലവുമാ;
കാട്ടേരാറു നടന്നുവിവരണാവു
കുന്നമവനവനാതെനനാരറിഞ്ഞു!”

നൃളമായിപ്പോയ രാജ ഭോഗങ്ങളെക്കണിച്ചല്ല
ഒന്തു വേദിക്കുന്നത്. നൃളമായുള്ള സഹവാസ
സുവന്നതു ആഗ്രഹിച്ച വിഷാദിക്കുന്നതുമല്ല. ഭരം
ജൂത്താൽ ദുഷ്ടിനുംഡിയായി വന്നാതരങ്ങളിൽ മേഖല
ക്കുന്ന തന്റെ എന്നയവല്ലംനു് എന്നാപത്ര സംഭവി
ച്ചിരിക്കാമെന്നുള്ള വ്യാകലതയാണ് ആ സ്വംഭവിക്ക
ഉള്ളുമായി തിന്നിരിശ്കുന്നത്. വിഷയ സുവാസ
ഇല്ലാതു രുജ്ജുംഡല്ലു, പരിപ്പുതമാണ് അന്നരാഘവക്കു
യാലാണ് ഇന്ന സദർഭയ്ക്കിൽ അവർക്കു തന്ത്രവി
നെ കാണ്റമാൻ അഭിനിവേശം ജനിച്ചിരിക്കുന്നത്.
ഉൽക്കൂളമായ ആ മനോഭാവത്തെ “നാണംവിട്ട നേ
രിട്ട്” പറയുന്നതിൽ എന്നാണപരാധി? നൃളനെ എ
വിഭവയക്കിലും തിരഞ്ഞെടുക്കിപ്പിടിക്കാമെന്ന പറ
ഞ്ഞു ഭീമരാജാവു പത്രിക്കേ സമാശപസിപ്പിക്കുന്നു.
ഈപ്രകാരം പമയന്തീ പിത്രഗ്രഹങ്ങളിൽ ചെന്നേപേര്
ചുന്നോട്ടുകൂടി രണ്ടാം ദിവസത്തെ കൂടു അവസാനി
ക്കുന്നു.

കലിബാധ ശാരം മുർദ്ദുതനായി, “പ്രാണാധി
കപ്പിയതമും”യായ രാഭമിരൈ പരിത്രജിച്ചു്, വന്ന
നീരങ്ങളിൽ “ബംദ്രമുംബാം”നായ നൃൾ മുന്നാം ദി
വസത്തെ ക്രമയുടെ ആദ്ധ്യരഹംത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു.

കലിപ്രേരണയാൽ ഓൺലൈ ഉപോക്ഷിച്ച രാജാവു് ഇപ്പോൾ അതു അപ്പരാധാത്മകാരിയു് അന്തപ്രിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. അധിക്ഷിതരായ എഴുന്നു തുടർന്നു താൻ പ്രവത്തിച്ചുപോയതിന്റെ ഫലമാണു് ഈ അന്ത വഞ്ചെള്ളുമെന്നുള്ള ശ്രദ്ധയും അടുത്തുവരുത്ത പിഡി പ്ലിക്കുന്നണ്ണു് “അന്തക്കവെരി പാദചിന്തനം കരകയോ” “ക്രിസ്തീനാക്കാക്ഷമനാിൽ ചുരവെവരി സം മരിച്ചു” എന്നിങ്ങനെയുള്ള അടുത്തുവരുത്തിന്റെ റാഡി പലന്തുൾ ഇം സംശയങ്ങളാണു് സൗഖ്യപ്പെട്ടിക്കുന്നതു്. അതെ; നൃന്ന് അപ്പരാധം പ്രവത്തിച്ചുപോയി. അതെന്നാണെന്നും മേൽ യഥാക്കാലം വിശദിക്കരിച്ചു കൊള്ളിം.

ധമ്മിച്ചുമാരിൽ വരിച്ചുനായ രാജാവു് ഈ അതു പത്തിലും ദേവമാരെത്തന്നു അത്രുചിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവരോടു അടുത്തുവരുത്തിനുള്ള പ്രാത്മനയെന്നാണു്? അപത്രകൾ നീങ്ങാം, തന്റെ രാജ്യം തിരിച്ചു കിട്ടാൻ അന്തരമിക്കണമേ എന്നല്ല. പിന്നേ, “പ്രതിഭിനം നെന്നുണ്ടു്

നമസ്കരിക്കുന്നതേ ഏകാന്ന

പതിഭവതയും ഭാവംവരുത്തുന്നതേ

അതിസംകടചൂപ്പല്ലോ

എന്നിക്കുന്നതേ എന്ന

അധിരാന്നനായമപ്പമസിക്കുന്നതേ”

എന്നാണു്. ധീരോഭാത്തനായ നായകൻു് ഇതു ഒരു ക്രിംതനും. അക്കാരണമായും അപക്രാന്നമായും താൻ

വണ്ണിച്ചുപേക്ഷിച്ചു കളിഞ്ഞ തു സതീരത്തെത്താക്ക
തു കൊള്ളിണമെന്ന തന്നൊയാണോ” അദ്ദേഹം ഒന്നാമ
തായി ഭേദമുണ്ടോട് ധാരിക്കണമെന്നു്. ആത്മവിഷ
യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനൊരുപേക്ഷ മാത്രമെങ്കില്ല.
അരത്യന്തമായ ഈ സക്കാവസ്ഥരിൽ പോലും ബുദ്ധി
വാപല്പരം നീമിത്തം എന്നുകലിപ്പം അനാന്ത്രകമ്മം
ചെയ്യപോകാൻ അതുനീമിത്തം മറുള്ളവർ തന്നെ
അപധിസിക്കാൻ ഇടയാക്കത്തന്നു അദ്ദേഹത്തി
ദ്ദേശത്തിന്റെ പ്രാത്മന. “സുമദ്ദേ, രാജേദ്ര, നീ
മനം ഭരിതവരണിവിശ്വം” എന്ന് ആദിയിൽ ത
നൊ ഭേദമുണ്ട് പ്രശംസിക്കകയും“ആപത്തിലും നീൻ
ബുദ്ധി അധികമാണെന്നുവാകു!” എന്ന് അവർ അനു
ഗ്രഹിക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ള നീനിൽനിന്നും സ്വാംവി
കമായി ഈ മനസ്മിതിയല്ലാതെ മററുന്നാണു പ്ര
തിക്ഷിക്കാവുന്നതു്.

ഭേദമുണ്ട് ഭക്തനായ മഹാരാജാവിന്റെ അ
പേക്ഷയെ അംഗീകരിച്ചു അദ്ദേഹത്തെ സവിശേഷം
അനുഭവിച്ചു. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മന:
ഔദ്യോഗിക്കയും ചിത്രവൃത്തിക്ക വിസ്ത്രയകരമാ
യ പരിവർത്തനം ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു എന്നാണു് കവി,
“സുരനാമധവരെസ്തുവേനജീവൻ
പരമാനദിസുനിർവ്വത്താനഞ്ജായം”
എന്ന പദ്യത്തിൽ വർണ്ണിക്കുന്നതു് “രഹ്യാരവിപി
നമെന്നാലേഴ്ച പാരിതാകരിൽ നിന്നും” എന്നിങ്ങനെ
നാടാണു കാടെന്നും കാട്ടുനാടാണും അദ്ദേഹം ഉ

ല്ലേവം ചെയ്യുണ്ട്. ഈ ഉല്ലേവത്തെ സമർപ്പിക്കുന്ന വയും അസ്ഥാത്മരഹസ്യിയങ്ങളുമായ പിന്നത്തെ പദം അശ്രീ വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കാൻ അൽപ്പം ശ്രമം വേണ്ടിയിരിക്കുന്ന എങ്കിലും കാവ്യരസികക്കമാക്കി വേണ്ട വോളം പ്രതിഫലവും നൽകുന്നവയാണ്. ഈ നീ ബന്ധന ഉള്ളായിവാരിയങ്ങട സ്വന്തമായ മനോധർമ്മവിലാസം തന്നൊയായിരിക്കുന്നു. ഭാരതത്തിലാകട്ടെ നേരോഹാവ്യാസം പ്രതിപാദിക്കുന്ന മറ്റു കാവ്യങ്ങളിലാകട്ടെ ഇങ്ങനെ ഒരു അർത്ഥമനിബന്ധന കാണുന്നില്ല. ഫേക് സ്റ്റീയിങ്ങട ‘As you like it’ എന്ന നാടകത്തിൽ അനുജനാൽ നീജ്ഞാസിതനായി വന്നവാസം ചെയ്യുന്ന പ്രഥ ഇപ്പുകാരം പറയുന്നു.

“Hath not old custom made this life more sweet
Than that of painted pomp ? are not these woods
More free from peril than the envious court?

And this our life, exempt form public haunt
Finds tongues in trees, books in the running
brooks,

Sermons in the stones, and good in everything
I would not change it.”

ഈ വരികളിൽ “ഫോറവിപ്പിനമെന്നാൽ” ഇത്യാബിപ്പങ്ങളിൽ തമിലുള്ള ആശയസാമ്യം ആദ്യവരുകരമായിരിക്കുന്നു. അമ്മവാ, വിഭിന്ന ഭാഷകളിൽ വ്യവ

ഹരിക്കനാവരങ്ങിലും ഒരേ ദിവ്യചൈതന്യത്താൽ
ഉള്ളതജിതരായ സാക്ഷാൽ കവീശ്രദ്ധണം തമിൽ
ആശയസാമ്പും കാണുന്നതിൽ എന്നാണ്⁹ അത്ഭുത
പ്ലാനിഷ്ടതു്?

അനന്തരം നൃസിംഹക്കന്നനു നാഗരാജ
നെ അഗ്നിഭയത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ചു്, അദ്ദേഹത്തെ
കുറി ഉപേക്ഷാന്വസ്താരം പ്രദാനവേഷനായി, ബാ
ഹ്രക്ക നാമധാരിയായി ഒരുപർണ്ണരാജാവിനെ സേവി
ച്ചു് അയോദ്ധ്യാനഗരാഡിയിൽ താമസം തുടങ്ങുന്നു. കാ
ക്കേട്ടക്കന്നർ ദംശം നിമിത്തം മഹാരാജാവിനു വെ
ത്രപ്യം മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തിൽ അവിഷ്ടനായ കലി
ക്ക വിഷവേഗം കൊണ്ടു ശക്തിക്ഷയവും സംഭവിച്ചു്.
അതിനാൽ നിരാകൃതയായ തന്നെ സഹയമ്പാരി
ണിയെ കരിച്ചും ശോകാവേഗം പൂർണ്ണവാധികമായി
ക്ഷാഢിച്ച തുടങ്ങി. രാത്രിനോടും ബാഹ്രകൻ ഉറ
ങ്ങാൻ കിടക്കുന്നോൾ

ക്രന്ന സാക്ഷ്യത്വ പിപാസാർത്ഥാ

ആന്താശ്രേതേതപസ്തിനീ!

സ്‌മരിതീതസ്യമദ്ദസ്യ

കംവാസാദോപതിഷ്ഠതി!

എന്നിങ്ങനെ പിലപിക്കാഡണായിതന്നതായി ഭാര
തത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഭാവനച്ചാതുരിയാൽ ഇം
ആശയത്തെ അത്രധികം വികസിപ്പിച്ചു്, പ്രശാന്ത
സുദര്മ്മായ ഒരു ക്ഷണിക്കുന്നപ്രകടനം കൊണ്ടു ഉണ്ടാ

யிவாருக் வாய்க்காலை, அமவா ரங்கவாஸீக
ஷி, அனாயிக்கனாது நோக்கு.

“விஜநேவைதமயதீ
விபிணேநீயுள்ளாரு-
வதேநவீணநூசெய்”
கடனே”

ஹத்யாகிபத்தேற் ஶஸ்திமாருங் கொள்ளுங் அற்
தமங்கைத்தீக்காள்ளுங் ஏறுமாருங் ரஸாத்தமாயி
ரிக்கன் ஏறுங் காவுமம்சுதநார் வியிக்கெட். “ஏ
ந காணேநாருகாழுநடவயம்” ஏறுநாதீலெ “ஹா
காமு” ஶஸ்தி “ஹாஸாமரங்விழவஂ” ஏறுநாதீலெ
“ஹாஸாமு” ஶஸ்தி போலெ கேவலம் வெறியீடு
நூங்கமாய ஒரு புரோநமலூ. யமாத்மாயி ஹ
ஞாக் காமிழ்தாஸ் அது உடத் எறுநாதீ வாநுத
ஹா தேவகநாதீ ஸவிழேஷமாய ஸபாரஸுங் ஜா
பூக்கனாலேயோ? மம்மேங்கமாய ஹா பரிவேவந
நாதீகாநாயிலும் நாயகனார் நூநமாய யமங்கோ
யதை கவி வேங்காதீபூக்காதீரீக்கனாலை.

“தெரியானேநூ எதானம் நினை
அரியானநூ? நினக்கிழேல்
வுதைக்குலி விழூலுக்கு மனூத
தெர்தூவுலுக்குத்துப்புத்துள்;
எறுநா அநேவம் அதுமாதம் செறுந. ஹபுகாநி
நூ யம்கவவத்தார் நூரக்ஷிதயாய நான்ற பு
யதையூ யாதொராப்புறும் நேரிடுக்கயிலைநாநூ

സമീരവിശ്വാസം തന്നൊയാണ് ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു സമാധാനം നൽകുന്നതു്. ദത്യന്തരമില്ലാത്ത സദർഭത്തിൽ ആശപ്രാസത്തിനായി അംഗീകരിക്കുന്ന ഒരു വെറും സക്തപ്രമല്ല ഇതു്

“ചായത്പരമഴം നീയമനീഷ് റജും-നല്ല

ചാരിത്രമന്മാളിക്കായ ചട്ടയും

പാതിയ്രത്രപരമകാഷ് റജും-കല-

ബാലികമാർക്കിതത്രേ നല്ലായ കോട്ടയും”

എന്നാണു നാളൻ ഇതിനമേൽ പാർശ്വാദങ്ങാട്ടം പറഞ്ഞയ്ക്കുന്നതു്.

നാളൻറെ വിലപിതം കേട്ടുകേട്ടു് ഒരുബിവസം സമീപവത്തിയായ ജീവലൻ “അവളേതൊരു കമ്മനി, ഫേ ബാഹ്യക! തവയായുതിശമനീ?”

എന്ന ചോദിക്കുന്നു. ആരോ ഒരാൾ സപ്രവൃത്താന്തത്തെ ഉള്ളിരിച്ചു ചെവിച്ച ഗാനം താൻ ഇങ്ങനെ ചൊല്ലുന്ന എന്നാണു നാളൻറെ മുഹൂറ. അനന്തരം ഒരു ഭാസിന്ന സുചകമെന്നു തോന്നുന്ന സ്വരംതിൽ നാളൻ ഉപന്യസിക്കുന്ന ആ കയ്പിത പുരാഷൻറെ കമ്പയും കമ്പയക്കറിച്ചു ജീവലൻ അധ്യാത്മബുദ്ധ്യാ ചെയ്യുന്ന വിമർശങ്ങളും കലന്ന് അവകാട സംഭാഷണം ഒരു സപ്പെന്ന സംഭാഷണംപോലെയും എന്നാൽ കവിയുടെ മനോധർമ്മാതുരിയെ പ്രഭർശിപ്പിച്ചു കൊണ്ടും അങ്ങനെ പോകുന്നു: താൻ പറയുന്ന കമ്പയക്കറിച്ചു നാളൻ ഉദാസിനന്നായി കാണപ്പെട്ടെന്നുകിലും വാസ്തവത്തിൽ ഉദാസിനൻ ജീവലൻ തന്നൊയാണു

പ്ലോ. തന്റെ കുട്ടകാരൻ പറയുന്ന മുത്താൽ അം യാളിടെ സ്വന്തമായാലും മറ്റൊല്ലവങ്ങേതായാലും ജീവലൻ അതിൽ യാതൊരു ഗൗരവപ്പെടുത്തിയുമില്ല. അതിനാൽ നൃഥൻ ഉദ്ദേശം പ്രധാനം കൂടാതെ സാധിക്കുന്നു.

കട്ടാനായകൾ നൃഥനാശനന്ന് ബലവത്തായ സംശയം തോന്നിയിട്ടുണ്ട് ജീവലൻ “നീയും നിന്നു എ തങ്ങണിയും” എന്നിങ്ങനെ ഏറ്റരംഭിക്കുന്നതു്. എങ്കിലും നൃഥൻ വാക്കുകളാൽ ഈ സംശയം കുമേഖമാറി, ഈ മറ്റായഒട്ടേക്കു കൂട്ടായിരിക്കാമെന്നുള്ള ഫോഡ് ജനിച്ചതിനാലപ്പേ “ഈ വസ്ത്രമവർവ്വാണും ഭാവം” ഇത്രാണി വാക്കുകൾക്കുണ്ട് ജീവലൻ ഈ സംഭാഷണത്തെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതു്? പക്ഷേ ജീവലൻ സംഭാഷണത്തെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നില്ല. “അതു ചുരുക്കക പറക്കപരിണാതി” എന്നുള്ള അയാളിടെ വാക്കും ജീജ്ഞാനാശങ്കാതകമായിരിക്കാം. എന്നാൽ അതിന്തെരം പറയാൻ നൃഥൻ നിർവ്വാഹമില്ല. അർഖന്തിനില്ലാവശ്യനായ ജീവലൻ അതു കേൾക്കുന്നുമെന്നുള്ള അഭിനിവേശവും ഇല്ല. കമ ചുരുക്കിപ്പുറയ്ക്കുമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുന്ന തന്ത്രാതാവിൽ കൂട്ടായിൽ വഴിരെ കൂത്രുകമില്ലെന്നാണു വിചാരിക്കേണ്ടതു്. ഈ സംഭാഷണ നൃഥജീവലമായുടെ നിശ്ചാനത്തിന്റെപുണ്ണം തനിയെ അവസാനിക്കുന്നു.

ഈ പ്രകൃതത്തിൽ ഒരു റീഞ്ചേഷം കൂടി പ്രസ്താവിക്കാണണ്ട് അതുപണ്ട്യനു വാർദ്ധിക്കേണ്ടതു് ജീവ

ലാനന്നം രണ്ട് സാമ്പത്തികാഭിരാജൻ. ഇവരിൽ വാർദ്ധോധൻ മുന്തു നഷ്ടന്നീറ സാമ്പത്തികാഭിരാജൻ. ന ഷ്ടന്നീറ പ്രവാസാനന്തരം അയാൾ അദ്ദേഹപ്രയിൽ വന്ന് ക്രത്പർണ്ണനെ സേവിച്ച പാർക്കിയാൻ. വാ ഫോയിജിവലമ്മാരോടുടക്കി അവക്കെട ഗ്രഹത്തിൽ താ മസിച്ചുകൊള്ളാൻ നഷ്ടനോട് ക്രത്പർണ്ണനു ആജ്ഞാ പിക്കന എക്കിലും നഷ്ടന്നീറ ക്രൂക്കേട്ടല്ലോ ജീവല നോട് മാത്രമാണെന്നു തോന്നുനു. നഷ്ടന്നീറ അന്ത റംഗസംഭാഷണത്തക്കരിച്ച കടനു ചോദ്യം ചെ യും വാനഷ്ടി സ്ഥാനവും സപാതത്രവും ജീവലൻ സ ബാദിച്ചിരിക്കുന്നു. വാർദ്ധോധനം നഷ്ടനും തമിൽ ഇവിടെവച്ച ധാതൊയ സംഭാഷണവും സംസ്കർഖവും ഉണ്ടായതായി കാണുന്നില്ല. താൻ വേഷപ്രചരന്നാ ണൈകിലും വല്ലവാക്കിലോ വ്യാപാരത്തിലോ പരമാ ത്മം വെളിപ്പേട്ടുക്കുമെന്ന ശക്തിച്ചു് നഷ്ടൻ പരിചി തച്ചുമ്പുന്നായ തന്നീറ സാമ്പത്തികാഭിരാജ് അകനു പെരു മാറന്നാരു ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ ഒരു ക്രത്തൽ തന്നായായി രിക്കുന്നു.

“എങ്ങോട്ടപോയി, സംഭാഷണതോസി പട-
ംഗോസ്സു വേദമതിന്റെ.”

ഇത്യാദി ലൈമിയാൽ ഉപദിഷ്ടമായ വാക്കുങ്ങ ഒരു അക്കൂർ എന്നാഹോലെ ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടു നഷ്ട നെ അനേപജ്ജിച്ച ഒരപ്പേട്ട ഗ്രൂവമണ്ണരിൽ പർണ്ണാ പന്നു തിരിച്ചുവന്ന ബാളുകൾ നൽകിയ പ്രതിവാക്യം ചെമേരെയ മഹിപ്പിച്ചു. പിന്നീടാണ് “മദയന്തിക്ക

നാശം പുനർവ്വിവാഹം നടക്കാൻ പോകുന്നു” എന്ന്
ഒരുപഠ്ടണ്ണനോട് പറയുന്നതിനായി ദമയന്തി സുദേവ
നെ നിയോഗിക്കുന്നതു്. സുദേവൻ തിരുമലിട്ടക്കനാ
ണു്. “മാനുമത്രേ” ഇത്യാദി പദങ്ങളിൽ ആ മൂന്നു
സംബന്ധം ഒന്നാക്കുക. ദമയന്തി പഠന്തയ്ക്കുതിനെ അഥ
യാർ പോടിപ്പും തൊഞ്ചലുംവയ്ക്കു രാജസഭയിൽ ശേഖാ
ഷിച്ചു.

“.....ഇന്നതെന്നറ്റിനാലേ

ഇന്ന കേട്ടിരുന്നേഴുവയന്നതാരാളിക്കുലമിതനുതും”

എന്നായ തന്ത്രംകുടി സ്വപ്നധനയാ പ്രയോഗി
ക്കയും ചെയ്തു. സുദേവൻ വിചാരിപ്പുത്തോലെ ആ
തന്ത്രം കറിക്കുകൊണ്ടു. ആ “രാജാർ” താൻതന്നു
എന്ന ശ്രദ്ധാഗതിക്കാരനായ ഒരുപഠ്ടണ്ണൻ വിചാരിച്ചു
പോയി.

“അനുതകപ്രണയക്കിനരാഗ—

മാർദ്ദാവവും

സുതിതസാധ്യമെന്നിൽമുന്നേ—

ക്ലേമീക്കിത്തുല്യം

അവനിസുരണ്ണൻ വാക്കിന്നമോക്കണ്ണ—

മതിധകാരണം”

എന്നിങ്ങനെ മുമ്പുതന്നു ക്ലേമീ കാടുകനായി
അനാശ്വര രാജാവു ദിഷ്ടബേവപരിത്യത്താൽ തൽക്കാലം
തണ്ണൻ സാരമിയായിത്തീർന്ന ക്ലേമീപതിയോടു്
ഇതാ പച്ചുപ്പോഴി പറയുന്നു. ദമയന്തി ഇള്ളേഹത്തെ

ഒറ്റതുപദ്ധതിയിൽ ചീനത്തിലുള്ളിട്ടുള്ളതായി പ്രസംഗലേ ശം പോലും ഘൃത്യകമയിലുണ്ടോ? വിവാഹവിഷയ തക്കിൽ നെല്ലൻ ദമയന്തിരെയും ദമയന്തി നെല്ലനെന്നുമ പ്രാതേ എഴുപ്പാഴങ്കിലും സുരിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഒതുപ സ്ത്രീയ്ക്ക് മന:പുത്രം വ്യാജം പറകയല്ലെങ്കിൽ “കാമീ സപതാം പയ്യതി” എന്ന കാളിഭാസൻ വർണ്ണിക്കുന്ന പിത്രവുത്തിക്കു “അഭ്യേഖവും വശംവദനായി എന്ന വിവാരിക്കണം. സാധമിയുടെ അശപരവ്രദ്ധയും ഗംകൊണ്ടു” അന്നതന്നെ സാധാരണത്തിനു മുമ്പു കണ്ണിന്തയിൽ എത്തണ്ണമെന്നും രാജാവിരൻറെ നീ യോഗം. അങ്ങേനെ എത്തുന്നപക്ഷം ഒതുപസ്ത്ര മുഖിയും അതുവല്ലഞ്ഞതനെയെന്ന തീർച്ചയാക്കാമെന്നും നെല്ലും ദമയന്തിയും വിവാരിച്ചിരിക്കുന്നതു!

ഒതുപസ്ത്രൻ ഇപ്പുകാരം ദമയന്തിസംഗമം വിവാരിച്ചു പഠിപ്പാക്കുന്നതുനായിരിക്കുന്നവാൾ നെല്ലനാക്കരു,

“സാക്ഷാത്തൻഡ്രൂയസിക്കണ്ടിനിയ-

മൊരുവിവാദോദയാരംഭമെന്നം,

കേൾക്കുന്നരത്തുപിത്തംപൊരിക്കന-

ലിലേച്ചത്തിട്ടപോലേപൊരിതെ.

അശപക്കാളെ നയിക്കുന്നതിൽ അന്നുബ്രഹ്മമായ കെന്ദ്രസ്ഥാപം മാത്രമുണ്ടായിരുന്നു തന്നിക്കു സിലമമായിട്ടുണ്ട്. അതുമുഹിഷിയുടെ ദൈത്യപാണിഗ്രഹം നെത്തിനായി തന്റെ സ്ഥാമിയെ കണ്ണിന്തയിൽ എത്തിക്കാൻ ആ കെന്ദ്രസ്ഥാപത്തെ ഇപ്പേഖാഡിക്കണം

മെന്നാണു കല്പന ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അങ്ങോ! ഈ തു വിവാഹത്തിനമുന്നു്” ഇതുാബികൾ തനിക്കു കല്പിച്ച ദശയുത്തെക്കാൾ നിഷ്ടരഹായ ധർമ്മസംകടം നേന്. ദായൻമായ ഇന്ന് അന്നേനിപ്പാതത്താൽ ദഗ്ധം പരിത്തനായ നൃക്കൾ ഒരുപള്ളിനോട് യാതൊഴത്തരവും ഉടൻ പായാൻ ശക്തനല്ലാതെ സ്ഥാപിച്ചുനിന്നപോയി.

“മറിമാൻകല്ലിമൗലിയുടെ
മറിവാർക്കിതറിയാം”

എന്നാണുദ്ദേശന അന്നുരാഹുനു വിലപിക്കുന്ന ആ മരണംഗ്രഹന ഇന്ന് വിവാഹവാർത്തയുടെ സത്യാവധി യെക്കരിച്ചുള്ള ചിന്താഭാരം തീരുമായി മർദ്ദിക്കുന്നു. പ്രിയതമയോട് താൻ പ്രവർത്തിച്ചുപോയ അപരാധം ക്ഷേമവ്യമാലക്കിലും “തീർത്ത ചൊല്ലാം നിന്ജ്ഞകമ്മം താൻതേൻമൊഴി ചെയ്യുകയില്ല. “അലമലമതിച്ച ലവിലസിതമിത്രനും” എന്നു് അദ്ദേഹം ഒട്ടവിൽ മനസ്സിനു സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. തനിക്കു് അചഞ്ചല മായ ധർമ്മനിഖ്യയിൽനിന്നും ധാരമല്ലു. ആത്മവല്ലഭയുടെ ധർമ്മനിഷ്ടം യെക്കരിച്ചു് എന്നതു അദ്ദേഹമായ വിശ്വാസവും അദ്ദേഹത്തിനണ്ണു്

ഈ പ്രകൃതത്തെത്തിൽനിന്നു കല്പനീകളിടുന്ന പുനർവിവാഹത്തെക്കരിച്ചു് അക്കാലത്തുള്ള ശാസ്ത്രവിജ്ഞ എന്നതായിരുന്നു എന്ന വിചാരിക്കാം? മിച്ചയായിട്ടും സാക്കില്ലെന്നു തന്നെന്ന പുനർവിവാഹവാർത്തയെ പ്രവര്ത്തിക്കാൻ—അങ്ങനെ ഒരു കീറവലന്തിക്കു സ്വയം

രാജ്യയീളവിക്കാൻ - ഒരു രാജ്യപുത്രിയും രാജ് ഉമാശ്രീയുമാണ് തെളിക്കുന്നത്. ലവലേഡാം വൈദ്യവ്യക്തിക്കാക്കന്നാലും, ഇന്ത്യ വാത്ത കേടുതിൽ അതിനെ വിശ്വസിക്കാൻ കാശാന്വിനക്കാലും, സുഞ്ചകലരാജാവായ ഒത്തപറമ്പാനും യാത്രായ പുന്നാപരവിനക്കളും വേണ്ടിയിരിക്കുന്നമാണ്. എങ്കിലും ഇവിടെ പുനർവ്വിവാഹം സാധ്യപ്രകാരം അപമല്ലാത്ത ഒരു “നീരുകമ്മ”മാണെന്നു നാളൻ വിഹാരിക്കുന്നു. മഹാഭാരതത്തിൽ റാജാസൻ ഇന്ത്യ നാഡാർക്കുന്നുണ്ടോ എന്നതിനുണ്ട്.

“മമരോക്കുന്ന സംവിഗ്രഹ
കെന്താശ്വരത്തെമന്ത്രയ്മം
കെനവാസംകർമ്മപിണ്ഡക്രമം
സാപ്തത്യംപരിഗ്രാഹിച്ചത്”

கொடுக்கிறது. வடியாஸ்ரம் ஹபுகாரதித்து அது சார்த்தை எழு பிழைக்கினால் ஏனால்பூரதெடுக்கவிவாமம் நிலைமே மாண்ண பரவுகினிடும். அதிகால் அக்காலத்து புக்கவிவாமம் ஸ்ரீஸ்ரீபக்ஷமாயைத்திலும் அரங்கவசிகள் பூத்திக்கூற ஏன்ற ஸ்ரீமுருமாயை நிலையிக்கூடுத்து கொலைபூரம் உங்களிக்கொட்டியிடிக்கினால். ஹா வரதி யானம் நிற்கக்கூடுத்து.

களையிக்கத்திற்கு ஏற்றுத் தீவிரமாக நிலைமே வாய்ம் அராயாக்குத்து அது முதன்தோட்டுக்குடும் நிலை உடன்தெளை தேர்த் தயாராக்கினால். ஒதுபற்றின்கூல் தேரில் கேடுக்கும் வாந்தேபூர்யனோட்டுக்குடும் நிலை தேரோடு திட்டு போக்கும் வெறுக்கூல். மயேமாற்றும் ஸஂநதி வரைத் தீவிரபற்றின்கூல் நிலைக் கூல்க்கு அக்ஷவூர்த்தயமறும் உப அஞ்சித்திக்கால் அந்தேயத்திற்கு அதுவேகித்துக்கூல் கலும் வேற்கொட்டு, க்ஷமாப்பானம் வெழிப்பிரியுக்கூல். ஸாயாஹத்திற்கு தீவிரபற்றின்கூல் களையிக்கத்திற்கு ஏற்றுத்தோட்டுக்குடும் தூங்காங்கிவப்புதெதை காம் அவசானி கினால்.

“மதுகீல்வாஸீபாஸீருமணக்குறுக்காவேலை” தோட்டுக்குடும் களையிக்கத்தை தீவிரபற்றின்கூல் நாலும் பிவப்புதெதை கட்டுமூடுத் தீவிரமாக்கத்திற்கு பூவேகித்துக்கூல்.

அந்தேயத்திற்கு ஸாமாங்கத்தீலயீகம் பயணம் லாயி. ஸுலேவை வற்றித்துப்பூர்யோலையுத்து “ஸாவு மத்தீமங்கலயப்புக்கு” யாக்கூத்து “பதுர்வீந்தராஜக்”

മാകട്ട് ആ നഗരത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു ചുപ്പലുംവൻമാർ ഫോഷ്'സിക്കേട്ട് വേഷം കെട്ടിപ്പറ്റി
പുട്ട് തന്റെ സ്ഥിതി വളരെ വഷളായി എന്ന് അ
ദേഹം “വിഷണ്ടാവിവർണ്ണം”നായിരുന്നു. ശത്രു
പണ്ടിന്റെ ഈ മനസ്യിൽ ഒരു ഭവ്യത തുല്യമായ
കവി എഴുപ്പംഗമമായ വിധത്തിൽ ചിത്രീകരിച്ചിരി
ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഉപചരിക്കാൻ ഉ
ടൻ വന്നവേദന ഭീമരാജാവിനോട് എത്തു പറയേ
ണ്ട എന്നായി അദേഹത്തിന്റെ പരിശോഭ. എത്താ
യാളും സത്യാവസ്ഥ വിളിച്ചുപറത്തു തന്റെ ജാളി
ത്തിന് താഴീക്കണക്കം വയ്ക്കുതെന്നു കരുതി “അക്കാമന
മത്രു ഗാംഡീര്യവും വീരവും” എന്ന് അദേഹം തീർ
ച്ചെടുത്തതന്.

ഭീമരാജാവിനും അന്നല്ലൂമായ പരിശോഭ തോന്തി
യിരിക്കുന്നു. ധാരതാജ മുന്നറിവും കൊച്ചക്കാതെ പ
രിവാരപരിമെഡിസിൻ ധാരതാനും കുടാതെ ഒരു രാജാ
വു് അപ്രതീക്ഷിതമായി മററായ രാജപുരത്തിൽ ചെ
ല്ലകയോ! ഈ അപൂർവ്വ സംഭവത്തിന്റെ കാരണത്തെ
കണിച്ചു ഭീമരാജാവു ചിന്താതരംളനാബൈക്കിൽ അതു
സ്വാംവികമെ അകുന്നുള്ളി. അതിമിയും അതി
മേയനും തമ്മിൽ കാണാക്കുതന്നു ചെയ്തു, പ്രസന്നമാ
യുരുഞ്ഞായ ഉപചാര വാക്കുകൾക്കൊണ്ട് അവർ പറ
സ്വരം സർക്കരിച്ചു. ശത്രുപണ്ടിനു തന്റെ അഗ്രഹനക്കാ
രണും എന്നെങ്കിലും പ്രയാതെ തരമില്ലെന്നായേറ്റാർ

“പലനാളായിഞ്ഞാനോക്കുന്ന തരാവുരേ-
വനീച്ചവാൻ
മറുമതിന്നയിസംഗതിവന്ന; മരൊര-
കാരുമേതുമില്ല.
തവയ്ക്കുണ്ടോൾക്കുന്നോ അവയി-
യുണ്ണോചൊല്ലുവാൻ?
തപദ്ധിയന്മാരെ കാണുമതിന്നല്ലോസുത്തത-
സാധ്യം; മറോതുമില്ല.
പരിചയവും വേഴ്ത്തു പെരികയില്ല-
നാംതമ? ത?
പരാവർക്കാവ! ഓഹ്യലഭ്യപാരിൽദിവാ-
ദിശസംഗമമല്ലോ.”

എന്നാലും പറഞ്ഞതുഴിഞ്ഞു് ഒരുവിധം സമാ-
ദ്ദേശിക്കുന്ന. ഈ വരികകളിലും ഉല്ലരിച്ചതു് അവ-
യു് എന്തെങ്കിലും അർത്ഥവമർക്കാരമുണ്ടായിട്ടു്.
അവയുടെ തുഷ്ടിക്കയിൽ ഒരു ചമർക്കാരമുണ്ട്. ഒ-
രുപാർശവന്റെ പരിക്കൈലെന അവ സുഷ്ടമായി പ്രഭർ-
ണിപ്പിക്കുന്ന. വിശ്വാസിച്ച അർത്ഥമെന്നമില്ലാത്ത
വെള്ള മെനിവാക്കുകയെ ഈക്കുന്ന ആവത്തിച്ചാവർ-
ത്തിച്ച പറയുന്നതിൽ കുട്ടിക്കയാണുന്നു് ഒരു
ദേഹ അവതാളുന്നതിൽ കുട്ടിക്കയാണുന്നു്, തന്റെ അതിമീ എ-
ന്തോ അവതാളുന്നതിൽ കുട്ടിക്കയാണുന്നു് ഒരു
വേള ഭീമരാജാവിനും തോനാിപ്പോയിരിക്കാം. മര്യാദ
വിചാരിച്ചു്, അദ്ദേഹം ആ വിഷയത്തിൽ കുട്ടതലായ
ജിജ്ഞാസ കും പ്രഭർണ്ണിപ്പിക്കുന്നില്ല.

സപ്രയോജനത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച പ്രയോഗിച്ച
കൗശലത്തിന്റെ അനിജ്ഞപ്രലത്തെ ആലോചിക്കാ

തെ, ബഹുമാന്യനായ അദ്ദേഹാധികാരിയും പ്രഖ്യാസം റം ഭയനീയാവസ്ഥയിൽ നാളിച്ചുതു ലൈഭറിയറ്റ് പേരിൽ അപരാധംതന്നെന്നാണ്. ഇഷ്ടാവാഴ്സിയറ്റ് സബിഗ് ലസ്റ്റിൽ നാളിച്ചുതു സ്പാഞ്ചവികവും ദാങ്ങാവുമായ മിനോവ്യുമും, ഇന്ത പാപപരിഹാരത്തിന്നന്നവില്ലോ, ദരഖാസ്തിഗ് ലശല്യംപോലെ ഇതു ലൈഭറിയറ്റ് പീഡിപ്പിക്കുന്നു. ശത്രുവർണ്ണൻറെ ആഗമനം കേടുപ്പോൾ ആത്മവല്ലഭനെ ഉടൻ കാണാമല്ലോ എന്ന് ഒരുപുകുതരളിത്തയായി അവൾ രദ്ദത്തെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടു നിൽക്കുന്നു. എന്നാൽ രദ്ദത്തിൽ നിന്നീരങ്ങിയവക്കുടെ കുടുംബത്തിൽ നാളിനെ കണ്ണാനില്ല. വെറുപ്പുനികേതമായ ബാഹ്യകൾ കാമോപമനായ തന്റെ ഭർത്താവാണെന്ന് അവൾ എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കുന്നു? “മാരുതമാനസവേഗം” ഭർത്താടക്കുടി രദ്ദം ഒരു പകർക്കാണ്ടു് അദ്ദേഹാദ്ധ്യയിൽനിന്നു കണ്ണിന ത്തിൽ എത്തിയതു വിചാരിച്ചു്, നാളിന്തനെ സാരമിയായി വന്നിട്ടശേഖരണു് അവൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. എന്നാൽ പ്രത്യക്ഷത്തിനു വികിലമായ അനന്മാനം എത്തു ഗണരവത്തെയാണു് അർഹിക്കുന്നതു്? സമർപ്പനായ കവി ലൈഭറിയറ്റ് ഇന്ത ചിന്താവാഖ്യല്പത്തെ പ്രയാത്മക്ഷമങ്ങളായ പദ്ധത്യോഗങ്ങളേക്കാണ്ടു് വ്യക്തമാക്കുന്നു “വീരസേനന്മുത സാരമീ” അപകസ്മാസമോ ഷഷ്ഠിത്തലച്ചത്സനോ എന്ന സംശയിക്കുന്നുണ്ടിയിരിക്കുന്നു. “വിഭിതനിഷയപതി വീരൻു്” ബഹുലീഖിയായും കമ്മ്യാരയനായും വ്യാവ്യാനി

ക്കാം. (ഈ ഭാഗമെല്ലാം കാണായതാരക്ക്. തതിൽ സം വിസ്തൃതം വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കുക.)

പർബ്ലി പരാത്തതിൽനിന്ന് ബാഹ്യകൾ നൂർത്തന്നുന്നുനെയും ദമയന്തിക്കു ബലമായ സംശയം ഉണ്ട്. അതിനാൽ ബാഹ്യകൾന്റെ ചേഷ്ടകരുല്ലോം സുക്ഷിച്ചിരിഞ്ഞു വരുന്നതിനായി അവർ കേണിനിരൈ നാ സവിഖേ നിയോഗിക്കുന്ന ഇത്രാദികൾ തന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ നിന്നും വരുത്തുന്നതു പ്രണാവം ബാഹ്യകനിൽ കാണുന്നതായി കേണിനി തിരിച്ചുവന്നറിയിക്കുന്നു. ഇതു കേടുപെട്ടാൽ “നെന്നും വിവരം കാണുന്നതിനുള്ള അഭിനിവേശം അവളിൽ മുകളിക്കുകയും സ്വന്തമേഖം എന്ന ബാഹ്യകനു കാണുന്നതിനുള്ള അഭിനിവേശം അവളിൽ മുകളിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ വികുതങ്ങുപറ്റം അഭിഷ്ടപൂർവ്വമായ ഒരു തേരാളി നൂർന്നായിരിക്കുന്നുമുള്ള ഉംഗമാനുത്തെ അവലുംവിച്ചു” അവന്നമായി രഹസ്യപ്പാതയാഗ്രഹമല്ലോ?

“തോന്നുന്നതെല്ലാമ്മണ്ണേ? നേരായ-

ചൊരുവാത്തമ്മയോ?

ഇവനോടുചേര്ന്നാൽ നന്നയോ? മാരിത-

തിനുവെണ്ണമ്മയോ?

അരിയാവത്തെല്ലോ!”

ഈംഗ്ലീഷ് ഭയസംകോചനസന്ദേഹങ്ങളിൽ ഒരു സാധ്യവും കൂടിയുള്ളതു ചോരാട്ടത്തിൽ അക്കൗമ്പ്രാജി. വിരഹിണിയായ ആ സാധ്യപ്പെട്ടുവേണ്ട ലോല എല്ലാം തകരുന്നതിനെ വർണ്ണിച്ചു, കവി നമ്മൾ എത്രമാത്രം അറി

ഭവരസം ഇന്ത്യീകരണ എന്ന നോക്കുക. തന്റെ കർത്തവ്യത്തക്കാിച്ചും പ്രാണനാട്ടെൻ്റെ പ്രവൃത്തിക ഉള്ളജ്ഞിച്ചും പല ആക്ഷയപ സമാധാനങ്ങൾ ആ എല്ലാ യത്തിൻ്റെ ശൈലേഖനത്തിൽ പ്രതിയപനികരണം. അനന്തരം

“പാപമേതാപകാരസം അതെല്ലാമീന്നതീരസം,
വിരഹംമേമർമ്മദാരസം, അതിലേവരെന-

പിംമാരസം.

അതിലായസം.”

എന്നിങ്ങനെ തീർച്ചയെപ്പറ്റിത്തിക്കൊണ്ട്, ഒരു മീ മാതാവിൻ്റെ അനന്തരിയോച്ചുടി, കേൾക്കിയ വേന ബാഹ്യകരന ഗ്രഹാന്തരത്തിൽ ആനയികരണം. പരിതവിക്രഷാഭിയാസ അനന്തരരംഗം നിതാന്തഹ്രദ്ദാ മായ ഒരു സാഹിത്യ ശക്തം തന്നെയാണ്.

“എങ്ങാറുമുണ്ടാകണ്ടതുംഗാനംാവനാംനിന്ന്
ചെങ്ങാതിയായുള്ളവനേ?”

എന്ന ദേശി ആദ്യത്തിൽ വളരെ കുത്തലോച്ചുടി സംശയസം ആരംഭിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ ബാഹ്യകൾ നഷ്ടപ്പെടുന്നു എന്നുള്ള ദുഃഖബാധത്തിന് വശംവദയായി മതിമറന്നിട്ടാണ് അവൾ

“അംഗാരനദിയിൽബുള്ളതരംഗാവലി—

യിൽത്താനോ

മുങ്ങാവതോ മുങ്ങിമുങ്ങിനേന്നറിയാണെത്തന്നെന്നും.”

എന്ന നിർബ്ലജം വിലപിച്ചുപോകുന്നതു് ആ നന്ദത്തുംബിലനായ നഷ്ടപ്പെടുന്ന തന്റെ പരമാത്മഭേദത വെ

ഇപ്പുറത്തീ നയക്കുന്ന ഉത്തരം ദമയന്തിയുടെ സംശയത്തെ പരാമരിക്കുന്നു. നീല്ലുപ്പക്ഷരാത്രി ചന്ദ്രനെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ ഈ മുന്ന് വത്സരകാലം സമ്പ്രദാനമുന്നേതെന്നു വിചാരിച്ചു കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുള്ള താൻ മനസ്സാ ഒരിക്കലും അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും വേർപ്പിരിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന ദമയന്തി അദ്ദേഹത്തെ മറപിപ്പിക്കുന്നു. എക്കിലും “ഡ്രാഡാരംഗമൊരുമാധുര്യത്വവിഭാഗം” എന്ന സന്ദേശമാം ദമയന്തിയുടെ മുഖത്തുനിഴലിച്ചു കാണുന്നണ്ട്. അതിനാൽ നൃഷൻ കാർക്കോടകദത്തനായ വസ്തു ദയിച്ചു സ്വന്താരം പ്രദർശിപ്പിച്ചു എക്കിലും പിന്നെത്തെ പ്രയശ്ചവാക്കുകൾ ദമയന്തിയുടെ മർമ്മദേഹങ്ങളായിരുന്നു. പുനർവ്വിവാഹാദ്ധ്യമത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു നൃഷൻ ചെയ്യുന്ന കാരണമായ ഭത്സനാ കുറേ അതിയകവിശ്വതാബന്ധന സമ്പത്തിക്കുത്തെന്നു വേണം. “രതിരണവിമരണചണനിവർത്തുമാവിഹ, അണകനീയവനോട്” എന്നും മറ്റ് മുഴുവാക്കുകൾ നായകക്കല്ലറ സ്വന്താവത്തെ അപകർഷിക്കുന്ന ആഭാസവാക്കുകൾ തന്നെയാണ്. ഈ ഭവതിമായങ്ങൾ ഗ്രഹവഞ്ചിന് ഇതു അതു അനുസ്രൂചമായിരിക്കുന്നില്ലെന്നും എന്നർഹം ആശക. “തീത്രചൊല്ലും നിദ്രക്കമ്മം താർത്തേന്മാഴിച്ചെയ്ക്കയില്ല” എന്നും അയോല്ലയിൽവച്ചു സമാധാനപ്പെട്ട നൃഷൻ കണ്ണിനത്തിൽ വന്നപ്പോൾ ഇതു ശ്രദ്ധാരമായ സംക്ഷാഭത്തിനു എങ്ങനെ വശംവദനായി? ഒരുപരമ്പരാന്തരം നൃഷൻ നൃഷനോട്

“അക്കൃതകപ്രണയമനരാഗമാർദ്ദഭാവവും
സുക്തസാധ്യമെന്നാിൽമുങ്ഗ ലൈമിക്കാിത്രുഡം”

എന്നാൽ വിശ്വാസത്തം മുന്നുതന്നെ പുലന്നിയി ടുണ്ടല്ലോ. ഈ വാക്കുകൾ ഇന്ത്യവാർഷികപാലെ നൂർ സ്റ്റീറ്റ് എബ്യൂതന്ത അരക്കന്നാഡായിരിക്കുന്നു. വഴി യിൽ ഒരുപണ്ണാൻ അഭിനിവേശ്യദോതകമായ സംഗമം വായു അശ്വിയെ എന്നപോലെ ഈ ചേരേബാ വികാരത്തെ ജപലിപ്പിച്ചിരുക്കാനും ഇടയുണ്ട്. ഈ ക്ഷേരെ അപരാധിനിയെന്ന ശാനിക്കല്ലുടു തന്റെ മന്ത്രസിരുടുട അഭിമുഖസന്ദർശനത്തിൽ നൂർ പാപശക്തിയും കോപതാപങ്ങളും “തെതലാത്തിൽക്കത്തു മണിസലിലംകാബന്തനപോലെ” കത്തിക്കാഴ്കയും ഉദ്ദേശ്യാജന്മാദിയ പ്രയവബാക്കക്കുള്ള നീയത്രീ കാൻ അദ്ദേഹം അശക്തനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു എന്ന സമാധാനപ്പുടാവുന്നതാണ്”

എക്കിലും ഒരു വൈഷ്ണവ കാണ്ണംണു്. ശംകാകല്പിതനായ നൂർ ഈ അവസരത്തിൽ മദയന്തിരേംടു അത്ഭുതമായി പറയുന്നതു താൻ “അനന്തത്രാവില” നായിത്തിൻ്റെ എന്നും “വനാിതുസ്വദരിനിനാരികീനാനി, ഇരുവർ പരിവർ ഉയരിവേരവേ” എന്നും മറുമാണു്. ഇങ്ങനെയാണോ മനഷ്യസ്പണ്ടാവും? നൂർ പരിഷ്കാരത്തുന്നങ്ങളില്ലേ മുന്നുവരേണ്ടിയിരുത്തും? മറ്റൊരു സംശയാനം കാണുന്നതുവരെ ഇതു കവിയുടെ നോട്ടേഷൻവെന്ന വിചാരിക്കാനെ വഴി കാണുന്നതുണ്ട്. വ്യാസനാിലും ഇങ്ങനെ ഒരബുദ്ധം പററിയിട്ടുണ്ട്.

എ. മഹാഭാരതത്തിൽ നഷ്ടൻ ദമയന്തിരെ ഇതു നി
ഷ്ഠം രഹായി അധിക്ഷപിക്കുന്നില്ല. പുനർവ്വിവാ
ഹ വാത്തരെക്കറിച്ചു നഷ്ടൻ പരിയുന്നതു് ഇപ്രകാരമാ
ണോ.

ക്രമാന്തരാരീഭ്രതാദമന്നരക്കുമന്നരുതം
ഉർസുജ്യവരയേദന്യം യദ്മാതപാണിതൈകൾ
രാഖിൽ?

ക്രതാശ്വരന്തിപ്പുമ്പരിവീംക്രത്സ് നാംഹൃഹ—
തിശാസനാൽ
ഒളമീകിലസ്പദ്ധതാരം ദ്രിതീയംവരയിഷ്യതി
സെസ്പരവുംഡായാം കാമമന്ത്രപമിവാത്മനഃ
ആതേതപ്രവാചവവാതപരിതോഡാഗസ്പരിഞ്ചപസ്മിതഃ
ഉദ്ദേശ്യസുചകമെങ്കിലും പ്രശാന്തമായ ഇന്ന പരി
ഡവസപരവും അട്ടക്കമെയിലെ അപമര്യാദമായ ശകാര
വും തക്കിലുള്ള അനന്തരം സ്ഥാപിക്കുന്നുണ്ടോ.

നഷ്ടൻറെ കോപത്ത ശമിപ്പിക്കുന്നതിനും ഭ്രം
ക്കണ്ണ പരിവര്ത്തിക്കുന്നതിനുമായി ദമയന്തി ബുദ്ധ്യം
സ്പാന്തവാക്കുകൾ പരിഞ്ഞിട്ടും പുനർവ്വിവാഹവാ
ത്തരെ പ്രചരിപ്പിച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശം വിവരിച്ചിട്ടും
അംഗേധത്തിന്റെ ഏഴയത്തിനു പരിപുണ്ണമായ സ്ത്രാ
സ്ഥ്യം ലഭിക്കുന്നില്ല. ഒട്ടവിൽ

“വാതോഹരം ഗ്രാഹനുള്ളതവുദാസാക്ഷി—
രാജൻഘേതവമഹിഷീവ്യപ്രേതാദോഷാ
അംഗോകാംജലിഹിപ്പുനർവ്വിവാഹവാർത്താം
അഷ്ട്വംതപാമചിതമുചിപ്പായമെക്ഷ്യതേയം”

എന്ന വായുഭവാൻ അങ്ങളിച്ചെഴു ആക്കാശ വാണി കേട്ടിരുന്ന ശേഷമാണ് നല്ല ചീരവിര ഹിതയായ തന്റെ ധമപതിയെ നീർദ്ദോഷയെന്ന റിംഗതു സ്പീകരിക്കുന്നതു”

ചീല പരിഷ്കരിക്കുന്നതു തുരസ്തഭാധകാർ ആസ്തിക്കൃബി ഡിയൈ അപഹസിക്കുന്ന മതാനംജ്ഞാനങ്ങൾ ശിക്ഷാ സ്ഥാപനമായി ഗണ്ഠിക്കുന്ന ദേവാല ധനങ്ങൾ വ്യാപാരങ്ങാല കളായിത്തുറര്ച്ചുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന മുക്കാലത്തു സാമ്പിത്ര പ്രഖ്യാപങ്ങളിൽ അല്ലകിരക്കുന്നീക്കുള്ള അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കരിച്ച് കക്ഷമായ ആ ക്ഷേപത്തിനെ വകയുണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ എത്ര ദേഹങ്ങൾക്കു മുതിമാസങ്ങളിൽ മുണ്ടു തന്റെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടിള്ളതായി നാം കാണുന്നു.

നമ്മുടെ സാമ്പിത്രത്തിലാകട്ടെ, അനപദേശന പോലെ ദിവ്യമുർത്തികൾ പ്രവേശിക്കുന്ന മനഷ്യരുടെ കമ്മാനത്തുപരമായി അവരുടെ ഭാഗയേയെത്തെ നയിക്കുന്ന ചെയ്യുന്നതു നമ്മൾ ദിശപരിപിത്തമാണെല്ലാ. വായനക്കാർ “മുന്നംത്രമധാത്മ്യത്തെ ഉപദേശിക്കണമെന്നായിരിക്കാം മുതിരുന്നുദ്ദേശം നദീപാവ്യാനത്തിലെന്നാണോലെ ശൈത്യേലാപാ വ്യാനത്തിലും

“മാതാദ്ഗ്നാപിതും പുത്രാധ്യാത്മാദ്ഗ്നാദ്വവസഃ ത്രിസപ്തപ്തും ഭാഷ്യന്തിം സത്യമാധശകന്തളിം”

എന്നാക്കുന്ന ആക്കാശവാണി കേട്ടിരുന്ന ശേഷമാത്ര, “പുംഖുലിപ്രതിഭാസിമേ” എന്ന തന്നാൽ

അധികാരിക്കുമ്പോൾ യായ ശക്തിയുള്ള ഭജ്യന്തർ സപ്രീകരിക്കുന്നതു". നാടകത്തിനു വേണ്ടവല്ലെന്നു കാളിഭാസൻ ഈ തിരിയാസകമദയ ചാടം ഫേഡപ്പെട്ടത്തിയതിനാൽ അംഗിജത്താനശാകന്തളിത്തിൽ ഇന്ത ദിവ്യരാസനും നിബൈ നിച്ചിട്ടിട്ടില്ലെന്നും അരംഭം എഴുന്നും അങ്ങങ്ങൾക്കുണ്ടെങ്കിൽ ഭജ്യന്തർ സപ്രീതിയിൽ പോയി തിരിച്ചുവന്നാതായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടിട്ടില്ലോ. ഇതിനാസകമദയ യാതൊനും ഫേഡപ്പെട്ടത്താതെ നാടകത്തിൽ നിബൈന്യിക്കാൻ ശ്രമിച്ച് ഉള്ളായിവാരുൾ

“രാജൻ്റർഹിലനിയിംസ് ഹൈതോ
ദമയന്ത്യാസുരരക്ഷിതഃ
സാക്ഷിണോരക്ഷിണാശ്വാസ്യം
വയംതുംപരിവര്ത്തനരാൽ”

എന്ന തുടങ്ങിയ മുല്ലേറാക്കങ്ങളെ ഇവിടെ “വാതോ മം” ഇത്യാദി മേലെഴുതിയ പദ്ധത്പത്തിൽ ഇവിടെ പരാവത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഒമ്പേക്കാലം സമാപ്പിത്തമായി. പരസ്പരഗ്രാമങ്ങളെ ശ്രദ്ധിച്ച് ഇന്ത്യത്തിനും വിവാഹത്തിനും മുന്നുതന്നെ സുസ്ഥിരരക്തരായിരുന്നു. ഇന്ത്യാദിക്കളെയും അവഗണിച്ച് തന്റെ ഗുരുത്തിൽ വരണ്മാലയെ അർപ്പിച്ച് ഒമ്പേക്കാലം നൂല്യവർത്തനായ പ്രമത്തിനേരു പരപ്പും ആഴ്വും അമേയമായിരുന്നു.

“ഉപവനതലേ സൗഖ്യവാപീതദേ മനിമനിരേ-
പ്രനിശ്ചേരിതിസൈ. രംഭാരേഖനാളുരതിലാലസേ”

എന്നിള ദ്രോകാർഖംകാണ്ട്, വിവാഹാനന്തരം ഈ വർ കത്തവ്യാന്തരങ്ങളെ വിസ്തരിച്ച് എത്രമാത്രം കാമ മോഹിതരായി വത്തിച്ചിരുന്ന എന്ന കലി വർണ്ണിച്ചിട്ടിട്ടും. ഈ സമിതിയിൽ അധകാരവും തുടിയ പുത്രശാത്മകരിൽ അത്യാസക്തിയും നിമിത്തം മലിനീകരിയിൽ പുട്ടപാകം ചെള്ളി ശ്രദ്ധമാക്കേണ്ടതു് അവരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കിനു് അവശ്യമായിത്തീർന്ന. എന്ന മാത്രമല്ല. ദേവനാർ വരണാത്മീക്ഷായി വിവാഹമണ്ഡപത്തിൽ ചെന്നിരിക്കുവെ അവരുടെ കുട്ടാക്കാനുത്തരമേഖലയെ പരിഗ്രഹിച്ചതും നാളിന്റെ പേരിൽ ഒരു മഹാപഠാധാരിക്കാണ് കലി നണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഈ വത്തമാനം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടതനായാണു് “എന്നാൾക്കുന്നതിനായി രജാംഭിവസ്ത്രത കമയിൽ കലിയുടെ പുസ്തകം” പരമാത്മം മുഴവൻ അറിഞ്ഞിരുന്ന കലി ദേവനാര കളിയാക്കാനെന്ന പോലെ “മുഞ്ഞുനിന്നേണ്ണുന്നതും സുരാധിപ” എന്ന പോസ്റ്റിക്കുന്ന. തങ്ങൾക്കു പററിയ കരവു തങ്കലാലം വെളിപ്പുചേരുമ്പോൾ കരതിയായിരിക്കും

“പോയ് വക്കേനകലെ നീസന്ത്രി
പോവതിതെങ്ങുകലേ!”

എന്നു് ഒരു പോദ്യംകാണ്ടതനെ ഈ ഗ്രന്ഥ ഉത്തരം പറയുന്നതു്. ഈ ഗ്രന്ഥം വാക്കിനെ വിശദപരിച്ച തായിനടിച്ചും മധ്യന്തിരയക്കറിച്ചു് ഈ ഗ്രന്ഥികൾക്കു

யாதொரிவும் ஹஸ்தா தால் யாசித்திரிக்கொடுபோ வெறுமானா?

“ஞானிகளைப் பீமிஸுத்தையென்றான்
காமிகீகமல்லோ சுவா”

ஹத்யாகி கல்லியுடை புதுத்தலா. ஹா வாக்கை ஒவ்வொரைக்கிட்டு “வெடுதாய் கண் அவர் அதையும் நட்டின்ற பேரில் காலிக்குமான் அமர்ஷவும் ஸ்ரூரிக்கொள்ளல்லன் மாதுமஸ், ரோஷ்ணமங்கள்தொகை தெள்ளதால் மாநாட்டுக்கோ, அவர்வா ஸத்யாவஸம் தால் தனிக்கூரியாமென் ஒவ்வாறை யரிசூபிக்கொமென்ற என உடன்திட்டுக்கோ “வெப்பதுதேரைமல்லதீகரி ஷுாமி” என்ன கலி கண் ஶபாம்வும் வெறும். அதன்தால், விவாதம் கஷிதிட்டு என்ன அனாதுப்பாராய மன்றத்திலை ஸஂயோஜித்து பூதிட்டுத்திட்டு கோப்பால கூரைய தகைஞ் தீதாத்தமாயி வாயிரீக்கலைஞர்களும் ஹாத்தென ஸ்ரூப்புமாயி பாரதத்தேப்பால் கீழ்க்கொய கல்லியுடை கோபமாக்குவதைப் பூத்துயிக்க விஜூ டிட்டு”.

“காக்கைக்கொதிக்கல்லுமிடித்துப்பாவக்கை
க்கொக்கை நினைத்தும் கள்ளுக்கீரிக்கவை
மங்கூபிலுப்பினொடு பாக்கங்களநடவிடல்
மங்கூப்புத்துவினென்றை வரித்திவர்த்தி?”

என்னிடுக்கை அவங்காரமத்தென்றாய் கலி ஒவ்வாக்கை பிடித்துப்பிடித்துய் மனை கடோரமாயி தங்களை கொண்டு. பார்ப்புறம் பார்மாத்மம் மாத்துநிதி ஹா ஸஂதோஷ

ഞങ്കിൾറ എദയംഗമമായ സ്പാരസ്യം വായ്ക്കുടെ മനോധർമ്മവിലാസം തന്നൊയാണ്” വിവാഹം നടന്ന വിവരം ദേവകാർത്ത തന്നെ പറത്തു കലാ അറിയുന്നതായിട്ടു മുലഗ്രന്ഥത്തിൽ പറത്തിട്ടുള്ളൂ.

ഈംഗന ദേവാചകാരം, കാമാതിസ്ക്രി, ഈ രണ്ടപരാധ്യാജിഷ്ഠകളും ശിക്ഷയാണു നഷ്ടിക്കുന്ന ഭായണമായ ദ്വരവസ്ഥയെന്ന കലാ അദ്ദേഹത്തോട് ഒന്നരണ്ട് പ്രാവശ്യം പറയുന്നണ്ട്.

“വിശസ്തവക്കുത്തിനീ സുരപതിക്കടനേ
സുരപരവശനോയി മരവിതിന്നസദനേ”

എന്ന് ആ വലാൻ പശ്ചിമപത്തിൽ നഷ്ടിക്കുന്ന വസ്തും അപഹരിച്ച കൊണ്ടപോക്കേബാൾ പറയുന്നതും, ഒട്ടവിൽ നഷ്ടിക്കുന്ന ഭേദത്തിൽ നിന്നൊഴിയുന്നോൾ

“ഹ്രദയാമരനിദന്മാ വരിതംനിന്നാൽ തെറുലോക്ര
സുനരീഭേദമീംപരിബന്ധതാനിയതം”

എന്ന പറത്തു നഷ്ടിന സമാധാനപ്പെട്ടതുന്ന
തും ദേഹക്ക.

ഈ മുന്നവർഡിസരം ഭേദമീനഷ്ടമായും ജീവിതം ചർച്ചപ്പെട്ടുണ്ടെന്നും മന്മായിരുന്നു. രാജ്യഭ്രംബവും പ്രിയാവിയോഗവും കൊണ്ടു മതിയാകാത്തിട്ടുന്ന പോലെ, നഷ്ടി വിക്രതവേഷനോയി, തന്നൊപോലെ മുഖ്യ ഒരു രാജാവിക്കു ഭ്രതാഭാവം വഹിച്ചു്, അടക്ക ഉയിലും കതിരലായത്തിലുമായി കാലക്കേപം ചെയ്യുന്നതിവന്ന. അപസ്ഥില്യാജി മുണ്ടപ്പെട്ടു എ

କାଳଗୀଲିଯନମାତ୍ୟ ଲେଖମିର୍ଯ୍ୟାକର୍ତ୍ତ ଉତ୍ସପରିତ୍ୟକତ
ଯାହି ମହାରଣ୍ୟତତ୍ତ୍ଵରେ ବିଶ୍ୱାସିତ ବିଦ୍ୟାପାଠୀଙ୍କର୍ମ ଅରଣ୍ୟ
ବିଦ୍ୟାପାଠୀଙ୍କର୍ମ ରେଖଂ ଅନ୍ତାତିର୍ଯ୍ୟତ୍ତିର୍ଯ୍ୟାମ୍ବଦ୍ୟୁତ କଣ
ରାଜକନ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସିତ ବେଳରଣ୍ୟ “ରିଯାଯି ଉପଜୀବିକଣା
ତିରଂ ଉତ୍ସବିତ୍ତ ପୁନରବିରାଧବାରଂତାପୁଣ୍ୟାବ୍ୟାମ କୋ
ଣ୍ଡ” ବେଳପରିଣୀତେଣା ଅରପରାଦଭାବରେତ୍ତ ଅରଣ୍ୟକା
ଲଭେତକେଷକ୍ଷିତିର୍ଯ୍ୟ ଚମକିଗାତିରଂ ହୃଦୟାଯିତାରେ
ଏବଂ ବୀଷଯ ଅରପକରିଷ୍ଟାନନ୍ଦିତିର୍ଯ୍ୟ ଅରହକାର
ରୁଦ୍ଧ ବିଷଯ ତୁମ୍ଭୁରୁଷିଂ ଶମିତ୍ର୍ୟ, ଜୀବିତତତ୍ତ୍ଵରେ ଡିଜ୍ଞ
ପଣ୍ଡତଃକାରୀମର୍ମକର୍ତ୍ତ୍ତି ସମାନଙ୍କରେ ବାଣିପୋଲେ ଗ୍ରହି
ତ୍ର୍ୟ ପାଵନାତମାକିଲ୍ଲାଯିତାରେ ଲେଖମିନ୍ଦ୍ରିଯାଙ୍କର
ପୁନର୍ମୁଦ୍ରାବେଳିତ୍ତିର୍ଯ୍ୟ ମରିଷ୍ଟାରୀମର୍ମବାଦ ନୃତ୍ୟକମାତ୍ୟ
ଦେବତାର ପୁଣ୍ୟପୁଣ୍ୟ ଚେତ୍ୟକୁ ମଂଗଲବାଦ୍ୟାନରେ
ଦେବତାର ପୁଣ୍ୟପୁଣ୍ୟ ଚେତ୍ୟ ଅରଣ୍ୟରେ
ତଥାପିମାତ୍ୟ ଉତ୍ସବାଲୋହାଯଂ ଉତ୍ସବାଯି ପରମାନନ୍ଦ
କଲରାଯ ନରରବାସୀଙ୍କର୍ମ “ଜୟଜୟତ୍ତିର୍ଯ୍ୟାଯଃ” ମାନ୍ୟ
ତଥା, ଜୟଜୟତ୍ତିର୍ଯ୍ୟାଯଃ “ଗଲ୍ବିତବ” ଏକାଙ୍କାଶରେ ଏବଂ
ନ୍ଯାୟରେକରାଯ ଆତ ଦେବତିମାର ଅତିର୍ଯ୍ୟାମର୍ମିତ୍ର.

କଷ୍ଟକ ଭୈମରାଜାବିନୟୁଂ କ୍ଷତ୍ରପଳ୍ଲିଙ୍କ କଷ୍ଟକ
ଯୁଂ ସର୍ବଶିକ୍ଷକକ୍ରମାଳା^୧ ଅବିଦ୍ଵିତେ ରଣ୍ଟ ରଂଗଙ୍ଗା
ଛିଲା ଯୀ ନକ୍ଷାଗତ୍^୨ କଥାରୁ, ଅତିମାୟୁରୀ, ଏ
ବୃକ୍ଷଶର୍ଵର୍ଯୁ ହୁବ୍ୟାତ୍ ହୁଏ ରଣ୍ଟ ରଂଗଙ୍ଗାଛିଲେ ଯୁଂ
ଭାଷଣଙ୍ଗରୁ ସବିଶେଷ ଏତିକ୍ରମାଳା କରିବା
କାହାରୁ. ଜାମାତାବିନୀର ପ୍ରତ୍ୟେକିରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକିରୁ ବା
ତୁଲ୍ୟରୁ ଅବିକରନ୍ତ ସର୍ବଭାଷଣରୁ ଏତୁ ସୁଜ୍ଞମା

യീ പ്രതിഫലിക്കുന്ന എന്ന നോക്കുക. ഒരുപ്പണ്ട് കുറഞ്ഞും നൂമാർക്കുന്നുമായ സംഭാഷണം എത്തലുവശ്യം വായിച്ചും നവനവമായ സ്പാര സ്വന്തതയാണ് നാം അതിൽ കാണുന്നതു്. രണ്ട് റാജാക്കന്മാരും അന്നോന്നും ക്ഷമാപണം ചെയ്ക്കയും പരസ്പരമെമ്മറ്റിരെ പ്രാത്മികയും ചെയ്യുന്നു. റാജോ വിതമായ ഗൗരവന്തയും മന്ത്രാദയേയും പ്രാസ്‌പര ബഹുമാനത്തെയും പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ആ സംഭാഷണ തത്തിൽ അപത്രജീവിയ എന്നെങ്കിലും ആര്യമുമോ അ സഹിതമായ എന്നെങ്കിലും പദ്ധതിയുമോ വന്ന പോയിട്ടില്ല. ഇങ്ങനെന്ന തന്മയത്പര വക്കതാൾ സാക്ഷാത് കവികൾക്കു മാത്രമേ സാധ്യിക്കുന്നതു്.

പുജ്ജരനെ ചുതിൽ തോല്പിച്ചു നൃക്ക് സ്പരാ ജ്യത്തെ പ്രത്യാഭാനം ചെയ്യുന്ന കമാലാഗം രാത്രുമേ ഇന്നീ ശ്രേഷ്ഠച്ചിട്ടുള്ളതു്. എക്കിലും കമാനിർവ്വാഹക നാരായി ആരംഭത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു നാരഭന്നെയും മാസത്തെയും ഇവിടെയും പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നുമെന്ന കവിക്ക തോന്തിയ പ്രഭോം നിമിത്തം ഇം ഭാഗം കരെ തല്ലി നീഡ്രണ്ടായിവനു. രണ്ടേപേരും ഗ്രൂ മാവിഞ്ഞും സന്ദേശ വാഹികളായിട്ടാണു പ്രവേശിക്കുന്നതു്. പുജ്ജരനെ “കൊല്ലാഞ്ഞാലോ കൊൽക്കിലോ നല്ലതെ”നു നൃക്ക് ചിന്താവിമുഖനുണ്ടായി നില്ക്കുന്നും പുജ്ജരനെ വധിക്കുന്നതെന്നുള്ള സന്ദേശവും കൊണ്ട് മാസം വന്നുചേരുന്നു. ഇവിടെ ഉള്ളായി വാച്ചും വ്യാസത്തെന്നു അനുകരിച്ചുകൊണ്ട് മതി

യായിൽനം. മധ്യാംഹത്തിലാകട്ടെ, പുജ്യർൻ ചു
തിൽ തോറു പഴയ പുഷ്ട് കരനായും ഉത്തരക്ഷണ
ത്തിൽ നൃനാൽ താൻ വധിക്കപ്പെട്ടെന്ന ഭയവി
ഹപലനായും തീന്ത്രപ്പൂൾ ഭാക്ഷണ്യ നിയാശായ അ
വന്നു ശരു ഇപ്പോരുമാണ്⁵ അവനെന്ന അതുപരി പസി
പ്പിക്കുന്നതു

നതപയാ തൽക്കുതംകമ്മ
യേനമഹംവിജിതഃപുരാ
കലിനാതൽക്കുതഠകമ്മ
തപം ച മുഖം! ന ബുദ്ധ്യഭ്യേസ
നാമം പരക്കുതം ഭോഷം
തപരുംധാസേജക്കടമൈന
യാഹാസുവം വൈ ജീവതപം
പ്രാണാനവസ്ഥജാമിതേ.
തരബാധവസർവ്വസംഭാരം
സപ്രമംശം വിതരാമിതേ
തമെമവചമമലീതി-
സൂപ്രയിവിര ന സംശയഃ
സംഘാർഭം ചാപിമേതപ്രതേതാ-
ന കഭാചിൽ പ്രമാസ്യതി
പുഷ്ട് കര! തപം ഹി മേഞ്ഞാതാ
സംജീവശരദ്ധര്ഥതം.
പുഷ്ട് കരനെപ്പൂലെ ഗർബിതനം അപകാരി
യുമായ ഒരു ശരു ഇപ്പുകാരം അസഹായനായി ത
ന്നു കൈക്കളിൽ അക്കപ്പെട്ടേന്നോൾ അവനു ന്ന്ന

யമായി വിധിക്കാവുന്ന റൈഷ്യപോലും നൽകാതെ
 ഈ വിധി സമ്മാനിച്ചുയക്കുന്ന മഹാമനസ്സുതയെ
 എത്തുതന്നു പ്രശംസിച്ചുല്ലാൻ മതിയാവുക! 'ആഡി
 പരിതാമഹമ്മൻറ ആര്ജ്ജങ്ങാനസ്സറം പുണ്ട് കരുനെ വിട
 യച്ച എന്ന വരുത്തിയതിനാൽ വായ്ക്കുടെ നീളൾ
 വ്യാസമ്മൻറ നീളുന്നക്കാൾ രാളിര താണ്ടപോയി എ
 നാണ്ഞനിക്ക തോന്നന്നാതു' നാരദമ്മൻറ രംഗപ്രവേ
 ശം കൊണ്ടു അപകടമെന്നും ഇപ്പേക്കിലും ആദ്യ
 ജനമാനമില്ല. തെമ്മിനീളമാക്കുന്ന വിവാഹത്തീ
 റ സഹായിച്ചു ആ മഹർഷിയും മംസവും ഈ തു
 ത വേഴ്തയിൽ വന്ന' അവരെ കണ്ടു അനുമോദിച്ചു എ
 നമാത്രം ഇതിനെല്ലാം സമാധാനം.

ஸ்ரூபுஜியுം അത്മചുജിയും തിക്കരത്തുള്ള ഒരു പ്രധാനമന്ത്രിയായാണ് ഉള്ളായിവാൻ കുറൈപ്പെട്ട ഇന്ത്യൻ സംസ്ഥാനമാണ്. സംഗീതം ആവാതമയുരവും സാമൈത്യം ആലോചനാത്മവും ആശാനമായി വരുന്നതു വാസ്തവം തന്നെ. ഏ നാൽ വാല്മീകി, കാളിഭാസൻ, എഴുത്തുചെൻ, ന ബിയാർ മുക്കാനെന്നുള്ള സാക്ഷാത് മഹാകവികളുടെ കൃതികൾക്ക് ചെന്നാസാരഭ്യം കൊണ്ട് “ആവാതമയുരയും ഒരു വിധം സിലിംഗാധിരിക്കണണ്ട്”. വാന്നു ദേ കൃതികൾക്ക് ഇന്ത്യൻ വാസ്തവ കുറയും. തന്റെ കൃതി ആലോചനാത്മവായിരിക്കണമെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ നീ ഒരു സംസ്കാരപരമായ കുട്ടിയേഖലക്കനാതിലുള്ള നീ രംക്കശ്രദ്ധപ്രാണം” അല്ലെങ്കിൽ ഓഷ്ണകളും വലു

തായ പ്രത്യേകത. സംസ്‌കൃതവും മലയാളവും രണ്ട് ഭാഷകളാണെന്ന് അഭ്രമും ഗണിച്ചിട്ടിരുന്നതെന്ന തോന്തരിക്കുന്ന ഈ ഘടനാവെക്കുതം കൊണ്ട് വായ നക്കാർ പരിപ്പോൾ അത്മം കിട്ടാതെ അവധിനു പോകാറണ്ട്

“വസ്ത്രമേതഭരിപ്പജാമിചാമിവ”

“ഭീമജയാക്ലിഡാക്ലമനാരമനുനു...”

“തയവരേഷുതയവരേഷുപുജകൾ”

ഈക്കുന്ന അരനേകം ദ്രോഹനങ്ങൾ കാണിക്കാവുന്നതാണ്. കൈകരളിയുടെ കോമളപദ്ധതിൾ സെപ്പ റസവുരണം ചെയ്യേണ്ട സംസ്‌കൃത ശിലാവംശം ക്ഷേമിക്കിയിൽ തട്ടി ഇടരിപ്പോകുന്ന കാഴ്ചയും ഈ കാവുത്തിൽ ഒരു അസംഖ്യാരണമല്ല.

“പടംനോക്കിയുടൻതാനേ നടന്നാനോ വെടി

ശ്രദ്ധനു

പടിഞ്ഞാറോ കിഴക്കോനീവടക്കോതെക്കോ

ഉഡംജാനേമതംതേരും.....”

“നന്നിതു സ്വദരിനിന്നതൊഴിൽ നിശ്ചയ-
മപരംഗ്രവരവരിത്രിയത്തേസയലയേവിംദയേ”

.....“എന്നാടിവണ്ണം

കാട്ടമെന്നാർത്തിതന്നാിലാ ഞാൻ കഴുമെന്തും

അഞ്ഞത്തല്ലപുണ്ടിതാനരഞ്ഞുനോൾ വസ്ത്രവുംപുംപ്പിതപാ

അൻഡലരാത്രു പോയ്“മരഞ്ഞാനേ.”

ഈക്കുന്ന അരനേകം വരികൾ ഇതിനുംബന്ന മായി കാണിക്കാറണ്ട്.

പ്രാസർഗ്ഗരത്തിലുള്ള നിഹ്‌കർഷ, അഥവാ നിഷ്‌കർഷയില്ലാത്ത പ്രാസമേം ഉണ്ണായിവാരുപ്പോലെ മലയാളകവികളിൽ ആക്ഷം തന്നെ കാണ്ണാനില്ല. ശ്രാസം പോയാലും പ്രാസം പോകും തന്നുള്ള ചൊല്ലതിക്കൂട്ടം ഹാജിക്കുന്നതു് ഈ കവിക്കാണ്. ശ്രദ്ധമലയാള പദ്ധതിയെ അനുസ്ഥിതമായ ശബ്ദവൈവച്ചിത്രങ്ങളുടുക്കി പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ അപീതിയന്നരയ മഹാകവി കണ്ണൻ നമ്പ്രാരാണെന്നാണുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

“പാലാഴിമാതിന്റെവശം ചമയവാൻ
കാലാഴികെട്ടിത്രടങ്ങിയോരംഗനാ”

“മുതലുള്ളതുമവരോക്കൈഹരിച്ച
മുതലപിടിച്ചുൻറമമരിച്ച”

“ഈ ഉരുളകെന്ന പേരായ ദായവിൻ
നാരാധവരായ നാരാധനസ്താമി
ആരാധവേവനേനാരായ്‌ക മുലമി-
പ്രാരാധവൻ കടൽപ്പോരാധിവത്തി-
ലോരാധിരക്കോടി പോരാമനഷ്ട-
മോരോപ്രകാരത്തിൽ വീണാഭവിക്കുന്ന.”

സരളമധുരമായ ഈ പ്രാസലസരം ഉണ്ണായിവാരുക്ക് വശപ്പെട്ടിട്ടിള്ളു. സംസ്കൃത പദങ്ങളും മലയാള പദങ്ങളും യമേജ്ഞിം കലത്തി, അഡിപ്രാസം, അന്തപ്രാസം, അന്തപ്രാസം, എന്നവേണ്ട പ്രചണ്യമായ സർവലൂണമാണ് അണ്ട്രേഹം വർഷിക്കുന്നതു്. ഈ രണ്ട് കവികളുടെ പ്രാസങ്ങൾ തമമിലുള്ള വ്യ

ത്യാസത്തെ തൊൻ മനസ്സില്ലെങ്കന്നതു ഇപ്രകാരം എന്ന് നന്ദിയായെടു പ്രാസാദന്നായ ശ്രീ ഗാധുരാ തതാർ ശ്രദ്ധാതാശൈഖരം ബുദ്ധി അഞ്ചാഹിത്യത്തിൽ എകാഗ്രമായും അന്തിനാൽ അന്തമ്പ്രഥമണം സൃഷ്ടതര ഹായും തീരുന്നു. വാര്യങ്ങൾ കൂടി വായിഷ്ണവോൾ പ്രാസന്നിർബ്യാഡിയുടെ ഉള്ളക്കാരവംഭേദ്ധ നാം അത്യോ വിരിഞ്ഞപ്രോക്ഷണാശ ചെയ്യുന്നതു്” അതു റംഭരം ഒന്നു ശ്രീചുട്ടിച്ച അന്തമ്പ്രഥമണത്തിനു ഒരു നേരവേദണ്ഡി യിരിക്കുന്നു.

“വന്നിതു സുരഖിനിനിനാരികിനാിനാ

ഇരാവാർപ്പിരിവർഖയിർദ്ദേശവരവേ

നിംവേകരിവേ പിലപ്പിതമതി

വിളവത്രസ്വവർമ്മിനാ

ഒദവംലഭായ ഗതിമതിയുതിഹതി”

“കാമിനാ അപിണിശീലവതിമണാ

ഭേദമാമോദസമാ

ഭീമന്രേഖസ്വതാദമയനാ

നാമരമാനവമാ

സാമരധാമവധുമല്ലേമവി-

രാമദക്ഷാമളിമാ

തപാമനരാഗിനിയാമതെനാിക്കേരം

അമരാധിപതിമവധായരാഗിനാം”

ഈഞ്ഞങ്ങനു ഈ കവിയുടെ പ്രാസല്പവീണതയ്ക്ക് മുക്കലാഭിഷ്ഠിക്കേതാലാഹരണങ്ങൾ ഈനിയും കാണിക്കേ നീമെന്നുചൂഞ്ഞു നൃഷ്ടരിതിനു ഒട്ടുമുക്കാല്യം ഈവിടെ ഉ

ഈരിക്കേണ്ടിവരും. ശാഖവെച്ചിരുത്തിലുള്ള ഈ നീഡ് റാക്കാബു പലപ്പോഴും പദ്ധതിക്കുടെ ശരിയായ തുപത്തെയും വ്യാകരണ വിധിക്കെഴുതും അഭ്യന്തരം അവഗണിക്കാറുണ്ട്.

“മരത്തിനിടയിൽക്കാണാമെന്നും
(തിന്നടക്കസാദ്ധ്യങ്ങൾ)

“ത്രനായകനെ നീജേഴുയരുന്നു”

“അപരിഹരണീയ വിധിയത്രുതിരിപ്പുമുന്നീ”

“പ്രപാലംപ്രയത്തിൽക്കാണ്പീരുന്നുനല്ല
കേവലംപ്രയത്തെ വാർപ്പിരിക്കാമിനില്ലോ” ഈത്രാ
ഡിപാലപ്രയോഗങ്ങളും കാണംക. വാല്‌മീകി, വ്യാ
സൻ മുതലായവരുടെ അവവെയ്യാകരണ പ്രയോഗങ്ങ
ം “ആർഷം” എന്നപറഞ്ഞാർ “ആർഡിക്കനാതു അവയ
ടെ ദിവ്യത്പഠകാണ്ഡല്ലുന്നും എത്തു ഓഷധിലും ഉത്ത
മകവികൾ ഓഷധുടെ വളർച്ചയും വഴിക്കാണിക്കുന്ന
വരാകയാൽ അവയുടെ പ്രയോഗങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ
വ്യാകരണ വികിലമായിരുന്നാലും മരുള്ളവർ അതീ
നെന്നാരംഗൈകരിക്കേണ്ട തരമുള്ള എന്നാണ് അതിന്റെ അത്യംമെന്നും ഉള്ളായിവാരുൾ നല്ലവള്ളും അറിഞ്ഞെ
നും. ഈംഗ്രീഷിൽ “ആർഷ”ത്തിനപകരം “കവി
സപാതത്രും എന്ന പേരു പറഞ്ഞാണ്” പ്രയോഗ
സ് വലിത്തങ്ങളും അംഗൈകരിച്ച പോയന്നാതു’ ഈങ്ങ
നെയുള്ള സപാതത്രുത്തിന്റെ ഒരു അവതാരമുത്തിയാ
യിരുന്ന എന്നവേണ്ടം വാര്യരെ വിചാരിക്കാൻ. അ
ദ്ദേഹത്തിനു സംസ്കൃതത്തിലും മലയാളത്തിലും ഒരു

പോലെ പാണ്ടിത്യവും രണ്ട് ഓഷ്മാനീയവും അല്ലെങ്കിൽ
ഹത്തായ സ്വന്തത്രം തന്ത്രങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിക്കാനുള്ള
വേദഗ്രംഖവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

“വേഗത്വവും കൈക്കാട്ടുവെന്നു
സാക്ഷത്വപതിയെവന്നു
പോന്നതേരിലൊന്തു
പുനിരക്കണ്ടുമുണ്ടാണ്
അവമർദ്ദനംതുടങ്ങാണ്
അവകളുടോൾ വിളഞ്ഞാണ്”
ഈക്കാലക്കാലിൽ കൈരക്കിയുടെ വിനി
തലാവാന്നുത്തയും മറച്ചിലേടുക്കാളില്ലിൽ
“ഒഴിതാകിമസികേനചീൽക്കമനാി?
ബീഡിതാസികിട്ടാി? കമനീയം
ബുംഘവുവരവനുവിനാവിശദംപ്രാ-
ഷിത്തേതി; ന തദനമേയം”
“പ്രമാനരാഗിണിതൊന്തവാമാ, രമണീയശീല!
ത്രാമാതനോമിഹ്രഭി, സോമാഭിരാമമുഖ!
ശ്രാമാശ്രാനംരജനീവാമാകലിതമാ-
പ്രത്രകാമാഗതയാമ”

ഇത്യാദിത്തേരുവാണിയുടെ പ്രധാനിസ്ഥാനരംഗത്വം ഉണ്ടായിരുന്നു. കൂത്തുകൂട്ടുകളായി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. പ്രായേണ അട്ട
ക്കാമകളിൽ കവി വാക്കുക്കാഡായ ദ്രോക്കങ്ങൾ സംസ്കാരത്തിനിരീക്കാമെന്നും അഭിനയിക്കാനുള്ള പരിപാലികളിൽ ഫോറ്റോഗ്രാഫുകളും മലയാളമായിരിക്കണമെന്നും ഉള്ള വ്യവ

സമരെ വാരുർ ഒഴം ഗണനിച്ചിട്ടില്ല. ശ്രേഷ്ഠകമാക്കു പറ്റണാക്കുട്. അരങ്ങേയത്തിനു തോന്നിയതുപോലെ നാംസ് കൃതത്തിലോ മലയാളത്തിലോ രണ്ടം കലത്തിനോ എഴുതുമെന്നേയുള്ളൂ.

കാവ്യരംഗം ഇതുവാഴിരുത്തുപ്പിട്ടിള്ള മണിപ്പുവാളുകളികൾ നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ ചുരുക്കം പരിപറ്റേഉള്ളൂ. അട്ടക്കാടവയഴ്ത്തിയിട്ടിള്ള ഇതരകവാക്കും അനുബന്ധനെ ഇം കവിയോട് തുലനാക്കാൻ അനുമതിക്കുന്നീല്ല. കോട്ടയത്തു രാജാവു്, അശ്വതിതിരുന്നാൾ, രാറിവാർത്ഥക്കുന്നതുപാഠി, ഇവർ കഴിഞ്ഞാൽ മരദശ്വരാരിയും മിശ്രഭരം ദിവസം ഇവരുടെ അനുസ്ഥിതയാണ് അനുകരിച്ചു് ഏതൊന്നും എഴുതിക്കൂട്ടുവരുന്ന മാത്രാണം പ്രാദേശികിയിരിക്കുന്നതു്

എവന്നാക്കാൾ ഓഹിയായി പറയാൻ കഴിയുന്ന അപ്പമുസൾ കോയിത്തന്നുരാൻ തന്നെ പറയുട്ടു. “സംഗീതസാമ്പിത്രജ്ഞാൻ രണ്ടം ഒന്നപോലെ പലമാതിരിക്കില്ലോ നയിക്കാവുന്നതിനാലുള്ള സമ്പ്രദോധവത്, പ്രകൃതിസിഖമായ ഗാംഗീത്യും, ഉലാരമായ ബന്ധം, സപക്ഷപോലുകയുംപിത്തങ്ങളായ ഏതനുംഗികൾ, ആ ലോചിക്കും തോരും അവസാനിക്കാതെ നീണ്ടനീണ്ട പോകുന്ന വ്യംഗ്യാത്മകിന്റെ ബാഹ്യം, പ്രയോഗവൈചിത്ര്യങ്ങളുള്ളതു വ്യക്തപാടകത്, എല്ലാവിധ നതിലും ക്ഷോഭക്ഷമത, ഇതുകൾ നീണ്ടചരിത്രങ്ങ

ഉണിപ്പാശ കുതികളിൽ പ്രാഹിനന്നീയമാക്കിയുള്ള മച്ചിരിക്കുന്ന്.”

സംഗീതവിഷയത്തിൽ ഈ ആട്ടക്കമ്പയ്ക്കുള്ള ഒരു വൈദികപ്പേരാണ് പ്രസിദ്ധമാണെന്നും. കാർക്കൂറിയുടെ ദിസാപാനരീതിയിലും എന്നാൽ ദേഹികരീതി കലർത്തിയും പാടാവുന്ന അനേകകം ഘടിയ മട്ടകൾ ഈ കുതിയിലുണ്ട്. ഈ പദ്ധതിയിൽ പലതും കാർക്കൂറി രംഗത്തിൽ മാത്രമല്ല. ദക്ഷരൂപത്തിലെ ഭാവവത്രമായ ഒട്ട “സദിക്ക്”കളിലും സുരീക്കളുടെ തീയവാതിരകളിലും അമ്മാനയാട്ടത്തിലും മാറ്റം സാധാരണ പാടാവ രാഗങ്ങൾ. പുംക്രതികളിൽ നിന്നും വാഹ്യർ അംഗരീകാരിപ്പിക്കുകയും മട്ടകൾ ചുരുക്കും. ഉത്തരകവികൾ അഞ്ചേ ഹത്തിൻ്റെ ഗാനങ്ങളെ ധാരാളം അനുകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേരളവമ്മ വലിയകോയിത്തൊപ്പും രാജീവം വചരിതം മുതലായ ആട്ടക്കമ്പകളിൽ നൂച്ചചരിത്രത്തിലും അനേകം പദ്ധതികളും സപരപ്പുകൾപ്പും വ്യക്തമായി കാണുന്നുണ്ട്” “അസൂതകശലം, ഭവദിയം” (പ്രേമതേതരുണ്ണേ ശ്രദ്ധപ്പണി), “കാലുഷ്യം കൂൾക്കനി, ആയുഷ്യാനേധിനംനും” (നെന്നഷയനിവർത്താനൊരീ ഷലിപ്പമേനീണ്ണം) മുത്യാദി പദ്ധതികൾക്കാണുക്ക്: കേരളിയർക്കു—കാർക്കൂറിയിൽ വിശ്വേഷിച്ച കനതുകമി സ്ഥാത്തവക്ക് പ്രോലും—നൂച്ചചരിതം പാടിക്കുക്കാൻ അമിതമായ സന്ദേശമാണുള്ളതു്.

ഇപ്രകാരം സർസപതീദേവിയുടെ സ്നേഹങ്ങൾ
രണ്ടം ധാരാളമായി ചുരന്ന് അനന്തരമായി പ്രവഹി
ക്കുന്ന ഈ പരിയുഷരസത്തെ മലയാളികൾ വഴിപോ
ലെ ആസപദിക്കാൻ തക്കവെന്നും ഈ കാവ്യത്തിന്
“കാന്താരതാരകം” എന്ന വ്യാഖ്യാനം നിർമ്മിച്ച് അ
വരെ അനന്തരമിച്ചിട്ടുള്ള ആ സംശസപണ്ണിതാപ്രേ
സരവന ബഹുമാനപൂർണ്ണം, ധന്യവാദപുരസ്സരം, അവ
സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ഈ നിത്യപണ്ണത്തെ ഉപാസംഹരിച്ച
കൊള്ളുന്നു.
